

การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย

จําริญ กติวัตร

คุณูปการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤศจิกายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมคุณฐิณีพันธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าคุณฐิณีพันธ์ ได้พิจารณา
คุณฐิณีพันธ์ของ จํารูญ กสิวิตร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาคุณฐิณีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมคุณฐิณีพันธ์

Mew

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษัญญา สง่าโยธิน)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

X Mew ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง)

บรรพต

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

Mew

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษัญญา สง่าโยธิน)

สุชนนี เมธิโยธิน

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชนนี เมธิโยธิน)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ อนุมัติให้รับคุณฐิณีพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุณฐิณีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

ระพีพร

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2564

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของท่านอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษัญญา สง่าโยธิน ที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ที่คอยแนะแนวและให้แนวทางในการดำเนินการวิจัยที่มีความละเอียดถี่ถ้วนและครอบคลุมตาม กระบวนการ รวมถึงคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ทุกท่านที่ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง (ประธานกรรมการ) รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช (กรรมการ) และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษัญญา สง่าโยธิน (กรรมการ) รวมถึงท่านคณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนวทางให้เกิดความละเอียดถี่ถ้วนและความสมบูรณ์ในการดำเนินการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ท่านกลุ่มผู้เรียน นพย. 1 ทั้ง 17 ท่าน ที่ยินดีสละเวลาและให้ข้อมูลในการศึกษาจนจบกระบวนการศึกษาวิจัย รวมถึงผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โรงเรียนต้นแบบทุกท่าน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โรงเรียนบูรณะบุรีชัยพัฒนานิคม ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยเฉพาะ คุณทมาภรณ์ วิรุณราช เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ แนะนำการดำเนินการให้ผู้วิจัยด้วยความกรุณาและทำให้ งานวิจัยมีความสมบูรณ์ดียิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบคุณ ภริยา ลูก ๆ เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่เป็นแรงใจแรงกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากผลงานคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิตา แด่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จจนตราบเท่าทุกวันนี้

จำรูญ กสิวัตร

58870031: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; ปร.ด. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การพัฒนาโรงเรียน/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง/นวัตกรรมและมูลค่าสูง

จํารูญ กสิวัตร: การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย (THE STUDY OF SECONDARY SCHOOL DEVELOPMENT MODEL USING THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY STEP 3 (INNOVATION AND HIGHVALUE) FOR LOCAL DEVELOPMENT IN THAILAND) อาจารย์ผู้ควบคุมคุยฉุฉินพนธ์: ทักษญา สง่าโยธิน, ปร.ด., 425 หน้า. พ.ศ. 2564.

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อค้นหา และนำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับ โรงเรียนมัธยมศึกษา และเพื่อนำผลจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเทคนิคเดลฟายกับ 17 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญผู้เรียนหลักสูตร นพย.1 นำเสนอผลการค้นพบแนวทางการสร้างนวัตกรรมในโรงเรียนตามการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 ประกอบด้วย 1) เงื่อนไขความรู้ พบว่ามี 5 ข้อกิจกรรมที่โรงเรียนที่มีนวัตกรรมจะต้องมีการพัฒนา 2) เงื่อนไขคุณธรรม มี 12 ข้อปฏิบัติตามหลักเงื่อนไขคุณธรรมของโรงเรียนที่มีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ และที่มีนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง 3) ความมีเหตุผล พบ 13 แนวทางหลักในการดำเนินกิจกรรมที่ผู้บริหารและครู ใช้ในการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการของโรงเรียน 4) มีภูมิคุ้มกันที่ดี พบ 15 กิจกรรมที่เป็นแนวทางสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนการสอนที่ดี การมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ของโรงเรียน มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกอาชีพ พัฒนาทักษะทั้งการทำงานและอาชีพ โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม และ 5) ความพอประมาณ พบ 8 แนวทาง การพิจารณาความพอประมาณในการจัดการสินค้าและกิจกรรมนวัตกรรมที่โรงเรียนควรมี ส่วนในวัตถุประสงค์ที่ 2 แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาและท้องถิ่นตามแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 พบว่า 1) ลักษณะกิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้ถึงนวัตกรรมสินค้า/กิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการของโรงเรียนมี 11 ลักษณะ และ 2) พบว่ามี 10 เกณฑ์การประเมินผลประสิทธิผลด้านการดำเนินการนวัตกรรมในโรงเรียน

58870031: MAJOR: PUBLIC ENTERPRISE MANAGEMENT; Ph.D. (PUBLIC ENTERPRISE MANAGEMENT)

KEYWORDS: SCHOOL DEVELOPMENT/ SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY/ INNOVATION AND HIGH VALUE.

JUMROON KASIWAT: THE STUDY OF SECONDARY SCHOOL DEVELOPMENT MODEL USING THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY STEP 3 (INNOVATION AND HIGHVALUE) FOR LOCAL DEVELOPMENT IN THAILAND. ADVISOR: TAKSAYA SANGAYOTIN, Ph.D. 425 P. 2021.

This article presented the objective of the study 1) Guidelines for the development of secondary schools based on the Sufficiency Economy Philosophy (SEP) step 3 (Innovation and High Value) and 2) Guidelines for the development of secondary school and local community according to the SEP guidance. The qualitative research designed with Delphi technique and sampling with 17 experts in the Sustainable Development Leader 1 curriculum. Presenting the findings of innovative approaches in schools according to the development of the school's teaching and learning according to the SEP step 3 that consists of 1) Knowledge conditions; 5 activities that innovative secondary school has to be developing. 2) Morality conditions; 12 clauses in accordance with the moral conditions of the secondary school that has the innovative and high value products or chargeable activities. 3) Reasonableness; 13 main guidelines for conducting activities that administrators and teachers use to create innovative products and services of the school. 4) Immunity; 15 activities that are guide the immune in carrying out activities that can cause good teaching, school's product and chargeable activities, with the aim for students are practice thinking, career training, and develop both work and career skills through innovative and activities' education. 5) Moderation; 8 ways to consider moderation in innovation product and activities management that the school should have. And the second objective, the guidelines for secondary schools and local community development according to the SEP guidance found that 1) There are 11 characteristics of the occupational activities that touch or perceive the school's innovative products or chargeable activities, and 2) 10 criteria's for evaluating the effectiveness of implementing innovation in school.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวความคิดของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์และคำเฉพาะ	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ.....	10
แนวคิดเพื่อการขับเคลื่อนการศึกษาไทย	14
แนวคิดประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	18
แนวคิดหลักการแนวทางการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ.....	32
แนวคิดและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	34
แนวทางการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน.....	45
แนวทางการจัดการศึกษาร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา (ทวิศึกษา).....	52
แนวทางการศึกษาเพื่ออาชีพ.....	65
แนวคิดนวัตกรรมและมูลค่าสูง.....	66
แนวคิดโรงเรียนพอเพียง.....	74
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	77
3 วิธีดำเนินการวิจัย	86
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	91
เครื่องมือการวิจัย	92
วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
4 ผลการดำเนินการวิจัย.....	105
ส่วนที่ 1 การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย	106
ส่วนที่ 2 การประเมินเชิงเปรียบเทียบ โรงเรียนตัวอย่างกับ โรงเรียนคุระบุรีชัย พัฒนาพิทยาคม จำนวน 10 โรงเรียน	152
ส่วนที่ 3 สรุปผลการประเมิน โรงเรียนตัวอย่าง	186
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	221
สรุปผลการวิจัย	221
อภิปรายผล.....	248
ผลกระทบและการจัดการกับข้อจำกัด	253
ข้อเสนอแนะ	255
บรรณานุกรม	261
ภาคผนวก	276
ภาคผนวก ก	277
ภาคผนวก ข	279
ภาคผนวก ค	285
ภาคผนวก ง	305
ภาคผนวก จ.....	322
ภาคผนวก ฉ	335
ภาคผนวก ช	354
ภาคผนวก ซ	372
ภาคผนวก ฌ.....	412
ภาคผนวก ฎ.....	423
ประวัติย่อของผู้วิจัย	425

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาสามัญของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6 กับ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	56
2-2 จุดมุ่งหมายทางการศึกษา.....	75
3-1 ผลการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสรุปสำหรับใช้เป็นกรอบทฤษฎีและกรอบแนวความคิด เบื้องต้นในการวิจัยเรื่องการแนะนำผู้บริหารโรงเรียน และครู	88
3-2 ผลการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสรุปสำหรับใช้เป็นกรอบทฤษฎีและกรอบแนวความคิด เบื้องต้นในการวิจัยเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	89
3-3 คะแนนและความหมายระดับการนำมาใช้ปฏิบัติในองค์กร	94
3-4 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	95
3-5 การแปลความหมายของค่ามัธยฐานข้อมูลเทคนิคเดลฟาย	98
3-6 การแปลความหมายค่าพิสัยระหว่างควอไทล์.....	98
4-1 รายละเอียดผู้ให้ข้อมูลเดลฟาย	106
4-2 เพศของผู้ให้ข้อมูล	108
4-3 อายุของผู้ให้ข้อมูล	109
4-4 ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล.....	109
4-5 จำนวนปีประสบการณ์ทำงานของผู้ให้ข้อมูล	110
4-6 ผลการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 รอบร่างแบบ	112
4-7 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัส หรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนและ กิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้.....	113
4-8 การขยายความหมายคำในข้อคำถามที่ 1.2	118
4-9 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนด ได้ 19 เกณฑ์.....	120
4-10 ปัจจัยด้านความรู้ ที่โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนา	125
4-11 ปัจจัยด้านด้านคุณธรรม ในพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงในโรงเรียนพัฒนา สินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม.....	129
4-12 ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหารและครู ในพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม.....	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-13	ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกันในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา.....	140
4-14	ปัจจัยด้านการพิจารณาความพอประมาณในโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้	147
4-15	สรุปผลจำนวนปัจจัยหลักและปัจจัยเพิ่มและระดับการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	151
4-16	รายชื่อโรงเรียนที่เข้าประเมิน	152
4-17	เปรียบเทียบผลการประเมินโรงเรียนที่เข้าประเมิน	155
4-18	สรุปผลการประเมินโรงเรียนตัวอย่างจำนวน 10 โรงเรียนเปรียบเทียบกับผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ที่ร้อยละ 100 ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ยืนยันผล...	186
4-18	สรุปผลการประเมินตัวอย่างโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ที่ร้อยละ 100 ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ยืนยันผล	220

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1	กรอบแนวคิดการวิจัย..... 6
2-1	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 35
3-1	กรอบวิธีการดำเนินการวิจัย 87
5-1	รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย..... 229
5-2	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น 11 ลักษณะกิจกรรม อาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนหรือกิจกรรม ที่เรียกค่าบริการ กับการดำเนินการของ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนา 230
5-3	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น การประเมินผล องค์กรที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาด้วยการใช้ 10 เกณฑ์ ที่ผู้บริหาร ครู ควรมี ความรู้ และนำมาใช้ กับการดำเนินการของ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนา..... 233
5-4	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น การพิจารณา ด้านความรู้ ่องโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม กับการความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ..... 235
5-5	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียนด้านคุณธรรมของโรงเรียน ที่มีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง กับการ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ..... 237
5-6	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านความมีเหตุผล ในการที่จะ ดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ที่ผู้บริหาร และครู ที่ต้องดำเนินกิจกรรม กับการความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ..... 240
5-7	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านภูมิคุ้มกัน การมีภูมิคุ้มกัน ที่คืบหน้าพื้นฐานการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี การสร้างสินค้าและกิจกรรม ที่เรียกค่าบริการได้ที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง กับการความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ..... 243
5-8	การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านความพอประมาณของ โรงเรียนในการพัฒนาสินค้าและกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ กับการความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ..... 246

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ที่ผ่านมาประเทศไทยมีวาระการปฏิรูปการศึกษาหลายยุคหลายสมัยในหลายรัฐบาล มีการปฏิรูปการศึกษาโดยมีแนวคิดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่หลากหลาย แต่ผลลัพธ์ด้านการศึกษาของประเทศกลับไม่ดีขึ้นแต่อย่างใด (อภิสิทธิ์ สิริรัตนจิตต์, 2556) จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้หลายฝ่ายต่างวิตกกังวลถึงปัญหาด้านการศึกษาของประเทศ และพยายามเสนอทางออก เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการศึกษาของไทย (สาธิต วงศ์อนันต์นนท์, 2557) ในการปฏิรูปการศึกษา จะเกิดความสำเร็จมิได้ขึ้นอยู่กับนโยบายที่ดีเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อีกหลายประการ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), 2560 ก) การปฏิรูปการศึกษา ต้องกำหนดประเด็นสำคัญและกำหนดความเร่งด่วนให้ชัดเจน จัดทำแผนให้มีความสอดคล้องกันและมีความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 เพื่อให้มีกลไกในการขับเคลื่อน มีการกำกับดูแลนโยบายการปฏิรูปการศึกษาให้เกิดความต่อเนื่อง ปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง ก็จะเป็นที่ยอมรับซึ่งจะทำให้เกิดความยั่งยืนในระบบการศึกษาไทย ในอดีตได้สร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยให้โรงเรียนรับผิดชอบต่อนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนควรให้อิสระในการบริหารจัดการ และผู้ปกครองสามารถเลือกโรงเรียนให้ลูกตามข้อมูลคุณภาพของโรงเรียนที่ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะ (วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล, 2560) และควรลดความเหลื่อมล้ำในด้านคุณภาพของการศึกษา ด้วยการปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนในพื้นที่ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมให้มากขึ้น สร้างระบบให้ความช่วยเหลือแก่ครู นักเรียน ในโรงเรียนที่มีปัญหา (สาธิต วงศ์อนันต์นนท์, 2557)

การปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เป็นแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสิงคโปร์ ที่พัฒนาให้ระบบการศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนานักเรียนให้เป็นนักวิเคราะห์ ฝึกการคิด การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน มุ่งให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้เอง เช่น

ให้มีการคิด วิเคราะห์ สืบค้น และลงมือปฏิบัติ โดยหลักการของลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ สอนอะไร สอนอย่างไร ทำไมต้องสอน โดยให้มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน การออกแบบและการทำแผนการสอนซึ่งจะมีเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กันใน 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ได้แก่การกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 คือ กำหนดรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ และส่วนที่ 3 คือการวางแผน การจัดรูปแบบเพื่อให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาตามหลักการของ TLLM แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยประเทศไทยได้นำมาใช้ในการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก หรือ Active learning (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, จรัสศรี เพ็ชรคง, จุฬารัตน์ หัวหาญ และนวพร มามาก, 2559)

อย่างไรก็ตามพบว่า สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงให้ความสนพระราชหฤทัย เรื่องการศึกษาของนักเรียนไทยในศตวรรษที่ 21 โดยที่โลกกับทางการศึกษาได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับระบบการจัดการด้านการศึกษา ประกอบกับประเทศไทยที่ผ่านมาประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมกันทางโอกาสและคุณภาพของการศึกษา ดังนั้นประเทศไทยต้องให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเยาวชนโดยผ่านการจัดการศึกษา โดยสิ่งสำคัญเร่งด่วนคือการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งต้องขับเคลื่อนไปสู่การศึกษาเพื่ออาชีพ เพื่อการมีงานทำ การศึกษาของประเทศไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนทั้งเป้าหมายและกระบวนการ เพื่อให้ประชากรในโลกยุคใหม่ได้มีทักษะใหม่ ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการอยู่อาศัยและทำงานในโลกสมัยใหม่ การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญที่สร้างประชากรให้มีความรู้ และทักษะเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของโลกได้ ดังพระราชดำรัส สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความตอนหนึ่งว่า

“การศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ตลอดจนความประพฤติและคุณงามความดีของบุคคล ให้บุคคลดำรงตนอยู่ในสังคมและในโลกได้อย่างมั่นคงและมีความสงบร่มเย็นได้ แม้ว่าโลกจะเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็วเพียงใดก็ตาม...”
(สำนักงาน กปร., 2559)

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี “เจ้าฟ้านักพัฒนา” ทรงห่วงใยครอบครัวนักเรียนที่มีความยากจนและด้อยโอกาสในจังหวัดพังงา ซึ่งปลายปี พ.ศ. 2547 ประสบภัยคลื่นยักษ์สึนามิทำให้นักเรียนบางส่วนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่งแล้วไม่มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในอาชีวศึกษาหรือระดับอุดมศึกษา ต้องออกไปรับจ้างทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว โดยทรงมีพระราชกระแสรับสั่งให้มูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ได้จัดทำและออกแบบหลักสูตรเพื่อพัฒนาหลักสูตรสาขาอาชีพซึ่งประกอบด้วยหลักสูตรแผนการเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนการเรียนการท่องเที่ยวและโรงแรม และแผนการเรียนเกษตรกรรม โดยมีพระกระแสรับสั่งให้โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม จังหวัดพังงา เป็นโรงเรียนแห่งแรกในการจัดระบบการเรียน การสอนใหม่ โดยให้ร่วมมือกับหน่วยงาน อบจ. อบต. และหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐในท้องถิ่น โดยมีภาคเอกชนมีส่วนร่วมช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับเด็กนักเรียนด้อยโอกาส ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเสริมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสามัญของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อปรับพื้นฐานในด้านทักษะวิชาอาชีพให้แก่ผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อในสาขาวิชาชีพที่ตนเองสนใจได้เฉพาะทางในระดับที่สูงขึ้นต่อไป และรวมทั้งพัฒนาอาชีพเสริมให้กับประชาชนภายใต้โครงการท่องเที่ยว (เชิงอนุรักษ์) ในพื้นที่ บ้านทุ่งรัก อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2559) ซึ่งเป็นการดำเนินรอยตามเบื้องพระยุคลบาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ อันเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ดังพระราชดำรัสสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความตอนหนึ่งว่า

“คนไทยเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในชนบท เมื่อมีคนอยู่มากย่อมมีปัญหาความเป็นธรรมดา ปัญหาชนบทเกี่ยวเนื่องด้วยการดำเนินชีวิตของประชาชนและการทำมาหากิน ส่วนใหญ่ผู้ที่อยู่ในชนบทจะประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น ที่ดิน น้ำ พันธุ์พืช แรงงาน ดินฟ้าอากาศ และตลาด ถ้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งขาดแคลนรายได้ก็จะน้อย ผลผลิตอาหารได้ไม่พอกิน...” (สำนักงาน กปร., 2559)

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงริเริ่มก่อตั้งโครงการ “แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร” ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2535 โดยจัดทำเป็นแผนพัฒนาที่มีระยะเวลาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2535-2539) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) รวมระยะเวลาตลอดโครงการรวม 15 ปี การใช้แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ทุรกันดารนั้น ทำให้เกิดความชัดเจนในแนวทางการทำงาน ใช้การระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนผนึกกำลัง ร่วมกันทำงาน ส่งผลทำให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในถิ่นทุรกันดารเป็นจำนวนมากได้มีโอกาส และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หลาย ๆ ชุมชนมีการพัฒนา อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการประเมินผลโครงการ ภายหลังสิ้นสุดแต่ละแผนฯ แล้ว พบว่ายังมีอีกหลายเรื่องที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนฯ ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว จึงได้จัดทำแผนฯ ฉบับที่ 4 เป็นแผนระยะยาว 10 ปี (พ.ศ. 2550-2559) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนในการจัดการเรียนในแต่ละโรงเรียนและจากภาคส่วน ที่ให้การสนับสนุน ดังพระราชดำรัสพระราชทานเมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2549

“ที่จริงสถานการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไป แต่ว่าเท่าที่พยายามทำก็ยิ่งย้ำเน้นในการทำงานใน เขตทุรกันดาร เพื่อให้บุคคลที่อยู่ในเขตทุรกันดาร คือเข้าถึงยากนั้น ได้รับบริการที่ เหมาะสม ทั้งความรู้ สุขภาพอนามัย ความมีโอกาสในการประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเอง อย่างมีเกียรติ แล้วก็สามารถที่จะทำให้ชีวิตดีขึ้น...” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม บรมราชกุมารี, 2550)

โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งอยู่ในโครงการในการดูแลฟื้นฟูของมูลนิธิชัยพัฒนา ได้นำ หลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินการ โดยนอกจากการเรียนการสอนปกติแล้วยังแนะนำให้โรงเรียนดำเนินการโครงการแม่ลูกเทศก์น้อย โครงการธุรกิจโรงแรม โรงเรียนและค่ายพัฒนา โครงการน้ำดื่มของโรงเรียน โครงการเกษตรโรงเรียน การปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ โครงการทำขนม โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความชอบในแต่ละโครงการ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีประสบการณ์ ทั้งการผลิต การบริการและการขาย อีกทั้งนักเรียนและโรงเรียนมีรายได้ขณะเรียน โดยสามารถ นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเมื่อจบการศึกษา (ลลิต ถนอมสิงห์, 2559) ต่อมาช่วงปี พ.ศ. 2557-2559 โครงการต่าง ๆ เริ่มชะลอตัวมาจากการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร นักเรียนเดินทางไกล ไม่ได้พักอาศัย ศึกษาอย่างเต็มเวลา (เฉลิม จันทร์พงศ์, 2559) ผู้วิจัยได้มีโอกาสลงพื้นที่จังหวัดพังงา

เพื่อศึกษาภารกิจของมูลนิธิชัยพัฒนา ในหลักสูตรคชภูมิจิตตสาขาการจัดการสาธารณะ วิชาภูมิเศรษฐกิจสังคมตามแนวพระราชดำริ โดยมี ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล เป็นผู้สอนและคณะทำให้ทราบว่าแนวคิดหลักการทรงงาน ในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาล 9 มี 3 ระดับ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นกินอะไรปลูกอันนั้นเหลือขาย ขั้นที่ 2 ขั้นรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรม และขั้นที่ 3 ขั้นนวัตกรรมเพื่อมีรายได้อย่างจริงจัง เมื่อพิจารณาเช่นนี้แล้ว จึงเห็นควรที่จะศึกษาถึงวิธีการที่โรงเรียนจะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 หรือขั้นนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อน หรือเป็นกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา และเมื่อได้กรอบแนวทางปฏิบัติแล้ว จึงนำกรอบนั้นไปประเมินโรงเรียน ดูว่าโรงเรียนแห่งนี้ ขาดหรือต้องเพิ่มเติมอะไรบ้าง จึงเป็นโรงเรียนที่ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียนการสอนและจะเพิ่มเติมอย่างไร อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติกับโรงเรียนอื่น ๆ ได้

คำถามการวิจัย

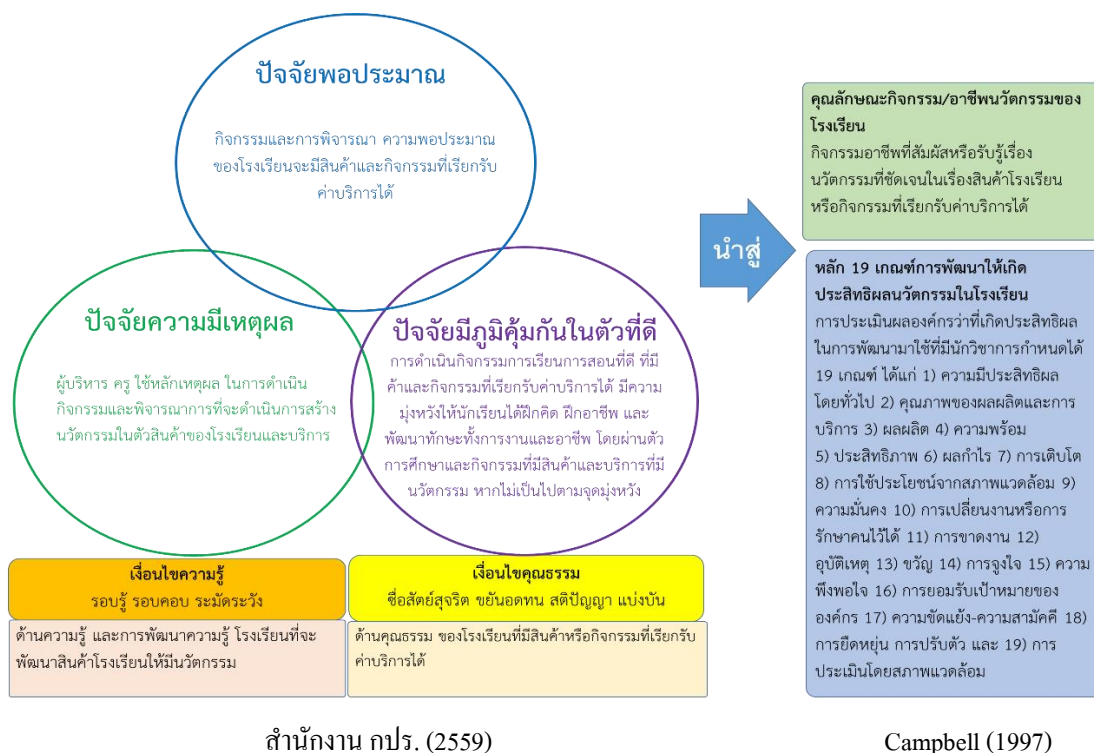
1. โรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนอะไรบ้างที่ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง)
2. ผลที่ได้รับจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปพัฒนาท้องถิ่นและนำนวัตกรรมไปปรับใช้และต่อยอดได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับ โรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อนำผลจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดการศึกษาตามภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำแนวทาง รูปแบบ ตัวอย่าง และแผนการเรียนการสอนหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ขึ้นนวัตกรรมไปพัฒนาโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง และ โรงเรียน มัธยมศึกษาอื่นที่สนใจปรับใช้ได้จริงและสามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. เพื่อนำผลและนวัตกรรมจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปพัฒนาท้องถิ่น ในประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน
3. เพื่อเสนอกระทรวงศึกษาธิการในการนำไปใช้กับ โรงเรียนต่าง ๆ ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าเหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการตามขอบเขต โดยแบ่งขอบเขตออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านพื้นที่ และขอบเขตด้านเวลา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตทางด้านเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็นการศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอน วิชาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อนำไปสู่การประกอบวิชาชีพในอนาคต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ชั้นที่ 3 ชั้น (นวัตกรรมและมูลค่าสูง)

ขอบเขตด้านประชากร

อดีตนักศึกษา หลักสูตรผู้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืน รุ่นที่ 1 (นพย.1) โดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตำแหน่งองค์ประธาน หลักสูตร มีจำนวนทั้งสิ้น 36 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน แบบเจาะจงและสะดวก และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยเทคนิคเคสฟาย

ขอบเขตด้านพื้นที่

สำหรับพื้นที่ในการวิจัยประเทศไทย นำมาทดสอบที่โรงเรียนคุระบุรี (ชัยพัฒนาพิทยาคม) จังหวัดพังงา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2562 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้งานวิจัยนี้ไปในทิศทางเดียวกัน และเข้าใจในความหมายตรงกัน จึงได้นิยามศัพท์ที่สำคัญไว้ดังนี้

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางเพื่อการดำเนินชีวิตให้แก่พสกนิกรไทย ได้พระราชทานพระราชดำรินานกว่า 30 ปี โดยเฉพาะเมื่อครั้งเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2540 ทรงเน้นย้ำแนวทางความพอเพียง เพื่อให้พสกนิกรสามารถที่จะแก้ไขปัญหา และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า สามารถสร้างนวัตกรรม ซึ่งครอบคลุมทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3 ซึ่งส่งเสริมให้ชุมชนหรือเครือข่ายวิสาหกิจสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ ในประเทศ สามารถนำไปต่อยอดองค์ความรู้ได้

มูลนิธิชัยพัฒนา หมายถึง ชัยของการพัฒนา มีวัตถุประสงค์ คือ ความสงบ ความเจริญ ความอยู่ดี กินดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พระราชทานพระราชดำริให้จัดตั้ง “มูลนิธิชัยพัฒนา” โดยทรงดำรงตำแหน่งเป็นนายกิตติมศักดิ์และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นองค์ประธาน เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือประสกนิกรไทย โดยมูลนิธิชัยพัฒนาเป็นผู้เข้ามาดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง รวดเร็วฉับพลัน โดยไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้น

การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง รูปแบบของการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคตต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง

ผู้นำการพัฒนายั่งยืน (นพย.) หมายถึง ผู้เข้าอบรมหลักสูตรผู้นำ ของมูลนิธิชัยพัฒนา ที่คัดเลือกผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ มาเรียนในหลักสูตรนักรบบริหารเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หมายถึง สถานศึกษาที่ได้ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยนำศาสตร์พระราชฯ หลักการทรงงาน โดยเฉพาะปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของความมีเหตุผล

ท้องถิ่นไทย หมายถึง สถานศึกษาที่สนใจในประเทศไทยหรือที่ได้ดำเนินการขายสินค้า ในท้องถิ่นของตนเองที่ยังไม่มีการจัดการเรียนรู้โดยนำศาสตร์พระราชฯ หลักการทรงงาน โดยเฉพาะปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยนำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ มาประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรม หมายถึง กิจกรรมอาชีพหรือกิจกรรมระหว่างกระบวนการดำเนินอาชีพ ที่ระหว่างขั้นตอนกิจกรรมสัมผัสและหรือรับรู้กับข้อมูล สถานการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ ทั้งด้วยการได้ดู ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง สัมผัส รูป รส กลิ่น เสียง หรือการเข้า

ไปมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ การสัมผัสรับรู้อาจเกิดขึ้นได้นั้น แสดงให้เห็นได้ถึง ความมีนวัตกรรมและหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือมีความแตกต่างร่วมสมัยจากเดิม

สินค้าโรงเรียน หมายถึง สินค้าที่โรงเรียนผลิตหรือสร้างเพื่อจำหน่าย มีการเรียก ค่าตอบแทน (ราคาขาย) ตามมูลค่าการขายที่เกิดผลกำไรจากการผลิตและจำหน่ายจากผลิตภัณฑ์ นั้น ๆ อย่างไรก็ตามการดำเนินการเพื่อการสร้างการเรียนรู้จากการกระบวนการผลิตและจัดจำหน่าย สินค้าให้แก่นักเรียนและผู้สนใจมากกว่าการสร้างกำไร

กิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการ หมายถึง กิจกรรมการบริการโรงเรียนให้บริการ มีการเรียก ค่าตอบแทนจากการบริการตามมูลค่าการบริการที่กำหนดไว้ และเกิดผลกำไรจากต้นทุนที่ให้บริการ ตามกิจกรรมนั้น ๆ อย่างไรก็ตามการดำเนินการเพื่อการสร้างการเรียนรู้จากการกระบวนการให้ ให้บริการและจัดจำหน่ายให้แก่ นักเรียนและผู้สนใจมากกว่าการสร้างกำไร

นวัตกรรมและการมีมูลค่าสูง หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือกิจกรรมการบริการโรงเรียนที่มี การสร้างและนำเสนอความเป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าที่ดีกว่า หรือสามารถเรียก ค่าตอบแทนจากสินค้าหรือการบริการได้ในตามมูลค่าที่ดีกว่าปกติ และเกิดผลกำไรที่ดีกว่า

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบการพัฒนา โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) มาปรับใช้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ประกอบกับเพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ
2. แนวคิดเพื่อการขับเคลื่อนการศึกษาไทย
3. แนวคิดประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
4. แนวคิดหลักการแนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ
5. แนวคิดและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
6. แนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน
7. แนวคิดการจัดการศึกษาร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา (ทวิศึกษา)
8. แนวคิดการศึกษาเพื่ออาชีพ
9. แนวคิดนวัตกรรมและมูลค่าสูง
10. แนวคิดโรงเรียนพอเพียง
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร บทความ ตำราและผลงานวิจัย โดยแต่ละหัวข้อ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ

จุฬารักษ์ มากเสถียรวงศ์ (2558) กล่าวถึง บทเรียนและหลากหลายตัวอย่างการจัดการศึกษา สร้างทักษะสัมมาชีพในนานาประเทศ พบว่า ท่ามกลางกระแสความเคลื่อนไหวจากประชาคมโลกที่มีการเรียกร้องให้การศึกษาต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ ตลอดจนการจัดการใหม่ที่สำคัญกับกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะชีวิตและทักษะการทำงาน ทั้งนี้จากการประมวลความเคลื่อนไหวและประสบการณ์การดำเนินงานในนานาประเทศ ได้เห็นบทเรียน และนำฝั่ง มีศีล, นริศรา ฝั่งโพสภ และฐาศุภร์ จันประเสริฐ (2560) พบว่า การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริม

การสร้างทักษะชีวิตและทักษะการทำงานในหลากหลายรูปแบบ (จุฬารัตน์ มาเสถียรพงษ์ และ เสาวณี จันทพงษ์, 2557) กล่าวว่า ตัวอย่าง ในฮ่องกง ได้จัดหลักสูตรให้มีวิชาเลือกที่เรียกว่า Applied learning ที่เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละคน เช่น วิชา Creative studies และวิชาย่อย ๆ เป็นกลุ่ม ๆ เช่น กลุ่มการออกแบบศิลปะและการสื่อสาร เช่น ภาพยนตร์ หนังสื วีดีโอ การเป็นผู้ผลิต รายการและวิทยุ กลุ่มวิชาธุรกิจ การจัดการและกฎหมาย เช่น วิชาการตลาด การนำเข้าและส่งออก ความเข้าใจกฎหมาย กลุ่มอาชีพบริการ เช่น งานโรงแรม งานผู้ดูแลเด็ก กลุ่มวิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ การกีฬา การเป็นโค้ชและการจัดการกีฬา กลุ่มวิชาวิศวกรรมและการผลิต เช่น เทคโนโลยียานยนต์และการศึกษาอากาศยาน ส่วนใน สหรัฐอเมริกา ในเมืองอาร์ลิงตัน มลรัฐเวอร์จิเนีย ที่จะมีการจัดการ โดย Governor's career and technical academy arlington public schools: GCTAA ที่จัดให้มีศูนย์ประสานการจัดการเรียนรู้ด้านอาชีพอาร์ลิงตัน หรือสถาบันการศึกษาเพื่ออาชีพ (Career academy) สำหรับเด็กมัธยม ด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ด้านอาชีพให้เลือกกว่า 23 โปรแกรมและ กิจกรรมทางเลือกตามความสนใจให้มากกว่า 80 กิจกรรม โดยแต่ละ โปรแกรมจะเป็นวิชาที่โยงเข้าสู่ โลกของการทำงาน แบ่งสัดส่วนการเรียนรู้เชิงทฤษฎี ร้อยละ 20 และเน้นการลงมือปฏิบัติร้อยละ 80 ของสัดส่วนการเรียนรู้ ในกระบวนการเรียนรู้ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนให้เห็นคุณค่าของการเรียนรู้การทำงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เด็กที่ไม่เรียนต่อได้มองหาโอกาสและ อาชีพสร้างงานให้กับตนเองได้ในอนาคตได้ การแรงบันดาลใจให้เด็ก ๆ เห็น EF Acadamy (2019) เสนอว่า นอกจากนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองยังมีการจัดอีกหลายรูปแบบทั้งในลักษณะการจัดเป็น โรงเรียนสามัญสายอาชีพ หรือจัดเป็นคู่ขนาน (Dual school) เช่น ในรัฐนิวยอร์ก ที่จัดให้เด็ก ๆ มัธยมต้องเรียนอาชีพโดยจับมือกับวิทยาลัยเทคนิค เรียน โดยการปฏิบัติงานเต็มในสายอาชีพที่เลือก อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้สามารถทดลองเรียนบางวิชาควบคู่ไปกับการลงทะเบียนเป็นนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการปูพื้นฐานและเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนต่อในมหาวิทยาลัยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม จากการประมวลผลความเคลื่อนไหวที่หลากหลายของการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะการทำงานในนานาประเทศ พบว่ามีแนวโน้มการจัดการในลักษณะต่าง ๆ ร่วมกันบางประการทั้งในระดับปฏิบัติไปจนถึงระดับนโยบาย ซึ่งได้ให้บทเรียนของการดำเนินงานที่น่าสนใจ ได้แก่

1. บทเรียนการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร เตรียมจากฐาน สร้างทักษะตั้งแต่เยาว์วัย โดยการวางหลักสูตรแบบบูรณาการให้เด็กปฐมวัยและประถมศึกษาได้เรียนรู้ทักษะชีวิต และทักษะการทำงานผ่านกระบวนการเรียนรู้สร้างประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมฝึกการดูแล ผู้สูงอายุให้กับเด็กปฐมวัยของญี่ปุ่น กิจกรรมการเล่นค้าขายในการจัดประสบการณ์ปฐมวัย เป็นต้น ส่วนในระดับประถมมีการจัดการเรียนรู้ผ่านกลุ่มวิชาและกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการ รวมถึงผ่านกิจกรรมโครงการต่าง ๆ นอกจากผู้เรียนได้เรียนวิชาหลัก มีหลักสูตร

เศรษฐศาสตร์ใกล้ตัวที่ฝึกให้เด็กเรียนรู้การจัดการการเงินวิชาเล่นหุ้นในเกรด 4 ของเด็กอเมริกัน ในอังกฤษ เด็ก ๆ จะเรียนรู้เรื่องอาชีพและทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพต่าง ๆ หน่วยวิชาในหัวข้อ “อาชีพที่เด็ก ๆ สนใจ” หรือ “อาชีพที่อยากเป็นในอนาคต” ที่จะจัดแบบบูรณาการและผ่านกิจกรรม โครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้ประกอบการอาชีพตัวจริงเสียงจริงในชุมชน บางแห่งมีกิจกรรม เลื่อนนอกห้องเรียนเพื่อเป็นกิจกรรมเสริมให้อีกด้วย แม้แต่ในระดับมัธยมศึกษา ในหลายประเทศก็ ออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ ตัวอย่างประเทศแอฟริกาใต้ ฟิลิปปินส์ และในบางพื้นที่ของญี่ปุ่นที่ให้ความสำคัญกับการบูรณาการหลักสูตรการเกษตร ที่จัดให้เรียนฐาน ที่เรียกว่า “Farm based learning” เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ซึ่งจะผูกโยงและ บูรณาการไปกับวิชาสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เป็นต้น (จุฬารัตน์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์, 2557)

การจัดหลักสูตรหลากหลาย เลือกเรียนรู้ได้สารพัดวิชาชีพ แนวคิดเรื่องการจัดหลักสูตร ทางเลือกหรือวิชาเลือกในโรงเรียน โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษานั้น โดยมากการจัดหลักสูตร จะเกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้มีการสำรวจศึกษาความต้องการด้านการเรียนรู้ด้านอาชีพที่เด็ก ๆ สนใจ รวมถึงการสำรวจแหล่งทรัพยากรและศักยภาพในการจัดการด้านเรียนรู้ฝึกอาชีพตามแต่ละ พื้นที่นั้น ๆ เช่น ตัวอย่างในมลรัฐ Arlington ที่มีศูนย์ Arlington career center ที่กล่าวไป หรือตัวอย่าง ในกลุ่มประเทศยุโรปกำลังเผชิญปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในรอบหลายปีที่ผ่านมา อีกทั้งการเรียนต่อ ในระดับมหาวิทยาลัยยังเป็นเส้นทางที่เด็กต้องแข่งขันและจ่ายค่าเรียนสูง จึงมีเด็กไม่น้อยที่ไม่มี โอกาสได้เรียนต่อ การจัดหลักสูตรในยุโรปที่เน้นให้เด็กไม่เพียงแต่มีทักษะพื้นฐานในการทำงานแล้ว ยังพยายามส่งเสริมให้เด็กมองเห็น โอกาสการสร้างงานให้กับตนเอง ได้มากด้วย วิชาที่มักเห็นได้ เช่น กลุ่มวิชาด้านการออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรม กลุ่มวิชาช่าง กลุ่มวิชาการประกอบการต่าง ๆ โดยมากยังเชื่อมโยงกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อีกด้วย

จุฬารัตน์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์ (2557) กล่าวถึง มัธยมแบบประสม “เรียนสามัญและอาชีพ” ที่มีการพยายามประสานการจัดการเรียนรู้ระหว่างสายสามัญให้เชื่อมต่อการ การศึกษาสายอาชีพ (Vocational education) มีการจับมือกับสถาบันอาชีวศึกษาหรือสถาบันฝึกอบรม ฝีมือแรงงานในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนกับภาคเอกชนและผู้ประกอบการเองเข้าร่วมจัดบางแห่ง เรียกเป็น Career academy (ในสหรัฐอเมริกา) Dual schools หรือ การจัดหลักสูตรคู่ขนาน ซึ่งมี ตัวอย่างให้เห็นได้ในหลายประเทศ เช่น ในประเทศบราซิลมีการจัดในลักษณะ โรงเรียนมัธยมแบบ ประสม (Dual Escola program) ที่ได้ร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่โดยอิงอยู่ บนฐานทรัพยากรและยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของพื้นที่นั้นเป็นเงื่อนไขในการ ออกแบบหลักสูตรของโรงเรียน การจัดการเรียนรู้จึงถูกออกแบบให้เชื่อมต่อกับภาคการทำงานจริง

ทั้งในแง่การเรียนและการฝึกประสบการณ์ที่สามารถสร้างรายได้ เช่น หลักสูตรการประกอบการ โรงแรม หลักสูตรการเกษตรและปศุสัตว์ หลักสูตรการประกอบอาหาร เป็นต้น ขณะเดียวกันยังมีการจัดการในแบบโรงเรียนทางเลือกที่ออกแบบมาเฉพาะแบบทั้งสำหรับเพื่อเตรียมพร้อมให้กับเด็ก ๆ ที่จะไปเรียนต่อในระดับสูง เช่น หลักสูตรเทคโนโลยีและการสื่อสาร หลักสูตรการผลิตภาพยนตร์ และแอนิเมชัน นอกจากนี้ยังมีรูปแบบของโรงเรียนแบบประสมที่ออกแบบมาเพื่อสร้างระบบการศึกษาป้องกันเด็กออกกลางคันและเตรียมทักษะการทำงานไว้หลังจากจบมัธยมไปแล้วอีกด้วย

นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหาร ปอ.ท. (2559) ยังมีการจัดการศึกษาและการออกแบบหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะการทำงานที่น่าสนใจในอีกหลายประเทศ ซึ่งมีลักษณะยืดหยุ่นและเชื่อมต่อการเรียนรู้กับภาคประกอบการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันด้านอาชีวศึกษา หรือวิทยาลัยการอาชีพต่าง ๆ ที่ในต่างประเทศถือว่าเป็นหน่วยสร้างกำลังคนที่สำคัญยิ่งไม่แพ้การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งในประเทศที่มีการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะอาชีพส่วนใหญ่แล้วจะมีการสร้างระบบ “วิจัยเพื่อสร้างความรู้ที่เกี่ยวข้อง” ควบคู่ไปกับ “ระบบความเชื่อมโยง” ระหว่างภาคีสำคัญ ๆ ทั้งหน่วยงานด้านการศึกษาจนไปถึงภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และท้องถิ่นเข้ามาร่วมอย่างเป็นระบบด้วย หรือแม้แต่การเชื่อมต่อกับระดับอุดมศึกษา

2. บทเรียนเชิงนโยบายการขับเคลื่อน ขับเคลื่อนภายใต้การมีนโยบายและยุทธศาสตร์เป็นรูปธรรม (วารภรณ์ บุญเชียง, พรชัย อ่อนสด, ศิวพร อึ้งวัฒนา, วิลาวัณย์ เตือนราษฎร์ และเดชา ทำดี, 2563) ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาที่ถือว่าเป็นประเทศที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้สร้างทักษะการทำงานมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาเด็กออกกลางคันสูง และสนองตอบความต้องการแรงงานที่ต้องมีทักษะสูงขึ้น รวมทั้งความต้องการทวนกระแสการให้ความสำคัญของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการเรียนสายสามัญมากเกินไป (นันทวิช นุสารต, 2558) โดยที่สิ่งเหล่านี้ทำให้โจทย์เรื่องการศึกษาเพื่อสร้างทักษะอาชีพนั้นเป็นประเด็นสำคัญมากจนถึงกับมีการออกกฎหมายส่งเสริมในเรื่องนี้ School-to-work opportunities Act ในปี ค.ศ. 1994 รวมถึงยังมีการออกนโยบาย Career and technical education (CTE) ในปี ค.ศ. 2013 และเน้นย้ำในเรื่อง “Jobs of the future” โดยมีเป้าหมายที่จะเตรียมเด็กเยาวชนให้พร้อมต่ออาชีพในอนาคต สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดและหนุนเงิน นโยบายที่ทำให้การขับเคลื่อนเรื่องการศึกษาเพื่อการมีงานทำในระดับพื้นที่ของรัฐดำเนินไปได้อย่างเห็นผล (จุฬารภรณ์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์, 2557) ส่วนแนวความคิดตั้งโจทย์ตามพื้นที่ มีภาคร่วมหลายฝ่ายจากกรณีศึกษาต่างประเทศทำให้เห็นตัวอย่างที่ดีในการจัดการเชิงพื้นที่ (Area-based approach) ที่การจัดการศึกษาถูกจัดระบบให้ตอบสนองการเติบโตของภาคการผลิตอุตสาหกรรมตัวอย่างที่ชัดเจนและยืนยาวมาเป็นเวลานาน คือ พื้นที่ Silicon valley ที่อยู่ทางตอนเหนือของรัฐแคลิฟอร์เนียที่มีการจัดระบบความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับภาคการศึกษาและภาครัฐเป็นอย่างดี

นับตั้งแต่การพัฒนากำลังแรงงาน (Workforce development) โดยมีการจัด “ท่อต่อเชื่อมผู้เรียน” (Student pipeline) จากระดับ โรงเรียนมัธยมสู่วิทยาลัยชุมชนและสถาบันอุดมศึกษาก่อนป้อนเข้าสู่ อุตสาหกรรมหรือนายจ้างภาครัฐ โดยเน้นระบบการศึกษาแบบ “เรียนคู่ปฏิบัติ” (Work-based learning & Experience) เพื่อให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพและมีทักษะในระดับสูงอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังมีการจัดการระบบเชื่อมต่อภาคอุตสาหกรรมกับระบบวิจัยในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะใน University of California Santa Cruz ที่มีการร่วมมือด้านการวิจัยอย่างหลากหลายกับภาคอุตสาหกรรมผ่าน ศูนย์วิจัยและศูนย์แห่งความเป็นเลิศที่ได้รับการสนับสนุนทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและองค์กร ภาครัฐเช่นการลงทุนในการวิจัยด้านอวกาศ โดยการสนับสนุนขององค์กรนำเช่า การวิจัยด้านนา โนเทคโนโลยีที่เป็นการลงทุนร่วมกับภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น ตัวอย่างเหล่านี้เห็นได้ชัดในหลาย ประเทศไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา เยอรมัน อังกฤษ ไต้หวัน ญี่ปุ่น เป็นต้น ที่มีการจัดการศึกษาเพื่อ ส่งเสริมการสร้างทักษะการทำงานเป็น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเงื่อนไขสำคัญของการขับเคลื่อน การศึกษาเพื่อสร้างทักษะการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (สำนักงานที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน, 2560)

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการสร้างทักษะชีวิตและทักษะการ ทำงานในหลากหลายรูปแบบ ต้องทำการปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ ตลอดจนการจัดการใหม่ที่ทำให้ ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะชีวิตและทักษะการทำงาน มีการจัด หลักสูตรให้มีวิชาเลือกที่เรียกว่า Applied learning ที่เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละคน มีการจัดรูปแบบทั้งในลักษณะการจัดเป็น โรงเรียนสามัญสาขอาชีพ หรือจัดเป็นแบบคู่ขนาน (Dual school) จัดให้เด็ก ๆ มัธยมต้องเรียนอาชีพโดยจับมือกับวิทยาลัยเทคนิค เรียน โดยการปฏิบัติงานเต็ม ในสายวิชาชีพที่เลือก อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้สามารถทดลองเรียนบางวิชาควบคู่ไปกับการ ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการปูพื้นฐานและเตรียมความพร้อมสำหรับการ เรียนต่อในระบบมหาวิทยาลัย

แนวคิดเพื่อการขับเคลื่อนการศึกษาไทย

การจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะการทำงานได้ให้ข้อคิดบทเรียนที่น่าสนใจอยู่หลายประการ ที่สำคัญที่สุดคือ การมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ระดับมหภาคที่ชัดเจน ถึงประโยชน์และคุณค่าของ การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ในการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่อาศัยในบริบทเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน (เฮซอาร์โน้ต, 2559) นอกจากนั้นแล้วประสบการณ์ นานาประเทศยังได้ให้ข้อคิดบทเรียนในระดับปฏิบัติที่จะเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัด การศึกษาที่ว่านี้ 3 ประการ คือ

1. การขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่ จากตัวอย่างที่กล่าวไปทั้งในสหรัฐอเมริกาและในหลายประเทศ จะเห็นได้ชัดว่า การสร้างทักษะการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการกำลังคนในพื้นที่กลายเป็นโจทย์สำคัญของการออกแบบการศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรและกลไกการจัดการเชิงพื้นที่ที่จะกลายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้การขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จได้ และนี่จึงเป็น โจทย์ท้าทายสำหรับประเทศไทยที่การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่จะเป็นกลไกสำคัญของการสร้างคนที่มีคุณภาพและทักษะฝีมือทักษะการทำงานที่ดีได้ (กล้า ทองขาว, 2558)

2. ภาศิความร่วมมือคือหัวใจสำคัญของความสำเร็จ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะอาชีพบนฐานการเรียนรู้คู่ฝึกทำงานจะเคลื่อนตัวได้ยาก หากไม่มีความร่วมมือกับภาคเอกชน จะทำให้เกิดการเคลื่อนตัวได้ยาก ประสบการณ์ในหลาย ๆ ประเทศชี้ให้เห็นว่า ภาคเอกชน สถานประกอบการ หรือแม้แต่ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมล้วนแล้วแต่เป็นฐานที่มั่นของการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งความร่วมมือกับภาคนี้เองที่จะทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรและทางเลือกการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองเด็กที่หลากหลายได้ และนี่ก็เป็นอีกโจทย์ที่ท้าทายสำหรับการศึกษาไทยที่จำเป็นที่จะต้องเร่งสร้างความร่วมมือทางการศึกษากับภาคร่วมต่าง ๆ โดยเร็ว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

3. การส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงาน ประสบการณ์จากหลายประเทศได้ให้ข้อคิดสำคัญว่า การสร้างทักษะการทำงานให้เด็กยุคใหม่จะเกิดขึ้นไม่ได้หากหลักสูตรที่มีไม่เปิดกว้าง ให้ทางเลือกหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มากพอด้วยโลกยุคใหม่ต้องการคนที่ก้าวสู่อาชีพที่หลากหลายและต้องการคนที่มีทักษะการทำงานทั้งในแง่ฝีมือและทักษะการทำงานเชิงประยุกต์ (เมธาวิณ ปิติภรณ์วิวัฒน์, 2561) จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกทักษะความสามารถที่หลากหลายเพื่อเป็นฐานสำหรับการเรียนรู้นำไปสู่การมีงานทำหรือประกอบอาชีพต่อไปในอนาคตด้วย ด้วยเหตุนี้การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างทางเลือกของการเรียนรู้ที่จะต้องสนองผู้เรียนแบบไม่จำกัดได้อีกด้วย (มารุต พัฒนาผล, 2562) ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายสำหรับประเทศไทยมานานว่าเราจะก้าวข้ามการศึกษาแบบ “เสื้อโหล” ไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้แบบ “เสื้อตัด” ให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายได้อย่างไร (จุฬารักษ์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์, 2557) บทสรุป สำหรับประเทศไทยก็มีการริเริ่มนวัตกรรมการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำ หรือแม้แต่โรงเรียนมัธยมแบบประสมสายสามัญอาชีพขึ้นแล้วในหลายพื้นที่ นับตั้งแต่การจัดการเรียนรู้ในระดับเด็กเล็กจนถึงประถมศึกษาที่จัดบูรณาการการเรียนรู้ทักษะอาชีพให้กับเด็ก ๆ ทั้งผ่านหลักสูตรโดยตรงและกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน (จุฬารักษ์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์, 2557) ตัวอย่าง ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ นำโดยสำนักงาน

ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา (สพป.) เชียงใหม่ เขต 2 ร่วมกับ โรงเรียนในพื้นที่กว่า 30 แห่ง ที่มีหลักสูตรการเรียนรู้ ที่สอดคล้องเนื้อหาและการปลูกฝังทักษะ ด้านอาชีพให้แก่เด็กได้มีตัวอย่างการพัฒนาหลักสูตรที่ ส่งเสริมทักษะอาชีพจนปัจจุบันมีหลักสูตรที่บรรจุอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ มีสินค้าและผลิตภัณฑ์ สามารถแบ่งเป็น 4 กลุ่มงานหลัก คือ กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มหัตถกรรม และกลุ่มงานบริการ ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการเรียนรู้สู่การฝึกทักษะ การทำงาน ทักษะอาชีพให้กับเด็ก ๆ ประถมและมัธยมต้นในโรงเรียนต่าง ๆ อาทิ โรงเรียน บ้านหนองไคร้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแฮนด์เมด โรงเรียน บ้านร่มหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรสวนพฤกษศาสตร์สู่นักวิจัยน้อยและการ จดลิขสิทธิ์พันธุ์พืช โรงเรียนบ้านป่าอิน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากมะม่วง โรงเรียนป่าจี้วังแดงวิทยา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรแปรรูปผลิตภัณฑ์ เกษตร โรงเรียนบ้านปางห้วยตาด อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรชามอนระมิงค์ และ โรงเรียนสบเปิงวิทยา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่: หลักสูตรแกะสลักมี้ออาชีพ เป็นต้น

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (2558) กล่าวถึง แนวทางสร้างอาชีพ ระหว่างเรียน เป็นแนวคิดที่สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) เชียงใหม่ เขต 2 นำมาปรับใช้กับ สถานศึกษาในพื้นที่ อำเภอแมริม อำเภอแม่แตง อำเภอสันทราย อำเภอสะเมิง และอำเภอพร้าว ซึ่งครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานยากจน อัตราเด็กออกจากระบบการศึกษากลางคันมีค่อนข้างสูง ขณะที่การสอนมุ่งแต่วิชาการเน้นสอบแข่งขันทำได้ยาก การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อช่วย สร้างทักษะอาชีพ เปิดพื้นที่เพื่อ การมีงานทำและสร้างรายได้สำหรับเด็กกลุ่มนี้จึงมีความสำคัญ ขณะที่มุมมองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาเห็นว่า ไม่เพียงทำให้เด็กได้ทักษะอาชีพ แต่โรงเรียนต้อง พยายามสอดแทรกกระบวนการคิดวิเคราะห์ในทุกชั้นตอน นอกจากจะช่วยให้เด็กคิดเป็นแล้วยัง สร้างความเข้มแข็งเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างยั่งยืน รูปแบบการปรับการเรียนการสอน ที่ผ่านมามีแนวโน้มนักเรียนออกกลางคันในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 2 ในปี พ.ศ. 2554 และ พ.ศ. 2555 ลดลงอย่างน่าพอใจ โดยเฉพาะในปีนี้มีตัวเลข นักเรียนกว่า 3,000 คน เพิ่มขึ้นในระบบการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555 จากนักเรียน 20,389 คนเป็น 23,295 คน (ไทย PBS, 2556) ระดับมัธยมศึกษา มีตัวอย่างความพยายามจัดการศึกษา แบบมัธยมสายอาชีพ เช่น โรงเรียนบ้านใหญ่พิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา ได้เริ่มทำหลักสูตร คู่ขนานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 โดยความร่วมมือกับวิทยาลัยเทคนิค สุระนาฬิ เปิดการสอนหลักสูตร คู่ขนานสายสามัญ 2 สาขา คือ ช่างไฟฟ้ากำลังและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยเด็กที่จบการศึกษาจะได้

วุฒิมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเป็นที่นิยมเพราะเด็กได้ใช้เวลาอย่างคุ้มค่า คือ เรียนเนื้อหาตามหลักสูตร ปวช. แทนกลุ่มสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี และใช้เวลาภาคฤดูร้อนช่วงก่อนขึ้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฝึกงานอีกช่วงละ 2 เดือนครึ่ง (800 ชั่วโมง) สามารถจบหลักสูตรก่อนจะได้พร้อมเพื่อนที่เรียนสายสามัญอย่างเดียว ที่สำคัญคือการที่เด็กรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองกับการ “ทำงานเป็น” ไม่ว่าเขาจะเรียนต่อไปในสายสามัญสายอาชีพ หรือก้าวเข้าสู่โลกของการทำงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (2561) เสนอกรณีตัวอย่าง กรณีศึกษาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาแบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการที่ร่วมกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) แม่เมาะ จังหวัดลำปาง ที่ทำข้อตกลงความร่วมมือกับ กฟผ. เพื่อต้องการสร้างโอกาสให้กับเด็กในพื้นที่ได้มีอาชีพ โดยมีการเปิดสาขาวิชาชีพเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้า ซึ่งมีการออกแบบหลักสูตรร่วมกับ กฟผ. ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขางานบำรุงรักษาเครื่องกลอุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้า สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้า และสาขางานเดินเครื่องผลิตไฟฟ้า พร้อมทั้งตั้งเป็นคณะกรรมการร่วมกันระหว่างครูผู้ชำนาญการใน กฟผ. และครูจากวิทยาลัยในการออกแบบการสอน การประเมินผล และการฝึกงานให้กับนักศึกษา ซึ่งยังมีตัวอย่างความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษาและภาคในอีกหลากหลายรูปแบบและในหลายพื้นที่จากกระแสความเคลื่อนไหวของประชาคมโลกที่เรียกร้องให้การศึกษาดูต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ให้จัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการสร้างทักษะชีวิตและทักษะการทำงานในหลากหลายรูปแบบ (วราพร ศรีสุพรรณ, 2557) ที่จัดให้มีศูนย์ประสานการจัดการเรียนรู้ด้านอาชีพ ซึ่งจัดหลักสูตร สำหรับเด็กมัธยมปลายในโรงเรียนต่าง ๆ และการจัดเป็นโรงเรียนสามัญสายอาชีพ หรือจัดเป็นกลุ่มงาน โดยให้เด็ก ๆ มัธยมต้องเรียนสายอาชีพและจับมือกับวิทยาลัยเทคนิค เรียน โดยการปฏิบัติงานเต็มในสายวิชาชีพที่เลือก

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่าเป็นตัวอย่างที่ดีที่หลายประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญของการศึกษาสายสามัญ และสายวิชาชีพควบคู่กันไป ประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) ซึ่งเป็นหน่วยงานรอง เห็นควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนสายสามัญและสายวิชาชีพ ให้เหมาะสมกับโรงเรียนและบริบทของท้องถิ่นนั้น ๆ โดยครู อาจารย์ของโรงเรียนต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ร่วมกันคิดสร้างสรรค์รูปแบบวิชาการเรียนการสอน ให้นักเรียนรู้จักทำกิจกรรมเพื่อสร้างทักษะอาชีพควบคู่ไปกับการเรียนในห้อง ต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ของนักเรียนและส่งเสริมการตลาด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) เพื่อสร้างรายได้ให้กับนักเรียนและโรงเรียน ตามวัตถุประสงค์หลักการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการ

นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2560)

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ระดับมหภาคที่ชัดเจน เข้าใจถึงประโยชน์และคุณค่าของการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่อาศัยใน สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการกำลังคนในพื้นที่ กลายเป็นโจทย์ที่สำคัญในการออกแบบการศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรและกลไกการจัดการเชิงพื้นที่ที่จะกลายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้การขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จได้ โดยการสร้างทักษะการทำงานให้เด็กยุคใหม่ต้องเปิดกว้าง ให้มีทางเลือกหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มากพอ ด้วยโลกยุคใหม่ต้องการผู้ที่จะก้าวสู่อาชีพที่หลากหลายและต้องการคนที่มีทักษะการทำงานทั้งในแง่ฝีมือและทักษะการทำงานเชิงประยุกต์ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างทางเลือกของการเรียนรู้ที่ จะต้องสนองผู้เรียนแบบ ไม่มีขีดจำกัด

แนวคิดประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ความหมายของประสิทธิผล (Effectiveness)

Saengchamnon and Wiroonratch (2020) กล่าวสรุปว่า เพราะ การจัดการ หมายถึงชุดของหน้าที่ที่ให้ทิศทางสำหรับการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ประสิทธิภาพ “ประสิทธิภาพ” ของการใช้ทรัพยากร หมายถึง การใช้อย่างชาญฉลาดและประหยัดค่าใช้จ่ายในขณะที่ “ประสิทธิผล” หมายถึงการตัดสินใจที่ถูกต้องในการดำเนินการตามแผน ได้สำเร็จ ดังนั้นการจัดการที่ประสบความสำเร็จต้องมีทั้งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่วน ชัยยนต์ เพาพาน (2559) เสริมว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษา เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษา ที่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่มีการนำเอาตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา ประเทืองทิพย์ สุขุมลจันทร์ (2559) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารว่า การบริหารองค์การหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถดำเนินการจนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ชัยยนต์ เพาพาน (2559) เสริมว่า ประสิทธิภาพจึงมีความหมายแตกต่างกัน ตามความเข้าใจของนักวิชาการหรือผู้บริหารของสถานศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์การและความสำเร็จของงาน ส่วน ณธิดา โกรทินธาคม และสายสุดา เตียเจริญ (2562) กล่าวว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายหรือไม่อย่างไร ซึ่งพิจารณาประสิทธิผลของสถานศึกษานั้น ๆ ในเชิงตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง อาทิ สภาพแวดล้อม

เป็นระเบียบและปลอดภัย พันธกิจของโรงเรียนมีความชัดเจน มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีบรรยากาศของความคาดหวังที่สูง ท่วมท้นเวลาในการทำงาน มีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครองรวมทั้งชุมชนเกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของความมีชื่อเสียง ซึ่งจะเกิดผลดีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น แต่ในสภาพปัจจุบันพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษามีแนวโน้มลดต่ำลง (สันติ บุญภิรมย์, 2552) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า มีผู้ให้ความหมายของประสิทธิผลของสถานศึกษาไว้ดังนี้ ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร์ (2559) กล่าวถึงความหมายของประสิทธิผลของสถานศึกษาว่า เป็นสิ่งที่ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ให้ความสำคัญและกำหนดให้เป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาหรือการบริหารจัดการโรงเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ ผู้บริหารต้องใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ ในการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมสนับสนุน ครู-อาจารย์ ให้เกิดการพัฒนาและทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่วางไว้ สุภัทร รัตนบุรี, อรรครา ธรรมาธิกุล และวันฉัตร ทิพย์มาศ (2563) กล่าวว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา เป็นผลจากบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา ที่ส่งเสริมสนับสนุน ประสานภาคีเครือข่าย การดำเนินการตามนโยบายพิเศษของรัฐบาลและงานเสริมสร้างความมั่นคงของชาติการส่งเสริมสนับสนุนประสานงานจัดการศึกษาตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตามพื้นที่สนับสนุนพัฒนา การใช้แหล่งเรียนรู้ การใช้ภูมิปัญญา ในท้องถิ่น พัฒนาหลักสูตร สื่อและกระบวนการเรียนรู้มาตรฐาน การกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การระดมทรัพยากร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดำเนินการประกันคุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ให้สอดคล้องกับระบบหลักเกณฑ์และวิธีการเป็นความสามารถตามเป้าหมายที่เป็นส่วนรวมมิใช่ส่วนตัว ณิชดา โกรทินธาคม และสายสุดา เตียเจริญ (2562) ประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดที่ทุกสถานศึกษาต้องพึงตระหนัก และให้ความสำคัญเพื่อให้เกิดผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่หรือจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายหรือไม่อย่างไร การพิจารณาประสิทธิผลของสถานศึกษานั้นว่ามีตัวชี้วัดอย่างไร เช่น สภาพแวดล้อมเป็นระเบียบ และปลอดภัย พันธกิจของโรงเรียนมีความชัดเจน มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีบรรยากาศของความคาดหวังที่สูง ท่วมท้นเวลาในการทำงาน มีการตรวจสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครองรวมทั้งชุมชนเกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของความมีชื่อเสียง ซึ่งจะเกิดผลดีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น

จตุรภัทร ประทุม, ประยูร อิมสวาสดี และสมพงษ์ ปั้นหุ่น (2559) สรุป ประสิทธิผลโรงเรียน คือ ความสามารถของโรงเรียนในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติในทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความสำคัญของประสิทธิผล Alanoglu and Demirtas (2016) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ ซึ่งในการวิจัยขององค์กรมักมองที่การเป็นเป้าหมายในขั้นสุดท้ายขององค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมาย ในส่วนของการศึกษาส่วนใหญ่เนื่องจากโรงเรียนเป็นองค์กรที่นำเสนอคนเป็นผลลัพธ์ แต่ก็ เป็นความจริงที่ไม่สามารถปฏิเสธว่าประสิทธิภาพของโรงเรียน มีความสำคัญมากกว่าประสิทธิภาพขององค์กรอื่น ๆ ทั้งหมด มันเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับสังคมในปัจจุบัน ความจำเป็นที่ต้องมีประสิทธิผลให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อไม่ให้เกิดการหลุดโลก การติดตามการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเหล่านั้นจะเป็นไปได้เมื่อมีคนมีการศึกษา มีความรู้ที่จำเป็นและมีทักษะที่รองรับตามยุคสมัย

การเกิดประสิทธิผลของสถานศึกษา

เมธิกันต์ นนทะสร, สมชาย เทพแสง, ทัศนาศ แสงศักดิ์, พรรัชต์ ลังกะสูตร, และศิริพร อนุสสา (2560) กล่าวว่า การเกิดประสิทธิผลของสถานศึกษา ต้องสอดคล้องกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร จึงมีความจำเป็นและสำคัญในยุคปัจจุบัน จะเห็นว่าไม่มีองค์กรใดที่สามารถอยู่รอดและดำเนินการแบบเดิมได้ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับตัว เนื่องจากองค์กรต้องการปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมท่ามกลางกระแสพลวัต (Dynamic) ของสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจึงต้องปรับปรุงหน่วยงานของตนให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และสรุปไว้ว่า ผู้บริหารต้องเข้าใจในกระบวนการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง และต้องทำการตรวจสอบระดับความรุนแรงและการตอบสนองขององค์กรที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงด้วยเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงกระบวนการบริหารเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม สามารถวางแผนและดำเนินการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน Ramberg, Laftman, Almqvist, and Modin (2019) แนวคิดเกี่ยวกับ โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ มักเกิดการมองข้ามผลกระทบของคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความสามารถทางปัญญาและภูมิหลังทางสังคม ที่เป็นความเสี่ยงส่วนบุคคล โดยโรงเรียนถูกมองว่าเป็นผู้ให้บริการและเป็นสาเหตุของการสร้างความแตกต่างในความสำเร็จ แทนที่จะมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่สามารถทำได้ในระดับองค์กรของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงผลการเรียนและสังคมของนักเรียน การวิจัยด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน ในขณะที่หลาย ๆ ประเทศใช้การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจริง การศึกษาเชิงประจักษ์ ที่แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อม การศึกษาบางอย่างที่ทำให้เกิดประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่น ๆ ในการศึกษาในระดับวัยรุ่นผู้วัย

ผู้ใหญ่ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ มีนักทฤษฎีองค์การได้สรุปแนวคิดไว้ ดังนี้ พรเพ็ญ สมบูรณ์ และเสาวณี สิริสุขศิลป์ (2558) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลขององค์การว่าเป็นความสามารถในการปรับตัวเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและความสามารถในการผสมผสานสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์การ เพื่อรวมพลังให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติภารกิจในองค์การ ดังนี้ 1) ความสามารถในการปรับปรุงองค์การ ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวนวัตกรรม ความเจริญเติบโตและการพัฒนา และ 2) ความสามารถในการบูรณาการ ได้แก่ ความพอใจ บรรยากาศ ความขัดแย้ง และการสื่อความหมาย

วีรพงษ์ ไชยหงส์ (2558) เสนอแนวคิดของ Hoy and Miskel (2012) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินประสิทธิผลองค์การ โดยพิจารณาจาก 1) การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) การแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557) อ้างถึง แนวคิด Hoy and Ferguson (1985) ที่ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยศึกษาใน 5 องค์ประกอบ คือ 1) ความใฝ่รู้ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน 2) ความพึงพอใจในการทำงานของครู 3) ความสามารถในการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของครู 4) ความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่กระทบทั้งภายในและภายนอก

ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557) กล่าวถึง แนวคิด Mott (1972) ในการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการศึกษาและความต้องการตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษามีรายละเอียดดังนี้ 1) การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หากสถานศึกษาใดมีนักเรียนเข้าเรียนปริมาณมาก ผลการเรียนรู้การสอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สูง โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงที่มีชื่อเสียงได้เป็นจำนวนมาก สถานศึกษาที่มีคุณภาพดังกล่าวมักจะ ได้แก่ สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเมือง และเป็นสถานศึกษาที่มีความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพร้อมเพียง รวมถึงอาคารสถานที่ที่มีบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม มีบุคลากรครูที่มีคุณภาพ ตลอดจนมีการบริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพองค์ประกอบในการสร้างเสริมประสิทธิผล ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของนักเรียน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาและครู ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มองเห็นถึงความสำคัญของงานสถานศึกษาอย่างแท้จริง

หาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนาและแก้ปัญหาให้งานมีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นไปตามความคาดหวังของรัฐ ผู้ปกครอง และชุมชน สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ครูอาจารย์รับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง มีการพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเองอยู่เสมอ วางแผนการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อนักเรียนและองค์กรอย่างแท้จริง 2) การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของผู้ได้รับการศึกษาแสดงออกในทางที่ดีงาม สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เป็นผู้มีทัศนคติทางบวกจะเป็นผู้ที่มีความรู้และแสดงออกถึงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม โดยส่วนรวมมีจิตใจกว้างไม่ทำตนต่อต้านหรือถอยหนีสังคม มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุมีผลและยอมรับกฎกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้น ยอมรับเคารพความเป็นส่วนรวมเห็นความสำคัญและคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้ความร่วมมือร่วมใจต่อการปฏิบัติการกิจของส่วนรวมให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งอดกลั้นและสามารถเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ และรู้จักพัฒนาตนเองมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาล่าเรียนเป็นที่พอใจของผู้ปกครอง 3) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นองค์การทางการศึกษาซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ นักเรียน และนักการภารโรง จึงจะทำให้เกิดการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์ การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลนั้นสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ของสถานศึกษาจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมทันสมัยและสอดคล้องทันกับความเจริญก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงนโยบายของสถานศึกษา ไม่ควรยึดติดตายตัวจนเปลี่ยนแปลงไม่ได้จนทำให้ล้าสมัย โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนควรมีนวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ มีการค้นคว้าและพัฒนาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความสะอาดร่มรื่นเพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการและเกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารและครูจะต้องมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวและไม่หยุดนิ่งต้องพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา รูปแบบการบริหารงานและดำเนินการต่าง ๆ ให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูต้องเป็นนักพัฒนามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้เพื่อให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และ 4) การแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ที่ย่อมมีรูปแบบในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การกำหนดรูปแบบการบริหารงานในสถานศึกษาจะมีการกำหนดรูปแบบให้เหมาะสมกับขนาดและภารกิจของแต่ละสถานศึกษา แต่ไม่ว่าจะมีรูปแบบการบริหารแบบใด ระบบใด การทำงานของสถานศึกษาย่อมประกอบด้วย

องค์ประกอบหลักได้แก่ เป้าหมาย คือการมุ่งถึงความสำเร็จที่สูงสุดที่เกิดจากการทำงาน บทบาทหน้าที่เป็นส่วนประกอบรองลงมาเพื่อร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด การประสานงานเป็นแนวทางของความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจนและเกิดความเรียบร้อย กิจกรรมคือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย การจัดการศึกษาในสถานศึกษาเป็นการสร้างคนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของบุคคลตามแนวทางที่เหมาะสม การบริหารและการจัดการในสถานศึกษาจึงควรมีความยืดหยุ่นพอสมควร ตั้งแต่หลักสูตรควรปรับให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพของบุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่ การจัดวิชาการต่าง ๆ สำหรับการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมในหลักสูตรและเสริมหลักสูตร ควรให้เพียงพอและหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจความต้องการและความถนัดของนักเรียนจะช่วยให้เป็นแนวทางพัฒนาการเรียนรู้ การปรับตัวและบุคลิกภาพของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ บางเรื่องเป็นสิ่งล้าสมัยไม่ทันยุคสมัยในปัจจุบันควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการบริหารและจัดการ ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เกิดความราบรื่นเรียบร้อยและความเจริญก้าวหน้า ผู้บริหารจึงควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมไม่ใช้อำนาจเผด็จการ ไม่ควรยึดกฎระเบียบ โดยเคร่งครัดสิ่งใดที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานควรมีความยืดหยุ่นบ้าง แต่ไม่เสียประโยชน์หรือเป้าหมายขององค์กร ผู้บริหารควรจะเป็นผู้สร้างความไว้วางใจให้กับผู้ร่วมงานและเป็นที่ยอมรับ มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงาน เป็นที่ปรึกษาทั้งในเรื่องการเรียนการสอน เรื่องส่วนตัว อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการลดช่องว่างซึ่งกันและกัน และควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การยกย่อง ชมเชย และให้รางวัลในบางโอกาส เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจและบรรยากาศในสถานศึกษาให้เกิดความอบอุ่นและเป็นมิตร ให้ความร่วมมือร่วมใจแก่บุคลากรทุกฝ่ายขอมานำมาซึ่งการทำงานที่ทำให้เกิดประสิทธิผลในสถานศึกษาเป็นอย่างดี ทักษะผู้วิจัย พบว่าจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลข้างต้น พอสรุปได้ว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาเกิดจากความร่วมมือร่วมใจของผู้บริหารและครู ที่สามารถบริหารจัดการและนำพากิจการสถานศึกษาให้ดำเนินการกิจจนบรรลุเป้าหมาย เกิดผลงานที่ประสบความสำเร็จ ทำหน้าที่ร่วมกันผลิตนักเรียนให้มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง เกิดเจตคติทางบวก ปรับตัวเปลี่ยนแปลงแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาพเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่พร้อมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกสถานศึกษาได้

องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่านักวิชาการหลายท่าน ได้จัดองค์ประกอบที่แสดงถึงประสิทธิผลของสถานศึกษา ดังนี้

ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร์ (2559) ศึกษา พบว่า องค์ประกอบประสิทธิผลมี 5 ด้าน ด้วยการกำหนดดัชนีชี้ความสำเร็จ และการสังเคราะห์ แนวความคิดทฤษฎีและการวิจัยที่สอดคล้อง ดังนี้ คือ 1) ด้านความสามารถนักเรียน 2) ด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน 3) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา 4) ด้านความสามารถในการใช้งบประมาณและทรัพยากร และ 5) ด้านความสามารถในการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

สุภัทร รัตนบุรี และคณะ (2563) ศึกษา ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พบว่า มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

ณิศา โกรทินธาคม และสายสุดา เตียเจริญ (2562) ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ประกอบด้วย ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการผสมผสาน และความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เรือนเพชร เต็กดี และจรัส อติวิทยากรณ์ (2560) นำข้อมูลในเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา 8 ด้านประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 2) การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) การมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง 4) ความพึงพอใจของครู 5) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ 6) การสื่อสารละจุดใจ 7) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และ 8) การมีวิสัยทัศน์

จตุรภัทร ประทุม และคณะ (2559) เสนอว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในสถานศึกษา

Alanoglu and Demirtas (2016) ศึกษา ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ด้วยการใช้อำนาจประกอบ 1) ผลด้านความเชี่ยวชาญส่วนบุคคล 2) ผลจากความคิดเห็นต่าง ๆ 3) การมีวิสัยทัศน์ที่ไว้ร่วมกัน 4) การคิดอย่างเป็นระบบ และ 5) การเรียนรู้เป็นทีม นอกจากนี้ยังเสนอภาพรวมในด้านอื่น ๆ เช่น ความโปร่งใส ความซื่อตรง มารยาท น้ำใจนักกีฬา และการมีคุณธรรม

Caldwell and Spinks (1990 อ้างถึงใน พันวนา พัฒนาอุดมสินคำ, 2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) เน้นเรื่องการเรียนการสอน โดยผู้บริหารจะต้องมีความเป็นผู้นำทางการศึกษา 2) ความสามารถในการรับการตรวจสอบได้ทั้งจากท้องถิ่น จากรัฐหรือส่วนกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาจะต้อง

บริหารภายใต้กรอบของท้องถิ่น ของรัฐหรือของส่วนกลาง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกฎระเบียบ นโยบาย หรือการจัดลำดับความสำคัญ 3) การมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมจากครู ผู้ปกครองและนักเรียน และ 4) การมีแผนงานที่พัฒนาในวิชาชีพ เนื่องจากการบริหารแบบกระจายอำนาจต้องการให้บุคลากร มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในการกำหนดจุดหมายของสถานศึกษา กำหนดนโยบาย การจัดลำดับความสำคัญ การจัดสรรทรัพยากร กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลที่เหมาะสม

รัชชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557) กล่าวถึง แนวคิด Sammons, Hillman and Mortimore (1995) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ประกอบที่ส่งผลถึงความสำเร็จ หรือความมีประสิทธิภาพของสถานศึกษาว่า มี 11 ปัจจัย ดังนี้ 1) ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ มีความมั่นคงและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ขององค์การและบริหารเชิงรุก สร้างทีมงานบริหารของสถานศึกษา การมีส่วนร่วมของครูในการ บริหารจัดการหลักสูตร การตัดสินใจและการใช้ นโยบายต่าง ๆ 2) การมีวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ร่วมกัน ประกอบด้วยการมีเอกภาพของเป้าหมายสถานศึกษา มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อความก้าวหน้า ของนักเรียนและมีความเคารพในสถาบัน 3) มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่เป็นระบบระเบียบและสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดความสนใจต่อการเรียนการสอน 4) การเรียนการสอนที่ เข้มแข็ง การใช้เวลาที่เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน การบริหารและเน้นความเป็นเลิศทาง วิชาการ 5) มีแผนการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน คือ ความมีประสิทธิภาพของแผนการ สอนในการเตรียมการสอน มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนของแผนการสอน มีบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียน และใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย 6) มีความคาดหวังต่อสถานศึกษาและนักเรียนในระดับสูง คือ ครูและ นักเรียนมีความคาดหวังในระดับสูงร่วมกันทั่วทั้งสถานศึกษา มีการสื่อสารและเสริมแรงเพื่อให้ ความหวังสู่ความเป็นจริง และมีการคิดการปฏิบัติที่ทำให้นำไปสู่ความหวัง 7) มีการเสริมแรงครู คือ การให้ความเป็นธรรมในการให้รางวัลและการลงโทษ มีการชี้แจงและให้ทราบผลการพัฒนาและ ปรับปรุง 8) มีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษาคือ มีการ ติดตามผลการเรียนของนักเรียนและมีการประเมินศักยภาพของสถานศึกษา 9) นักเรียนมีความ รับผิดชอบ คือ การสร้างความศรัทธาของครูให้มีแก่นักเรียน มอบหมาย หน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่ นักเรียนและการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน 10) มีความร่วมมือระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง คือ การให้ความร่วมมือที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และ 11) เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ คือ การพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายของสถานศึกษาให้มีการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อสถานศึกษาได้เอง เพื่อสร้างทีมงานในการพัฒนาสถานศึกษา

Lunenburg and Ornstein (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาจาก โครงการ (Connecticut school effectiveness project) และสรุปลักษณะของการบริหารสถานศึกษา

ที่มีประสิทธิผลว่ามีลักษณะ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) มีสภาพแวดล้อมเป็นระเบียบและปลอดภัย ไม่เป็นปัญหาอุปสรรคสำหรับการเรียนการสอน 2) พันธกิจของสถานศึกษามีความชัดเจน บุคลากรมีส่วนร่วมในการผูกพันของเป้าหมายการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถตรวจสอบได้ 3) มีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยที่ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจและประยุกต์ใช้ คุณลักษณะของงาน วิชาการที่มีประสิทธิผล 4) มีบรรยากาศของความคาดหวังที่สูง โดยที่อาจารย์ต้องสามารถแสดงออกถึงความรอบรู้ในทักษะเบื้องต้นให้นักเรียนเห็นได้ 5) ทุ่มเวลาในการทำงาน เพื่อวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะ 6) มีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลมาปรับปรุงต่อไป และ 7) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองสนับสนุนพันธกิจของสถานศึกษา และช่วยเหลือส่วนที่ทำให้เกิดความสำเร็จ

Glickman, Grodon, and Ross-Gordon (2013) ได้กล่าวว่างค์ประกอบของสถานศึกษา ประสิทธิภาพ หรือสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานที่ดีได้มีการปรับปรุงแล้วมี ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารมีความหลากหลายของภาวะผู้นำซึ่งรวมถึงภาวะผู้นำของครูด้วย 2) ตระหนักถึง สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของสถานศึกษา 3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 4) การมีวิสัยทัศน์ ร่วมกันและปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่อง 5) ได้รับการสนับสนุนทั้งจากภายนอกและภายใน สถานศึกษาในเรื่องเวลาการเรียน การจัดกิจกรรม ด้านวิชาการและคุณธรรม 6) เน้นที่การเรียนการสอน 7) มีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เช่น การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษา 8) มีแผนการสอนที่ดี 9) ความใฝ่รู้รักการอ่านแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 10) ครูมีความร่วมมือ 11) มีการศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อมูลในการสร้างรูปแบบของสถานศึกษา 12) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวในการพัฒนา ปรับปรุงสถานศึกษา และ 13) ใช้วิธีหลากหลายเพื่อพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา จากประเด็นของ นักวิจัยในองค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารและครู จะต้องเป็น บุคคลมืออาชีพ มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจน มีแผนการเรียนการสอนที่เข้มแข็งและ ทันสมัย มีการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ครูอาจารย์ต้องแสดงออกถึงความรอบรู้ในทักษะเบื้องต้นให้นักเรียนเห็นได้ ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และให้ความร่วมมือสนับสนุนกับสถานศึกษา

การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา

การวัดประสิทธิผลขององค์กรหรือสถานศึกษา จะต้องใช้เครื่องมือช่วยในการวัด เครื่องมื่อดังกล่าวอาจจะเป็นการสังเกตเพื่อความรู้สึกรู้สึกหรือผลผลิต หรือใช้เครื่องมือที่เป็น แบบสอบถาม แบบทดสอบ เพื่อดูว่าระดับคุณภาพ พฤติกรรมหรือระดับปริมาณเป็นไปตามความต้องการหรือความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องหรือไม่ (เสถียร อ่วมพรหม, 2559) ดังนั้น จะต้องมีตัวบ่งชี้ (Indicator) เกณฑ์ (Criteria) หรือมาตรฐาน (Standard) เพื่อที่จะบอกได้ว่าประสิทธิผลมีเท่าใด มาก

หรือน้อยเพียงใด ตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลขององค์กร หรือสถานศึกษาดังกล่าว (ชยภรณ์ บุญเรืองศักดิ์, 2561)

Gray (2016) กล่าวว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพโดยรวมของโรงเรียนในมุมมองระบบ พบว่าสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาปัจจัยการผลิต เช่น บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก การเงินและ ทรัพยากรการเรียนการสอน ส่วนกระบวนการ ได้แก่ หลักสูตร นโยบาย การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง และโอกาสการเรียนรู้สำหรับทุกคน และผลลัพธ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผลการ ทดสอบ สำเร็จการศึกษาและอัตราการศึกษาต่อ และอัตราการสำเร็จของโรงเรียนด้านต่าง ๆ โดยที่ สามารถกำหนดระดับประสิทธิภาพได้ดีขึ้นเมื่อเราวิเคราะห์จากมุมมองการรับรู้ของครู เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนแต่ละด้านได้ ดังนั้น การการตรวจสอบบทบาทของการรับรู้ของครู ความไว้วางใจ การรับรู้ความสามารถ และโครงสร้างที่เปิดใช้งาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล ของโรงเรียนโดยรวมได้ การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน ก็สามารถวัดผลได้ด้วย การประเมิน ประสิทธิภาพของครู ระดับผลการผลิตโดยทั่วไปของโรงเรียน การมีความยืดหยุ่นและการปรับตัว ของโรงเรียน และประสิทธิภาพโดยรวมของโรงเรียนได้เช่นกัน

เกณฑ์การประเมินประสิทธิผลสถานศึกษา

เมธีกานต์ นนทะสร และคณะ (2560) จากความสำคัญและปัญหาของการบริหารการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำรงอยู่และแข่งขันกับองค์กรอื่น ๆ ได้ ผู้บริหาร จึงต้องสร้างกลยุทธ์เพื่อนำมาใช้ในการบริหาร โดยกำหนดทิศทางองค์กร (Direction Setting) ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ เพื่อทำให้องค์กรมีแนวทางที่ชัดเจน รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์การ บริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผลโดยมีกลยุทธ์หลักสำคัญ ได้แก่ 1) การจัดองค์กร 2) การพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ 4) การส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กร โดยที่การจัดองค์กรที่ดีจะช่วยให้การทำงานของบุคลากร ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ขจัดความซ้ำซ้อน สิ้นเปลืองของงาน บุคลากรมีขวัญดีขึ้น เพราะมีความชัดเจน งานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนไม่ต้องกล่าวโทษซึ่งกันและกัน ขณะเดียวกันการพัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยครู จัดการเรียนการสอนให้สนุกสนาน และสร้างบรรยากาศเชิงบวกในการเรียนรู้สำหรับการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ช่วยทำให้การบริหารบุคลากรเกิดความคล่องตัวแก้ไขข้อบกพร่องของครูอาจารย์ ช่วยเหลือผู้ไม่มีประสบการณ์ เพื่อพัฒนาด้านการศึกษาควบคู่ไปกับด้านสังคม เพื่อกระตุ้นความ เจริญด้านวิชาชีพนอกจากนี้ยังทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นทั้งแนวคิดใหม่ ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนา เช่น การประชุม ปฏิบัติการที่เป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงการศึกษาทางไปรษณีย์ออนไลน์และการประชุม ต่าง ๆ เป็นต้น ที่สำคัญการส่งเสริมวัฒนธรรมโรงเรียนมีความสำคัญต่อวิถีการดำรงชีวิตของ

บุคลากรในโรงเรียนเป็นอย่างดี วัฒนธรรมโรงเรียนช่วยให้การทำงานเป็นไปตามระเบียบและจรรยาบรรณ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดำเนินนโยบาย ทำให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมมนุษย์ของกลุ่มหรือสังคม ขณะเดียวกันช่วยปรับปรุงปรัชญา ค่านิยมและสนับสนุนแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงาน ไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กรด้วยการทำงานที่มีการประนีประนอมและยืดหยุ่น ดังนั้นการบริหารการเปลี่ยนแปลงจะเกิดประสิทธิผลและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้เพียงใด จำเป็นต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนเพราะกลยุทธ์ที่ช่วยทำให้องค์กรปรับตัวให้ทันกับโลกาภิวัตน์สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเทคโนโลยีส่งเสริมศักยภาพขององค์กรให้สามารถแข่งขันกับองค์กรอื่น ๆ ได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมขององค์กรที่ท้าทายความสามารถของผู้นำองค์กร พัฒนาผลผลิตและการบริการและช่วยส่งเสริมให้ผู้นำสามารถบริหารงาน ได้ประสบความสำเร็จ โดยปรับปรุงการบริการให้ตอบสนองความต้องการของบุคลากรทำให้ผลผลิตเกิดคุณภาพ

จตุรภัทร ประทุม และคณะ (2559) สรุปปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของสถานศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) การได้รับความยอมรับนับถือ 3) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน 4) ความรับผิดชอบต่องาน 5) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และ 6) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์

เสถียร อ่วมพรหม (2559 อ้างถึงใน Caldwell, 2008) ได้กล่าวถึง เกณฑ์ประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา 6 ด้าน จำนวน 43 รายการ ที่เป็น Ideal type ของสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล จะมีไม่ครบทุกรายการแต่ก็มีประโยชน์ที่จะใช้วัดความมีประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ มีรายการดังนี้

ด้านที่ 1 ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ส่วนหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 4 รายการ คือ 1) สถานศึกษามีจุดหมายสถานศึกษาที่ชัดเจน 2) สถานศึกษามีแผนงานที่ได้รับการวางแผนไว้อย่างสมควรเป็นระบบ สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนได้ 3) สถานศึกษามีแผนงานพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่ต้องการ และ 4) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียนในระดับสูง และส่วนที่ 2 ส่วนการตัดสินใจ ประกอบด้วย 3 รายการ คือ 1) บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายของนักเรียนในระดับสูง 2) คณะครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับสถานศึกษาในระดับสูง และ 3) ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับสถานศึกษาในระดับสูง

ด้านที่ 2 ด้านทรัพยากร ประกอบด้วย 2 รายการ คือ 1) สถานศึกษามีทรัพยากรเพียงพอที่จะช่วยให้ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) สถานศึกษามีครูที่มีความสามารถและมีแรงจูงใจ

ด้านที่ 3 ด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 11 รายการ คือ 1) สามารถแบ่งสรรหน้าที่และทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ 2) สามารถจัดสรรทรัพยากรได้สอดคล้องกับความต้องการ

ต้องการทางการศึกษา 3) ตอบสนองและสนับสนุนความต้องการของครู 4) ใส่ใจต่อการพัฒนาวิชาชีพของครู 5) กระตุ้นคณะครูให้เกี่ยวข้องกับแผนงานพัฒนาในวิชาชีพและใช้ครูที่มีทักษะ 6) มีความตระหนักในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโรงเรียนในระดับสูง 7) สร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานทางการศึกษา ชุมชน ครู นักเรียน 8) มีรูปแบบการบริหารที่ยืดหยุ่น 9) มีความพยายามที่จะให้เกิดแรงจูงใจ 10) จัดให้มีข้อมูลย้อนกลับสำหรับครูในระดับสูง และ 11) มีการตรวจสอบแผนงานอย่างต่อเนื่องและวัดความก้าวหน้าตามจุดหมาย

ด้านที่ 4 ด้านบรรยากาศ ประกอบด้วย 20 รายการ คือ 1) สถานศึกษากำหนดค่านิยมที่สำคัญ 2) ผู้บริหาร ครู นักเรียน แสดงความผูกพัน และจงรักภักดีต่อจุดหมายค่านิยมของสถานศึกษา 3) สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่รื่นรมย์ ตื่นเต้น และท้าทายต่อครู นักเรียน 4) มีบรรยากาศการยอมรับและเชื่อถือซึ่งกันและกันของครู นักเรียน 5) มีบรรยากาศไว้วางใจและการสื่อสารแบบเปิดในสถานศึกษา 6) มีความคาดหวังในสถานศึกษาว่านักเรียนทุกคนจะทำดี 7) มีพันธะที่เข้มแข็งที่จะให้มีการเรียนรู้เกิดขึ้นในสถานศึกษา 8) ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีการคาดหวังในความสำเร็จในระดับสูง 9) นักเรียนมีขวัญกำลังใจในระดับสูง 10) นักเรียนมีการยอมรับนับถือผู้อื่นและความเป็นเจ้าของของคนอื่น 11) จัดให้นักเรียนมีการรับผิดชอบต่อสถานศึกษา 12) ความเป็นระเบียบวินัยในสถานศึกษา 13) ผู้บริหารอาวุโสมีโอกาสเล็กน้อยที่จะเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาโดยตรงกับเรื่องวินัยของสถานศึกษา 14) อัตราการขาดเรียนของนักเรียนต่ำ 15) อัตราการพักการเรียนของนักเรียนต่ำ 16) อัตราความประพฤติเหลวไหลของนักเรียนต่ำ 17) ครูมีขวัญกำลังใจในระดับสูง 18) ครูมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและน้ำใจความเป็นกลุ่มในระดับสูง 19) อัตราการขาดงานของครูต่ำ และ 20) การย้ายของครูมีเพียงเล็กน้อย

ด้านที่ 5 ด้านผลลัพธ์ ประกอบด้วย 3 รายการ คือ 1) อัตราการออกกลางคันของนักเรียนต่ำ 2) คะแนนทดสอบแสดงถึงความสำเร็จในระดับสูง และ 3) ความสำเร็จในการศึกษาต่อหรือหางานทำของนักเรียนอยู่ในระดับสูง และยังคงกล่าวถึงเกณฑ์ประเมินในควมมีประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรในสถานศึกษาอีก 2 ด้านรวม 12 ประการ ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 9 ประการคือ 1) ความต้องการทางการศึกษาได้รับการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญ 2) ับความสำคัญได้คำนึงถึงของท้องถิ่นและของสถานศึกษา 3) ทรัพยากรทางการเงินถูกจัดสรรตามลำดับความต้องการทางการศึกษานั้น 4) คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน มีส่วนร่วมด้วยอย่างเหมาะสม 5) ผู้มีส่วนร่วมมีความพึงพอใจในกระบวนการการมีส่วนร่วมนั้น 6) มีการประเมินผลกระทบจากการจัดสรรทรัพยากรนั้นอย่างชัดเจน 7) มีการจัดทำเอกสารการเงินกับคณะครูและบุคลากรอื่นเพื่อความเข้าใจอยู่เสมอ 8) มีการกำหนดระเบียบการเพื่อการติดตามควบคุมการใช้จ่ายที่เหมาะสม 9) สามารถถ่ายโอนประเภทของเงินเมื่อมีความต้องการเปลี่ยนแปลงและด้านที่ 2 ด้านผลลัพธ์

ประกอบด้วย 3 ประการคือ 1) จุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่จัดในลำดับสูงได้รับการตอบสนองจากแผนการจัดสรรทรัพยากรนั้นในทุกด้าน 2) รายจ่ายจริงเป็นไปตามที่ประมาณการไว้ แต่ยืดหยุ่นได้เมื่อความต้องการเปลี่ยนไป และ 3) มีความเข้าใจและยอมรับกันทั่วไปในผลลัพธ์จากการจ่ายงบประมาณ จากความหมายของประสิทธิผลของสถานศึกษาที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปได้ว่าโรงเรียนเป็นองค์กรทางการศึกษาที่สำคัญ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ครู อาจารย์ เป็นผู้ผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นที่ยอมรับของสังคม การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินสถานศึกษาไว้ 5 ด้าน 17 องค์ประกอบ 62 ตัวชี้วัด ได้แก่ การดำเนินงาน 5 ด้านตามแนวทางการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านการพัฒนานุเคราะห์ของสถานศึกษา และ 5) ด้านผลลัพธ์และภาพความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ทั้งนี้ประสิทธิผลของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความตระหนักและความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการที่ประสบความสำเร็จต้องมีทั้งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดย ประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นเครื่องหมายความสำเร็จของผู้บริหารและครูในการผลักดันให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จทางการศึกษา มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ นำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ รวมถึงการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยการวัดประสิทธิผลขององค์กรหรือสถานศึกษา ซึ่งต้องใช้เครื่องมือช่วยในการวัด เครื่องมือดังกล่าวอาจจะเป็นการสังเกตเพื่อดูความรู้สึกรหรือผลผลิต หรือใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม แบบทดสอบ เพื่อดูว่าระดับคุณภาพ พฤติกรรมหรือระดับปริมาณเป็นไปตามความต้องการหรือความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องหรือไม่

ผู้วิจัยพบว่า การศึกษา ด้านประสิทธิผลของการจัดการศึกษา อย่างเช่นการศึกษาของ วินา สงวนพงษ์ และทรงสิริ วิชิรานนท์ (2555) สมหมาย เทียนสมใจ (2556) อาภรณ์ อ่อนคง (2556) Tolbert and Hall (2008) รัชชประภา เพียรบุพบา (2556) จันทิมา บุญอนันต์วงศ์ (2557) วิไล กวางศิริ (2557) ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร์ (2559) เสถียร อ่วมพรหม (2559) เมธิกานต์ นนทะสร และคณะ (2560) ชยภรณ์ บุญเรืองศักดิ์ (2561) และ Lu-Rui, จุมพจน์ วนิชกุล และสาโรจน์ เผ่าวงศากุล (2562) มักใช้แนวคิดของ Campbell (1977) และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษาและเสนอแนวการสำรวจเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสำเร็จขององค์กร 19 เกณฑ์ ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวาง

ดังนี้ 1) ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป หมายถึง ระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุถึงเป้าหมาย โดยการพิจารณาเกณฑ์เดี่ยว ๆ ให้มีจำนวนมากที่สุด เพื่อตัดสิน ประสิทธิภาพขององค์กร 2) คุณภาพ คุณภาพของผลผลิตหรือคุณภาพของการบริหารพื้นฐานขององค์กร 3) ผลผลิต หมายถึง ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก 4) ความพร้อม หมายถึง ความเป็นไปได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติจำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง 5) ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด 6) ผลกำไร หมายถึง ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว 7) การเติบโต หมายถึง การขยายตัวขององค์กร หรือการเพิ่มขนาดในสิ่งต่าง ๆ เช่น พนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ทรัพย์สิน หรือการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ที่แตกต่างกันไปโดยการเปรียบเทียบสภาพ ปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพองค์กรที่ผ่านมา 8) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม หมายถึง ความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่า และมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด 9) ความมั่นคง หมายถึง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่และทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และในช่วงการกวดขัน 10) การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ หมายถึง อัตราการเปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก 11) การขาดงาน หมายถึง ความถี่หรือจำนวนการขาดงานของบุคลากร 12) อุบัติเหตุ หมายถึง ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานที่ส่งผลให้เกิด การชะงักล่าช้าของงาน 13) ขวัญ หมายถึง กำลังใจ หรือสภาพการจูงใจให้สมาชิกหรือพนักงานขององค์กรเกิดความ พยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรตลอดจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร 14) การจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจ หรือความรู้สึกพร้อมของพนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของงาน 15) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อบทบาทหรืองานของตนในองค์กรกับผลการตอบแทนอย่างยุติธรรมจากองค์กรที่มอบให้ 16) การยอมรับเป้าหมายขององค์กร หมายถึง ความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานซึ่งเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสมควรสามารถดำเนินการได้ 17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อ ข้อความที่ไม่ตรงกันหรือการขัดแย้งทั้งทางวาจาและกาย เรียกว่า “ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม 18) การยืดหยุ่น การปรับตัว หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการ ทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพแวดล้อม และ 19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กรโดยบุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ ในด้านความเลื่อมใส ความศรัทธา ความเชื่อมั่นและการให้การสนับสนุน ที่กลุ่มคนทั่วไปให้แก่องค์กร

ผู้วิจัยจึงสรุปใช้แนวทางในการศึกษาประสิทธิผลของการบริหารการศึกษาของ Campbell (1977) ด้วยการอ้างอิงการศึกษาของ ทั้ง 13 นักวิชาการและกลุ่มนักวิชาการข้างต้นในการศึกษานี้

แนวคิดหลักการแนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ

โทมัส จันทรน้อย (2560) กล่าวว่า การเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 เป็นการเข้าสู่ยุคที่ประเทศไทยต้องมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาดังชาติ ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายสูงมาก ๆ ทำอย่างไรเราจะพัฒนานวัตกรรมเป็นของตนเองได้ ทั้ง ๆ ที่เรามีทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศมากมาย เช่น ข้าว ยางพารา แร่ ผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ เราทำอย่างไรที่จะมีผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเรื่องข้าวที่มากกว่าอาหารประจำวัน มีผลิตภัณฑ์ยางพารานอกเหนือจากน้ำยางพาราหรืออื่น ๆ ที่เป็นนวัตกรรมของเรา ส่วน ชงชัย สิทธิกรณ์ (2560) ถึงเวลาที่ทุกภาคส่วนต้องเข้ามาช่วยระดมความคิดในการพัฒนาประเทศให้เข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 ฉะนั้นแต่ละกระทรวงจึงมีสโลแกนของตัวเองต่อด้วย 4.0 กระทรวงศึกษาธิการเอง ก็มีสโลแกน “การศึกษา 4.0” จากปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทย เช่น เศรษฐกิจล้มเหลว การเมืองล้มเหลว หรือทุก ๆ ปัญหาที่ ล้มเหลวต่างก็ โทษการศึกษาล้มเหลว ไทยแลนด์ 4.0 เป้าหมายต้องการให้ประเทศไทยมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง แต่หลักสูตรการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครูตอบสนองเป้าหมายของไทยแลนด์ 4.0 แล้วหรือยัง ทั้ง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงและปรับหลักสูตรมาตลอดกว่า 50 ปี ถึงเวลาแล้วที่จะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อตอบสนองการสร้างนวัตกรรมของประเทศ โดยกระทรวงศึกษาธิการ ต้องเป็นผู้นำที่ต้องเดินพร้อมไปกับโรงเรียนที่เป็นหน่วยปฏิบัติโดยตรง ดังนี้

1. ต้องกำหนดนโยบายหรือออกกฎกระทรวงนักเรียนต่อห้องต้องไม่เกิน 36 คน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอย่างจริงจัง ครูสามารถดูแลนักเรียนในการจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างทั่วถึง จะออกข้อสอบอัตนัย ครูก็สามารถที่จะตรวจสอบข้อสอบได้ในเวลาที่พอเหมาะ ไม่ใช่ นักเรียนห้องละ 50 คน ครูดูแลไม่ทั่วถึง นักเรียนที่ไม่สนใจครูจำเป็นต้องปล่อย ปัจจุบันอัตราการเกิดของประชากรน้อยมาก นักเรียนก็ลดลงทุกโรงเรียน ฉะนั้น โรงเรียนสามารถรับนักเรียนได้อย่างเพียงพอ (ชงชัย สิทธิกรณ์, 2560)

2. การจัดการความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนทั้งประเทศอย่างน้อยในทุกตำบล หรืออำเภอ หรือจังหวัด ต้องมีความพร้อมเท่าเทียมกัน ทั้งสื่อ อุปกรณ์ ครู อาคารสถานที่ ต้องมีความพร้อมเท่ากัน ไม่ให้เกิดการเปรียบเทียบถึงความแตกต่าง (สำนักนายกรัฐมาตรี, 2562)

3. หลักสูตรต้องมีการปรับปรุง อาจจะมีหลักสูตรรายวิชา มีการยกระดับวิชาคอมพิวเตอร์ วิชาเทคโนโลยีมาเป็นวิชาหลัก ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของวิชาการงานอาชีพ การเรียนเป็นรายวิชาจะมี

ข้อมูลคือสามารถจะเปลี่ยนรายวิชาได้ทุกปี เป็นวิชาที่โรงเรียนสามารถจัดให้นักเรียนเรียนวิชาที่ทันยุคทันสมัยได้เลย ไม่กำหนดตายตัว (สำนักนายกรัฐมาตรี, 2562)

4. ต้องนำสะเต็มศึกษา (STEM education) และ Active learning เข้ามาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) (2560 ข) กล่าวว่า STEM เป็นคำย่อมาจากภาษาอังกฤษของศาสตร์ 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และคณิตศาสตร์ (Mathematics) หมายถึง องค์ความรู้วิชาการของศาสตร์ทั้งสี่ที่มีความเชื่อมโยงกันในโลกของความเป็นจริงที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกันในการดำเนินชีวิตและการทำงาน การจัดการเรียนการสอนของไทยเรา ครูผู้สอนจะสอนแยกส่วน เช่น สอนเคมีก็สอนเคมีอย่างเดียว ฟิสิกส์ก็ฟิสิกส์อย่างเดียว หรือคณิตศาสตร์ก็คณิตศาสตร์อย่างเดียว ไม่ได้นำมาบูรณาการในชั้นงาน หลักของนวัตกรรมทั้งหมดเกิดจากการบูรณาการของคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ แล้วจึงเกิดนวัตกรรมจนกลายเป็นเทคโนโลยี ต่อมามีการนำเทคโนโลยีมาบูรณาการกับวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จึงเกิดนวัตกรรมใหม่ต่อยอดไปเรื่อย ๆ ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการทางวิศวกรรม ในการสร้างนวัตกรรม การสอนให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมนั้น ต้องสอนให้นักเรียนรู้แบบโครงการ หรือการสร้างชิ้นงาน โดยในโครงการหรือชิ้นงานนั้น นักเรียนต้องตอบได้ว่ามีคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างไร ในอดีตการสร้างชิ้นงานของนักเรียน เราไม่เคยนำวิชา STEM เข้ามาบูรณาการ ตัวอย่างเช่น อดีตการหุงข้าวเป็นวิถีชีวิตประจำวัน แม่บอกลูกให้กรอกข้าว 1 หรือ 2 กระจบอง ใส่ น้ำให้สูงจากข้าวสาร 1 ข้อนิ้ว หรือแล้วแต่บางคนให้ท่วมหลังมือ การหุงข้าวใช้ไม้พินหรือถ่าน หุงข้าวสุกไม่ดิบสามารถรับประทานได้เสร็จก็จบ แต่เราไม่เคยนำหลักคณิตศาสตร์เรื่องการตวง เรื่องปริมาตร หลักวิทยาศาสตร์ เรื่องความร้อนเข้ามาคิดในเรื่องการหุงข้าว ญี่ปุ่นนำหลักของ STEM มาใช้ในการหุงข้าว โดยใช้หลักของคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เช่น เรื่องของปริมาตร การตวง เรื่องของความร้อน เรื่องของเวลา จนสามารถสร้างหม้อหุงข้าวไฟฟ้าได้สำเร็จ และมีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ เช่น กำหนดเวลาในการหุงข้าว การอุ่นข้าว การต้มข้าว ฯลฯ หรือขอยกตัวอย่างในชีวิตจริงของคนไทย มีการปรุงอาหารต่าง ๆ มากมาย เช่น ทำแกง ทำขนมบ้าง บางคนทำอร่อย บางคนไม่อร่อย ขึ้นอยู่กับฝีมือการปรุงอาหารหรือขนม ก็ใช้ความเคยชินในการปรุง เช่นการเหยาะ น้ำปลา ใส่ น้ำตาล ใส่เกลือ เป็นฝีมือเฉพาะคน แต่ถ้าเรานำหลัก STEM เข้ามาจับ ก็จะทำให้เกิดแฟรนไชส์ (Franchise) เป็นของตนเอง ฉะนั้นหลักสูตรต้องกำหนดให้นักเรียนต้องมีโครงการ หรือชิ้นงานที่ตอบโจทย์ STEM ได้ ครูผู้สอนในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการทำงานอาชีพ ต้องมีความรู้ใน STEM มาบูรณาการในโครงการ หรือชิ้นงานของนักเรียนได้

ส่วน Active learning เป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง สร้างชิ้นงานเป็นของตนเองได้จริง โดยงานเดี่ยวหรืองานกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ STEM ถ้าเป็นวิชาที่เป็นเนื้อหา นักเรียนสามารถที่จะสรุปนำเสนอผลงานของตนเองได้

5. ต้องสร้างตัวชี้วัดระดับบุคคลในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อย ต้องพัฒนาครูเป็นรายบุคคล กระทรวงต้องการให้ครูเป็นอย่างไรที่กำหนดตัวชี้วัดมาประเมินในสิ่งที่ต้องการให้เป็น ปัจจุบันตอบไม่ได้ว่าครูแต่ละคนมีสิ่งที่จะต้องพัฒนาอะไรบ้าง จุดเด่นของครูมีอะไรบ้าง เช่น ต้องการให้ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ก็ต้องสร้างตัวชี้วัดเพื่อประเมินครูว่ามีการใช้ได้หรือเปล่า เช่น กระทรวงมีนโยบายอย่างไร นโยบายจะสำเร็จหรือไม่ต้องกำหนดตัวชี้วัดของนโยบายนั้น ๆ ระดับโรงเรียนและระดับตัวบุคคลของแต่ละนโยบาย ถึงจะตอบโจทย์แห่งความสำเร็จนั้นได้ (อนุสร หงษ์ขุนทด, 2562)

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาของไทยเพื่อที่จะไปถึง ไทยแลนด์ 4.0 เป้าหมายต้องการให้ประเทศไทยมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง โดยใช้รูปแบบ STEM education และ Active learning สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) การศึกษานอกโรงเรียน การฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพต่าง ๆ การศึกษาระดับอาชีวศึกษา และ โรงเรียนนานาชาติ โดยต้องกำหนดนโยบายหรือออกกฎกระทรวงนักเรียนต่อห้องต้องไม่เกิน 36 คน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอย่างจริงจัง จัดความพร้อมของโรงเรียนทั้งประเทศโดยต้องมีความพร้อมเท่าเทียมกัน ทั้งสื่อ อุปกรณ์ ครู อาคารสถานที่ และสามารถจะเปลี่ยนรายวิชาได้ทุกปี เป็นวิชาที่โรงเรียนสามารถจัดให้นักเรียนเรียนวิชาที่ทันยุคทันสมัยได้ไม่กำหนดตายตัว นำสะเต็มศึกษา (STEM education) และ Active learning เข้ามาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน สร้างตัวชี้วัดระดับบุคคลในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อย โดยต้องพัฒนาครูเป็นรายบุคคล

แนวคิดและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy)

ประวัติ พื้นผาสุก (2562) กล่าวถึง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดและทฤษฎีการบริหาร การศึกษารวมทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติโดยยึดองค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี แต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ

ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง ที่มีองค์ประกอบ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ จะต้องมีระบบ ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัด ระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะต้อง เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจให้มี จิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความ อดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจาก โลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (สำนักงาน กปร., 2559)

ภาพที่ 2-1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงาน กปร., 2559)

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลาง ที่ชี้แนวทางการ ดำรงอยู่และปฏิบัติของประชาชนให้ดำเนินไปในทางสายกลาง มีความพอเพียง และมีความพร้อมที่ จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ด้วยการคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และ การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว การใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรมประกอบการวางแผนการ ตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่มากและไม่น้อย

จนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่พอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ การมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัว ปัจจัยเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัยความรู้ และคุณธรรมเป็นเงื่อนไขพื้นฐาน กล่าวคือ เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและการประกอบการงาน ส่วนเงื่อนไขคุณธรรม คือ การยึดถือคุณธรรมต่าง ๆ อาทิ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร การมุ่งต่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (สำนักงาน กปร., 2559) ส่วน ชนากร บำรุงักดี และวิเชียร ฐียืนยง (2562) กล่าวว่า หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบ ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัย ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และพร้อมทั้งต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนให้มีความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

แนวคิดระยะการดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สุเมธ ตันติเวชกุล (2559) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบ่งเป็น 3 ชั้นระยะได้แก่ 1) ชั้นระยะกินอะไร ปลูกสิ่งนั้นเหลือแบ่งขาย 2) ระยะการรวมกลุ่มของประชาชน ร่วมกันทำจะได้ช่วยปรึกษาหารือ จะมีปริมาณส่งออกมากพอต่อตลาด 3) ชั้นระยะที่ 3 นวัตกรรมและมีมูลค่าสูง การทำผลผลิตไม่ว่าจะเป็นเกษตร อุตสาหกรรม การศึกษา หรือไม่ว่าอาชีพอะไรก็ตาม ในขั้นนี้คือระยะนวัตกรรม คือ การมีนวัตกรรม สินค้า บริการมีมูลค่าสูง

แนวคิดปลูกฝังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปในการจัดการศึกษา

ประวัตี พันผาสุก (2562) การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา เป็นการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในภาคการศึกษาทุกระดับน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติภารกิจหลักที่สำคัญ เช่น การบริหาร การศึกษา การบริหารงบประมาณ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรม พัฒนานักเรียนเป็นต้น เพื่อท้ายที่สุดแล้ว จะเกิดกระบวนการปรับเปลี่ยนจนเป็นวิถีชีวิต ปลูกฝังและบ่มเพาะผู้เรียน เด็ก และเยาวชนให้มีจิตสำนึกและอุปนิสัย “พอเพียง” (Sufficiency mindset and behavior) จะเป็นการส่งเสริมให้สามารถดำรงตนและดำเนินชีวิตให้เจริญก้าวหน้าไปได้อย่างสมดุลและพร้อมรับการ

เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างมั่นคง และยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการได้วางแนวทางพัฒนาให้สถานศึกษาสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาให้ครบทุกแห่งทั่วประเทศ ซึ่งมีการดำเนินการติดตามและประเมินผลทุกระยะ โดยมีขอบเขตของการขับเคลื่อนสู่สถานศึกษา 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ 2) ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2560) และประวัติ พันผาสุก (2562) ซึ่งพบว่า ข้อมูลจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ให้นิยามสถานศึกษาว่า “สถานศึกษาพอเพียง” ปัจจุบันมีการประเมินและผ่านจำนวน 14,602 แห่ง และมีศูนย์การเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาจำนวน 39 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2560 มีเป้าหมายให้สถานศึกษาทั่วไปต้องผ่านการประเมินเป็นสถานศึกษาพอเพียงครบทุกแห่ง และให้มีศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาครบทุกจังหวัดในปี พ.ศ. 2558 และครบทุกเขตพื้นที่การศึกษาภายในปี พ.ศ. 2560 ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ต้องน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบริหารจัดการ การเรียนการสอน จากการประชุมเชิงปฏิบัติการวิเคราะห์สถานการณ์ร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงเป็นแบบอย่างและพัฒนาในระดับสูงขึ้นไป

ทิสนา เขมมณี (2559) กล่าวถึง ประเทศไทยได้มีความพยายามอย่างจริงจังในการที่จะปลูกฝังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปในการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นการวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แข็งแกร่งให้แก่สังคม โดยหล่อหลอมให้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของนักเรียนและการเรียนรู้ ทั้งนี้ ได้มีการก่อสร้างฐานการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้เสียแต่เนิ่น ๆ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) และองค์กรที่เกี่ยวข้องจึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนที่ผนวกแนวคิดแห่งความพอเพียงในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นมา เริ่มตั้งแต่มีการผนวกแนวคิดความพอเพียงเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมัธยมปลาย โดยเน้นไปที่การศึกษาเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการเรียนการสอนที่นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้เอง การใช้หลักความพอเพียงบริหารโรงเรียน นำไปใช้ปฏิบัติในห้องเรียน และใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจของนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมความคิดแบบพอเพียงให้มีในการทำงานและวัฒนธรรมการบริหารงานของโรงเรียน ผู้บริหารด้านการศึกษาและครู ควรได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ในการนำหลักความพอเพียงนี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

โรงเรียนพอเพียง คือ โรงเรียนทั่ว ๆ ไปที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกรอบการตัดสินใจและกรอบการดำเนินงาน โดยมุ่งผลิตนักเรียนที่ใช้หลักความพอเพียงเป็นหลักในการตัดสินใจและปฏิบัติตนเอง อย่างไรก็ตามการที่จะบ่มเพาะนักเรียนทั้งหลายให้ใช้ชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ทางโรงเรียนต้องเป็นแบบอย่างด้วยการยึดหลักพอเพียงในการจัดกิจกรรมทุกอย่างด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมที่พบเห็นได้ทั่วไปในโรงเรียน ไปจนถึงวัฒนธรรมของการแบ่งปัน สามัคคี ที่แสดงออกถึงค่านิยมในชุมชนและสังคม และการมีบุคคลต้นแบบเป็นแบบอย่างเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ นอกจากนี้แล้วยังมีการผนวกแนวคิดแบบพอเพียงไว้ในวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และในทุก ๆ ส่วนของนโยบายและการบริหารจัดการใช้หลักพอเพียงในการจัดสรรงบประมาณ การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของโรงเรียน การออกแบบการเรียนรู้อะไรก็ตาม และกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2559)

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) กล่าวว่า ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา และเรื่อง สถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ประจำปี พ.ศ. 2560 เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายผลการขับเคลื่อน “สถานศึกษาพอเพียง” ซึ่งกำหนดให้เป็น บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต้นสังกัด โดยอาจร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการดำเนินการพัฒนาตามความเหมาะสม และร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษา ดำเนินการกำกับติดตามประเมินผล การพัฒนา “สถานศึกษาพอเพียง” ผู้การเป็น “ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา” อย่างสม่ำเสมอ นั้น ในปี พ.ศ. 2560 หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการพัฒนาเสริมศักยภาพความเข้มแข็งสถานศึกษาพอเพียงให้สามารถเป็น “ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา” โดยผ่านกระบวนการติดตามประเมินผลตามเกณฑ์ก้าวหน้าของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 77 แห่ง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จำนวน 4 แห่ง รวมทั้งสิ้น 85 แห่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และเพื่อให้ผู้บริหารองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรด้านการศึกษา และนักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำหลักคิด หลักปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ตลอดจนการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความตระหนักและฝังรากลึกภายในตนเอง และผู้อื่นอย่างยั่งยืนตลอดไป และได้เริ่มดำเนินการขยายผลสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 นั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กระทรวงศึกษาธิการ โดยหน่วยงานภาคีเครือข่ายขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ได้ดำเนินการประเมินผลสถานศึกษาที่สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินของกระทรวงศึกษาธิการเป็นสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 2,152 แห่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน 2 แห่ง สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครจำนวน 2 แห่ง และสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจำนวน 36 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,192 แห่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล “สถานศึกษาพอเพียง” สรุปได้ว่ามีพื้นที่ที่ตั้งอยู่ใน 66 จังหวัดของประเทศไทย ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการเรียนการสอนของนักเรียนแต่ละโรงเรียน คือ 1) การเลี้ยงปลา เช่น การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารชนิดต่าง ๆ 2) การปลูกพืชผักสวนครัว เช่น การปลูกผักปลอดสารพิษ 3) การเลี้ยงไก่ไข่ และเป็ดไข่ เช่น การทำไข่ไอโอดี ไข่เยี่ยวม้า ไข่เค็ม ฯลฯ 4) การเพาะเห็ดชนิดต่าง ๆ เช่น การแปรรูปเป็นอาหารแห้ง เห็ดสามรสอบกรอบ 5) การผลิตน้ำดื่ม เช่น น้ำดื่มคลอโรฟิวส์ น้ำดื่มน้ำแร่ ฯลฯ 6) และการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2559; ปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน, 2563; และเทคโนโลยีชาวบ้าน, 2563)

แนวคิดการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา

ธนากร บำรุงศักดิ์ และวิเชียร รุ้ยอินขง (2562) กล่าวว่า ดั้งนั้นการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลให้มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ ด้านการเป็นพลโลกควบคู่ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพด้านการศึกษาของไทย พัฒนาเทียบเท่าสากลควบคู่กับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ทั้งใน ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน การวางแผนงานการบริหารสถานศึกษา รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทยให้มีความรู้ในระดับสากล โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขควบคู่กับการวิวัฒนาการของโลกในยุคปัจจุบัน นำร่องการพัฒนายุทธศาสตร์ฯ ที่ได้เข้าสู่การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ปรับปรุงได้ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประวัตติ พันผาสุก (2562) เสนอแนวทาง การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริหารสถานศึกษาระดับโรงเรียน วิจัยและพัฒนาขึ้นโดยกระบวนการที่คำนึงถึงความถูกต้องตามแนวคิดและทฤษฎีการบริหารการศึกษารวมทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติโดยยึดองค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อันประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ

ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีซึ่งเกิดขึ้นบนพื้นฐานของ
 เงื่อนไข 2 ประการ คือ เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม ซึ่งอาจสรุปเนื้อหาเป็น 2 ส่วน คือ
 ส่วนที่ 1) การจัดองค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียง 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการ
 พัฒนาบุคลากร ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านผลลัพธ์/ ภาวะความสำเร็จ และส่วนที่
 2) การวางแผนทางการขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียงในโรงเรียน โดยการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียงเป็นนโยบายสำคัญของสถานศึกษา พัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทั้งผู้บริหาร ครู
 และคณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียนและชุมชนในการส่งเสริมให้ปฏิบัติตามหลักปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้
 การจัดทำ ปรับปรุง หรือเพิ่มเติมโครงการกิจกรรม และปรับแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของ
 สถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 การเสริมสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้การจัดการระบบนิเวศ ติดตาม
 ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงาน และการให้ผู้บริหารและชุมชนเข้าร่วมในการจัด
 การศึกษาในขั้นตอนสำคัญทุกขั้นตอน

วรรณรักษ์ หงษ์ทอง, ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ และอนุชา กอนพ่วง (2562) และศาลีนา บุญเกื้อ
 และนันทกาญจน์ ชินประหัชฐ์ (2557) การถอดบทเรียนและวิเคราะห์อัตลักษณ์ ศูนย์การเรียนรู้ตาม
 หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา ได้กล่าวถึงกระบวนการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง 5 ขั้นตอน หมายถึง การดำเนินการเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่ผลการเปลี่ยนแปลงที่
 เกิดขึ้นตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ

1. ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมในการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 มาขับเคลื่อนในสถานศึกษา หมายถึง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหาร ครู นักเรียน ชุมชน และ
 สภาพแวดล้อมของโรงเรียน เพื่อให้เกิดเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของศูนย์การเรียนรู้ฯ ในการดำเนินงาน
 อย่างมีระบบ และเกิดการขับเคลื่อนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน โดยแยกการเตรียมความพร้อมของ
 แต่ละบุคคลไว้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมของผู้บริหาร หมายถึง ความเชื่อมั่นศรัทธาในหลักคิด
 มีความรู้ความ เข้าใจอย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปเป็นหลักในการปฏิบัติตน และการปฏิบัติงานของ
 ตนเองได้ในการบริหารจัดการ โดยการวางแผนนโยบายและแผนปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนหลัก
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา การเตรียมความพร้อมของครู หมายถึง ความเชื่อมั่น
 ศรัทธาในความคิด มีความรู้ความเข้าใจ อย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปเป็นหลักในการปฏิบัติตน และ
 การปฏิบัติงานของตนเองได้ ในการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้

แก่ผู้เรียน การเตรียมความพร้อมของนักเรียน หมายถึง การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมทั้งทางร่างกายและจิตใจให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การเตรียมความพร้อมของชุมชน หมายถึง การประสานสัมพันธ์กับชุมชนให้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน และกิจกรรมในวิถีชีวิต เพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิตของชุมชนพอเพียง การเตรียมความพร้อมของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง การบริหารจัดการอาคาร สถานที่และแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ขั้นตอนที่ 2 การจัดระบบการเรียนรู้ หมายถึง การจัดหลักสูตร/ หน่วยการเรียนรู้ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งการจัดทำ จัดหาสื่อ แหล่งเรียนรู้และฐานการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบ่งเป็น หน่วยการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่มีสาระการเรียนรู้ เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และประยุกต์ใช้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดสำหรับแต่ละชั้นปีในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2551 แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ระบุนิยามการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การระบุนิยาม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึง หลักความพอประมาณ การมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยใช้คุณธรรมนำความรู้ ในการเตรียมการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจ ซึมซับ ฝึกฝน และเห็นคุณค่าของการอยู่อย่างพอเพียง แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

3. ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมโรงเรียน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนใน 4 มิติ คือ มิติสังคม มิติวัตถุ มิติคุณธรรม และมิติสิ่งแวดล้อม เช่น กิจกรรมแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารีและยุวภาษา หรือผู้นำเพื่อประโยชน์ ตาม โครงการชุมชนและชมรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กิจกรรมที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและหลักคำสอนทางศาสนา กิจกรรมพัฒนาบุคลากร หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติ ภาระกิจหน้าที่ เช่น การมีเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การศึกษาดูงาน การอบรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเป็นวิทยกร และกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนมีการขยายผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่บุคคลในครอบครัว และชุมชน เช่น การประหยัดการออม การมีวินัย การลดเลิก อบายมุข การใช้ชีวิตโดยไม่ประมาท และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม โดยกิจกรรมการมีส่วนร่วม ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับ โรงเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงให้กับนักเรียน ครอบครัว และชุมชน

4. ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หมายถึง คุณลักษณะหรืออุปนิสัย อยู่อย่างพอเพียงของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และชุมชน ที่เกิดขึ้นหลังจากการน้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาขับเคลื่อนในสถานศึกษา อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง การใช้ชีวิตสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ คิด พุด ทำ อย่างพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติภารกิจ หน้าที่เพื่อให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างสมดุล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารต้องมี คุณลักษณะดังนี้ 1) มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติตน อย่างเป็นเหตุเป็นผล พอประมาณกับ ศักยภาพของตน และสอดคล้องกับภูมิสังคม 3) มีการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง ในด้านต่าง ๆ ให้กับตนเองและสถานศึกษา และ 4) เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้คุณธรรมนำความรู้ ในการดำเนินชีวิต ส่วนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับครูและบุคลากร มีลักษณะดังนี้ 1) มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง 3) มีการวางแผน และมีวินัย ในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่สุรุ่ยสุร่าย 4) มีการออมทรัพย์ตามศักยภาพ และหรือใช้ทรัพยากรอย่าง ประหยัดและคุ้มค่า 5) มีส่วนร่วมในการดูแลการใช้ประโยชน์จากสาธารณะสมบัติ อย่างประหยัด และคุ้มค่า 6) มีวินัยในตนเอง และดำเนินชีวิตที่ไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน 7) มีอุปนิสัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แบ่งปัน ชวนเหลือผู้อื่น บริจาค ทำบุญตามความเชื่อทางศาสนาอย่าง สม่าเสมอ 8) ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างสม่าเสมอ 9) มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 10) รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัด และคุ้มค่า 11) มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในสถานศึกษาและชุมชน 12) เห็นคุณค่าและภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ทั้งด้านภาษาการแต่งกายและ

ประเพณี ศาสนาและประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของท้องถิ่นและชาติพันธุ์ 13) การมีส่วนร่วมในการสืบทอด สานต่อและรักษาวัฒนธรรมไทย และมรดกของชุมชน สังคมและประเทศชาติ 14) มีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้สถานศึกษา ชุมชน และสังคม ดำเนินการสืบทอด สานต่อและรักษา วัฒนธรรมไทย และมรดกของชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยที่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน หมายถึง นักเรียนต้องมีคุณลักษณะดังนี้ 1) มีวินัยในการใช้จ่าย 2) มีการออมทรัพย์ ตามศักยภาพหรือเป็นแบบอย่างในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า 3) ไม่เบียดเบียน หรือสร้างความเดือดร้อนให้ตัวเองและผู้อื่น 4) เป็นแบบอย่างในการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม 5) มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า 7) อนุรักษ์ ฟื้นฟู สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา และชุมชน 8) เห็นความคุ้มค่าและภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ทั้งด้านภาษา การแต่งกาย ประเพณี ศาสนา และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่นและชาติพันธุ์ 9) มีส่วนร่วมในการสืบทอด สานต่อและรักษาวัฒนธรรมไทย และมรดกของชุมชน สังคมและประเทศชาติ และ 10) มีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้สถานศึกษา ชุมชนและสังคม ดำเนินการสืบทอด สานต่อและรักษา วัฒนธรรมไทย และมรดกของชุมชน สังคมและประเทศชาติ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับชุมชน หมายถึง การที่คนในชุมชนมีความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักและจิตสำนึกในการดำรงวิถีชีวิตอยู่อย่างพอเพียง

5. ขั้นตอนที่ 5 การสร้างเครือข่ายและขยายผล หมายถึง การสร้างเครือข่ายและระบบการจัดการ การดูงาน การสร้างเครือข่าย หมายถึง มีการขยายผลการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภายนอกสถานศึกษา เช่น ชุมชน หรือสถานศึกษาอื่น ๆ และสามารถเป็นที่เล็งในการพัฒนาสถานศึกษาอื่นให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงได้ ระบบการจัดการดูงาน หมายถึง การขยายผลในการเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบในการศึกษาดูงานจากเครือข่าย หรือบุคคลภายนอก เช่น สถานที่ดูงาน วิทยากร การบริหารจัดการการดูงาน 1) สถานที่ หมายถึง แหล่งเรียนรู้หรือฐานเรียนรู้ 2) วิทยากร (ผู้บริหาร ครู นักเรียน) หมายถึง ผู้บริหาร ครูแกนนำ และนักเรียนแกนนำ ที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในสถานศึกษา และ 3) การบริหารจัดการกำหนดการดูงาน หมายถึง การกำหนดระยะเวลาที่เปิดให้เครือข่าย หรือบุคคลภายนอกเข้ามาศึกษาดูงาน

แนวคิดความสำเร็จของการจัดการศึกษา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ศาลินา บุญเกื้อ และนันทกาญจน์ ชินประหัตย์ (2558) ได้สรุปงานวิจัยหัวข้อการศึกษา ภาพความสำเร็จของการจัดการศึกษา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ 3 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1) ผลการดำเนินการตามกระบวนการขับเคลื่อนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านกิจกรรมพัฒนาบุคลากร และ 5) ด้านการสร้างเครือข่ายและขยายผล

ประเด็นที่ 2) ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 1) คุณภาพของผู้เรียน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 2) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน และ 3) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในชุมชน

ประเด็นที่ 3) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ามีตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านกิจกรรมพัฒนาบุคลากร และด้านการสร้างเครือข่ายและขยายผล ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาเรียม นิลพันธุ์, ศิริวรรณ วณิชวัฒน์ และปริญา ชะวงศา (2554) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาให้กับบุคคลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ การจัดการศึกษาจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยผู้เรียนในการเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา เพราะผู้เรียน คือ ผู้รับบริการการจัดการศึกษา และเป็นเป้าหมายหลักของ การจัดการศึกษาที่รัฐมีความมุ่งหมายในการถ่ายทอด หรือปลูกฝังเนื้อหาความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ ปรับเปลี่ยนความรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน ตลอดจนความสามารถของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ

ปริญญช ธรรมปิยา (2557) ได้กล่าวถึง การปลูกฝังแนวคิดความพอเพียงในโรงเรียนไว้ว่า ประเทศไทยมีโรงเรียนกว่า 20,000 แห่ง จากทั้งหมดประมาณ 40,000 แห่ง ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นสถานศึกษาพอเพียง ซึ่งในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่ผ่านการประเมินเป็นศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา และสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ 121 แห่ง ส่งผลให้การขับเคลื่อนหลักสูตรชาติที่บรรจุแนวคิดหลักความพอเพียงไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้มีความก้าวหน้า ด้วยการปลูกฝังหลักแนวคิดนี้ให้เป็นหลักช่วยในการตัดสินใจของผู้เรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง ที่มีองค์ประกอบ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมี

ระบบ ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนคั้งนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนและผู้นำชุมชนควรร่วมมือกันส่งเสริมให้พัฒนารูปแบบสินค้าต่าง ๆ ของนักเรียนให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยให้สร้างเป็นธุรกิจของโรงเรียน หรือธุรกิจของชุมชน โดยโรงเรียนและชุมชนควรรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นรูปแบบของสหกรณ์ โรงเรียนและผู้นำชุมชนช่วยกันหาช่องทางทางการตลาดเพื่อกระจายสินค้าออกสู่ตลาดภายนอก เป็นการสร้างรายได้และอาชีพให้กับโรงเรียนและชุมชนต่อไป ตามหลักการพัฒนาสินค้าเข้าสู่นวัตกรรมขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) และทำระบบธนาคารโรงเรียน เพื่อสร้างนิสัยการออมให้กับเด็กนักเรียน โดยนำเงินไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลที่สามารถนำไปพัฒนาประเทศได้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความสอดคล้องกับนโยบายในยุคไทยแลนด์ 4.0 ต่อไป

แนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน (Area based educational management)

แนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

การศึกษาและมีการนำร่องการดำเนินการในประเทศไทยด้วย แนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐานแล้ว โดยโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ (2556) รายงานว่า สถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มักมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาชั้น 2 (โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ) มีผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ประสบความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ 10-20 เท่านั้น และยังพบนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย หรือบางคนจำเป็นต้องศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ตนเองไม่ชอบและไม่ถนัด หรือเพียงให้ได้ปริญญาบัตร แต่เมื่อศึกษาสำเร็จแล้วก็ไม่สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่มุ่งหวังได้ ทำให้เกิดความสูญเปล่าและไม่คุ้มค่า ทำให้การจัดการศึกษาที่ไม่ตอบสนองและไม่คำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น ความถนัด ความสนใจ ความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน กล้า ทองขาว (2558) กล่าวถึง การจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน หมายถึง การจัดการศึกษาที่ รัฐหรือท้องถิ่น กำหนดเป็นนโยบาย เปิดโอกาสให้สถานศึกษาในพื้นที่ หรือสถานศึกษาในกลุ่มจังหวัด ที่มีบริบททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตคล้ายกัน สามารถกำหนด หรือจัดทำ หลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนรู้จัดสาระการเรียนรู้และแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่นั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ว่าเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบสัมมาอาชีพ และร่วมกันสร้างสรรค์ ความเจริญ

ทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมและอื่น ๆ ให้กับพื้นที่ หรือท้องถิ่นของตนเอง ได้ด้วยความภาคภูมิใจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (2557) เสนอว่า การจัดการศึกษาในแนวทางการยึดโรงเรียนเป็นฐาน (School based educational management) นับเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ฐานของพื้นที่การจัดการศึกษา ไม่ได้หมายถึงเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ที่มีการแบ่งตาม โครงสร้างการบริหารการศึกษายันพื้นฐานในปัจจุบัน แต่จะหมายถึง พื้นที่ที่รัฐเห็นความสำคัญและความจำเป็นตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ นอกจากนี้การจัดการศึกษาอาจใช้พื้นที่ตามเขตปกครองระดับจังหวัดแต่ละจังหวัด หรือพื้นที่พิเศษลักษณะอื่นเป็นฐานของการจัดการศึกษาตามความเหมาะสม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (2557) เสนอว่า การจัดการศึกษาในแนวทางการยึดโรงเรียนเป็นฐานสถานศึกษา ผู้ร่วมสร้างหลักสูตรเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน คือ สถาบันอุดมศึกษาที่อาจตั้งอยู่ในหรือนอกฐานพื้นที่ เช่น วิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชวงศา สถาบัน การอาชีวศึกษา สถาบันการพลศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และวิทยาลัยในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้งหลายอาจร่วมมือกันจัดหลักสูตรกับ โรงเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียว หรือหลายโรงเรียน หรือโรงเรียนมัธยมศึกษาหนึ่งโรงเรียน อาจร่วมมือจัดหลักสูตรกับสถาบันอุดมศึกษาหลายสถาบัน โดยสถาบันอุดมศึกษาจะมีการทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการตามโครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ กับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาดังกล่าว ให้มีทักษะอาชีพและความรู้ความสามารถตามกลุ่มอาชีพหลักของประเทศ และสอดคล้องกับศักยภาพเชิงพื้นที่ ตลอดจนเพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการศึกษาต่อในระดับสูง เพื่อนำไปใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา คู่สัญญาภายใต้โครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ

แนวคิดการจัดการศึกษาและการดำเนินการตามแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

หลักคิดและหลักปฏิบัติที่สำคัญ ตามแนวคิดแนวความคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน พบงานวิชาการต่อไปนี้ กล้า ทองขาว (2558) พบว่า มีหลักคิดและหลักปฏิบัติที่สำคัญอยู่ 5 ประการ คือ 1) ระบบการจัดการศึกษาที่มีการจัดหลักสูตร การจัดแผน กระบวนการเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดโยงเข้ากับสภาพทาง ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต วัฒนธรรม ทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนและสังคมตามพื้นที่ 2) ผู้เรียนและผู้ปกครองจะเป็นผู้เลือกหลักสูตรและแผนการเรียนตามที่สนใจ ถนัด และตามศักยภาพที่มี 3) โรงเรียนมีหน้าที่ทำการศึกษา วิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรและแผนการเรียน ตามศักยภาพของผู้เรียนและศักยภาพของพื้นที่ แสวงหาและประสานความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาผู้สร้าง

หลักสูตร และโปรแกรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง ตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและพื้นที่

4) สถาบันอุดมศึกษาที่โรงเรียนเลือก มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกับโรงเรียน ในการสร้างหลักสูตร จัดโปรแกรมการเรียนรู้ จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร จัดทำแผนการสอนแบบ บูรณาการ จัดทำห้องปฏิบัติการ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ จัดอบรมเพื่อพัฒนาความร่วมมือในการใช้หลักสูตรให้แก่ครู ในการพัฒนาการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และ 5) การจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน จะต้องดำเนินไปตลอดหลักสูตร ตั้งแต่เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนผู้เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้นักเรียน สามารถพัฒนาตนเองเข้าสู่เส้นทางในการประกอบอาชีพ ที่ตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจสนับสนุนการสร้างอาชีพ การสร้างรายได้และมีความสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

แนวคิดความสำเร็จหรือล้มเหลวการดำเนินการตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

จากวรรณกรรมที่ผู้วิจัยศึกษา พบว่า ความสำเร็จหรือล้มเหลวการดำเนินการตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน มีการศึกษาและนำเสนอต่อไปนี้ กล้า ทองขาว (2558) เสนอว่า การจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน มีความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้น จากการสัมผัสกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าหลักสูตรบ่มเพาะเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงบูรณาการตามศักยภาพของกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นปีการศึกษาและภาค การศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรในโครงการ พบว่า นักเรียนทุกคนมีบุคลิกภาพดีมีความเป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่มีความสามารถและมีศิลปะในการสื่อสาร กล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในตัวเอง แสดงความคิดเป็นหลักการ เป็นอุดมการณ์ได้ดีมีความสามารถในการอธิบายและวิเคราะห์เหตุการณ์และสถานการณ์ของปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาการเรียนและการงาน ด้วยเหตุด้วยผล เข้าใจจุดหมายปลายทางของชีวิต ทั้งเรื่องการเรียนรู้ และการงานในอนาคต นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ที่ผ่านการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการกับ โรงเรียนได้ และมีนักเรียนที่ร่วมกับผู้ประกอบการได้ให้เข้าเรียนต่อในหลักสูตรของบริษัทต่าง ๆ และประกันการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา นอกจากนั้น พบว่ามีโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ ร่วมลงนามความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย และตกลงร่วมรับผิดชอบโครงการกับ โรงเรียนมัธยมศึกษามากขึ้น ด้วยแนวคิดต้นแบบ สูงเม่นชนูปถัมภ์ ที่ได้รับการยอมรับในเรื่อง การเป็นแบบอย่างของการจัดการมัธยมศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐานที่ทำให้โรงเรียนอื่น ๆ เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่า แล้วตัดสินใจดำเนินการตามอย่าง

การตัดสินใจความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการจัดการมัธยมศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐานตามแนวคิดและแนวปฏิบัติดังกล่าว ดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันไป เพราะปัจจุบันผู้เรียน

ในหลักสูตรดังกล่าวยังไม่มีใครสำเร็จการศึกษาจริง ๆ และผู้ที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ก็ยังไม่ถึงเวลาที่จะพิสูจน์ตัวเองเกี่ยวกับ การทำงานและการศึกษาต่อ สำหรับนักเรียน คุณครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นนั้นเห็นชัดเจนว่า โครงการนี้มีคุณค่าเพราะได้รับประโยชน์ ทั้งโดยตรงและทางอ้อมจากโครงการนี้ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาปรากฏการณ์เชิงประจักษ์ จะพบว่า ความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวของการจัดการศึกษาตามแนวทางนี้น่าจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ อย่างน้อย 4 ประการ คือ

ประการแรก ได้แก่ ความคงอยู่ของนโยบายและการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล กล่าวคือ ต้องมั่นใจว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล หรือมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ โครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มจังหวัด จะยังคงดำเนินต่อไป และจะต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากรและการส่งเสริม นโยบายจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง

ประการที่สอง ได้แก่ ความเข้มแข็งและความเอาใจจริง เอาใจลงในความร่วมมือในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่เข้าร่วม โครงการ ซึ่งปัจจัยนี้จะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยแรก และมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประสิทธิผลของโครงการ

ประการที่สาม ได้แก่ ความตั้งใจจริงของผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง ทีมคณาจารย์จาก คณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษา ที่ร่วมกันสร้างหลักสูตรและบริหารจัดการหลักสูตรบ่มเพาะ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงบูรณาการขึ้นมาใช้เป็นหลักสูตรสถานศึกษา มีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน โครงการ เพราะเห็นว่าการนี้มีความสำคัญ ส่วนคุณครู และผู้บริหาร โรงเรียนก็เห็นความสำคัญ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ที่โรงเรียน นักเรียน และชุมชนได้รับ จึงตั้งใจปฏิบัติงานนี้ด้วยความเต็มใจ จริงใจ เพราะรู้สึกได้ว่า เมื่อทำงาน โครงการนี้ทำให้มีความสุขและ

ประการสุดท้ายได้แก่การสนับสนุนจากผู้นำคนสำคัญและองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ผู้นำในพื้นที่มีความสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดหลักสูตร ทั้งด้านการจัดการและด้านทรัพยากร รวมทั้งการเป็นปากเป็นเสียงประชาสัมพันธ์ให้กับโครงการ คล้ายกับองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ก็จะมีมีความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน เชิงการจัดการโครงการนี้เช่นกัน

แนวคิดข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

กล้า ทองขาว (2558) เสนอ ข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

1. การนำรูปแบบการจัดการศึกษาโดยยึดพื้นที่เป็นฐานไปใช้ในพื้นใดควรมีการทบทวน และศึกษาศักยภาพปัญหาและความต้องการการพัฒนาในพื้นที่เป้าหมายนั้น ให้รอบด้านก่อน เช่น ควรมีการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดมาทบทวน และศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาประเด็น

สำคัญเกี่ยวกับศักยภาพของพื้นที่ ขณะเดียวกันก็จะต้องศึกษาและค้นหาสาเหตุของการจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่มีการศึกษา ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เพื่อให้เข้าใจอ่องแท้ในปัญหาและทิศทางของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาก่อนนำไปสู่การกำหนดหลักสูตร

2. สถานศึกษาจะต้องเป็นฝ่ายริเริ่มแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดหลักสูตรการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่สามารถตอบสนอง สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน แสวงหาความร่วมมือกับผู้นำและองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่น เพื่อรวมพลังทางปัญญา รวมพลังทางการจัดการและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษา

3. สถานศึกษาจะต้องประสานการทำงานหลักสูตรกับต้นสังกัดและองค์กร ที่กำกับดูแลมาตรฐานการจัดหลักสูตร ให้เกิดความร่วมมือในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา

4. รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการ ควรกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา โดยยึดพื้นที่เป็นฐาน เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุก มีเป้าหมายหลักที่มุ่งส่งเสริมโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นสองที่เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ แต่มีข้อเสียเปรียบด้านปัจจัยตัวป้อนเป็นอันดับแรกก่อน หากมีการติดตามประเมินอย่างต่อเนื่องพบผลดีแล้วค่อย ๆ ขยายวงกว้างออกไปให้เต็มพื้นที่ ซึ่งเชื่อว่าการจัดการศึกษาตามแนวการยึดพื้นที่เป็นฐาน ตามโมเดลที่นำเสนอ จะเป็นคำตอบสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาไทย

โดยสรุปบทความนี้ผู้เขียนมีความมุ่งหมายที่จะสะท้อนบทเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยยึดพื้นที่เป็นฐาน เน้นให้เห็นหลักคิด หลักปฏิบัติและแนวทางการจัดการด้วยการใช้กรณีการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีตัวแบบโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์เป็นกรณี ตัวอย่างบทสรุป ด้านความสำเร็จหรือความล้มเหลวอาจจะต้องอาศัยเวลา แต่ปรากฏการณ์ที่สะท้อนความสำเร็จและความล้มเหลวที่น่าจะขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายประการด้วยกัน ผู้เขียนหวังว่าบทเรียนจากการศึกษาครั้งนี้ น่าจะมีประโยชน์ในเชิงการนำไปต่อยอดทางวิชาการอยู่บ้างตามสมควร

แนวคิดการจัดการศึกษานูรณาการท้องถิ่น

ศิววรรณ ฉัตรสุริยวงศ์ (2559) กล่าวว่า แนวคิดการจัดการศึกษานูรณาการท้องถิ่น เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยให้ความสำคัญกับชุมชนและท้องถิ่น เน้นให้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้ปฏิบัติจริงจากสถานการณ์ที่พบในชุมชน เช่น การไปศึกษาเรื่องของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ การประกอบอาชีพ วิถีชีวิต การศึกษาพยาบาลแบบพื้นบ้านจากบุคคล และองค์กรในชุมชนนอกเหนือไปจากการเรียนใน โรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถทำงาน ได้กับทุกภาคส่วนในสังคมเกิดการหยั่งรู้ในโลกของ ความเป็นจริงมากขึ้น เข้าใจการปฏิบัติของบุคคลที่มีต่อ

สังคมและการเมืองมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาสังคมที่มีความซับซ้อน เรียนรู้วัฒนธรรมสำหรับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติงานได้เป็นการพัฒนาทักษะสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับนักเรียน

ได้ด้วย สอดคล้องกับ บุญสืบ โสโสม (2553) ส่วน ศรีวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์ (2559) เสนอแนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้กับการศึกษาบูรณาการท้องถิ่น ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาบูรณาการท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้สอนกับนักเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เตรียมความพร้อม (Preparing) การประชุมชี้แจง วางแผนการดำเนินการร่วมกันระหว่าง โรงเรียนและชุมชน ให้ความรู้เบื้องต้นกับนักเรียนก่อนลงพื้นที่ 2) กลยุทธ์การเรียนรู้ (Strategies) นำเทคนิควิธีการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย การใช้ปัญหาเป็นฐาน การสืบเสาะหาความรู้ การเรียนรู้ด้วยโครงการ การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ และการใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยี มีการบูรณาการความรู้ของศาสตร์ การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และกล่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามกระบวนการวิศวกรรมศาสตร์ 3) คู่ผลสะท้อนความคิด (Reflection) ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนรู้การศึกษาบูรณาการท้องถิ่น 4) ประเมินประสิทธิผล (Assessing) การประเมินตามสภาพจริง โดยมี บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วม ประเมินประกอบด้วย นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วน และ 5) บูรณาการท้องถิ่น (Community based learning) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องบูรณาการเนื้อหาเรื่องราวของชุมชนในทุกขั้นตอน การนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้อาจต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้การใช้ประสบความสำเร็จประกอบด้วย 1) ผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดตามแนวทางการศึกษา 2) ผู้เรียนลงพื้นที่ในชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ฝึกการคิดและการแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริงที่พบในชุมชน และ 3) มีการยืดหยุ่นเวลาในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมนอกห้องเรียน

ตัวอย่างแนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน

จากวรรณกรรมที่ผู้วิจัยศึกษา พบว่า มีตัวอย่างกรณีศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ ตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน ต่อไปนี้

โมเดลโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์

กล้า ทองขาว (2558) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติการ เพื่อการมีงานทำ ตามแนวทางการจัดหลักสูตรศักยภาพตาม “ตัวแบบสูงเม่น” ที่แสดงให้เห็นว่า นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้รับการยอมรับในเรื่อง การเป็นแบบอย่างของการจัดการมัธยมศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน เกิดประโยชน์และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาชั้น 2 โดยโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ (2556) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาที่ยึดพื้นที่เป็นฐาน ตามรูปแบบโมเดล

สูงเม่นชนูปถัมภ์ (มหาวิทยาลัยพะเยา, 2555) ประกอบด้วย

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในฐานพื้นที่ (Area based) ที่ต้องการจัดหลักสูตร การบ่มเพาะและพัฒนาอาชีพเชิงบูรณาการ สนองความต้องการ ความสนใจ สอดคล้องกับศักยภาพ ผู้เรียน และศักยภาพของพื้นที่ ทำการศึกษาศักยภาพของพื้นที่ที่ระดับต่าง ๆ เพื่อค้นหาประเด็นสำคัญ เกี่ยวกับศักยภาพของพื้นที่ และศึกษาและค้นหาสาเหตุของการจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับ สภาพท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจถ่องแท้ในปัญหาและทิศทางของการจัด การศึกษาของสถานศึกษา

2. การกำหนดสัดส่วนโครงสร้างของหลักสูตร โดยโรงเรียนร่วมกับมหาวิทยาลัยและ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสัดส่วนโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนตามที่ตกลงร่วมกัน มีลักษณะดังนี้ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โครงสร้างรายวิชาใน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น (66 หน่วยกิต) มีการกระจายไปตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ให้เท่า ๆ กัน รวมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับชั้นละ 120 ชั่วโมง รวมเป็น 360 ชั่วโมง และเรียนรายวิชาบ่มเพาะหรือรายวิชาที่เป็นสาระเพิ่มเติมที่มหาวิทยาลัยร่วมกับโรงเรียน สร้างขึ้นอีก 15 หน่วยกิต ตั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงสร้างรายวิชามัธยมตอนปลาย (41 หน่วยกิต) กระจายไปตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวม 41 หน่วยกิต โดยไม่กำหนดจำนวนหน่วยกิต เหมือนระดับมัธยมต้น แต่นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 360 ชั่วโมง และเรียนรายวิชา บ่มเพาะหรือรายวิชาเพิ่มศักยภาพที่มหาวิทยาลัยร่วมกับโรงเรียนสร้างขึ้นไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต และในขั้นตอนของการจัดทำหลักสูตรยังใช้การวิพากษ์กับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (สสวท.) เกิดรายวิชาต่าง ๆ เช่น ได้แก่ 1) การจัดการและการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูล 2) การออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ 3) คอมพิวเตอร์กราฟิกประยุกต์ 4) การสร้าง ภาพเคลื่อนไหว 5) การเขียนโปรแกรมเกมส์ และ 6) โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศ รายวิชาละ 2 หน่วยกิต เป็นต้น

3. ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ หลังจากการลงนาม ในบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ โครงการพัฒนาการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงบูรณาการกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว จะต้องทำการประเมินความพร้อมและศักยภาพของ โรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง การประเมินความพร้อมของพื้นที่ และระดมความคิด เพื่อวางแผน รูปแบบธุรกิจ ขั้นตอนการบริหารจัดการธุรกิจ และศึกษาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้อง กับความต้องการ พร้อมการสร้าง ความเข้าใจด้านหลักสูตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนา หลักสูตรและโปรแกรมการเรียน การจัดทำคู่มือการสอน จัดเตรียมความพร้อมของ ห้องปฏิบัติการ เพื่อรองรับการเรียนการสอน จัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง ให้มี

ทักษะและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ จัดกิจกรรมฝึกทักษะและประสบการณ์แก่ผู้เรียน ร่วมกับโรงเรียน ตรวจสอบติดตาม ประเมินผล รายงานผลและปรับปรุงผลการดำเนินงาน โครงการ ร่วมกับโรงเรียนตามแผนระยะต่าง ๆ

4. การรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนหลักสูตร โรงเรียน โดยฝ่ายวิชาการและงานแนะแนว จะต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรบ่มเพาะหรือหลักสูตรศักยภาพ แก่นักเรียนและผู้ปกครอง โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยที่สมัครร่วมโครงการ ให้ความรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองร่วมกันตัดสินใจเลือกหลักสูตรและกรอกใบสมัคร

5. การเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน จะต้องเรียนรายวิชาใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 22 หน่วยกิต และร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 120 ชั่วโมงตามปกติ แต่เมื่อเลื่อนระดับขึ้นไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนต้องพิจารณาเลือกเข้าเรียนหลักสูตรบ่มเพาะหรือหลักสูตรศักยภาพ (สาระเพิ่มเติม) ตามประกาศของโรงเรียน ด้วยการพิจารณาเพื่อจัดเข้าเรียนในหลักสูตร ตามความรู้ความสนใจ ความถนัด และความต้องการพื้นฐานของแต่ละหลักสูตร ตามโครงสร้างรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเมื่อเลื่อนขึ้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจะเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยหลักสูตรแกนกลาง 41 หน่วยกิต และหลักสูตรบ่มเพาะหรือหลักสูตรศักยภาพสาระเพิ่มเติม 40 หน่วยกิต ควบคู่กันไป พร้อมกับเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอีก 360 ชั่วโมง และการฝึกปฏิบัติทักษะให้ครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรรวมถึงการร่วมกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมตามหลักสูตรกำหนด

6. ในส่วนของครูของโรงเรียน จะได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมทาง ด้านการสอนในหลักสูตรบ่มเพาะหรือหลักสูตรศักยภาพ และได้รับการฝึกทักษะการจัด ประสบการณ์การสอนด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบ่มเพาะหรือหลักสูตรศักยภาพ ตามหลักการจัดการศึกษา แบบยึดพื้นที่เป็นฐาน ที่มีคุณครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระต่าง ๆ ที่ผ่านกระบวนการพัฒนาและฝึกอบรมความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนจากทีมคณาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยแล้ว คุณครูจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สอนประจำ หลักสูตรศักยภาพหรือหลักสูตรบ่มเพาะร่วมสอนกับคณาจารย์ผู้สอนจากมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการ

แนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา (2560) สืบเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการผลิตผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น เพื่อรองรับการจ้างงาน ทั้งภาครัฐกิจบริการ

ภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอาชีพที่เป็นความต้องการของ ตลาดแรงงานที่กำลังขยายตัวในทุกภาคส่วน กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผลิตกำลังคน จำเป็นอย่างยิ่งต้องเร่งประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจ ให้นักเรียนได้หันมาสนใจเรียนทางด้านอาชีพ ซึ่งมีตลาดรองรับอย่างแน่นอนให้มากขึ้น แต่เนื่องจากสภาพปัจจุบันค่านิยมของผู้ปกครองและ ผู้เรียนมุ่งที่จะสนับสนุนให้มีการเรียนสายสามัญเพื่อเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้ขาดกำลังคนใน ภาคแรงงานเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะให้มีการจัดการศึกษาหลักสูตรเรียนร่วม อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายควบคู่กัน ไป เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายมีความรู้พื้นฐานด้านอาชีพและสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ทันที การจัดการอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรมวิชาชีพถือเป็นอีก ช่องทางหนึ่งที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน สามารถผลิต กำลังคนในระดับฝีมือที่ได้มาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ ดังกล่าว จึงจัดให้มีการจัดการอาชีวศึกษาอย่างหลากหลายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสทาง การศึกษาด้านวิชาชีพให้แก่ประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัด ความสนใจ และสามารถ เข้าถึงการอาชีวศึกษาได้ง่ายขึ้น โดยการขยายวิชาชีพและกลุ่มเป้าหมายเข้าสู่ระบบการจัดการ อาชีวศึกษาให้ชัดเจน ทัวถึง และรวดเร็วขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายที่มีความประสงค์จะเรียนควบคู่กัน ไปทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เมื่อเรียนครบตามหลักสูตร ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาทั้งหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและหลักสูตรสายอาชีพ ไปพร้อมกัน ทั้งนี้ได้มีการกำหนดการจัดการเรียนการสอน โดยการทำความตกลงร่วมมือกันในการ จัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนมัธยมศึกษา กับสถานศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา

รัตนา จันทรรวม (2560) และสำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา (2560) กล่าวถึง แนวคิดในการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือการ จัดการเรียนการสอนคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “ทวิศึกษา” ภายใต้ โครงการ “ร้อยเอ็ด โมเดล” เริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. 2553 ภายหลังจากที่ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2553 โดยกำหนดให้ม การแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาใหม่ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาซึ่งภายหลังจากมีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาแล้วนั้น ปรากฏว่ามีสถานศึกษานาขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน อยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีแนวคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรให้มี ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ ที่มีอยู่และปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข ดังนั้น คณะผู้แทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 (ร้อยเอ็ด) พร้อมผู้อำนวยการและครู โรงเรียน

สุวรรณภูมิวิทยาลัย จึงนำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือกับผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเกษตรพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อทำความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2553 และเริ่มมีการจัดการศึกษารูปแบบดังกล่าวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในระยะแรกผู้ปกครองไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับระบบการศึกษารูปแบบดังกล่าว เนื่องจากยังไม่เห็นว่าทิศทางที่ชัดเจนของผู้เรียนจะเป็นไปในทิศทางใด ซ้ำยังเป็นการเพิ่มภาระการเรียนให้กับบุตรหลานด้วย การจะประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่าง ๆ ให้เข้าถึงตัวผู้ปกครองจะกระทำได้ค่อนข้างยากต้องอาศัยการพูดคุย ทำความเข้าใจเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่ได้ดำเนินการมาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จึงจะสามารถสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจให้กับผู้ปกครองในการสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าเรียนในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่ดำเนินการจัดการศึกษารูปแบบดังกล่าว แม้จะไม่สามารถจัดการศึกษารูปแบบนี้ได้ในทุกสถานศึกษา แต่มีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จในปี พ.ศ. 2556 เนื่องจากผู้จบการศึกษจากระบบดังกล่าวได้เข้าสู่ระบบการทำงานบ้างแล้ว ปัญหาสำคัญของการจัดการศึกษาดังกล่าวซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน คือ ครูในสถานศึกษา อาชีวศึกษามีภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นกว่าการสอนปกติ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนให้ครูผู้สอนเพิ่มเติมแต่อย่างใด สำหรับการลงทะเบียนเรียน และค่าหน่วยกิตที่จัดการศึกษาระบบดังกล่าว รายวิชาสามัญ ชั่วโมงละ 1 บาท รายวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ ชั่วโมงละ 5 บาท โดยรายวิชาสามัญ ในบางรายวิชาจะมีการเทียบโอนหน่วยกิตการเรียนการสอนได้ ซึ่งการเทียบโอนหน่วยกิตดังกล่าวนั้น ในช่วงแรกเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเป็นผู้ดำเนินการเทียบโอนให้ ต่อมาได้มีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาขึ้น ภาระหน้าที่ในการเทียบโอนหน่วยกิตการเรียนการสอนรายวิชา ทางด้านสามัญก็มีการดำเนินการ โดยผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาแทน

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2560) กล่าวถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ได้ประชาสัมพันธ์ให้สถานศึกษาต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมการจัดการศึกษารูปแบบดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้รับความสนใจ และมีสถานศึกษาที่ให้ความสนใจเพียง 3 แห่ง และต่อมาสถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง ก็ได้มีการทำความร่วมมือร่วมกันในการจัดการศึกษากับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่และดำเนินการจัดการเรียนการสอนร่วมกันจนถึงปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต (ทวิศึกษา) ดังกล่าวมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์สำคัญในการแก้ปัญหาเรื่องการมีผู้เรียนสายสามัญในพื้นที่จำนวนมาก และเมื่อจบการศึกษาจะหางานทำในพื้นที่ได้ค่อนข้างยาก ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนในพื้นที่ไม่ต้องเดินทางไปศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากบ้านพักมาก และเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

ให้กับผู้ปกครอง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนสายสามัญได้มีโอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาสายวิชาชีพ เพิ่มทักษะความรู้ความสามารถ และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพื้นฐานสำคัญอันนำไปสู่แนวทางในการประกอบอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต รวมทั้งมีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือการเป็นผู้ประกอบการ จึงมีแนวคิดในการจัดการศึกษารูปแบบดังกล่าวและมุ่งหวังว่าจะมีการขยายผลการจัดการศึกษารูปแบบนี้ไปได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และได้มีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต (ทวิศึกษา) ระหว่างสถานศึกษาสายสามัญในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ดที่เข้าร่วมจัดโครงการที่มีชื่อว่า “ร้อยเอ็ด โมเดล” กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ และสถานประกอบการ โรงงาน บริษัทต่าง ๆ รวมทั้งได้มีการดำเนินการขยายความร่วมมือในการจัดการศึกษาไปยังนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เพื่อประสานการทำข้อตกลงและความร่วมมือให้มีการรับนักศึกษาตามโครงการทวิศึกษาดังกล่าวเข้าฝึกงานยังสถานประกอบการหรือโรงงานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2560) เสนอว่า ความสำคัญในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต หรือทวิศึกษา ตามโครงการ “ร้อยเอ็ด โมเดล” นั้น เป็นความมุ่งหวังที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความถนัดและความสนใจทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของตัวบุคคล การฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำได้ ซึ่งที่ผ่านมาการดำเนินการดังกล่าวในระยะแรกยังไม่มีความพร้อมรองรับให้สามารถดำเนินการได้ แต่เป็นการดำเนินการภายใต้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างสถานศึกษาสายสามัญและสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ ซึ่งต่อมามีการทำความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีสถานที่ในการฝึกและปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ผลสำเร็จของโครงการได้ปรากฏชัดเจนมากยิ่งขึ้นในปี พ.ศ. 2558 เมื่อมีจำนวนผู้เรียนที่สมัครเข้าร่วมโครงการดังกล่าวมีจำนวนมากถึง 30,505 คน และมีจำนวนสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวจำนวน 567 แห่ง ในการจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต หรือทวิศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น มีหลักการสำคัญ คือ เน้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้เข้าเรียนจะต้องสำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า เพื่อให้ผู้เรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความประสงค์จะเรียนในหลักสูตรอาชีวศึกษาสามารถนำผลการเรียนรายวิชาสะสมหน่วยกิตมาขอเทียบโอนผลการเรียนรู้เพื่อนับ

จำนวนหน่วยกิตสะสมในหลักสูตรอาชีวศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขในระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการ

1. วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบทวิศึกษา

1.1 เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาแก่ประชาชนวัยเรียนและวัยทำงาน
ตามความถนัด

1.2 ขยายกลุ่มเป้าหมายไปสู่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเข้าสู่
หลักสูตรอาชีวศึกษา และ

1.3 เพื่อให้สามารถนำรายวิชาที่เรียนสะสมหน่วยกิตมาขอเทียบโอนหน่วยกิต เพื่อ
นับจำนวนหน่วยกิตสะสมเมื่อได้สมัครเข้าเรียนและขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียน นักศึกษาตามหลักสูตร
อาชีวศึกษา การเทียบโอนหน่วยกิตในภาพรวมรวมจะเป็นไปตามข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 2-1
ข้างล่างนี้

ตารางที่ 2-1 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาสามัญของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6
กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 27, 2560)

กลุ่มวิชา	มัธยมปลาย (หน่วยกิตรวม)	ปวช. พ.ศ. 2556 (หน่วยกิตรวม)	หมายเหตุ
1. รายวิชากลุ่มสาระพื้นฐานการ เรียนรู้/ หมวดวิชาทักษะชีวิต	41 หน่วยกิต	22 หน่วยกิต	เทียบได้ไม่ต่ำกว่า 22 หน่วยกิต
2. เลือกรายวิชาตามแผน/ สาขา	40 หน่วยกิต	71 หน่วยกิต	-
3. วิชาเลือกเสรี	-	10 หน่วยกิต	-
รวม	81 หน่วยกิต	103 หน่วยกิต	-
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3 คาบ/ สัปดาห์	2 คาบ/ สัปดาห์	เทียบโอน

ร้อยเอ็ด โมเดล นำเสนอต่ออนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่
5 สิงหาคม พ.ศ. 2559 ในการเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาสามัญของผู้เรียนสายสามัญระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับ (ปวช.) นั้นการนับหน่วยกิตของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ จะนับ 1 ชั่วโมงต่อ 1 หน่วยกิต ส่วนการนับหน่วยกิตรายวิชาสามัญของระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 6) จะนับ 2 ชั่วโมงต่อ 1 หน่วยกิต และมีการเทียบโอนรายวิชาให้เพียง

บางส่วนเท่านั้นการจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน รูปแบบสะสมหน่วยกิต ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาทั้งใน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 สถานศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด สถานประกอบการ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สถาบันฝึกอบรมอาชีพ สำหรับการจัดการศึกษานั้น ในหนึ่งสัปดาห์ จะเรียน 5 วัน โดยเรียนที่โรงเรียนสังกัด สพฐ. จำนวน 3 วัน และเรียนที่สถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 2 วัน นอกจากนี้ ผู้เรียนตามโครงการดังกล่าว ยังต้องเรียนภาคฤดูร้อน 1 เดือน และเรียนภาคฤดูฝนอีก 1 เดือน สำหรับการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนรูปแบบดังกล่าวมีความซับซ้อนไปอย่างมาก และได้รับความนิยมนำขึ้นเป็นระยะ ปัจจุบันมีปัญหาในหลายประเด็นทั้งในส่วนค่าตอบแทนครูอาชีวศึกษาที่ยังไม่ได้รับการสนับสนุน ทั้ง ๆ ที่ครูมีภาระงานเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ต้องสอนผู้เรียนกลุ่มดังกล่าว คณะผู้ดำเนินการได้มีการจัดผ้าป่าการศึกษา เพื่อหางบประมาณในการจัดซื้อรถสำหรับบรรทุกผู้เรียนไปยังสถานศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน และลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้ปกครอง ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษาเพิ่มจำนวนมากขึ้น การขนส่งก็ประสบปัญหา เนื่องจากไม่สามารถบรรทุกและรับส่งผู้เรียนได้เพียงพอ นอกจากนี้ ยังมีการจัดหางบประมาณสำหรับจัดหาเสื้อชุดสำหรับปฏิบัติงานสำหรับผู้เรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละเรื่องนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่อย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 ได้มีนโยบายในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการเพิ่มจำนวนผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น และเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษาสู่ตลาดแรงงานที่ขาดแคลนเป็นจำนวนมาก (เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ, 2558) การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติได้รับการสนับสนุนมากขึ้นแต่ปัญหาด้านงบประมาณจำกัดยังคงมีอยู่ ข้อดีของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบทวิศึกษา ประกอบด้วย

1. นักเรียนได้เรียนตามความสนใจและความถนัดของตนเอง
2. เป็นการเพิ่ม โอกาสและขยายกลุ่มนักเรียนได้เข้าเรียนกลุ่มอาชีวศึกษามากขึ้น
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้วุฒิการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

4. ประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
5. นำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

ปัญหาและอุปสรรค

มณฑา ธรรมจริยาวัฒน์ (2562) นำเสนอ การนำนโยบายอาชีวศึกษา การจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ในช่วง พ.ศ. 2557-2560 ไปปฏิบัติ พบว่าปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ การที่หน่วยงานในระดับสูงไม่สามารถทำให้หน่วยงาน

ผู้ให้บริการที่นำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างตรงตามเจตจำนงของนโยบาย ทำให้เกิดความล้มเหลวหรือล่าช้าในการนำไป นโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งความไม่เข้าใจกระบวนการทำงานที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านงบประมาณ และ 5) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่เรียน และข้อเสนอแนะเชิงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในนโยบายอาชีวศึกษาการจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ไปปฏิบัติสามารถเชื่อมโยงกับ 7 ปัจจัยตาม กระบวนการการดำเนินงาน โครงการทวิศึกษาเชิงระบบได้

การจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน(ทวิศึกษา) ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา

ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนาน

(ทวิศึกษา) ยังพบว่ามีปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ที่ประกอบด้วย

1) ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ ทศนคติที่ดีต่อวิชาชีพให้กับนักเรียนอีกมาก 2) ครูต้องปรับกลยุทธ์และกระบวนการสอนเป็นแบบใด 3) ระบบในการเข้าเรียนต้องปรับปรุง และ 4) ยังคงมีการสอนภายใต้การขาดแคลนทรัพยากร และด้านความต้องการ 1) ทรัพยากรครู 2) งบประมาณสนับสนุนยังไม่ได้รับ 3) ขวัญและกำลังใจของครูผู้สอนจะดีมาก หากมีความชัดเจนในค่าตอบแทน ขณะนี้ยังต้องบูรณาการร่วมกันทั้งระบบปกติ ระดับ ปวช. และทวิศึกษา โดยที่ข้อเสนอแนะ เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มัธยมศึกษาปีที่ 6) จบภายใน 5 ภาคเรียน ในภาคเรียนที่ 6 นำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งนี้ ปัจจุบันมีนักศึกษาที่เข้าเรียนตามโครงการดังกล่าว สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 3 รุ่น ภายใต้ปัญหาและจุดจำกัดต่าง ๆ มากมาย ซึ่งต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นระยะ ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ประสงค์ต้องการเข้าเรียนตามโครงการดังกล่าวค่อนข้างมาก แต่สถานศึกษาอาชีวศึกษาไม่สามารถรองรับผู้เรียนได้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียนจากข้อพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษากำหนดแนวทางในการทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา ได้แก่

1. เรื่องความชอบด้วยกฎหมายของการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้มีความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาทั้งด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความถนัด ความสนใจ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงมีนโยบายการจัดการเรียนแบบคู่ขนาน เพื่อให้ผู้เรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนมัธยม ได้มีความรู้ในสายวิชาชีพ ตามความถนัดและความสนใจ โดยเรียนควบคู่กันไปทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ เมื่อครบตามหลักสูตร ผู้เรียนสามารถจบ

หลักสูตรของการศึกษา ทั้งหลักสูตรมัธยมศึกษาและหลักสูตรอาชีวศึกษาไปพร้อมกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการภาครัฐร่วมเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ได้กำหนดแนวทาง การจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ซึ่งมีรายละเอียดการจัดการศึกษา การโอนผลการเรียน การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ การประกันคุณภาพหลักสูตร และวิธีการปฏิบัติทุกขั้นตอนของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา, 2560)

4. สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือที่ นร 1004.4/ 160 ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2558 เรื่อง การรับรองคุณวุฒิ ซึ่งสรุปความได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) มีมติรับรองคุณวุฒิและรับทราบการปรับปรุงหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาตามประกาศนียบัตรวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 56 หลักสูตร รวมทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) เมื่อ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ตามรายละเอียดในภาคผนวก ค ดังนั้นการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาดังกล่าว จึงมีกฎหมายรองรับให้สามารถดำเนินการได้

5. เรื่องคุณภาพและการขยายโอกาสทางการศึกษา

5.1 การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นแนวคิดใหม่และเป็นการสร้างนวัตกรรมในการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ แต่คาบเวลาในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านอาชีวศึกษา หรือการเพิ่มทักษะวิชาชีพจะมีเวลาค่อนข้างจำกัด นักเรียนในโครงการทวิศึกษาจะเรียนวิชาสามัญที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเรียนวิชาชีพที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในช่วงภาคฤดูร้อน 1 เดือน และเรียนภาคฤดูฝนอีก 1 เดือน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เพิ่มจากการเรียนปกติในภาคเรียนภาคที่ 1 และภาคเรียนภาคที่ 2 จึงจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องหาแนวทางในการบริหารจัดการ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาคปฏิบัติหรือได้ฝึกปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มัธยมศึกษาปีที่ 6) จบภายใน 5 ภาคเรียน ในภาคเรียนที่ 6 นำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฯลฯ เป็นต้น (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

5.2 การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา ผู้เรียนมีคาบเวลาในการศึกษาภาคปฏิบัติ และการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการค่อนข้างน้อยและมีพื้นฐานทักษะไม่เพียงพอในสาขาอาชีพ นั้น ๆ การเข้าสู่ภาคแรงงาน การเข้าทำงานในสถานประกอบการหรือ โรงงานอุตสาหกรรมก็จะเป็น เพียงพนักงานฝ่ายผลิตที่เป็นเพียงผู้ใช้แรงงานในสายการผลิตเท่านั้น จะไม่สามารถนำเอาองค์ความรู้ ที่มีและที่ได้ศึกษาขณะที่เรียนมาต่อยอดและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถได้ (ศูนย์อาชีวศึกษา ทวิภาคีสถาบันงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557)

5.3 การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่ม โอกาสทางการศึกษา ให้ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีโอกาสในการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เพื่อเพิ่มทักษะ และความรู้ความสามารถ ต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และสามารถต่อยอดองค์ ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับไปสู่การประกอบอาชีพได้ ดังนั้น การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาจึงเป็น การศึกษาที่เพิ่มโอกาสในการมีงานทำให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวมากกว่าการมี วุฒิมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงอย่างเดียว รวมทั้งยังเป็นการเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ด้านวิชาชีพให้เพิ่มมากขึ้นด้วย (ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีสถาบันงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557)

5.4 การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นมิติใหม่ของการจัดการศึกษา เนื่องจาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนอยู่ในพื้นที่ใกล้บ้าน เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการ ให้การศึกษาแก่ผู้เรียนของผู้ปกครอง และสามารถสร้างอาชีพให้กับผู้เรียนได้ในภูมิลำเนาของตน เมื่อจบการศึกษา โดยจากข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติพบว่า ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติงานในสถาน ประกอบการผู้เรียนใน โครงการร้อยเอ็ด โมเดลนั้น จะต้องไปฝึกงานในสถานประกอบการที่อยู่ ห่างไกลจากสถานศึกษาค่อนข้างมาก การแก้ปัญหาในเรื่องนี้ต้องเริ่มจากการสำรวจสาขาอาชีพใน ยุทธศาสตร์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ว่าสามารถจะสร้างงานสาขาใดบ้าง และ จะทำให้เกิดการจ้างงานจำนวนเท่าใด หลังจากนั้นจึงกำหนดแผนการผลิตกำลังคนให้ตอบสนองต่อ ความต้องการดังกล่าว และสิ่งสำคัญของการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา ควรสอดคล้องกับ นโยบายการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ตามแผนปฏิรูปการอาชีวศึกษาของสภามอบเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศด้านการศึกษา (คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา, 2559)

5.5 เมื่อเปรียบเทียบรายละเอียดของแผนการเรียนของหลักสูตรของการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2551 กับแผนการเรียนของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 จะพบว่ารายชื่อของรายวิชาสามัญจะคล้ายกัน เช่น ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ฯลฯ แต่เมื่อศึกษาในรายละเอียดของสาระ (Contents) ของแต่ละวิชาจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เนื่องจากสาระของวิชาดังกล่าว

ทางด้านอาชีวศึกษา ต้องการวางรากฐานความรู้ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ในเชิงเทคนิคในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ เพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่การเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพที่ตนถนัด ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของศาสตร์ต่าง ๆ และมีทักษะในสาขาวิชาชีพที่จะศึกษาได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ข้อเสนอแนะที่จะให้ปรับระบบการเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาสามัญทางด้านอาชีวศึกษาให้เพิ่มขึ้นจาก 22 หน่วยกิต เป็น 41 หน่วยกิต จึงไม่สมเหตุสมผลและไม่เหมาะสมเท่าที่ควร อีกประการที่สำคัญคือ ในการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาศาสนศึกษาอาชีวศึกษากำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามแผนปฏิรูปการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการอาชีวศึกษาสู่สากล ดังนั้นการปรับปรุงระบบการเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาสามัญดังกล่าวเพิ่มขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาทางด้านวิชาชีพได้ (คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2558)

5.6 ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระบบทวิศึกษา ขึ้นอยู่กับสถานะการมีงานทำของผู้เรียน เมื่อสำเร็จการศึกษา และผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพว่าผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะวิชาชีพ ตามที่หน่วยงานของรัฐที่เป็นภาคราชการและสถานประกอบการซึ่งเป็นภาคเอกชนต้องการ (Gurcan, Menderes, & Mustafa, 2014) แต่ปัญหาสำคัญประการ คือ ระบบราชการต่าง ๆ เข้ามามีส่วนกำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบและมาตรฐานต่าง ๆ เช่น การใช้คุณวุฒิการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและอัตราเงินเดือนต่าง ๆ โดยมิได้จ่ายค่าตอบแทนตามสมรรถนะแรงงาน ส่งผลให้ทุกคนมุ่งเรียนเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อโอกาสในการได้รับคัดเลือกบรรจุเข้ารับราชการ ปัญหาประการที่สอง คือ มีสถานประกอบการจำนวนน้อยมากที่สามารถกำหนดคุณสมบัติเฉพาะและสมรรถนะแรงงานที่ต้องการได้อย่างชัดเจนและมีมาตรฐาน ในขณะที่สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีรายละเอียดคุณสมบัติเฉพาะ และสมรรถนะทางวิชาชีพที่ต้องการในตำแหน่งต่าง ๆ แต่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นสู่สาธารณะว่าสถานศึกษาอาชีวศึกษาไม่สามารถผลิตบุคลากรได้ตรงความต้องการของภาคแรงงานและสถานประกอบการ การแก้ปัญหาดังสองประการข้างต้นจึงต้องดำเนินการทั้งสองด้าน (มณฑา ธรรมจริยาวัฒน์, 2562) กล่าวคือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบด้านการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาคำเนินการควรมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงาน ก.พ. พิจารณาแก้ไขปัญหาระบบ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมกับสมรรถนะของแรงงาน และให้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย สถาบันอุดมศึกษา กระทรวงและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาสถานประกอบการส่วนใหญ่ให้สามารถกำหนดแผนภูมิการจัดโครงสร้างองค์กรของสถานประกอบการ มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะและสมรรถนะทางวิชาชีพในตำแหน่งสาขา

อาชีพต่าง ๆ ในแผนภูมิการจัดโครงสร้างองค์กรของสถานประกอบการที่มีมาตรฐานและเป็นสากล (Rusten & Hermelin, 2017)

5.7 หลักการสำคัญในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา คือการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกล ได้เข้าสู่ระบบการอาชีวศึกษาที่เป็นการปูพื้นฐานเพื่อสร้างองค์ความรู้เข้าสู่การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพต่าง ๆ (Rusten & Hermelin, 2017) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่อีกแนวทางหนึ่ง แต่หากจัดการศึกษาไปแล้วผู้เรียนมีสมรรถนะและมีคุณสมบัติที่จำเป็นไม่ตรงตามความต้องการของภาคแรงงานหรือมีรูปแบบการดำเนินการต่าง ๆ ที่ไม่มีความชัดเจน จะทำให้สถานประกอบ ภาคแรงงาน และหน่วยงานต่าง ๆ เกิดความสับสนในการจัดการศึกษา อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น อาจมีการร้องเรียนจากผู้ปกครองนักเรียนในกรณีที่ไม่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเดียวกันและอยู่ในสถานศึกษาเดียวกันแต่ไม่ได้สมัครเข้าร่วมโครงการทวิศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจึงต้องคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นหลักที่ต้องการให้ผู้เรียนมีสมรรถนะและมีพื้นฐานทางวิชาชีพตามที่ภาคแรงงานและสถานประกอบการต้องการ รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาควรชี้แจงให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีความเข้าใจในผลที่ได้จากการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาอย่างชัดเจน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

5.8 การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา มีความเหมาะสมในช่วงที่มีการเปลี่ยนผ่านประเทศ และการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งในอนาคตอาจมีการดำเนินการจัดการศึกษาอยู่เฉพาะในพื้นที่เดิมต่อไปหรือหากจะมีการขยายผลการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศนั้น (Ramberg, Laftman, Almquist, & Modin, 2019) กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยอาจจัดให้มีโครงการนำร่องในแต่ละพื้นที่ เพื่อประเมินผลโครงการ ปรับปรุงและพัฒนาโครงการ แล้วจึงขยายผลไปในพื้นที่ที่คาดว่าจะประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังต้องกำหนดกฎเกณฑ์และตัวชี้วัดในเรื่องความพร้อมและความเหมาะสมของการดำเนินการทั้งในส่วนของสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยคำนึงถึงทรัพยากรด้านองค์บุคคล องค์วัสดุ และด้านงบประมาณ รวมทั้งความร่วมมือจากประชาชนด้วย ทั้งนี้เนื่องจากคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา ได้รับข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงานว่า ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ สร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพให้กับนักเรียนอีกมาก ครูต้องปรับกลยุทธ์และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ระบบในการเข้า

เรียนต้องปรับปรุงให้มีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเพิ่มขึ้น ส่วนการจัดการศึกษาก็ยังคงมีการจัดการเรียนการสอนภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ และการขาดแคลนทรัพยากร โดยที่คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษามีความเห็นว่ ตัวชี้วัดอันสำคัญที่สุดคือสภาวะการมีงานทำของผู้ที่สำเร็จการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

5.9 การอนุมัติคุณวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และคุณวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 6) ให้กับผู้เรียนตามโครงการดังกล่าวจึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนสมัครเข้าร่วมโครงการทวิศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระบบทวิศึกษาและการประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานที่ถูกต้องตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ดังนั้น คณะกรรมการภาครัฐร่วมเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (กรอ.อศ.) และกระทรวงศึกษาธิการ จึงควรกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาสามัญที่เข้าร่วมโครงการ ระบุคำว่า “ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) หรือ ปวช. (ทวิศึกษา)” ไว้ในใบประกาศนียบัตรที่มอบให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อให้สามารถติดตามผลและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการประกันคุณภาพหลักสูตร ควรมีผู้แทนจากภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้าร่วมด้วย นอกเหนือจากการประเมินจากหน่วยงาน/ สถานประกอบการและองค์กรภายนอก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

5.10 หลักการสำคัญของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาก็เพื่อต้องการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะความชำนาญและสมรรถนะต่าง ๆ ในสาขาวิชาชีพที่เรียนอย่างถ่องแท้ มีทักษะและกระบวนการในการแก้ไขปัญหา เพื่อมุ่งสู่คุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษาที่มีความเป็นสากลมากขึ้น ดังนั้น ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาจำเป็นต้องได้รับศึกษาทั้งภาคทฤษฎี การฝึกและปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการต่าง ๆ อย่างเข้มข้นและสามารถเข้าสู่ระบบการจ้างงานได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา ดังนั้น การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาก็ควรมีแนวทางที่มุ่งไปสู่หลักการสำคัญของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาด้วยเช่นกัน (Gurcan, Menderes & Mustafa, 2014)

5.11 เพื่อสร้างความมีมาตรฐานและมีองค์ความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับ

จึงควรต้องมีการนำผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษาเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน เพื่อวัดระดับความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในสาขาอาชีพ หรือเข้ารับการฝึกอบรมรูปแบบต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระดับทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (Rusten & Hermelin, 2017)

5.12 รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการส่งเสริมการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เนื่องจากปัจจุบันภาระค่าใช้จ่ายบางส่วน เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดหายานพาหนะรับ-ส่งนักเรียนจากสถานศึกษาสายสามัญไปยังสถาบันอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาอาชีวศึกษายังเป็นภาระของผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งค่าตอบแทนครูอาชีวศึกษาที่มีภาระงานเพิ่มขึ้นในการสอนนักเรียนจากสถานศึกษาสายสามัญที่เข้าร่วมโครงการ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

5.13 กระทรวงศึกษาธิการควรนำบทเรียนที่ได้รับจากการจัดโครงการศึกษามัธยมศึกษาอาชีวศึกษาในอดีตเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันอีก (มณฑา ธรรมจริยาวัฒน์, 2562)

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จของการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) คือ นักเรียนสามารถเรียนวิชาพื้นฐานและวิชาชีพที่ตนเองสนใจและมีความถนัดได้ ในระหว่างเรียนสามารถฝึกวิชาชีพควบคู่กันไปได้ด้วย เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิการศึกษาทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถนำความรู้สายวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ในกรณีที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจากปัญหาครอบครัวมีฐานะยากจน หรือนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และประโยชน์อีกด้าน คือยังเป็นการเพิ่มกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาเพื่อรองรับความต้องการด้านกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ขาดแคลนเป็นจำนวนมากได้อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้สถานศึกษาทั้งสองแห่ง จะต้องวางแผนการจัดการศึกษาร่วมกัน ทั้งในด้านการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและประกาศนียบัตรวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การจัดเวลาเรียนให้สอดคล้องกัน การเทียบโอนผลการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนต้องผ่านตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาทั้งสองหลักสูตร ตลอดจนการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างลงตัว

แนวคิดการศึกษาเพื่ออาชีพ (Career education)

รัตนา จันทรรวม (2560) กล่าวถึงแนวคิด การศึกษาเพื่ออาชีพ หมายถึง การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยประกอบด้วย 2 แนวคิดหลัก คือ 1) การใช้แนวคิดในการพัฒนาอาชีพและการเตรียมเข้าสู่สาขาวิชาต่าง ๆ ด้วยการให้ประสบการณ์ด้านการศึกษาสำหรับผู้เรียนในทุกระดับและ 2) คือการให้ประสบการณ์ด้านการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่มีความตระหนักในอาชีพ การสำรวจอาชีพ การเตรียมความพร้อมสู่อาชีพ การแนะนำทางอาชีพ และตำแหน่งงานต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพ อาชีพศึกษาจึงออกแบบกิจกรรมร่วมกับการสร้างประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมบุคคลในการทำงาน ดังนั้นความคิดของการศึกษาเพื่ออาชีพ ไม่ใช่เตรียมนักเรียนที่จะใช้ชีวิตเท่านั้น แต่ยังต้องเตรียมการเพื่อการพัฒนาวิธีการและกระบวนการในการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกันอีกด้วย การดำเนินการต้องมีกระบวนการในการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาเข้ากับงาน และอาชีพตลอดหลักสูตร มีการเรียนการสอนทำให้การเรียนรู้และเชื่อมโยงกัน และมีความหมายต่อนักเรียนที่ทำให้ นักเรียนเกิด ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรม ที่จำเป็นในการทำงานและการดำรงชีวิต กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2556) เสริมว่า เป็นการรวมแนวคิดของการมีงานทำ

(Occupational model) และการเตรียมคนเข้าสู่โลกของงาน (Career model) ซึ่งการมีงานทำนั้นผู้ที่ต้องการจะมีงานทำ หรือ ผู้เรียน จะได้รับการฝึก ความรู้ ทักษะ ที่สอดคล้องกับงานหรืออาชีพที่จะปฏิบัติงาน การเตรียมคนเข้าสู่โลกของงาน โดยปกติใช้ระบบการศึกษาที่มีอยู่ และมีรูปแบบการศึกษาในวิธีต่าง ๆ เพื่อสร้างให้พร้อมสู่ตลาดแรงงาน หลังจากสิ้นสุดการเรียนในแต่ละระดับ

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2556) เสนอว่า อาชีพศึกษานั้นมีการกำหนดเป็นขั้น ๆ ได้ดังนี้

1. ขั้นสร้างความตระหนักในอาชีพ (Caree awareness) เป็นการสร้างเจตคติและค่านิยมของการทำงาน ให้เกิดตระหนักถึงคุณค่าของอาชีพที่มีต่อการดำรงชีวิต โดยเรียนรู้จากระบบโรงเรียนและประสบการณ์ที่ได้จากบ้านและชุมชน การศึกษาในระดับชั้นประถม 1-6 โดยยังไม่ลงในรายละเอียดของงานมากนัก แต่เสนอในมุมมองอาชีพแบบรวม ๆ และเป็นการสร้างความคิดเกี่ยวกับโลกของงานและอาชีพเป็นหลัก

2. ขั้นสร้างพื้นฐานในอาชีพ (Career orientation) เป็นการสร้างให้ผู้เรียนได้รู้จักกลุ่มอาชีพที่มีอยู่ในสังคม โดยเริ่มต้นจากประถมตอนปลายตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 6 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการสอนให้รู้จักอาชีพและกลุ่มต่าง ๆ เพื่อหาอาชีพที่ชอบและสนใจที่จะมีชีวิตและทำงานในอาชีพนั้น ๆ

3. ขั้นค้นหาอาชีพ (Caree exploration) อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับนี้จะเป็นการค้นหาและเสริมสร้างอาชีพ ที่ผู้เรียนแต่ละคนสนใจในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจและต้องการที่จะมีอาชีพในกลุ่มใด

4. การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ (Career preparation) ซึ่งจะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไปตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงจบมหาวิทยาลัย โดยแยกระดับของความต้องการในการประกอบอาชีพชัดเจน ตามความต้องการและจะเข้าสู่โปรแกรมการฝึกอบรมอาชีพนั้นเป็นหลัก แต่ถ้าผู้เรียนต้องการเป็นผู้มีอาชีพขั้นสูงก็เรียนต่อระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่อไป

แนวคิดนวัตกรรมและมูลค่าสูง

แนวคิดนวัตกรรม

มารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวถึง การคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative thinking) เป็นการคิดริเริ่ม การคิดที่แตกต่างไปจาก ความคิดเดิม เปิดมุมมอง แนวคิดใหม่ที่จะช่วยให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ช่วยแก้ปัญหา หรือนำไปสู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมต่าง ๆ ตามความหมาย ราชบัณฑิตยสถาน (2555) ซึ่งกระบวนการจะมีการออกแบบ การผสมผสานอยู่ในกระบวนการคิดที่ประกอบด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดผลลัพธ์ จากการคิดเป็นนวัตกรรมที่อยู่ในความคิด เกิดความพร้อมที่จะลงมือปฏิบัติเกิดเป็นนวัตกรรม มานิตย์ อาษานอก (2561) กล่าวว่า นวัตกรรม หมายถึง การทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีใหม่ ๆ และยังสามารถหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิต กระบวนการ หรือองค์กร ไม่ว่าจะการเปลี่ยนนั้นจะเกิดขึ้นจากการปฏิวัติ การเปลี่ยนอย่างถอนรากถอนโคน หรือการพัฒนาต่อยอด ทั้งนี้ มักมีการแยกแยะความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างการประดิษฐ์คิดค้น ความคิดริเริ่ม และนวัตกรรม (กนกนาฏ เอียดมาก และคณะ, 2561) ที่หมายถึง ความคิดริเริ่มที่นำมาประยุกต์ใช้อย่างสัมฤทธิ์ผล และในหลายสาขา เชื่อกันว่าการที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นนวัตกรรมได้นั้น จะต้องมีความแปลกใหม่อย่างเห็นได้ชัดและไม่เป็นแค่เพียงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ (สิริชัย ดีเลิศ, 2558) เป็นต้นว่า ในด้านศิลปะ เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐ ในเชิงเศรษฐศาสตร์ พบว่า การเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเพิ่มมูลค่า มูลค่าของลูกค้าหรือมูลค่าของผู้ผลิต (ออลดีไทยอีเว้นท์, 2558) โดยที่เป้าหมายของนวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก เพื่อให้สิ่งต่าง ๆ เกิดเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นวัตกรรมก่อให้เกิดผลิตผลเพิ่มขึ้น และเป็นที่มาสำคัญของความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (ปัญญา เลิศไกร, นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ และลัญจกร นิลกาญจน์, 2562) ส่วน สถาบันการมองอนาคตนวัตกรรม (2562) กล่าวว่า องค์กรที่จะอยู่รอดได้ คือ องค์กรที่สร้างนวัตกรรม ผู้สร้างนวัตกรรมคือมนุษย์ และมนุษย์ที่จะสร้างนวัตกรรมดี ๆ ได้ (เทกซอส, 2561) ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้นำ ศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ สภาพแวดล้อมในการทำงานและวัฒนธรรมองค์กร (บุษกร คำโฮม, 2562)

มารุต พัฒนาผล (2562) เสนอว่า กระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมประกอบด้วยขั้นตอนที่เชื่อมโยงกันเป็นวงจร 5 ขั้นตอน ซึ่งเป็นพื้นฐานของรูปแบบการพัฒนานวัตกรรม ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การสังเกตและรับรู้ปัญหา ขั้นที่ 2 การระบุจุดเน้นของนวัตกรรมที่ต้องการ ขั้นที่ 3 การก่อร่างแนวความคิด ขั้นที่ 4 การสร้างต้นแบบนวัตกรรม และขั้นที่ 5 การทดสอบนวัตกรรมและสรุปผล

บุญกร คำโฮม (2562) เสริมว่า การทำให้เกิดจริงของนวัตกรรม สำหรับการทำให้เกิดจริงของนวัตกรรมตามที่วางแผนไว้ ในแต่ละขั้นตอนจะต้องมีการวางแผนที่ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ สิ่งที่ต้องได้และดำเนินการ ซึ่งจะต้องมีผู้บริหารและพนักงานที่มีภาวะผู้นำ ความจงรักภักดี ความหวังดีต่อองค์กร การดำเนินการของบุคลากรไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ เทกซอส (2561) ซึ่งการนำนวัตกรรมมาใช้กับโรงเรียนได้ คือ โรงเรียนจะต้องวางวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ที่จับต้องได้และดำเนินการได้ และผู้อำนวยการ ครูต้องมีภาวะผู้นำ รวมทั้งนักเรียนที่เข้าโครงการต้องมีภาวะผู้นำ และบุคลากรภายในโรงเรียนต้องผูกพันรักองค์กร มองไปในทิศทางเดียวกัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) และขั้นประเมินและควบคุมนวัตกรรม ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนในการดำเนินการแต่ละกิจกรรมของนวัตกรรม จากนั้นจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานของงานนั้น ๆ ว่ามาตรฐานเป็นอย่างไร ซึ่งจะต้องทำการวัดและประเมินว่ามีความสำเร็จเท่าไร ทำการเปรียบเทียบกับผู้อื่นว่าเท่ากับผู้อื่น เร็วกว่า หรือช้ากว่า จากนั้นจะต้องลงมือแก้ไข (มารุต พัฒนาผล, 2562) ซึ่งสามารถประยุกต์กับนวัตกรรมของการผลิตภัณฑ์โรงเรียนได้ว่าจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการทำสินค้าโรงเรียน โดยยึดมาตรฐาน เช่น การควบคุมคุณภาพและดำเนินการเปรียบเทียบกับทางผู้อื่นว่าเราช้า-เร็วประการใด หากพบปัญหาต้องแก้ไข (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17, 2560; สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี, 2562; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

ตัวอย่างสินค้าเศรษฐกิจพอเพียงมูลค่าสูง

1. น้ำยาอเนกประสงค์ แห่ล้างเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านไทยสามารถ โดยอาจารย์ เจริญชัย มวางษ์ ที่อยู่ : แห่ล้างเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านไทยสามารถ 96 หมู่ 3 ตำบลบ้านด่าน อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว 27120 เบอร์ติดต่อ 0898090145

2. แครี่โฮม ผลิตภัณฑ์นมพร้อมดื่มและโยเกิร์ต โฮมเมดคุณภาพสดจากฟาร์ม เริ่มต้นธุรกิจจากการลงทุนที่ละน้อย ไม่ทำอะไรเกินตัว “พฤติ เกิดชูชื่น” ผู้ก่อตั้งกล่าวไว้ว่า เขาได้นำทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารองค์กรตั้งแต่เริ่มต้น โดยก่อนที่จะมาเป็นแครี่โฮมเขาเคยทำธุรกิจแล้วต้องผิดหวัง 2-3 ครั้งด้วยกัน แต่สำหรับ

แคร์โฮมเขาเริ่มต้นทุกอย่างแบบค่อยเป็นค่อยไป ด้วยการเปิดร้านเล็ก ๆ เพื่อเป็นโชว์รูมผลิตภัณฑ์นมและโยเกิร์ตจากฟาร์ม ที่อำเภอเวียงเหล็ก จังหวัดสระบุรี

3. พัฒนาชุมชนจังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการโครงการยกระดับและขยายผลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ โดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาหมู่บ้าน ให้มีระบบการบริหารจัดการชุมชนแบบบูรณาการที่เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มั่นคง เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติหมู่บ้าน ที่มีผลการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหมู่บ้านเป้าหมายเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน จำนวน 24 หมู่บ้าน ทั้ง 12 อำเภอ จำนวน 960 คน ได้รับการพัฒนาสามารถน้อมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต (Way of life) จึงได้จัดแสดงผลงานการขับเคลื่อนหมู่บ้านนำอยู่ทั้ง 24 หมู่บ้าน ภายใต้ชื่อมหกรรมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ มีผลิตภัณฑ์จำนวนมากจาก 24 หมู่บ้าน และผู้ประกอบการสินค้า OTOP อีก 18 ราย โดยแบ่งศักยภาพการพัฒนาหมู่บ้าน เป็น 3 ระดับ คือระดับ “พออยู่” เป็นต้นแบบในการใช้ชีวิตพึ่งตนเอง เน้นการปฏิบัติทำกิน ทำใช้ในครัวเรือน เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้และมีการออม ระดับ “อยู่ดี กินดี” เป็นต้นแบบในการบริหารจัดการพัฒนาในรูปแบบของกลุ่ม การพัฒนารายได้ด้วยระบบกลุ่ม เพื่อเพิ่มรายได้และขยายโอกาสคนในชุมชนและระดับ “มั่งมี ศรีสุข” เป็นต้นแบบการบริหารการพัฒนาในรูปแบบองค์กรเครือข่าย เพื่อใช้ศักยภาพในการดำเนินการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เพื่อขยายโอกาสในการประกอบอาชีพและส่งเสริมการจัดสวัสดิการในกับคนในหมู่บ้านชุมชน นอกจากนี้ยังได้ประกาศผลการคัดเลือกหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีผลพัฒนาดีเด่น ตามโครงการยกระดับและขยายผลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน 6 หมู่บ้าน รางวัลชนะเลิศ ได้แก่ บ้านโชคชัย หมู่ 8 ตำบลนาใน อำเภอโพธาราม เนื่องจากหมู่บ้านนี้ปลูกสับปะรดมีรสชาติหวานที่สุดในประเทศไทย ปลูกพืชผักสวนครัวครบทุกครัวเรือน เเด่นเรื่องการบริหารจัดการ มีจุดเรียนรู้ครบตามกิจกรรม 6x2 ทำบัญชีครัวเรือน รองชนะเลิศอันดับ 1 บ้านตาลกุด หมู่ 3 ตำบลโพธาราม อำเภอธาตุพนม หมู่บ้านทำลาดหนาม ผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานจากไม้ไผ่ และพรมเช็ดเท้า มีกลุ่มองค์กรหลากหลาย มีจุดเรียนรู้เด่นหลายด้านเช่นกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่บ้านสะอาดน่ามอง เป็นระเบียบ รองฯ อันดับ 2 บ้านโพนก้อ หมู่ 6 ตำบลนาคำ อำเภอศรีสงคราม หมู่บ้านอนุรักษ์ธรรมชาติ (ปลา ลิง) ขึ้นชื่อด้านการเลี้ยงจิ้งหรีดตัวโต เลือทจากต้นกกและต้นผ้อแท้ ส่วนรางวัลชมเชยที่ 1 บ้านหนองบัวคำ หมู่ 8 ตำบลนมะเขือ อำเภอปลาปาก เป็นหนึ่งเดียวที่สานแข่งปลาทุส่งพ่อค้าทางภาคกลางและภาคใต้ ชมเชยอันดับ 2 บ้านกุดน้ำใส หมู่ 7 ตำบลนางัว อำเภอนาหว้า มีเกษตรกรเลี้ยงไส้เดือน และทอผ้า ย้อมคราม ส่วนชมเชยที่ 3 บ้านนาบัว หมู่ 13 ตำบลโคกหินแฮ่ อำเภอเรณูนคร เป็นหมู่บ้านแห่ง

ประวัติศาสตร์การสู้รบ ระหว่างรัฐบาลไทยกับกลุ่มคอมมิวนิสต์ จนได้ชื่อว่า “หมู่บ้านเสี่ยงปืนแตก” โดดเด่นด้านการเลี้ยงจระเข้ และทอผ้าพื้นเมือง

4. การแปรรูปกล้วยฉาบน้ำตาลโตนคร้าแดง โดยนายจิระ สุวรรณประเสริฐ ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 (สวพ. 8) กรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า ปัจจุบัน สวพ. 8 ได้ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์พื้นถิ่นของแต่ละจังหวัดยกระดับเป็นอาชีพเพื่อสร้างรายได้ หลังจากก่อนหน้านี้ โดย สวพ. 8 ร่วมกับชุมชนจัดทำตลาดพรีเมียมร่ำแดงแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรมที่บ้านป่าขาว ตำบลร่ำแดง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสงขลา ซึ่งถือเป็นงานวิจัยที่พัฒนาชุมชนและเห็นผลได้จริง ตั้งแต่สร้างความเข้มแข็งชุมชน ผลิตพืชผสมผสาน รับรองมาตรฐาน แปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มตลาดจัดจำหน่ายและการท่องเที่ยวจนได้รับการชื่นชมจาก พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี ที่สามารถขับเคลื่อนโครงการวิจัยและพัฒนาการจัดการผลิตพืชที่ยั่งยืน โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนประสบความสำเร็จในเชิงรูปธรรม ในการส่งเสริมให้เกษตรกรในชุมชนนำวัตถุดิบจากท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ในครอบครัว นายรัชชานันท์ สระอุณ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการผลิตพืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง สวพ. 8 กล่าวเพิ่มเติมว่า การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์กล้วยฉาบน้ำตาลโตนครเกิดจาก สวพ. 8 ร่วมกับกลุ่มเกษตรกรวิจัยการปลูกพืชตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์พื้นถิ่น นำเอากล้วยดีที่ปลูกบนดินยุคไฮโลซิน เมื่อทะเลยกตัวราว 5,000 ปีมาแล้ว ผสมผสานกับน้ำตาลโตนครที่เป็นพืชประจำถิ่นคาบสมุทรสทิงพระ มาหลาย 100 ปี ทำให้ได้สินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่มีคุณค่าดัชนีน้ำตาลน้อยกว่านี้ประสบความสำเร็จในการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปกล้วยฉาบน้ำตาลโตนคร้าแดงพร้อมทั้งส่งเสริมการตลาดให้กับชุมชนควบคู่กัน

5. กล้วยกวนกำไลข้อมือจากขวดพลาสติกถ่านอนามัย สบู่จากน้ำมันพืชใช้แล้วและแชมพูมะกรูดระดับบุคคล 1) รู้จัก “พอ” ไม่เบียดเบียนผู้อื่น 2) พยายามพัฒนาทักษะ ความรู้ ความเข้มแข็งของตนเอง 3) ยึดทางสายกลาง พอใจกับชีวิตที่พอเพียงระดับชุมชน 1) รวมกลุ่มใช้ภูมิปัญญาของชุมชน 2) เอื้อเฟื้อกัน 3) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระดับประเทศ 1) ชุมชนร่วมมือกัน 2) วางระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง 3) พัฒนาเศรษฐกิจแบบค่อยเป็นค่อยไป 4) เติบโตจากข้างใน

6. ผักตบชวา หัตถกรรมพื้นบ้าน สร้างรายได้ให้ผู้สูงอายุชายฉกรรจ์ โปธิ์สุวรรณ ผู้ใหญ่บ้านสุขเกษม หมู่ 4 ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่เป็นผู้นำชุมชนที่มีวิสัยทัศน์ที่ดีเยี่ยม โดยมีแนวคิดหาวิธีที่จะนำพาลูกบ้านของตนเองให้มีรายได้พิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มคนว่างงาน กลุ่มเยาวชน และกลุ่มผู้สูงอายุอีกจำนวนมากที่อยู่อย่างไรรายได้ มาสร้างรายได้

โดยไม่ต้องไปพึ่งใคร จึงได้มีแนวคิดที่จะหางานเบา ๆ ที่ทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุสามารถทำได้ และมีรายได้อย่างต่อเนื่อง โดยเลือกผักตบชวาซึ่งเป็นพืชที่ไร้ค่า อีกทั้งยังสร้างปัญหาในคลอง ไปทั่วประเทศอีกด้วย นำมาแปรสภาพให้กลายเป็นของมีมูลค่า ตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช หรือตามหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” มาสร้างสีตัน และแบบใหม่ ๆ ขึ้น เช่น ก๋วยเตี๋ยว ตะกร้าขนาดเล็ก ตะกร้ากรุผ้า ด้วยการนำก้าน ผักตบชวาที่ไร้ค่าที่มีอยู่มากมาย ทั้งในคลอง และในแม่น้ำท่าจีน มาผ่าเป็นซีกแล้วตากให้แห้ง โดยใช้เวลา 3 วัน จากนั้นก็อาจจะนำมาขยี้ตามความต้องการ หรือนำไปอบด้วยกำมะถัน เพื่อให้ ผักตบชวามีสีสวยตามธรรมชาติ และไม่เกิดเชื้อรา จากนั้นก็นำมาเจียเป็นเส้นให้มีขนาดพอเหมาะ ต่อการจักสานในแต่ละผลิตภัณฑ์ หรือขึ้นรูปตามแบบที่กำหนดไว้แต่ละชนิด จากนั้นได้นำสินค้า ไปนำเสนอตามแหล่งท่องเที่ยว และออกบูท ซึ่งผลก็เป็นที่น่าภูมิใจ มีการตอบรับที่ดี

7. ผลิตภัณฑ์จาก โครงการหลวง จากดอยตุง เช่น แมคคาเดเมียอบหยาบรสซ็อกโกแลต เนยงาดำ แยมมะนาว แยมมัลเบอร์รี่ ไอศกรีมดัดแปลง โครงการสวนพระองค์ เจียวกู่หลาน (กล้วย เก๊กฮวย) และเครื่องดื่มสมุนไพร จากดอยคำ ซาคาโมมายด์ ลูกกีซ่าอุหลง ข้าวเกรียบ และน้ำมันสกัด จากชา โดยมูลนิธิ ชัยพัฒนา

แนวคิดนวัตกรรมและมูลค่าสูง

กฤตติกา เสวตอมรกุล (2560) กล่าวถึง แนวทางการดำเนินการของประเทศไทยไปสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีเป้าหมาย ของการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการสร้างความเข้มแข็งจากภายในที่เชื่อมโยงความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) และการเชื่อมโยงกับประชาคม โลกได้ (Connectivity) โดยที่ใช้ความคิด สร้างสรรค์มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ และระบบสินค้าที่มีคุณค่าและมีมูลค่าสูงตาม แนวคิด Thailand 4.0 ผ่านชุดกลไกขับเคลื่อน 3 ประการคือ 1) การขับเคลื่อนผ่านการสร้างและ ยกกระตือรือร้นประสิทธิภาพ ที่เรียกว่า Productive growth engine 2) การขับเคลื่อนที่มีส่วนร่วมอย่าง ทำเทียมและทั่วถึง หรือ Inclusive growth engine และ 3) การขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน หรือ Green growth engine ด้วยเป้าหมายให้ประเทศไทยมีคุณลักษณะ 6 ประการ คือ 1) มีความภูมิใจในความเป็นไทยเป็นชาติและวัฒนธรรม 2) พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 3) มีสังคมที่มีคุณภาพ 4) มีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ 5) มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและ 6) มีบทบาทสำคัญในเวทีภูมิภาคและระดับโลก ส่วน วรวรรณ ชิตอรุณ (2562) กล่าวว่า กระบวนการผลิต และการดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นฐานรากและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างแบบเดิม ๆ ที่ขับเคลื่อนด้วย การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม จะสร้างการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าที่มีนวัตกรรมและความคิด

สร้างสรรค์ทำให้มีมูลค่าสูงมากขึ้น โดยแนวคิดยกระดับสินค้าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มุ่งสู่การผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green industry) และการผลิตที่ยั่งยืน (Sustainable agriculture) ได้ อย่างไรก็ตาม บัทมา เชียรวิศิษฎ์สกุล (2560) กล่าวว่า นวัตกรรม คือ การปรับใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการผลิตใหม่ การตลาดหรือรูปแบบองค์กรใหม่ ที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ทั้งในแง่ของผลประโยชน์ด้านการเงิน ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและควมมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เป็นที่ยอมรับกับถึงการมีนวัตกรรมนำไปสู่การมีมูลค่าที่ดีขึ้นหรือมูลค่าสูงขึ้นอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ รวมทั้งมีแนวทางของความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนประเทศไปในแนวทางไทยแลนด์ 4.0 และสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นการสร้างความแข็งแกร่งจากข้างในและเป็นหนทางสู่ความยั่งยืน

แนวคิดนวัตกรรมกับสถานศึกษา

วรรณกรรมส่วนใหญ่มุ่งประเด็นไปที่การบริหารการศึกษาโดยการใช้นวัตกรรม เช่น การศึกษาของ สาธิตา แดงภิรมย์ (2562) กล่าวถึง การบริหารการศึกษาโดยการใช้นวัตกรรมใหม่ ในโรงเรียนศตวรรษที่ 21 เสนอแนวคิดการนำนวัตกรรมใหม่ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้าสู่กระบวนการบริการศึกษาในโรงเรียน มุ่งที่การปรับใช้กับการบริหาร ฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง การบริหารงานวิชาการ งานบุคลากร งบประมาณและงานทั่วไป หรือนำมาใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการรวบรวมองค์ความรู้ให้เป็นระบบ หรือให้ทุกคนในองค์กรสามารถ เข้าถึงความรู้ พัฒนาความรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยที่มุมมองการใช้วัตกรรมการศึกษาดังกล่าว จึงเป็นการเอานวัตกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในโรงเรียน และเกิดประโยชน์ในระบบสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อประกอบการบริหารการศึกษาในโรงเรียน หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มุ่งหวังให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน ส่วน สาธิตา แดงภิรมย์ (2562) กล่าวว่า นวัตกรรมทางการศึกษา” (Educational innovation) หมายถึง การนำเอาสิ่งใหม่ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ก็ตามเข้ามาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน เช่น การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้วีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive video) สื่อหลายมิติ (Hypermedia) และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น การบริหารสถานศึกษากับนวัตกรรมจึงจำเป็นจะต้องอยู่คู่กันไป เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการ และนวัตกรรมในการบริหารแบ่งประเภทของนวัตกรรมไว้ดังนี้

1. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School based management) การบริหาร

โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นรูปแบบและแนวคิดการบริหารที่ต้องการกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาจากส่วนกลาง หรือจากเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรง ทำให้ สถานศึกษามีอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารตนเอง ในลักษณะเชิงเบ็ดเสร็จ มีความคล่องตัว และอิสระมากขึ้นในการตัดสินใจสั่งการเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในทุกด้านที่เกี่ยวกับภารกิจ ทั้งในด้านวิชาการและหลักสูตร การเงินและการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหาร ทั่วไป

2. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result based management) ที่ความหมาย การบริหาร แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์หรือความสัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก มีการประเมินผลงานที่อาศัย ตัวชี้วัดเป็นตัวสะท้อนผลงานให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ การปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นและแสดงผลงานต่อสาธารณะ

3. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง คุณลักษณะของการจัดการศึกษาที่เป็นไปตาม มาตรฐานของหลักสูตร ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดผลการ ปฏิบัติงานว่ามีความสอดคล้องกับที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ มารับบริการ อันได้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคม ที่ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ และ

4. การจัดการความรู้ เป็นทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปะศาสตร์ที่ผสมผสานกัน โดยยากที่จะ ให้คำจำกัดความที่ชัดเจน แต่อาจสรุปให้เกิดความเข้าใจง่าย ๆ คือ การจัดการความรู้จะเป็น กระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ในการที่จะนำความรู้ที่มีอยู่มาสร้าง ขยายผล แบ่งปัน จัดเก็บ และใช้ประโยชน์

การไปใช้นวัตกรรมการบริหารการศึกษา

สาธิตา แดงภิรมย์ (2562) นวัตกรรมการบริหารการศึกษา จึงเป็นการใช้นวัตกรรมที่ เกี่ยวข้องมาช่วยในการบริหารการศึกษา เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาให้มีความ รวดเร็วทันเหตุการณ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคมและของโลก เกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการฐานข้อมูลในหน่วยงานสถานศึกษา และนอกหน่วยงานสถานศึกษา เช่น ฐานข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ฐานข้อมูลของคณะครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านการเงิน บัญชี พัสดุ ครุภัณฑ์ และระเบียบวิธีปฏิบัติ กฎหมาย พระราชราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ฐานข้อมูล เหล่านี้ เช่น พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562 ที่มีวิสัยทัศน์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจ เน้นกลไกการจัดการศึกษาร่วมกันของทุกภาคส่วน ความคล่องตัวในการบริหารและการจัด การศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาและมีบท เฉพาะกาล ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรต้องพัฒนาการจัดการศึกษา

ขั้นพื้นฐานอันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาคนไทย ให้มีคุณภาพ มีความใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย มีความรู้เท่าทันโลก และมีทักษะในการประกอบอาชีพตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน และให้รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมกันพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างแท้จริง สมควรกำหนดให้มีพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาซึ่งเป็นพื้นที่ปฏิรูปการบริหารและการจัดการการศึกษาขึ้น เพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการศึกษาอันเป็นการนำร่องในการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งมีการขยายผลนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนและวิธีการปฏิบัติที่ดีไปใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) กล่าวว่า แนวคิดเชิงนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา เป็นการประยุกต์แนวคิดการแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovations) ตามแนวคิดของของ Rogers ในปี ค.ศ. 1995 ที่เสนอกระบวนการเผยแพร่ นวัตกรรมด้วยการสื่อสาร ผ่านช่องทางต่าง ๆ ในช่วงเวลาหนึ่งระหว่างสมาชิก หรือสถานศึกษา โดยกำหนดกระบวนการเรียนรู้และยอมรับนวัตกรรมไว้ 5 ขั้นตอน คือ การ ความรู้ (Knowledge) การชักชวน (Persuasion) การตัดสินใจ (Decision) การนำไปใช้ (Implementation) และการยืนยัน (Confirmation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ ซึ่งเป็นการหาข้อมูลมาสนับสนุนการตัดสินใจของเขา อาจมีระยะเวลายาวนาน จนกระทั่งยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ ไปปฏิบัติเป็นการถาวร สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) เสริมว่า การพิจารณากระบวนการแพร่กระจายนวัตกรรมดังกล่าว จะพบว่า การนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการบริหารสถานศึกษานั้น ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจแนวคิดเชิงนวัตกรรมในระดับปัจเจกบุคคล (Individual) และในระดับองค์กร (Organization) และคำนึงถึงบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใหม่ ๆ ในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อ “นวัตกรรม” นั้น ซึ่งนวัตกรรมควรมีลักษณะ 5 ประการ ได้แก่ 1) มีประโยชน์มากกว่าของเดิม (Relative advantage) 2) สอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคมที่เป็นที่ยอมรับ (Compatibility) 3) ไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนมากนัก (Less complexity) 4) สามารถรับมาปฏิบัติเป็นครั้งคราวได้ (Divisibility) และ 5) มองเห็นและเข้าใจได้ง่าย (Visibility)

การเกิดนวัตกรรมในสถานศึกษา

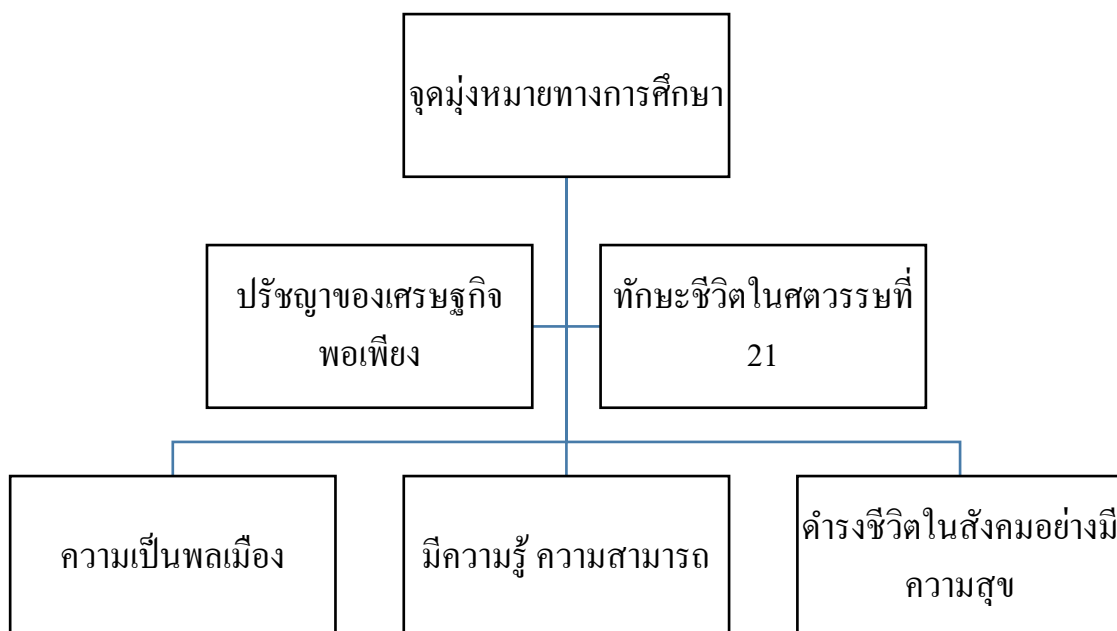
สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) แนวคิดเชิงนวัตกรรมสำหรับสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่ให้ความสำคัญกับกระแสของนวัตกรรมนั้น มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์การทางการศึกษาทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับปัจเจกบุคคล ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative thinking skills) เป็นสิ่งที่ ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้บริหาร สร้างให้เกิดความชำนาญ เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การใส่ใจหรือ

การเอาใจใส่ 2) การเห็นคุณค่าของคุณลักษณะส่วนบุคคล 3) การถ่ายทอดจินตนาการ 4) การเล่นอย่างจริงจัง 5) การร่วมสืบค้น และ 6) การปั้นแต่ง โดยผู้นำเชิงนวัตกรรม ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำขององค์กรต้องมีความสามารถในการนำองค์กรโดยใช้นวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ขององค์กร ซึ่งก็คือภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลิกภาพ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านบทบาทหน้าที่ และ 4) ด้านลักษณะทางสังคม และ ความฉลาดทางนวัตกรรม ในระดับองค์กร ในการคิดค้น ริเริ่ม พัฒนานวัตกรรมขององค์กรโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลทั้งด้านเทคโนโลยี โครงสร้าง และวัฒนธรรม เมื่อปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนท้ายที่สุดก็จะทำให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม

แนวคิดโรงเรียนพอเพียง

โรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น (Local sufficiency school: LSS) ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ ได้เห็นชอบเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development goals) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาของโลกในอีก 15 ปี ข้างหน้า โดยมีเป้าหมาย ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยมุ่งสร้างหลักประกันว่า ผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน และการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เป้าหมายที่ 1 คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ที่จะเป็พื้นฐานในการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายที่ 4 คนไทย มีจิตสำนึกพลเมืองและมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ มีกรอบหลักการสำคัญที่ยึดแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้าง ความยั่งยืน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป้าหมายดังกล่าว เป็นการแสดงให้เห็นว่า “ความยั่งยืน” เป็นปัจจัยหลักที่ได้รับความใส่ใจมากยิ่งขึ้นในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการพัฒนาการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของประเทศได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาว่า การศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความเป็นพลเมือง มีทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศ ดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข กล่าวคือ การมีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการ

เปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่เป็นพลวัต ในโลกศตวรรษที่ 21 ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ภาพที่ 2-2 จุดมุ่งหมายทางการศึกษา

จากภาพที่ 2-2 แสดงจุดมุ่งหมาย ทางการศึกษา ความเป็นพลเมือง มีความรู้ ความสามารถ การดำรงชีวิตในสังคม อย่างมีความสุข ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับคนไทยนั้น คือการดำเนินชีวิต โดยคำนึงถึงหลักการ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ การมีเหตุผล มีความพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน โดยอาศัยรากฐานใน 2 เงื่อนไข คือ ความรู้ และคุณธรรม ซึ่งเป็นการใช้ชีวิตอย่าง “ยั่งยืน” จึงเป็น ความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องให้พลเมืองของประเทศ ได้เรียนรู้ การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พลเมืองซึ่งอยู่ในวัยเรียน ที่จะเป็นกำลังหลัก ในการพัฒนาประเทศในอนาคต นอกจากการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้เรียนต้องปรับตัว ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝน อบรมและทำซ้ำเพื่อให้เกิดทักษะ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถูกท้าทายด้วยการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การแข่งขัน ทางธุรกิจ และการติดต่อ อย่างไร้พรมแดน ซึ่งผู้เรียนจะต้องพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และปรับตัว เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยไม่ลืม “รากเหง้า” ของความเป็นท้องถิ่น และความเป็น ไทย ที่ควรค่ากับการอนุรักษ์ สืบสาน และสร้างสรรค์ให้คงอยู่ กับสังคมต่อไป กรมส่งเสริมการ

ปกครองท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นฐาน ในการพัฒนาสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการฝึกฝน ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 จึงได้จัดทำโครงการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น โดยเกณฑ์การประเมินโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น ได้ประยุกต์ใช้แบบประเมินของ กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ จัดทำร่วมกับมูลนิธิยุวสถิรคุณ โดยได้ดำเนินการปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็น “ก้าวแรก” ในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาไปสู่ความยั่งยืนต่อไป ซึ่งการก้าวเข้าสู่การเป็นโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น นี้เองจะเป็นการเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มี คุณภาพเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่ดีต่อไป โดยอาศัยรากฐานความคิดและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

จุดมุ่งหมายในการดำเนิน โครงการ สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น ควรส่งเสริมลักษณะนิสัยในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ 1) ให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง คือ มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง พร้อมทั้งมีความสามารถในการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง และสามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีวิจรรณญาณ บนหลักการของความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน โดยมีความรู้และคุณธรรมกำกับ เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติภารกิจหน้าที่เพื่อเจริญก้าวหน้า ไปอย่างสมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม 2) ให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญในการสืบสาน สร้างสรรค์ความเป็นท้องถิ่นและความเป็นไทย โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ใน ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และมีความห่วงแหนในทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังตระหนักในความสำคัญในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ และคุณค่าของค่านิยมและลักษณะของความเป็นไทย ภายใต้วัฒนธรรมอันดีงามและระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข โดยยกย่อง เทิดทูนในสถาบันหลักของชาติ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ 3) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน คือการที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ หรือความสามารถ ของตนเองหรือของกลุ่ม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชนของตนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งในรูปแบบของการแก้ไข ปัญหา หรือการพัฒนาต่อยอดสิ่งที่ชุมชนดำเนินการอยู่แล้ว ให้ดียิ่งขึ้น โดยการปลูกจิตสำนึกของการแบ่งปันให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2559)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุกัญญา แซ่มซ้อย และชญานิษฐ์ อุตสาโท (2555) ศึกษา การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพ โรงเรียนถนนอมราษฎรบำรุง เพื่อศึกษา สภาพปัจจุบันปัจจัยและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และลักษณะความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ และเสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเลือกกรณีศึกษาที่มีการปฏิบัติที่น่าสนใจ (Interesting practice) มีแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม โดยเลือกกรณีศึกษาจากโรงเรียนถนนอมราษฎรบำรุงในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสภาพในปัจจุบัน สำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ ได้แก่ 1) โรงเรียนมีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ คือ แผนการเรียนเตรียมคหกรรมศาสตร์ 2) นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน และ 3) นักเรียนมีทักษะในการดำเนินชีวิตด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ พบว่าประกอบด้วย 1) ทัศนคติของผู้บริหาร 2) การเชื่อมโยงความรู้จากครูผู้สอน และ 3) เครือข่ายองค์กรภายนอก และด้านเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของผู้เรียนและสถานศึกษา 2) ความทุ่มเทเสียสละของครูในโรงเรียนที่ต้องการให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และ 3) ความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ส่วนด้านลักษณะความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน พบว่า ประกอบด้วย 1) ด้านอาชีพ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่าง 2) ด้านวิชาสามัญ ได้แก่ โรงเรียนผดุงปัญญา โรงเรียนตากพิทยาคม และ 3) ด้านอื่น ๆ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาที่ให้คำแนะนำและหน่วยงานในท้องถิ่น เช่น ร้านค้าและสถานประกอบการในชุมชน โดยข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ ได้แก่ 1) กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานในสังกัดประสานความร่วมมือในการจัดการเรียนครบวงจร และให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ และ 2) โรงเรียนควรจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ความเป็นอยู่ หรือพื้นฐานของนักเรียนอย่างแท้จริง

กล้า ทองขาว (2558) ศึกษา กรณีโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ ที่เป็นโรงเรียนต้นแบบและการขยายผลในช่วงปีการศึกษา พ.ศ. 2555-2556 ไปยัง 30 โรงเรียน ที่ใช้การเปิดสอนหลักสูตรดังกล่าว จำนวน 6 หลักสูตร ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา 6 สถาบันมาตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2553 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีบุคลิกภาพดีมีความเป็นผู้ใหญ่ มีความสามารถในการสื่อสาร กล้าแสดง

ความคิดเห็น มีความมั่นใจในตนเอง สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ทั่ว ๆ ไปวิเคราะห์ปัญหาการเรียน เข้าใจจุดหมายปลายทางของชีวิต หลายคนเข้าศึกษาต่อกับมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการแล้วหลายคน และมีสัญญากับบริษัทเอกชนในการศึกษาต่อเมื่อเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีหลักประกันการมีงานทำในอนาคต มีนักเรียนที่เรียนได้รับการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาปรากฏการณ์เชิงประจักษ์ ความสำเร็จหรือล้มเหลวจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ อย่างน้อย 4 ประการ คือ 1) ความคงอยู่ของนโยบายและการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล 2) ความเข้มแข็งและความเอาจริง เอาจังในความร่วมมือในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) ความตั้งใจจริงของผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งทีมคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ที่ร่วมกันสร้างหลักสูตรและบริหารจัดการหลักสูตรบ่มเพาะเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงบูรณาการขึ้นมาใช้เป็นหลักสูตรสถานศึกษา และ 4) การสนับสนุนจากผู้นำคนสำคัญและองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน เสนอว่า 1) การนำรูปแบบการจัดการศึกษาโดยยึดพื้นที่เป็นฐานไปใช้ในพื้นใด ควรมีการทบทวนและศึกษาศึกษาภาพ ปัญหาและความต้องการการพัฒนาในพื้นที่เป้าหมายนั้นให้รอบด้านก่อนวางแผนดำเนินการ 2) สถานศึกษาจะต้องเป็นฝ่ายริเริ่มแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดหลักสูตรการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถตอบสนองศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ 3) สถานศึกษาจะต้องประสานให้เกิดความร่วมมือในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา และ 4) รัฐบาลควรกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาโดยยึดพื้นที่เป็นฐาน เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุก มีเป้าหมายหลักที่มุ่งส่งเสริมโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้น 2 ต่อไป

น้ำผึ้ง มีศิล, นริศรา พิงโปสภ, และฐาศุภร์ จันประเสริฐ (2560) กระบวนการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ด้วยการทำความเข้าใจกระบวนการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวต้นแบบที่มีแนวปฏิบัติที่ดีที่เสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงาน จากครอบครัว 9 ครอบครัว ที่พิจารณาจากผู้ปกครองที่ไม่เคยส่งบุตรเข้าศึกษาในระบบโรงเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมกับเอกสารหลักฐาน ข้อความในสังคมออนไลน์ การสังเกตพฤติกรรมและความสัมพันธ์ในครอบครัว ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาข้อสรุปและตีความจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง พบว่า ผู้ปกครองต้นแบบมีวิธีการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตและการทำงาน แบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพของผู้เรียนและความพร้อมของครอบครัว และการสร้างข้อตกลงร่วมกันในครอบครัว 2) การวางแผนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว 3) การค้นคว้าหาข้อมูลจากผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญ 4) การดำเนินการจัดการเรียนรู้

และการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่บุตร 5) การประเมินผลภายในและการประเมินภายนอก และ 6) การปรับปรุงการเรียนรู้ประกอบด้วย การสร้างข้อตกลงร่วมและการเชื่อมโยงต่อยอดการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานที่มีความซับซ้อนและเงื่อนไขที่แตกต่างกันไป ในแต่ละครอบครัว ชุมชนและบริบททางสังคม วัฒนธรรมที่รายล้อมอยู่รอบครอบครัว ผู้ปกครอง จะแปรเปลี่ยนความซับซ้อนให้กลายเป็นปัจจัยผลักดันให้สามารถเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานให้แก่ผู้เรียนได้

ประวัติ พันผาสุก (2562) ศึกษาการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน บ้านเมืองทองอำเภอเชิงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาสภาพการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ กับกลุ่มเป้าหมายคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 32 คน ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการเขียนบรรยายเชิงพรรณนา พบว่า การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน มีการจัดองค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง มี 5 ด้าน 18 องค์ประกอบ คือ ด้านที่ 1) การบริหารจัดการ มี 4 องค์ประกอบ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มี 4 องค์ประกอบ 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร มี 3 องค์ประกอบ 4) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี 2 องค์ประกอบ 5) ด้านผลลัพธ์/ความสำเร็จ มี 5 องค์ประกอบ และโรงเรียนบ้านเมืองทอง กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นนโยบายสำคัญของสถานศึกษา แสดงผ่านปรัชญา วิสัยทัศน์พันธกิจ และเป้าประสงค์

ธนากร บำรุงศักดิ์ และวิเชียร รุ้ยอินขง (2562) ศึกษาสภาพการปฏิบัติและพึงประสงค์และเพื่อพัฒนาศาสตร์การบริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 60 คน ครูผู้สอน 342 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ พบว่า ดังนั้นการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลให้มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ ควบคู่ด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพด้านการศึกษาของไทย พัฒนาเทียบเท่าสากลควบคู่กับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ทั้งใน ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน การวางแผนงานการบริหารสถานศึกษา รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย ให้มีความรู้ในระดับสากล โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีและอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุขควบคู่กับการวิวัฒนาการของโลกในยุคปัจจุบัน นำร่างการพัฒนาศาสตร์ฯ ที่ได้เข้าสู่ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ดังต่อไปนี้ วิสัยทัศน์ (Vision) คือการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานสากล โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการบริหาร ภายใต้การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพในระดับสากล โดยมีพันธกิจ (Mission) ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการสถานศึกษาด้วยระบบคุณภาพสู่มาตรฐานสากล 2) ส่งเสริม ผู้เรียนด้านความรู้และคุณธรรม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก พัฒนาเครือข่ายด้านการศึกษา พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน 3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากลด้วยระบบคุณภาพ (TQA) ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระบบคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นพลโลก สร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาผู้เรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) การจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และตัวชี้วัด 53 ข้อ

พิไลวรรณ แดงขาว, สฎายุ ชีระวิชิตระกูล และสุรีพร อนุศาสนนันท์ (2556) ศึกษาเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สปฐ. เพื่อโมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่าง 182 โรงเรียน ประกอบด้วยครูผู้สอน 548 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอนด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยโปรแกรมสำเร็จรูปและใช้โปรแกรม LISREL ในการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ในโมเดลโครงสร้าง พบว่าองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอัตราการแข่งขันสูงสังกัด สปฐ. ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบหลัก และตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน 118 ตัว สามารถเรียงลำดับค่ามากไปหาน้อย 1) องค์การแห่งการเรียนรู้ 19 ตัวบ่งชี้ 2) การจัดการเรียนการสอน 31 ตัวบ่งชี้ 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบ 6 ตัวบ่งชี้ 4) ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ 24 ตัวบ่งชี้ 5) การมีความคาดหวังต่อนักเรียนในระดับสูง 7 ตัวบ่งชี้ 6) สภาพแวดล้อม 7 ตัวบ่งชี้ 7) การมีส่วนร่วม 9 ตัวบ่งชี้ 8) องค์การ 15 ตัวบ่งชี้

รัตนา จันทร์รวม (2560) นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนระบบทวิศึกษาตามแนวคิดหลักสูตรการศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร โรงเรียน การบริหาร โรงเรียนที่ใช้หลักสูตร และการพัฒนานวัตกรรมในการบริหารโรงเรียนระบบทวิศึกษา ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนระบบทวิศึกษา จำนวน 226 โรงเรียน มีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและการสุ่มตัวอย่างสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพคือโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรการศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ 1 โรงเรียน ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูล ในระดับ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ และผู้ประสานงานหลักสูตร ด้วยแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนวัตกรรม จากการศึกษาพบว่า 1) สภาพความเป็นปัจจุบันของโรงเรียนทวิศึกษามีการบริหารงาน

ตามหลักสูตรแนวทางการเชื่อมโยงการศึกษาสู่อาชีพ 2 ด้าน คือ 1.1) การประเมินผลด้านการจัดการเรียนการสอนและ 1.2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ คือ การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร 2) การบริหาร โรงเรียนตามแนวคิดหลักสูตรความเชื่อมโยงสู่อาชีพ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 2.1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรทั้งวิชาสามัญและวิชาหลักด้านอาชีพ และวิชาฝึกงานวิชาชีพเพื่อนเลือกวิชาชีพ 2.2) ด้านการจัดการเรียนการสอนยังคงเน้นวิชาการ แต่ผู้เรียนจะต้องเลือกเรียนวิชาปฏิบัติด้วยและ 2.3) ด้านการประเมินผลแบ่งความรับผิดชอบเป็น 2 ส่วนจากองค์กรและหน่วยงานต้นสังกัดของวิชาชีพ และ 3) นวัตกรรมการบริหาร โรงเรียนระบบทวิศึกษา นวัตกรรมการบริหาร โรงเรียนที่เรียกว่าเข้มทศอาชีพ 3C ที่ประกอบไปด้วย 3.1) การจัดหลักสูตรอาชีพและเกิดความร่วมมือของโรงเรียนกับสถานประกอบการและสถาบันต่าง ๆ ประกอบด้วย อาชีพสามัญและอาชีพวิชาชีพ 3.2) การจัดการเรียนการสอนอาชีพแบบร่วมมือเป็นการปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการหน่วยงานและหรือสถาบัน โดยศึกษาบูรณาการ มีการกำหนดเวลาภาระการสอนการศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันและ 3.3) การประเมินผลวิชาชีพแบบมีทิศทางเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

Pagsangkanae and Yuenyong (2018) นำเสนอการศึกษา การเรียนรู้ชีวิตวิทยาผ่านบริบททางสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น มาช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ในชุมชน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา การศึกษาแบบร่วม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม (Science technology and society: STS) ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (The philosophy of sufficiency economy: PSE) กับวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ความหลากหลายทางชีวภาพ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาสังคม 2) การระบุวิธีแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น 3) ต้องการความรู้ 4) การตัดสินใจและ 5) ขั้นตอนการขัดเกลาทางสังคม นอกจากนั้น ยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ถูกนำมาใช้ตาม PSE ที่มี 3 องค์ประกอบ หลักความพอเพียง หลักเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันตนเอง ร่วมกับ 2 เงื่อนไขที่มีความรู้และคุณธรรม พบว่า นักเรียนชั้น เกรด 11 วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งเน้นไปที่กระบวนการทัศนคติความของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เป็นวิธีการศึกษาและวิเคราะห์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในวิชาชีววิทยาเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพของลูกออด ชื่อท้องถิ่นนั้นคือ Huamh มีเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล บันทึกการสังเกตบันทึกย่อของชั้นเรียนหลังจากการสอน และการทำงานของนักเรียน และผลที่ตามมา การเรียนรู้วิธีการของ STS ทำให้สามารถกระตุ้นได้ นักเรียนใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับ STEAM (Science, technology, engineering, art and mathematics) ในชั้นเรียนวิชาชีววิทยา ผ่านการทำงานร่วมกันทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนท้องถิ่น ได้ขึ้น

Waree (2019) นำเสนอผลการศึกษา เพื่อพัฒนาและค้นหาประสิทธิภาพของบทเรียน
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแบบออนไลน์ สำหรับการเรียนรู้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ตรงกับเกณฑ์ในระดับ
 ที่กำหนดและเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ปรัชญาเศรษฐกิจ
 พอเพียงและเพื่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน กลุ่มเป้าหมายในที่ใช้คือนักเรียน 40 คน และสนใจในการลงทะเบียน
 ออนไลน์ กับกลุ่มเป้าหมายถูกกำหนดโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการ
 วิจัยคือข้อสอบหลังการทดสอบ 20 ข้อ มีอยู่ในบทเรียนออนไลน์ แบบประเมินความพึงพอใจของ
 นักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ การใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของ บทเรียนออนไลน์
 ตามที่กำหนดโดยเกณฑ์และระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนออนไลน์ จากนักเรียน
 40 คน ค่าเฉลี่ยที่ได้รับ คือ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.64 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียน
 ออนไลน์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิภาพ 86.50/ 86.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/ 80
 นอกจากนี้ความพึงพอใจโดยรวมของกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56
 และ SD ที่ 0.64

Khittasangka, Rattanasawang, Kaewpia, Wang-On, Jump and Chaha (2018)
 ศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับเด็กในด้าน โอกาสและความเท่าเทียมกันของเชื้อชาติ และผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อวิชาชีพ การพัฒนาการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมแรงงานของ
 ประเทศและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระยะที่ 2 การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเด็ก ๆ เพื่อโอกาส
 และความเท่าเทียมของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาระดับอาชีวศึกษา กับการ
 พัฒนาสำหรับแรงงานให้เกิดสมดุลของประเทศกลุ่มอาเซียน ใช้การวิจัยเชิงปริมาณผสมการวิจัยเชิง
 คุณภาพกับกลุ่มเชื้อชาติที่เป็นเป้าหมายการวิจัยประชากรผู้ด้อยโอกาส 24 โรงเรียนและใน 3 จังหวัด
 ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย เพื่อเน้นย้ำ ต่อการศึกษาสายอาชีวศึกษา ภายใต้ความร่วมมือ
 ระหว่าง สถาบันอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยม ท้องถิ่นชุมชน และโรงงาน เพื่อช่วยในการพัฒนาและ
 กำหนดการวัดความเสมอภาคและสิ่งที่เป็นพื้นฐาน ของโอกาสในการเตรียมความพร้อมแรงงาน
 และการจ้างงาน อธิบายสถานการณ์ที่มีอยู่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษาสายอาชีพ และข้อค้นพบใน
 การจัดการความเสมอภาคและโอกาสในการสร้างเข้าสู่การศึกษาก่อนวัยเรียนของนักเรียน พบว่า
 ควรมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ในความรับผิดชอบการสอนและการบริการการเรียนรู้ ระหว่าง
 สถาบันอาชีวศึกษาและโรงเรียนสู่เป้าหมายนักเรียนตามตรรกะของนโยบายของรัฐบาล มีการประเมิน
 ก่อนเข้าสู่ระดับ ปวช. โดยที่นักเรียนทั้งสองมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางเทคนิคขั้นพื้นฐาน
 ที่ดี มีทัศนคติและสามารถได้รับสายอาชีพ รวมทั้งใบรับรองการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษามี
 ความเท่าเทียมกับการศึกษาภาคปกติใน โรงเรียนมัธยม

งานวิจัยต่างประเทศ

Ramberg, Laftman, Almquist, and Modin (2019) ศึกษาโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่แสดงให้เห็นว่าด้านบริบทของโรงเรียนมีความสำคัญต่อผลด้านวิชาการของนักเรียน และผลลัพธ์ทางสังคม โดยที่ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นจากคุณภาพที่เกิดขึ้นมักนิยามผ่านของความสัมพันธ์ระหว่างครู-อาจารย์กับนักเรียน แต่มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ยืนยันว่าคุณลักษณะของประสิทธิผลของโรงเรียนจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของนักเรียน ที่เกี่ยวกับการดูแลของครู-อาจารย์ ซึ่งจากข้อมูลผู้บริหารโรงเรียนจาก 150 โรงเรียนในระดับอาวุโสในสตอกโฮล์ม ประสิทธิภาพของโรงเรียนยืนยันความสัมพันธ์กับผลการประเมินครู ใช้การศึกษาผ่าน ความเป็นผู้นำของโรงเรียน ความร่วมมือของครูและนักทาคติ และผลการดำเนินการของโรงเรียน ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับการรับรู้การดูแลของครู ด้วยการศึกษานักเรียน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบสองระดับพบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน ใช้ในการทำนายระดับการรับรู้ที่สูงขึ้นของครูที่มีความห่วงใยนักเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าคุณลักษณะความเป็นผู้นำของโรงเรียน ความร่วมมือของครูและนักทาคติ และผลการดำเนินการของโรงเรียน นี้เป็นประสิทธิภาพของโรงเรียนเป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

Hofman, Hofman and Gray (2015) ศึกษาการประเมินในวงกว้าง ๆ เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน และการตรวจสอบหลักฐานเชิงยืนยัน ปัจจัย 3 ด้าน ที่เชื่อมโยงกันกับประสิทธิผลโรงเรียน ได้แก่ ครูประจำชั้น นโยบายโรงเรียนและกระบวนการโรงเรียน และเรื่องของการกำกับดูแล โดยทั้งสามพบว่ามีผลสำคัญอย่างมีนัยยะต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ด้วยความสัมพันธ์ของ ครู โรงเรียน และตัวชี้วัดการกำกับดูแลเพื่อประสิทธิภาพการศึกษา จากตัวอย่างการศึกษาโรงเรียนประถม 100 แห่งของฮอลแลนด์ จากฐานข้อมูลพร้อมที่เป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิผลในระดับโรงเรียนนานาชาติ และผลยืนยันตัวแปร 1) ระดับของโรงเรียนมีนัยยะสำคัญที่สุดในการอธิบายประสิทธิภาพและประสิทธิผลการศึกษา 2) ส่วนชนิดของโรงเรียนที่เป็นภาครัฐหรือเอกชน ส่งผลผลกระทบต่ออธิบายความแตกต่างร้อยละ 16 และ 3) ตัวแปรระดับของครูหรือห้องเรียนอธิบายได้ที่ ร้อยละ 32 มีการระบุตัวแปรพื้นฐานในวงกว้าง 3 ประการ ที่เกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญจริง ๆ เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

Wen-Ling and Chun-Yen (2016) ศึกษา ผลกระทบของความสามารถในการจัดการความรู้ประสิทธิภาพการรับรู้ของโรงเรียนในด้านอาชีพและการศึกษาด้านเทคนิค การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลกระทบที่ขีดความสามารถในการจัดการความรู้ (KM) มีประสิทธิผลของโรงเรียนในด้านอาชีพและการศึกษาด้านเทคนิค (CTE) ในไต้หวัน การศึกษานำการวิจัยเชิงสำรวจจาก 439 ตัวอย่าง และสร้างแบบจำลองสมการ โครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถ

ของ KM ประกอบด้วย 2 มิติหลัก คือ 1) ความสามารถในการเปิดใช้ KM และ 2) ความสามารถในการบูรณาการ KM สารสนเทศ ในขณะที่หลังการรวมเข้ากับการศึกษาด้านอาชีพและการศึกษาด้านเทคนิค การจัดเก็บข้อมูลการดำเนินการโดยรวม การแบ่งปันข้อมูลและการดำเนินการ ในแง่ของการสร้างความสัมพันธ์ มิติของโครงสร้างแบบจำลอง พบว่า ความสามารถในการเปิดใช้ KM จัดการเพื่อทำนายความสามารถในกระบวนการ KM ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในกระบวนการ KM จัดการเพื่อทำนายประสิทธิภาพของโรงเรียนที่รับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง ความสัมพันธ์กับทั้ง โครงสร้าง วัฒนธรรม และการสนับสนุนเทคโนโลยีด้วย

Rusten and Hermelin (2017) ศึกษาความร่วมมือการศึกษาสายอาชีพระดับในมัธยมศึกษาตอนปลาย (Vocational education and training: VET) กรณีประสบการณ์จากเมืองอุตสาหกรรมในประเทศสวีเดนและนอร์เวย์ ที่สำรวจความร่วมมือด้านการศึกษาในอุตสาหกรรม การศึกษาและฝึกอบรมสายอาชีพ (VET) ในโรงเรียนมัธยมปลาย ด้วยประเด็น ความคิดริเริ่มการจัดการองค์กรและการดำเนินงาน ลักษณะของความยั่งยืนและผลกระทบโดยรวม กรณีศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 แห่ง ตั้งอยู่ในเมืองที่มีการผลิต ที่มีขนาดและโครงสร้างอุตสาหกรรมคล้ายคลึงกันและมีระบบการศึกษาแบบทวิศึกษา โดยนักเรียนมาจากสถานที่ต่าง ๆ ในภูมิภาคโดยรอบ การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีการผสมผสาน รวมถึงการสัมภาษณ์และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากทั้งภาคโรงเรียนและอุตสาหกรรม ครอบคลุมถึงความเป็นองค์กร และระดับปฏิบัติการ แรงจูงใจและการจัดการขององค์กร องค์กรประกอบอุตสาหกรรม สภาพตลาดแรงงาน และลักษณะภูมิภาคและระดับชาติอื่น ๆ และสิ่งสำคัญคือการมีเป้าหมายและการบูรณาการและมีส่วนร่วมในการปรับปรุงร่วมกัน การศึกษาพบว่า เกิดข้อกังวลเกี่ยวกับความแข็งแกร่งของความร่วมมือ เนื่องจากเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของบริษัท อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของบริษัทและกระทบต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมการฝึกอบรม โครงการ VET และสรุปได้ว่า ข้อตกลงดังกล่าวประสบความสำเร็จได้ดี กรณีของการสร้างนักเรียนตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสามารถของบริษัท หรือเพื่อการปรับโครงสร้างองค์กร และการพัฒนาทักษะใหม่สำหรับการดำเนินธุรกิจใหม่ในภาคธุรกิจใหม่ที่บริษัทกำลังสนใจ ความมีชื่อเสียง และคุณภาพของ VET และความสามารถในการตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะตามแนวทางการศึกษาแบบทวิศึกษา โดยในแต่ละ โรงเรียนจะมีรูปแบบในการดำเนินการที่ต้องมีความแตกต่างกัน

Gurcan, Menderes and Mustafa (2014) ศึกษาการเริ่มต้นและเหตุผลของการศึกษาสายอาชีพและเทคนิคใน โรงเรียนมัธยมในประเทศตุรกี ที่ถือว่าเป็นทางเลือกในอาชีพและเป็นหนึ่งในการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ เนื่องจากสาเหตุหลายประการในการประกอบการตัดสินใจ

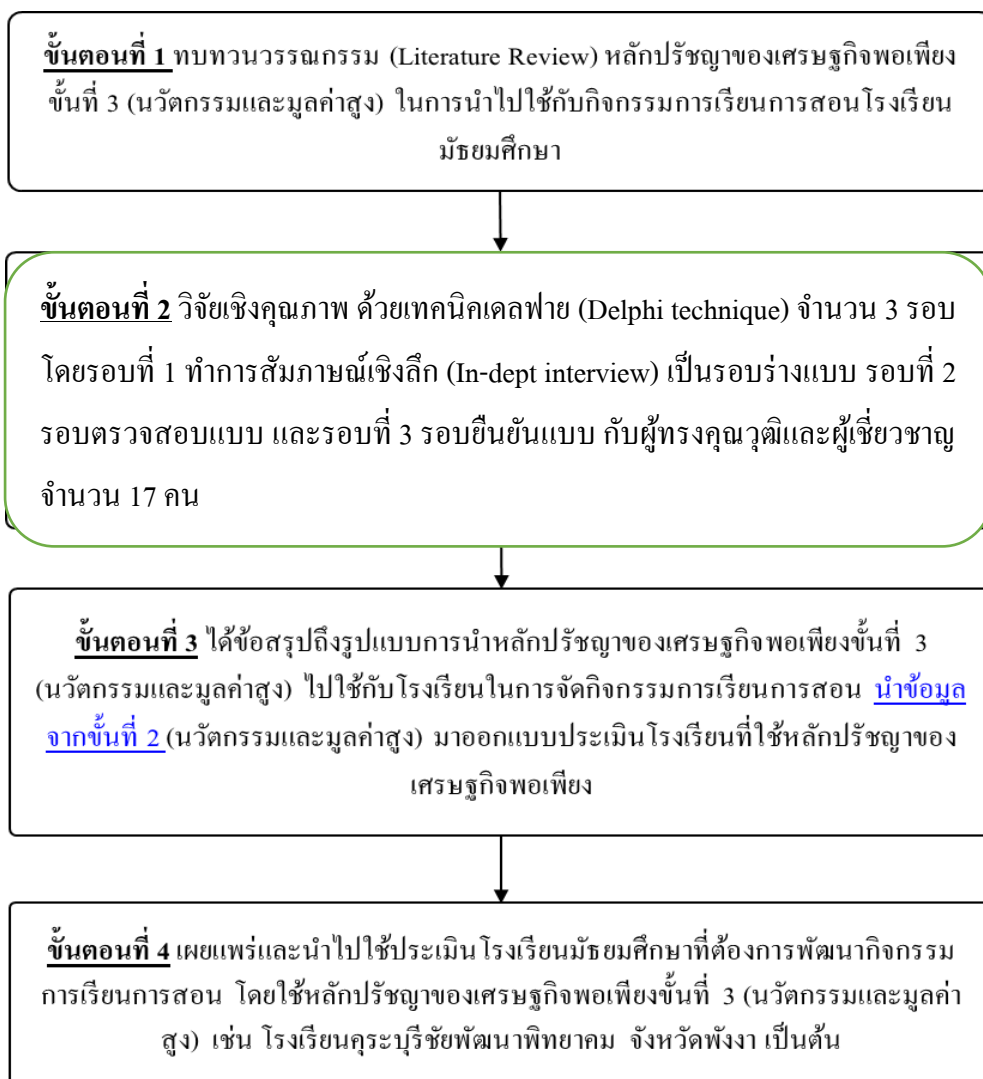
เช่น ครอบครัว สิ่งแวดล้อม โรงเรียนเป็นต้น ภาคอุตสาหกรรมและอาชีพทางเทคนิคในโรงเรียนมัธยมศึกษากำลังเป็นที่ต้องการและมีความสำคัญที่ได้รับการยอมรับเพื่อการพัฒนาในระบบการศึกษาของนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับสังคม และการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลมากขึ้น โดยที่ระบบการศึกษาจะต้องฝึกอบรมบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อลดการว่างงาน และเพิ่มสวัสดิการสังคม นโยบายระบบการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในขั้นตอนเริ่มต้น อาชีพเทคนิค อุตสาหกรรม โดยโรงเรียนมัธยมทำหน้าที่ในการให้ความรู้ สร้างกำลังคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และสถาบันการศึกษานอกระบบ โรงเรียนต่าง ๆ ด้วยความสอดคล้องกับทักษะที่นายจ้างต้องการ และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาทำการสำรวจในหมู่นักเรียน 503 คน ระดับ 10 ในโรงเรียนทวิศึกษาเทคนิคอุตสาหกรรมและโรงเรียนมัธยมศึกษาในอัสสัมชัญ อีสตันบูล ตูร์กี รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ โดยพบว่า นักเรียนของโครงการการศึกษาแบบทวิสามารถเลือกโรงเรียนและเรียนได้ตามความสามารถที่ต้องการและเพศ แต่นักเรียนคิดว่าพวกเขาไม่สามารถทำคะแนนให้ได้ดีพอสำหรับการสอบเข้าระดับมหาวิทยาลัยได้ อย่างไรก็ตาม ในด้านอาชีพและทางเทคนิค อุตสาหกรรม โรงเรียนมัธยมแบบทวิเปิดโอกาสให้พวกเขาหางานได้ง่ายขึ้น มันเป็นวิธีที่รวดเร็วที่สุดสำหรับโอกาสในการทำงานและพวกเขานำมาใช้ในชีวิตของพวกเขา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นที่ 3 ที่ว่าด้วย นวัตกรรมและมูลค่าสูง ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยทำการเก็บข้อมูลผู้เชี่ยวชาญจากประชากรผู้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนรุ่นที่ 1 (นพย. 1) จำนวน 36 ท่าน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 ท่านตลอดกระบวนการ โดยมุ่งเน้นการศึกษาวิจัยด้วยวิธีอุปนัย (Inductive) ด้วยการแสดงเหตุและผลจากส่วนย่อย ร่วมกับการอนุมานในรูปแบบจากผลสู่ส่วนรวม เพื่อหาผลที่แน่นอน (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2557) โดยการใช้การสังเคราะห์และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ที่เป็นเทคนิคในการรวบรวมความคิดเห็นเพื่อการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในการนำมาซึ่งข้อสรุปที่มีความเชื่อถือได้ และต้องมีความสอดคล้องเป็นเนื้อเดียวกันของผู้เชี่ยวชาญ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2557; Saengchamnon & Wiroonratch, 2020) กล่าวว่าการบวนการเดลฟาย มีลักษณะ 4 ประการสำคัญคือ ไม่เปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล เก็บข้อมูลซ้ำ รวมถึงให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการควบคุมประเด็นจากผู้ดำเนินการและการสรุปเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified delphi technique) มีลักษณะในการดำเนินงานด้วย การระดมความคิดเห็นแทนการตอบแบบสอบถามในรอบแรกเพื่อรวบรวมแนวคิดของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูล มาสร้างแบบสอบถามปลายปิดในรอบที่ 2 และยืนยันผลในรอบที่ 3 ต่อไป การเก็บรวบรวมข้อมูลในกระบวนการทำเดลฟายแบบปรับปรุงนี้ สามารถดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer-based delphi) ที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเก็บข้อมูลแบบได้ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2557; Saengchamnon & Wiroonratch, 2020) และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ได้ผลสรุป ก่อนที่จะนำผลไปสร้างแบบประเมินในการประเมินโรงเรียน จำนวน 14 โรงเรียน ที่มีการดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินการและสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 3-1 กรอบวิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยออกแบบโดยการใช่วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิคเดลฟาย ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 รอบ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถเชื่อถือได้อย่างแท้จริง ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In dept interview) เพื่อสร้างแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น (Survey) ในรอบที่ 1 และการตรวจสอบร่างในรอบที่ 2 แล้วจึงนำไปสรุปยืนยันแบบในรอบที่ 3

จึงได้ผลออกมาเป็นแบบประเมินโรงเรียน ตามแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามกระบวนการวิจัย เป็นการศึกษาด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมี

เจตนาที่ว่าจะไม่สร้างหรือทำให้เกิดภาวะกดดันผู้ให้ข้อมูลหลัก ด้วยการสัมภาษณ์ที่ผ่อนคลาย และพร้อมสัมภาษณ์ใหม่เพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลมีภารกิจด่วนอื่น ๆ การสัมภาษณ์เป็นรูปแบบ การถามความเห็นเชิงวิชาการ การอภิปราย สอดแทรกการแสดงความคิดเห็น ผู้ให้ข้อมูลสามารถแสดง ความเห็นโดยอิสระ ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังนำหลัก 5 ประการ ตามแนวทางของ เจษฎา นกน้อย (2554) คือ 1) เคารพความเป็นส่วนตัว 2) รักษาความลับ 3) ความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย 4) การอธิบายโครงการวิจัย ต่อผู้ให้ข้อมูล และ 5) ผลประโยชน์ การแลกเปลี่ยน และการแบ่งปัน มาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ตามกระบวนการต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

ทบทวนวรรณกรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ในการนำไปใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนโรงเรียนมัธยมศึกษาตามที่ได้ทบทวนวรรณกรรมที่ ระบุไว้ในบทที่ 2 แล้วผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสรุปสำหรับใช้เป็นกรอบ ทฤษฎีและกรอบแนวความคิดเบื้องต้นในการวิจัย และนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาด้วย เทคนิคเดลฟาย จากกลุ่มนักพัฒนาอย่างยั่งยืนรุ่นที่ 1 (นพย.1) จำนวน 36 คน โดยในช่วงแรกมีการ ตอบรับเข้ามาจำนวน 21 คน และได้รับการตอบรับจริงจำนวน 17 คน

ตารางที่ 3-1 ผลการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสรุปสำหรับใช้เป็นกรอบทฤษฎีและกรอบแนวความคิด เบื้องต้นในการวิจัยเรื่องการแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน และครู

สรุปผลการประเมิน	ความถี่	เห็นด้วยมากที่สุด (Mdn = 5)	เห็นด้วยมาก (Mdn = 4)
1.1 กิจกรรมอาชีพ	17	2	4
1.2 การประเมินผล	17	-	4

ด้านกิจกรรมอาชีพ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 2 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 5 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1 และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 4 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ด้านการประเมินผล จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน ไม่มีความเห็นด้วยมากที่สุด และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 4 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ตารางที่ 3-2 ผลการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสรุปสำหรับใช้เป็นกรอบทฤษฎีและกรอบแนวความคิดเบื้องต้นในการวิจัยเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปผลการประเมิน	ความถี่	เห็นด้วยมากที่สุด (Mdn = 5)	เห็นด้วยมาก (Mdn = 4)
2.1 ด้านความรู้	17	-	3
2.2 ด้านคุณธรรม	17	4	3
2.3 ด้านความมีเหตุผล	17	-	1
2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน	17	1	9
2.5 ด้านความพอประมาณ	17	-	1

ด้านความรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน ไม่มีความเห็นด้วยมากที่สุด และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 3 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ด้านคุณธรรม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 5 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1 และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 3 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ด้านความมีเหตุผล จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน ไม่มีความเห็นด้วยมากที่สุด และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ด้านภูมิคุ้มกัน จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 1 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 5 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1 และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 9 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ด้านความพอประมาณ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน ไม่มีความเห็นด้วยมากที่สุด และมีความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ท่าน มีค่ามัธยฐาน = 4 ค่าพิสัยควอไทล์ = 1

ขั้นตอนที่ 2

รวบรวมข้อมูลตามเทคนิคเคลฟายรอบที่ 1 (รอบร่างแบบ) และในรอบนี้จะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยคำถามที่สร้างจากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญโดยคำถามแบบมีโครงสร้างปลายเปิด (Opened-ended) แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) สังเคราะห์ประเด็นที่มีความเป็นไปได้ในการพัฒนารูปแบบ แล้วนำมาจัดทำแบบสอบถามรอบถัดไป การดำเนินการในรอบที่ 2 (รอบตรวจสอบแบบ) ในรอบนี้ได้สร้างโดยใช้แบบสอบถามฉบับใหม่ที่ได้จากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบคำถามเปิดในรอบที่ 1 มาตรฐานเป็นคำถามปลายปิดจำนวน 112 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญบอกระดับความคิดเห็นในแต่ละประเด็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ใช้สถิติวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile range) หลังจากนั้น นำค่าสถิติที่ได้มาสังเคราะห์และสรุปเป็นแบบสอบถามครั้งถัดไป โดยที่ในรอบนี้คำถามจะมีการขอประเด็นเพิ่มเติมได้ (ถ้ามี) โดยผู้ให้ข้อมูลสามารถเพิ่มเติมได้พร้อมกับช่องสำหรับการให้ระดับคะแนน ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญยืนยันผลจำนวน 69 คน (รอบตรวจสอบ)

การดำเนินการในรอบที่ 3 (รอบยืนยันแบบ) เพื่อหาฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะนำคำตอบของคำถามรอบที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน และพิสัยควอไทล์ของคำถามในแต่ละข้อแล้ว โดยจะใช้ข้อคำถามเดิมนั้นสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่พร้อมกับการเพิ่มประเด็นเพิ่มเติม (ถ้ามี) โดยใช้ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ไว้ด้วย พร้อมกับบอกให้ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นทราบว่า ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของท่านตอบอยู่ในตำแหน่งใด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นได้ทบทวนคำตอบและตอบกลับอีกครั้ง ซึ่งในการตอบครั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมี ความคิดเห็นแตกต่างหรือไม่แตกต่างไปจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดอย่างไรบ้าง และจะได้พิจารณาว่าตนจะเห็นด้วยกับความสอดคล้องในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้แสดงเหตุผล ประกอบยืนยันคำตอบเดิมนั้น ซึ่งเป็นกระบวนการหาฉันทามติของกลุ่ม (Saengchamnon & Wiroonratch, 2020)

ขั้นตอนที่ 3

เป็นการหาและได้ข้อสรุปถึงรูปแบบ การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปใช้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 2 มาออกแบบประเมินโรงเรียนที่ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประเมิน

โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 โรงเรียน โดยมีแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญยืนยัน จำนวน 74 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4

การประเมิน โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการนำผลจากขั้นตอนที่ 3 มาสร้างแบบสอบถามเพื่อการประเมินการดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ที่ค้นพบ โดยการเข้าไปประเมินโดยตรงหากผู้ให้การประเมินยินดีให้เข้าไปประเมิน หรือผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นระดับผู้อำนวยการสามารถประเมินแล้วส่งผลกลับมาทางช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ได้ การเผยแพร่และนำไปใช้ประเมิน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินการเรียนการสอน โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีลักษณะการดำเนินการที่โดดเด่นด้วยการพิจารณาจากรางวัลที่ได้รับ และรวมถึงโรงเรียนที่มีความประสงค์ที่ต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสู่ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เช่น โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น การวิเคราะห์ใช้การศึกษาเชิงเปรียบเทียบด้วยค่าเฉลี่ยการดำเนินการของกลุ่มเทียบกับการดำเนินการของโรงเรียนในแต่ละด้าน

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ตามกระบวนการข้างต้น

กรอบตัวอย่าง

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีระดับประสบการณ์ การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มอย่างมีวัตถุประสงค์ (Purposeful sampling) ด้วยคำนึงถึงความสามารถของผู้เข้าร่วม เพื่อสามารถจะนำมาทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยจึงใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีการกำหนดผู้เข้าร่วมหนึ่งชุดก่อนการรวบรวมข้อมูล เพื่อระบุบุคคลเฉพาะเพื่อสนับสนุนการศึกษาวิจัยในปัจจุบัน การสุ่มตัวอย่างอย่างมีวัตถุประสงค์ ประเภทของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงการรวมกับของทฤษฎี หรือแนวคิดการสุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างทฤษฎีหรือสำรวจแนวคิดที่ไม่ซ้ำกัน และการสุ่มตัวอย่างที่เป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อให้แน่ใจว่ามีการตอบสนองถูกต้องตามวัตถุประสงค์ มีวงกว้าง มีจำนวนผู้เข้าร่วมที่เพียงพอในการตรวจสอบผลลัพธ์ และเพื่อให้บรรลุข้อจำกัดทางด้านปริมาณตัวอย่าง (Lewis, 2011; Timothy, 2011)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

ประชากรที่ให้ข้อมูล หมายถึง ผู้มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตรนักพัฒนาอย่างยั่งยืน (นพย.1) ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานหลักสูตร มีจำนวน 36 คน ที่เรียนในหลักสูตรนี้ 3 เดือน จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้พัฒนาสิ่งต่าง ๆ แบบยั่งยืน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน

ประชากรที่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่มีการประยุกต์ใช้การเรียนการสอนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับรางวัลเชิดชูเกียรติ รางวัลดีเด่น และรางวัลต่าง ๆ ในระดับประเทศ ซึ่งพบว่าข้อมูลจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ให้นิยามสถานศึกษาว่า “สถานศึกษาพอเพียง” ปัจจุบันมีการประเมินและผ่านจำนวน 14,602 แห่ง และมีศูนย์การเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาจำนวน 39 แห่ง ใน ปี พ.ศ. 2558-2560 (ประวัติ พื้นผาสุก, 2562) จากผลการคัดเลือกสถานศึกษาพอเพียงที่มีผลการปฏิบัติเป็นเลิศ ระดับประเทศ (Best practices) ปี พ.ศ. 2559 ตามประกาศของศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ ที่เป็นการประกาศล่าสุด ก่อนที่จะมีการประเมินอีกครั้งในปี พ.ศ. 2562 ที่ประกาศ 233 สถานศึกษาได้รับรางวัลนี้ (มูลนิธิยุวสถิรคุณ, 2559) ผู้วิจัยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประกาศมูลนิธิยุวสถิรคุณ ด้วยการสุ่มอย่างมีวัตถุประสงค์ (Purposeful sampling) พร้อมด้วยการคำนึงถึงความสามารถของการเข้าร่วมของโรงเรียนและมีเงื่อนไขเป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

เครื่องมือการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพลักษณะเป็นคำถาม ที่เป็นแบบนำตามการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) ด้วยการใช้ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นเป็นฐาน (Document analysis) จากนั้นนำผลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อหาประเด็นสำคัญที่จะนำมาใช้ในการศึกษาในรอบต่อไป แบบสอบถามสำหรับรอบถัดไป จึงมีพื้นฐานแนวคิดหรือข้อคำถามมาจากกระบวนการนี้ แบบสอบถามชุดใหม่นี้ถูกส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญระดับความ คิดเห็น เพื่อพิจารณาความถูกต้องพร้อมกับให้คะแนน 5 ระดับ จากนั้นสรุปข้อมูล ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile) แล้วส่งเป็นข้อมูลในรอบต่อไปอีกครั้ง ผนวก

ด้วยคำตอบเดิมของแต่ละท่าน และให้แต่ละท่านตอบใหม่เพื่อหายืนยันผลด้วยผู้เชี่ยวชาญในการตอบรอบที่ 3 จำนวน 17 ท่าน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อลดอัตราความคลาดเคลื่อนของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายตามแนวคิดของ Macmillan ในปี ค.ศ. 1971 (วัลลภ รัชนีตรานนท์, 2562; น้ำผึ้ง มีสิล, 2559) ที่พบว่า ความคลาดเคลื่อนจะลดลงเมื่อมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น แต่จะเริ่มคงที่ที่ 0.02 เมื่อมีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยเทคนิคเดลฟาย ที่มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็นเครื่องมือในการวิจัย 3 รอบ ดังนี้

รอบที่ 1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างกว้างขวางในทุกประเด็น เพื่อรวบรวมความคิดเห็นแต่ละคน และการวิเคราะห์คำตอบในรอบนี้ ผู้วิจัยใช้การรวบรวมความคิดเห็น และวิเคราะห์คำตอบ โดยละเอียด แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็น เพื่อกำหนดกรอบของปัญหาในรอบต่อไป

รอบที่ 2 ใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อสร้างข้อคำถามแบบด้วยการใช้แบบสอบถาม เพื่อสอบถามการนำไปใช้กับองค์กรหรือไม่โดยการสร้างแบบสอบถามให้เลือก “เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วย” โดยหากมีการระบุว่า “เห็นด้วย” ต้องขอข้อมูลมาตราส่วนประเมินค่า (Likert rating scale) ในระดับการนำไปใช้ตามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ส่งกลับไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมโดยผู้วิจัยกำหนดค่าของระดับความเหมาะสมในระดับการนำมาใช้ปฏิบัติในองค์กรที่เป็นแนวคิดระดับการประยุกต์ใช้การบริหารจัดการ จนถึงการไม่ได้นำมาปฏิบัติองค์กร โดยระดับ “5” หมายถึง ระดับเห็นด้วยมากที่สุด และระดับ “1” หมายถึง ระดับที่เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และเพิ่มเติมในส่วนบทที่ “0” ไม่เห็นด้วย (จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย, 2558) ตามตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 คะแนนและความหมายระดับการนำมาใช้ปฏิบัติในองค์กร

คะแนน	ความคิดเห็น
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วยปานกลาง
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด
-	ไม่เห็นด้วย

รอบ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พร้อมทั้งแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พิจารณาคำตอบในแต่ละข้อประเด็น คำถามแต่ละข้ออีกครั้ง โดยการเปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่มแล้วตัดสินใจดำเนินการอย่างไรใด อย่างหนึ่ง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิด และนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการศึกษา
2. กำหนดประเภทของลักษณะคำถามในแต่ละข้อ และข้อมูลมาตรวัดแต่ละตัวแปร เสนอคะแนนและการแปลความหมายแต่ละตัวแปร (จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย, 2558)
3. นำคำนิยามศัพท์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ระบุคุณลักษณะของตัวแปรมาใช้ในแต่ละ ประเด็นคำถาม
4. เอาแบบสอบถามที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยทดสอบความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และตรวจสอบจริยธรรมแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์งานวิจัย การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์ดังนี้ ตามเกณฑ์ของ คุษฎี โยเหลา (2559) ตามตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3-4 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

คะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นคุณภาพของเครื่องมือ
4.50-5.00	มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด
3.50-4.49	มีระดับเห็นด้วยมาก
2.50-3.49	มีระดับเห็นด้วยปานกลาง
1.50-2.49	มีระดับเห็นด้วยน้อย
1.00-1.49	มีระดับเห็นไม่ด้วย

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

คุณสมบัติที่ได้จากการทดสอบของมาตรวัดในการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการวัดความคิดเห็น เช่น ความพึงพอใจ ปัญหาคือการสร้างมาตรวัดนั้นมีความถูกต้อง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) จะมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องมีพร้อมกันทั้งความถูกต้องและมีความเชื่อถือได้ ถึงจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น มาตรวัดที่ดี อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีความถูกต้องและความเชื่อถือได้

การสร้างมาตรวัด

ความถูกต้องของมาตรวัด

ความถูกต้องของมาตรวัดมีหลายประเภทของความถูกต้อง ที่สำคัญที่สุด คือ ความถูกต้องในเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องในการสร้าง (Construct validity)

1. ความถูกต้องในเนื้อหา (Content validity) หมายถึง รายการต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นรายการที่ตอบคำถามต่าง ๆ หรืออาจจะเป็นรายการที่บ่งชี้ว่าคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการจะวัด ว่ามีเนื้อหาตรง (Pertinent relevant) กับความต้องการที่จะวัดในสิ่งที่ต้องการหรือไม่ และมีความครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ได้เพียงพอหรือไม่ (Adequate coverage)

2. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาว่าข้อสอบ หรือข้อคำถามแต่ละข้อ วัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/ เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/ เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/ เนื้อหานั้น
แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item-objective congruence หรือ IOC)
จากสูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ ΣR แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่า “ผ่าน” ข้อคำถามนั้น และนำไปวัด
ได้ตรงตามจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ (โดยข้อคำถามที่มีค่า
IOC มีค่าระหว่าง 0.5-0.79 อาจมีการปรับแต่งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความ
เหมาะสมกว่า)

3. ความถูกต้องในการสร้าง (Construct validity) หมายถึง วิธีการนำรายการเหล่านี้มา
รวมกันว่าจะรวมกันอย่างไร จะเอามาบวกกัน ลบกัน คูณกัน หรือหารกัน หรือหลายวิธีร่วมกัน และ
เมื่อได้ตัดสินว่าใช้วิธีใดวิธีการหนึ่งแล้ว จะทราบว่ามีมาตรวัดที่สร้างขึ้นมานั้น มีความถูกต้อง
ในการสร้าง ด้วยรายการแต่ละรายการที่ผู้วิจัยนำมาประกอบเป็นมาตรวัดไม่ว่าจะใช้วิธีการทาง
เลขคณิตวิธีใด แต่ละรายการ โดยทั่วไปจะมีน้ำหนักไม่เท่ากัน การนำมารวมกันเฉย ๆ คือการให้
น้ำหนักแต่ละรายการเท่า ๆ กัน และเป็นการถูกต้องหรือไม่ ด้วยการพิสูจน์ที่ถูกต้องเชิงประจักษ์
วิธีการดังกล่าวข้างต้น มาตรวัดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงไม่มีปัญหาในเรื่องความถูกต้อง ทั้งใน
ด้านเนื้อหาและในด้านการสร้างเครื่องมือ เนื่องจากทุกรายการมีพิสัยของคะแนนเท่ากันคือ 0 ถึง 5
คะแนน แต่ละรายการจึงสามารถรวมกันได้ตามหลักเลขคณิตทั่วไป (Jeffrey, 2015)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบเดลฟายรอบที่ 1 ที่เป็นลักษณะของการสัมภาษณ์
แบบกึ่ง โครงสร้างเชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ ตามวิธีการในการศึกษา

2. ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้เทคนิควิจัยแบบเดลฟาย รอบที่ 2 และรอบที่ 3 โดยการส่งและรับแบบสอบถามทุกครั้งด้วยตนเอง โดยให้โอกาสแต่ละท่านได้ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 7 วัน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงทัศนะความคิดเห็นและตอบอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อให้งานมีความสมบูรณ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

3. ข้อมูลจากการประเมินโรงเรียนที่ได้คัดเลือกจากโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ในตัวอย่างตามระดับการศึกษา

การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลจาก 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลประเภทเอกสาร วารสาร เว็บไซต์ ที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นที่ 3 ที่ว่าด้วย นวัตกรรมและมูลค่าสูง ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ บทความทางวิชาการ การสัมมนา ตำรา เอกสาร วารสาร รวมทั้งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลเสริมให้เกิดความสมบูรณ์เชิงเนื้อหาและครอบคลุมทุกมิติ เพื่อเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างเป็นรูปธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยค่าสถิติบรรยายพื้นฐาน

1. การวิเคราะห์เพื่อบรรยาย (Descriptive statistics) จากเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percent)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2 และรอบที่ 3 โดยใช้สถิติ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (บุญมี ก่อบุญ, 2553) ด้วยเกณฑ์ที่พัฒนามาจากความคิดเห็นในการนำไปใช้ในองค์กรของผู้เชี่ยวชาญตามตัวอย่างในการศึกษา โดยระดับในการยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในการให้ความหมาย ค่ามัธยฐานเพื่อแสดงความหมายของคำตอบไว้ตามตารางที่ 3-5 และ 3-6 ดังนี้

ตารางที่ 3-5 การแปลความหมายของค่ามัธยฐานข้อมูลเทคนิคเคลฟาย

คะแนนค่ามัธยฐาน	แปลความหมายของค่ามัธยฐาน
4.5 ขึ้นไป	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50-2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 3-6 การแปลความหมายค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ความหมาย
ตั้งแต่ 0.00-1.00	ความคิดเห็นมีความสอดคล้องที่สุด
ตั้งแต่ 1.01-1.50	ความคิดเห็นมีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 1.50 ขึ้นไป	ความคิดเห็นมีความสอดคล้องกันน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 2 การตัดสินใจกำหนดของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสรุปว่ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันนั้น จะใช้ค่ามัธยฐานที่มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 แสดงว่าข้อความนั้น ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นร่วมกันว่ามีความเหมาะสม และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1.00 (วรสิทธิ์ เจริญพุทธ และเพ็ญศรี นิรินัง, 2558; วัลลภ รัฐนัตรานนท์, 2562) การวิเคราะห์คำถามเชิงปริมาณแบบอันตรภาคชั้น (Likert scale) ตามการศึกษาของวิธี Delphi (n.d. cited in Timothy, 2011) ที่พบว่าเป็นรากของการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นกรกล่าวถึงความเป็นเฉพาะ ตามการศึกษาวิจัยในความเป็นปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริง ด้วยระดับความเห็นของแต่ละบุคคล ส่วนของการเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อระบุการยืนยันผลนั้นสามารถทำได้ด้วยการวัดแนวโน้มกลาง (Central tendency) และระดับการกระจายตัว (Level of dispersion) โดยแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางด้วยระดับข้อตกลงของผู้เข้าร่วมทั้งหมดและระดับการกระจายตัวได้รับการตรวจสอบหากถึงด้วยมติการยืนยันผล

แนวโน้มกลาง (Central tendency)

Timothy (2011) มีการใช้ 3 รูปแบบวิธี ในการระบุแนวโน้มกลางที่ดีที่สุดสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ฐานนิยม (Mode) และส่วนเบี่ยงเบนระหว่างทั้งสอง (Deviation) ตามแนวคิดของ Linstone and Turoff (2002) ส่วนค่าเฉลี่ยไม่มีการนำมาใช้เนื่องจากข้อมูลน้อยเกินไป และเกิดข้อจำกัดของการวัดได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Creswell (2012) ที่ใช้พบว่าค่าเฉลี่ย เป็นตัวแทนของการตอบสนองของกลุ่มข้อมูลขนาดใหญ่ ในขณะที่ฐานนิยม จะมีการนำมาใช้เมื่อจำนวนตัวอย่างมีไม่มากและเป็นการหามติของกลุ่ม ในส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำความเข้าใจการแยกระหว่างจุดข้อมูล และจากข้อสังเกตจะพบว่าเมื่อมีปริมาณตัวอย่างน้อย และการยืนยันผลร่วมกันของสมาชิกควรใช้แนวคิดฐานนิยม ซึ่งไม่เหมือนกับคำนิยามในข้อมูลขนาดใหญ่หรือสำรวจประชามติ

ระดับการกระจายตัว (Level of dispersion)

Hsu and Sandford (2007) กล่าวถึงนอกเหนือ แนวโน้มกลางที่ต้องพิจารณาความแปรปรวนของการตอบสนองของผู้เข้าร่วมด้วยการวัดจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และช่วงควอไทล์ ด้วยโดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการยืนยันผลตามมติของผู้เข้าร่วม เนื่องจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน “0” แสดงความสอดคล้องที่สมบูรณ์หรือความเป็น “เอกฉันท์” และค่าที่มากกว่า “0” แสดงการวัดการกระจายตัวระหว่างการตอบสนองของผู้เข้าร่วม สำหรับเกณฑ์ยืนยันผลด้วยช่วงควอไทล์ถูกจัดตั้งขึ้นที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.0 ขึ้นอยู่กับร้อยละ 25 ของช่วงควอไทล์สูงสุดที่เป็นไปได้ของ 4 และครึ่งหนึ่งของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด 2.05 มาตรการช่วงควอไทล์ก็ถูกเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนเป็นแหล่งของความถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 การยืนยัน

จากแนวคิดของ Keeney, Hasson, and McKenna (2010) กล่าวว่าการยืนยันด้วยเทคนิคเดลฟายไม่มีรูปแบบที่เป็นสากล ผู้วิจัยจึงอ้างอิงการศึกษาด้วยเทคนิคเดลฟาย ที่ใช้การยืนยันผลด้วยการสร้างแบบสอบถามเพื่อยืนยันด้วย 2 ตัวเลือก คือ “ยืนยัน” และ “ไม่ยืนยัน” คะแนนในครั้งที่ผ่านมารวมกับอาศัยแนวคิดการยืนยันผลของ Jeffrey (2015) ที่ใช้ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานในการสรุปรวมกับค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่ม โดยกำหนดค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ได้ อิงตามการศึกษาและรูปแบบของการวัดระดับรอบที่ 2 ในส่วนการยืนยันผลรอบที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ และขอให้อธิบายเหตุผลประกอบกรณีที่จะแนบที่ให้มีค่าต่ำกว่า พิสัยควอไทล์ด้านล่าง (Q1) ตามจำเป็น โดยกำหนดตัวเลือกเป็น “ยืนยัน” และ “ไม่ยืนยัน” ส่วนการหามติ (Consensus)

หรือการยืนยันผล ที่เป็นการหาข้อตกลงร่วมกันตามการศึกษา Timothy (2011) อ้างถึงการตกลงร่วมกันของผู้เข้าร่วมที่มีการตกลงกันไว้ล่วงหน้า การยอมรับมติการยืนยันสามารถยอมรับได้ด้วยค่าเบี่ยงเบนสูงสุดที่เป็นไปได้ ระหว่างค่าเฉลี่ยและฐานนิยม เป็นค่า 2 ดังนั้น เพื่อที่จะวัดผลการยืนยันผลและตามการสังเกต ที่พบว่าค่าร้อยละ 25 ของค่าเบี่ยงเบนที่เป็นไปได้สูงสุด แสดงว่าอย่างน้อยส่วนใหญ่ของสามในสี่คนที่ตกลงกันได้สร้างเกณฑ์ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของการเบี่ยงเบนของฐานนิยมมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (2 คูณด้วยร้อยละ 25) ถูกกำหนดให้เป็นพื้นฐานของการยืนยันผลได้

การวิเคราะห์ข้อมูลรอบประเมินโรงเรียน

ผู้วิจัยจึงอ้างอิงการศึกษาและด้วยข้อจำกัดของตัวอย่าง แบบประเมินจึงออกแบบเพื่อประเมิน การยืนยันผลด้วย 2 ตัวเลือก คือ “มีการนำไปใช้” และ “ไม่มีการนำไปใช้” แล้วนำผลมาเทียบร้อยละหรือเศษส่วนทัศนียของโดยรวมการดำเนินการของกลุ่มโรงเรียนที่ประเมินเพื่อแสดงค่าเพื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้วยการแสดงค่าร้อยละหรือเศษส่วนทัศนีย และนำเสนอในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เช่น ภาพ กราฟแสดงผล หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสมของข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารนั้นมิได้สนใจเพียงแต่ข้อความที่ปรากฏในเอกสาร มุ่งค้นหาการตีความหมายที่แฝงอยู่ในข้อความเหล่านั้นอีกด้วย โดยอาศัยข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ด้วยวิธีการอื่นหรือข้อมูลภูมิหลังสภาพแวดล้อมอื่น ๆ มาประกอบการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูลในเอกสาร สำหรับขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหามีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเกณฑ์คัดเลือกเอกสาร เป็นการกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้วิจัยคัดเลือกเอกสารอะไร ประเภทใด มาทำการวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 วางเค้าโครงการวิเคราะห์ โดยการจำแนกคำหรือข้อความในเนื้อหาสาระของเอกสารซึ่งผู้วิเคราะห์ควรจัดระบบการจำแนกให้ชัดเจน ผู้วิเคราะห์สามารถที่จะนำเนื้อหาใดมาวิเคราะห์ ทั้งนี้การกำหนดระบบการจำแนกควรพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ

1. มีความสอดคล้องกับปัญหา วัตถุประสงค์ของตัวแปรในการวิจัย
2. มีความครอบคลุมคำหรือข้อความอื่น ๆ ที่มีอยู่ในเอกสารเพื่อให้สามารถนำมาลงรหัส

แจนนับได้ถูกต้องภายใต้คำหลักในการจำแนก

3. ควรใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน เช่น การใช้ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ เวลา และสถานภาพ เป็นต้น ซึ่งการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการจำแนกจะมีประโยชน์ป้องกันการซ้ำซ้อนกันของคำ หรือข้อความที่จะปรากฏเมื่อทำการแจกแจง และ

4. มีระบบที่เด่นชัด ไม่ควรมีคำซ้ำซ้อนกันระหว่างข้อความที่จะนำไปแจกแจงภายใต้ระบบการจำแนกแต่ละครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 พิจารณาเงื่อนไขแวดล้อม (Context) ของข้อมูลเอกสารเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูลเอกสารที่จะนำมาวิเคราะห์ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้อง มีความครอบคลุมมากที่สุด โดยลักษณะของข้อมูลที่จะพิจารณา ได้แก่ แหล่งที่มาของข้อมูล ช่วงเวลาของการบันทึกข้อมูล ผู้รับข้อมูลหรือบุคคลที่ผู้บันทึกข้อมูลประสงค์จะส่งข้อมูลถึงและแหล่งเผยแพร่ข้อมูล ลักษณะเหล่านี้ของข้อมูลจะช่วยให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลสามารถวิเคราะห์เชื่อมโยงอธิบายข้อมูลในเอกสาร ได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนับความถี่ของคำหรือข้อความที่จำแนกไว้ภายใต้ระบบการจำแนกที่กำหนดไว้หลังจากนั้น ก็ทำการวิเคราะห์เชื่อมโยง สรุปบรรยายข้อมูลที่ได้อ้างอิงไปสู่ข้อมูลทั้งหมดในเอกสารนั้น ๆ (เอ็ดมพร หลินเจริญ, 2555)

การวิเคราะห์ส่วนประกอบ (Component analysis)

การวิเคราะห์คุณสมบัติ ที่เป็นองค์ประกอบชุดข้อมูลแต่ละชุด แล้วนำคุณสมบัติของส่วนประกอบของข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน เพื่อหาลักษณะร่วมที่เหมือนและแตกต่างกัน หลังจากนั้นจึงทำการสรุปบรรยาย ที่ทำให้เห็นถึงความหมายข้อมูลเหล่านั้น โดยการวิเคราะห์ส่วนประกอบจะกระทำได้ดีต่อเมื่อมีข้อมูลมากกว่าสองชุดขึ้นไป แต่ไม่ควรมากเกินไป (สุภางค์ จันทวานิช, 2556) ข้อมูลที่เหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์ส่วนประกอบ ควรเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดและได้จากการเก็บรวบรวมด้วยการวิเคราะห์ที่เจาะลึกหรือเน้นจุดสนใจ ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาแยกส่วนประกอบได้หลายส่วน จะแยกออกเป็นกี่ส่วนนั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้วิจัยว่าหากแยกแล้วจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบได้ชัดเจนขึ้น สรุปได้เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 เลือกข้อมูล (การวิเคราะห์จัดกลุ่มหรือกำหนดชื่อข้อมูลแล้ว) ที่จะนำมาแยกส่วนประกอบเพื่อหาคุณสมบัติที่ต้องการเปรียบเทียบ ซึ่งควรมีข้อมูลอย่างน้อยตั้งแต่สองชุดขึ้นไป แต่ก็ไม่ควรมากเกินไปควรพิจารณาให้เหมาะสมสะดวกต่อการเปรียบเทียบ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์แยกองค์ประกอบข้อมูลแต่ละชุด พิจารณาแยกส่วนประกอบของข้อมูลเป็นทีละส่วนจากคุณสมบัติใดบ้าง และคำนึงว่า ถ้าแยกแล้วสามารถให้คุณสมบัติที่จะนำมาเปรียบเทียบกันได้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 3 บันทึกข้อมูลและส่วนประกอบที่จะแยกข้อมูลชุดนั้น ๆ ไว้ในกระดาษบันทึกเพื่อป้องกันการลืม หรือบันทึกในคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนที่ 4 จัดทำตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติข้อมูลแต่ละชุด แยกตามส่วนประกอบและใส่คุณสมบัติข้อมูลแต่ละชุดแยกตามส่วนประกอบลงในตาราง ถ้าคุณสมบัติของข้อมูลและส่วนประกอบใดขาดหายไปอาจต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 5 เปรียบเทียบคุณสมบัติของข้อมูลทั้งหมดตามส่วนประกอบ โดยพิจารณาความเหมือนและความแตกต่าง และสร้างข้อสรุปที่ได้จากการเปรียบเทียบโดยบรรยายโยงให้เห็นคุณสมบัติของข้อมูลตามส่วนประกอบนั้น ๆ

การหาข้อสรุป

การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องตรงประเด็นของผลการวิจัย (Conclusion, interpretation and verification) ผู้วิจัยสร้างบทสรุปของข้อมูล ด้วยการอธิบายความหมายและให้สาระสำคัญจากข้อมูล พร้อมการตรวจสอบเพื่อให้ตรงกับประเด็นตามผลการวิจัย ที่ได้จากการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กัน เพื่อรวมข้อมูลให้เป็นเรื่องเดียวกัน โดยใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการสัมภาษณ์พร้อมกันนั้นก็ศึกษาวรรณกรรมประกอบ (สุภางค์ จันทวานิช, 2556)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์

2. ขั้นตอนการวิจัยด้วยเทคนิคแบบเดลฟาย ขั้นตอนการวิจัยเทคนิคแบบเดลฟายมีรายละเอียดดังนี้

2.1 จากบททบทวนวรรณกรรม มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

2.1.1 รวบรวมความเห็นและสภาพการณ์ปัจจุบัน จากบททบทวนวรรณกรรม จนได้ประเด็นที่เกี่ยวข้องในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน เบื้องต้นมาสร้างเป็นคำถามปลายเปิด แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงก่อนนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่อไป

2.1.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด หลังจากนั้นจึงนำมาสรุปประเด็น โดยการใช้การสรุปสะสม (Cumulative summarization technique) เพื่อสรุปผล สร้างเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อยสนับสนุนต่อไป

2.1.3 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ได้แก่การจัดกลุ่ม (Grouping) ประเด็นหัวข้อหลัก และประเด็นสนับสนุนย่อย เพื่อใช้สร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่ 2 ต่อไป

2.2 การสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2 มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

2.2.1 นำประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ไปสร้างแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญใน 2 มิติ ได้แก่ มิติความเหมาะสม (Feasibility) เป็นแบบ 2 ตัวเลือก (เหมาะสมและไม่เหมาะสม) และมิติความเป็นไปได้ในการที่จะนำไปใช้ปฏิบัติจริง (Practically) เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้เหมาะสม และหลังจากนั้น ดำเนินการทางด้านตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ตามหลักเกณฑ์ของการวิจัยต่อไป

2.2.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเทียบกับความคิดเห็นของกลุ่ม ด้วยค่ามัธยฐาน โดยการคัดออก (Drop out) โดยเกณฑ์การพิจารณาในแนวทางการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา จะคัดออกกรณีที่มีค่ามัธยฐานของกลุ่มน้อยกว่า 3.50 สำหรับประเด็นที่สูงกว่า 3.50 ขึ้นไป จะใช้เป็นประเด็นที่ใช้ศึกษาต่อไป

2.3 การสอบถามและใช้ผู้เชี่ยวชาญได้ยืนยันคำตอบรอบที่ 3 มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

การหามติร่วมของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับการจากการสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบในรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อคัดสนใจคัดเลือกเป็นประเด็นหลัก (ปัจจัยหลัก) และประเด็นย่อย ของแต่ละปัจจัยหลัก สำหรับแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา นี้จะพิจารณาจากค่าสถิติ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณามติร่วมของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประเด็นหลักหรือปัจจัยหลัก และประเด็นย่อยของแต่ละด้านที่ได้รับการคัดเลือกไว้ดังนี้ คือ

2.3.1 ค่ามัธยฐานต้องไม่น้อยกว่า 3.50

2.3.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

2.3.3 ค่าความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม ไม่เกิน 1.0 การยืนยันผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ด้วยการสรุปผลเป็นแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยนำเสนอไปทดลองใช้ในโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม เพื่อพิจารณาหาความเหมาะสมและตลอดจนให้การรับรองผลการศึกษาเพื่อที่จะสามารถใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพอาศัยเทคนิคเดลฟาย เพื่อศึกษา การศึกษารูปแบบ การพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ผ่านกระบวนการแนวคิดการสร้างความสำเร็จสภาพ ความเป็นปัจจุบันด้วยวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ค้นหารูปแบบการพัฒนา โรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระยะหรือชั้นที่ 3 ที่เน้นการ สร้างนวัตกรรมและมูลค่าสูง ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมที่แบ่งผลเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 การใช้ เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยเทคนิคเดลฟาย ที่ประกอบด้วยกรร่างแบบ ตรวจสอบแบบ และ ยืนยันแบบ ด้วยผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เข้าร่วมตอบคำถามตามวิธีการวิจัยด้วยชุดแบบสอบถาม ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และส่วนที่ 2 เป็นการนำผลที่ได้จากการศึกษาส่วนที่ 1 มาทำการศึกษา ต่อกับ 14 โรงเรียนตัวอย่างด้วยการประเมิน เพื่อศึกษาเชิงเปรียบเทียบและใช้วิธีการวิเคราะห์ผลทาง สถิติ คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การวัดทางสถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหา ในบทที่ 4 จึงนำเสนอผล และการวิเคราะห์ผลการศึกษา 1) ผู้ให้ข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญ 2) การรวบรวมผลข้อมูล 3) การ วิเคราะห์ข้อมูล และ 4) สรุปผลการดำเนินการวิจัย ในแต่ละส่วน

จากแนวคิดกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพแบบเดลฟาย การระบุความเป็นผู้ให้ข้อมูล กลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ ได้อย่าง ชัดเจน ถูกต้องและมีความครบถ้วน การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้นตามแนวคิดนี้ แม้จะมีข้อจำกัดทางด้านตัวอย่างและประชากร และรวมถึงความเหมาะสมในการเลือกตัวอย่าง โดยผู้วิจัย อ้างถึง แนวทางการศึกษาของ Saengchamnong and Wiroonratch (2020) และแนวทางการ เลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่จะตอบแบบสอบถามเป็น จำนวน 17 คน เพื่อให้ช่วงของค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ 0.05 (Macmillan, 1971) โดยผู้วิจัยเลือก จากกลุ่ม นพย.1 โดยผู้วิจัยเชิญการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญในการ วิจัย และตอบรับทั้งสิ้น 21 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ของประชากร โดยการขอเข้าพบเพื่อ สัมภาษณ์ หรือขออนุญาตใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือการส่งแบบฟอร์มสัมภาษณ์ ด้วย คำถามที่มีความสอดคล้องและถูกต้องตามกระบวนการสร้างแบบสอบถามและการดำเนินการใน รอบที่ 1 โดยผู้ให้ข้อมูลผู้เข้าร่วมรอบ 2 จากรอบที่ 1 และในแต่ละรอบจะต้องรักษาอัตราการเก็บ รักษากลุ่มตัวอย่างให้ดี และมากกว่าร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรักษาโดยรวมจากการ สำเร็จรอบแรกไปจนถึงรอบ 3

โดยความสำเร็จคือรักษาให้ได้มากกว่าร้อยละ 68 โดยที่บางคนจะไม่ได้เข้ากระบวนการทั้ง 3 รอบ ด้วยสิทธิส่วนบุคคล ที่อาจขอที่จะไม่ให้ข้อมูลต่อหรือไม่ตอบสนองเพื่อให้ข้อมูลต่อจากแนวคิด การศึกษาด้วยวิธีเดลฟายก็ได้ ดังนั้น คำตอบจากตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้จะรวมอยู่ในแต่ละรอบที่ เข้าร่วมเท่านั้น และการเข้าพบสัมภาษณ์ เมื่อได้รับการติดต่อที่ยอมรับการเข้าร่วม ผู้วิจัยได้รับการ จัดหมวดหมู่และกำหนดค่าเฉพาะหมายเลขประจำตัว (Delphi sample: DSxx) อย่างเป็นระบบ หลังจากนั้นก็เริ่มกระบวนการรอบที่ 1 ตามเทคนิคเดลฟาย (Timothy, 2011)

ส่วนที่ 1 การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูล

โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลแสดงตามตารางที่ 4-1 ได้ต่อไปนี้

ตารางที่ 4-1 รายละเอียดผู้ให้ข้อมูลเดลฟาย

ท่านที่	ชื่อตำแหน่ง	ข้อมูลเบื้องต้นผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ให้ข้อมูล
DS01	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะ พระทอง จังหวัดพังงา	ที่อยู่ ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงาที่ทำงาน อบต. เกาะพระทอง
DS02	ผู้จัดการ/ ผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนศรีฟ้าธิดาบารุวิทยา	ที่อยู่ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ทำงาน ตำบลโกตาบารู อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
DS03	ประธานศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อำเภอรันญา	ที่อยู่/ ที่ทำงาน ตำบลควนเมา อำเภอรันญา จังหวัดตรัง
DS04	ผู้อำนวยการกองกิจกรรมพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องจาก พระราชดำริ	ที่อยู่ พระโขนง กรุงเทพฯ ที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องจากพระราชดำริ
DS05	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุดา จังหวัดลพบุรี	ที่อยู่ ตำบลพุดา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ที่ทำงาน อบต. พุดา
DS06	ผู้ช่วยผู้อำนวยการอาวุโส สำนักงาน สื่อสารองค์กร SCG	ที่อยู่ จอมทอง กรุงเทพฯ ที่ทำงาน SCG

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ท่านที่	ชื่อตำแหน่ง	ข้อมูลเบื้องต้นผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ให้ข้อมูล
DS07	ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการและ ประสานงานการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ ปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ที่อยู่/ที่ทำงาน อำเภอปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช
DS08	ปราชญ์ภาคอีสาน	ที่อยู่ ตำบลคุ้มเก่า อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ทำงาน สภากศตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์
DS09	ผู้อำนวยการ โรงเรียนอุดมศาสน์วิทยา	ที่อยู่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ทำงาน โรงเรียนอุดมศาสน์วิทยา
DS10	นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง เทศบาล ทุ่งสง	ที่อยู่/ที่ทำงาน อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช
DS11	ปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน วสช.ตำบล จิวราย	ที่อยู่/ที่ทำงาน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
DS12	รองอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน	ที่อยู่ ดินแดง กรุงเทพฯ ที่ทำงาน กรมพัฒนาที่ดิน กรุงเทพฯ
DS13	ผู้อำนวยการกองแผนงานและวิเทศ สัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงาน โครงการอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ	ที่อยู่ เมืองนนทบุรี ที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ
DS14	ผู้ตรวจราชการ กรมประมง	ที่อยู่ จันทเกษม กรุงเทพฯ ที่ทำงาน กองตรวจราชการกรมประมง
DS15	ที่ปรึกษาสมาคมนักนวัตกรรมเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น/ อาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม	ที่อยู่ อำเภอภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
DS16	ผู้อำนวยการกองประสานโครงการ พื้นที่ 3 สำนักงาน คณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงาน โครงการอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ	ที่อยู่ อำเภอบางกรวย นนทบุรี ที่ทำงาน สำนักงาน คณะกรรมการพิเศษเพื่อ ประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ท่านที่	ชื่อตำแหน่ง	ข้อมูลเบื้องต้นผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ให้ข้อมูล
DS17	ผู้อำนวยการกองพลเรือน ส่วนกิจการ พลเรือน กรมกิจการพลเรือนทหารบก กองทัพบก	ที่อยู่ ดุสิต กรุงเทพฯ ที่ทำงาน กรมกิจการพลเรือนทหารบก กองทัพบก
DS18	กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัทไทย เบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน)	ที่อยู่ บางรัก กรุงเทพฯ ที่ทำงาน บริษัทไทยเบฟเวอเรจ มจก.
DS19	ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่สื่อสารองค์กร และกิจการเพื่อสังคม บ. ปตท. มจก.	ที่อยู่ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ที่ทำงาน บริษัท ปตท. มจก.
DS20	ผู้ช่วยเหรียญกึ่ง สำนักงานมูลนิธิชัย พัฒนา	ที่อยู่ ยานนาวา กรุงเทพฯ ที่ทำงาน สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา
DS21	รองประธานกรรมการบริหารอาวุโส เดอะมอลล์ กรุ๊ป	ที่อยู่ บางเขน กรุงเทพฯ ที่ทำงาน หัวหมาก กรุงเทพฯ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ให้ข้อมูล

1. เพศ

จากการศึกษาพบว่า เพศ ผู้ให้ข้อมูลแสดงได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-2 เพศของผู้ให้ข้อมูล

เพศ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (ท่าน)			ร้อยละ
	เดลฟายรอบที่ 1	เดลฟายรอบที่ 2	เดลฟายรอบที่ 3	
ชาย	15	13	13	76.5
หญิง	6	4	4	23.5
รวม	21	17	17	100.0
ระดับการรักษาตัวอย่าง (ร้อยละ)	100.0	80.9	80.9	

ตารางที่ 4-2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการรอบที่ 1 มีจำนวน 21 ท่านและเมื่อดำเนินการในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 เหลือจำนวน 17 ท่านคิดเป็นร้อยละ 80.9 ที่สามารถรักษาจนจบกระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายซึ่งถือว่าสอดคล้องกับแนวคิด Macmillan (1971) ที่มีจำนวนตัวอย่าง 17-21 ท่าน ทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนลดลงมาที่ 0.2 กับแนวคิดของ Timothy (2011) ที่ต้องรักษาตัวอย่างให้มากกว่าร้อยละ 80.9 จนจบกระบวนการ ส่วนเพศของผู้ให้ข้อมูลจนครบตามกระบวนการเดลฟาย พบว่า ร้อยละ 76.5 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 23.5

2. อายุและการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าอายุผู้ให้ข้อมูลแสดงได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-3 อายุของผู้ให้ข้อมูล

อายุ (ปี)	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (ท่าน)			
	เดลฟายรอบที่ 1	เดลฟายรอบที่ 2	เดลฟายรอบที่ 3	ร้อยละ
น้อยกว่า 40	1	0	0	0
40-49	2	1	1	5.9
50-59	12	11	11	64.7
ตั้งแต่ 60 ขึ้นไป	6	5	5	29.4
รวม	21	17	17	100.0

จากตารางพบว่า ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลทั้ง 17 ท่าน ที่สามารถรักษาจนครบกระบวนการได้ มีอายุ 50-59 ปี 11 ท่าน มากที่สุดร้อยละ 64.7 ส่วนรองลงมาคืออายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป 5 ท่าน จำนวนร้อยละ 29.4 และอายุระหว่าง 40-49 ปีมี 1 ท่าน ร้อยละ 5.9 ของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

ตารางที่ 4-4 ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (ท่าน)			
	เดลฟายรอบที่ 1	เดลฟายรอบที่ 2	เดลฟายรอบที่ 3	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2	2	11.8
ปริญญาตรี	5	4	4	23.5
ปริญญาโท	11	9	9	52.9
ปริญญาเอก	3	2	2	11.8
รวม	21	17	17	100.0

ตารางที่ 4-4 ระดับการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ปริญาโทมากที่สุด 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ปริญญาตรี 4 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ส่วนปริญญาเอกและต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับละ 2 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เท่ากัน ที่อยู่จนครบกระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

3. ประสิทธิภาพการทำงาน

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลมีประสิทธิภาพทำงานแสดงได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-5 จำนวนปีประสิทธิภาพการทำงานของผู้ให้ข้อมูล

จำนวนปี ประสิทธิภาพ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (ท่าน)			
	เดลฟายรอบที่ 1	เดลฟายรอบที่ 2	เดลฟายรอบที่ 3	ร้อยละ
15-19	5	5	5	29.4
20-24	9	8	8	47.1
25 ขึ้นไป	5	4	4	23.5
รวม	19	17	17	100.0

จากตารางที่ 4-5 ในส่วนประสิทธิภาพการทำงานทั้งหมดของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ช่วงอายุ ประสิทธิภาพทำงาน 20-24 ปี มี 8 ท่าน มากที่สุดร้อยละ 47.1 ช่วงอายุ 15-19 ปี 5 ท่าน ร้อยละ 29.4 และประสิทธิภาพ 25 ปีขึ้นไป 4 ท่าน ร้อยละ 23.5 ตามลำดับ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยเทคนิคเดลฟาย

ตามที่กระบวนการวิจัยที่ประกอบด้วยขั้นตอน 1) การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยแบบเดลฟาย สรุปปัจจัยการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ผลการดำเนินการได้ต่อไปนี้

ผลตามกระบวนการเดลฟายประกอบด้วย ครั้งที่ 1 (รอบร่างแบบ) การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูล ครั้งที่ 2 (รอบตรวจสอบแบบ) การใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบข้อมูล และครั้งที่ 3 (รอบยืนยันแบบ) การใช้แบบสอบถามนำเสนอผล เพื่อยืนยันคำตอบหรือปรับเปลี่ยนผล สามารถรายงานสรุปผลตามคำถามการวิจัย เพื่อนำไปสู่การสรุปผลความคิด โดยยึดหลัก กิจกรรมที่สัมผัสได้ถึงนวัตกรรมของโรงเรียน การประเมินประสิทธิภาพโรงเรียนด้วยหลัก 3 ห่วง และ 2 เงื่อนไข ในการวิจัย ดังนี้

คำถามปลายเปิดก่อนนำมาสรุปผล

คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรม การเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร มี 2 คำถามย่อย คือ

1.1 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร

1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการ กำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้ มีกี่เกณฑ์อะไรบ้าง ประกอบด้วยคำถาม 1) ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป 2) คุณภาพของผลผลิต และการบริการ 3) ผลผลิต 4) ความพร้อม 5) ประสิทธิภาพ 6) ผลกำไร 7) การเติบโต 8) การใช้ประโยชน์ จากสภาพแวดล้อม 9) ความมั่นคง 10) การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ 11) การขาดงาน 12) อุบัติเหตุ 13) ขวัญ 14) การจงใจ 15) ความพึงพอใจ 16) การยอมรับเป้าหมายขององค์กร 17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี 18) การยืดหยุ่น การปรับตัว 19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง

คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านคุณธรรม 3) ด้านความมีเหตุผล 4) ด้านภูมิคุ้มกัน 5) ด้านความพอประมาณ

โดยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แสดงได้ตามตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ผลการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 รอบร่างแบบ

ประเด็นที่ได้ จากการสัมภาษณ์	DS1	DS2	DS3	DS4	DS5	DS6	DS7	DS8	DS9	DS10	DS11	DS12	DS13	DS14	DS15	DS16	DS17	ร้อยละ ที่ยอมรับ	ร้อยละ ที่ไม่ยอมรับ
คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร (%)																			
1.1 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัส หรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ค่าบริการได้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	79	21
1.2 การประเมินผลองค์กร ว่าที่เกิดประสิทธิผลในการ พัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	53	47
คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้า ในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก (%)																			
2.1 ด้านความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	73	27
2.2 ด้านคุณธรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	60	40
2.3 ด้านความมีเหตุผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	81	19
2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	71	29
2.5 ด้านความพอประมาณ																		72	28

ตารางที่ 4-6 แสดงการยืนยันและไม่ยืนยัน โดยคำถามที่ 1 ถามว่า ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร ประกอบด้วยคำถามย่อย ดังนี้ 1) กิจกรรมอาชีพที่สัมผัส หรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ยืนยันที่ร้อยละ 79 ไม่ยืนยันร้อยละ 21 คำถามที่ 2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนา ยืนยันร้อยละ 53 ไม่ยืนยันร้อยละ 47 คำถามที่ 2) จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรจะมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 หัวง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมียังอื่นมา ประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก พบว่า ด้านความรู้ ยืนยันร้อยละ 73 ไม่ยืนยันร้อยละ 27 ด้านคุณธรรม ยืนยันร้อยละ 60 ไม่ยืนยันร้อยละ 40 ด้านความมีเหตุผล ยืนยันร้อยละ 71 ไม่ยืนยันร้อยละ 29 ด้านภูมิคุ้มกัน ยืนยันร้อยละ 71 ไม่ยืนยันร้อยละ 29 และด้านความพอประมาณ ยืนยันร้อยละ 72 ไม่ยืนยันร้อยละ 28

ตารางที่ 4-7 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัส หรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนและ กิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้

กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค					สรุปผล	
	ความถี่	ร้อยละ	มัธยฐาน	ระดับใช้ในองค์กร	I.R.		
1.1.1 ให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียนและประเภทของโรงเรียนที่พัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่กำหนดไว้	15	88.2	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้องที่สุด	ยืนยัน
1.1.2 ควรให้คอบใจทศคนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่มและผลผลิตในชุมชนพื้นที่ เช่น ขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป่า นำเมล็ดข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปภาพ หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว	17	100.0	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้องที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

กิจกรรมอาชีพที่สัมพัทธ์หรือรับรู้ เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่อง สินค้าโรงเรียน และกิจกรรม ที่เรียกค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N = 17)					สรุปผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนม ข้าวโพด, บริการกำจัดขุยกลายเป็น ต้น ขึ้นอยู่ว่าโรงเรียนแต่ละแห่ง จะมีวัตถุประสงค์และโอกาสจะ ดำเนินการอะไร							
1.1.3 ตัวสินค้าจะต้องเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อ สุขภาพ และมีความปลอดภัย	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.4 การดำเนินธุรกิจที่มีสินค้า และบริการ ควรตระหนักเสมอว่ามี การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ต้องมีการบริหารความเสี่ยง	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.5 นวัตกรรมและสินค้า โรงเรียนควรมีความสอดคล้องกับ ภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.6 ครอบครัวนักเรียนและ โรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันคิด พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรม สินค้าที่สามารถต่อยอดนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตความ เป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่าง แท้จริง	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.7 ต้องมีการสื่อสารระหว่าง โรงเรียนกับลูกค้า โดยใช้ระบบ ช่องทางต่าง ๆ เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือแจ้ง อย่าใช้สื่อชนิดเดียว ต้องใช้แบบผสม	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

กิจกรรมอาชีพที่สัมพัทธ์หรือรับรู้ เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่อง สินค้าโรงเรียน และกิจกรรม ที่เรียกเก็บค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N = 17)					สรุปผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง		
1.1.8 สินค้าควรมีลักษณะที่จัดทำ ด้วยฝีมือประณีต สวยงาม มีความ คงทน ประหยัด และสร้างความ พึงพอใจแก่ลูกค้า	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.1.9 โรงเรียนจัดให้มีขั้นตอน ตรวจสอบกระบวนการผลิต สินค้า ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญมาดู กระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่ง มอบสินค้า	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.10 โรงเรียนมีนวัตกรรมและ สินค้ามูลค่าเพิ่มสูงที่สามารถตอบ โจทย์ให้ผู้ผลิตมีรายได้เพิ่ม และ ผู้ใช้สินค้าได้สินค้าคุณภาพดี มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นตามความ ต้องการ	16	94.1	5.0	เห็นด้วย มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.11 นักเรียนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นสินค้า นวัตกรรมของโรงเรียน	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.1.12 โรงเรียนมีการประสาน ความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน ภาคราชการ ในการระดมเงินทุน เพื่อการผลิต การตลาด และการ จัดการข้อมูลข่าวสารที่จะช่วย ขับเคลื่อนให้นวัตกรรมสินค้ามี ความโดดเด่น	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้ เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่อง สินค้าโรงเรียน และกิจกรรม ที่เรียกค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N = 17)					สรุปผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
1.1.13 อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสาน ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณี นำ เทคโนโลยีที่เรียบง่ายมา ประยุกต์ใช้ให้เกิดความยั่งยืน	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.1.14 ควรให้นักเรียนแบ่งเวลา เรียนและการทำงานอาชีพให้มี ความสมดุลกัน	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

โดยจากตารางที่ 4-7 เสนอผลจากคำถาม “กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนหรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการ ได้ควรมีลักษณะอย่างไร” พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน มีความคิดเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” (ที่ระดับมัธยฐาน = 5) และค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ (1.1.7) ต้องมีการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า โดยใช้ระบบช่องทางต่าง ๆ เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือแจ้ง อย่าใช้สื่อชนิดเดียว ต้องใช้แบบผสม และ (1.1.11) นักเรียนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน ส่วนในลำดับรองลงมาผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (มัธยฐาน = 4) และ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ (1.1.2) ควรให้ตอบโจทย์คนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่มและผลผลิตในชุมชนพื้นที่ เช่น ขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำอุกกาแพน้ำไปทำกระเป๋านำเมล็ดข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปภาพ หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด และบริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นอยู่กับว่าโรงเรียนแต่ละแห่งจะมีวัตถุดิบและโอกาสที่จะดำเนินการอะไร (1.1.4) การดำเนินธุรกิจที่มีสินค้าและบริการ ควรตระหนักเสมอว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ต้องมีการบริหารความเสี่ยง (1.1.5) นวัตกรรมและสินค้าโรงเรียนควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ และ (1.1.6) ครอบครัว นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันคิดพัฒนา

หลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อยอดนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ส่วนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 16 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 94.1 ของผู้เชี่ยวชาญผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในนวัตกรรมกับสินค้าถ้ามีมูลค่าเพิ่มสูงจะสามารถตอบโจทย์ทั้งผู้ผลิตให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และผู้ใช้สินค้าได้รับสินค้าที่มีคุณภาพดีตามความต้องการโดดเด่น มีเอกลักษณ์ระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และมีความ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ (1.1.10) โรงเรียนมีนวัตกรรมและสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงที่สามารถตอบโจทย์ให้ผู้ผลิตมีรายได้เพิ่มและผู้ใช้สินค้าได้สินค้าที่มีคุณภาพดี มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ตามความต้องการ ส่วนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 16 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 94.1 ของผู้เชี่ยวชาญผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และมีความ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ (1.1.3) ตัวสินค้าจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย (1.1.9) โรงเรียนจัดให้มีขั้นตอนตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้า ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญมาดูแลกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า และ (1.1.12) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน ภาคราชการในการระดมเงินทุนเพื่อการผลิต การตลาด และการจัดการข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยขับเคลื่อนให้นวัตกรรมสินค้ามีความโดดเด่น ส่วนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 88.2 ของผู้เชี่ยวชาญผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และมีความ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ (1.1.1) ให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียนและประเภทของโรงเรียนที่พัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่กำหนดไว้ ส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจาก ระดับ “ความสอดคล้องน้อย” (I.R. มากกว่า 2) จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ (1.1.8) สินค้าควรมีลักษณะที่จัดทำด้วยฝีมือประณีต สวยงาม มีความคงทน ประหยัด และสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า และ (1.1.13) อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสานศิลปและวัฒนธรรมประเพณี นำเทคโนโลยีที่เรียบง่ายมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความยั่งยืน อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสานวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีไทย นำเทคโนโลยีที่เรียบง่ายมาประยุกต์ใช้ และมีความยั่งยืน อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสานวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีไทย นำเทคโนโลยีที่เรียบง่ายมาประยุกต์ใช้ และมีความยั่งยืน และ (1.1.14) ควรให้นักเรียนแบ่งเวลาเรียนและการทำงานอาชีพให้มีความสมดุลกัน

1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง

จากคำถามที่ผ่านความเห็นชอบจากนักวิชาการในการประเมินความสอดคล้อง พบว่า
ในคำถามที่ 1.2 ที่ประกอบด้วยคำถาม

“การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้
19 เกณฑ์ ได้แก่ 1) ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป 2) คุณภาพของผลผลิตและการบริการ 3) ผลผลิต
4) ความพร้อม 5) ประสิทธิภาพ 6) ผลกำไร 7) การเติบโต 8) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม
9) ความมั่นคง 10) การเปลี่ยนแปลงหรือการรักษาคนไว้ได้ 11) การขาดงาน 12) อุบัติเหตุ 13) ขวัญ
14) การจงใจ 15) ความพึงพอใจ 16) การยอมรับเป้าหมายขององค์กร 17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี
18) การยืดหยุ่น การปรับตัว 19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมี
ความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง” พบว่าคำถามมีประเด็นที่ยาวและ
มีประเด็นย่อยข้างใน 19 ประเด็น ทำให้สับสนได้ ควรมีการกำหนดความหมายสั้นเพื่อความเข้าใจ
(DS0 และ DS15) โดยผู้เชี่ยวชาญ DS08 เสนอว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรปรับให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
เช่น DS12 “อุบัติเหตุ” เป็นคำที่ลอย ๆ ขึ้นมา ยากที่จะเข้าใจได้

ผู้วิจัยจึงอธิบายคำแต่ละคำ ด้วยการเพิ่มเติม โดยให้การขยายคำข้อความใหม่ เพื่อใช้
ประกอบแบบคำถามในการสัมภาษณ์และนำไปใช้ในขั้นตอนเดลฟายรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ต่อไป
โดยสรุปการขยายความหมายคำในข้อความที่ 1.2 ไว้ตามตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 การขยายความหมายคำในข้อความที่ 1.2

ข้อความเดิม	ข้อความใหม่
1. ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป	1. ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป คือ การวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้
2. คุณภาพของผลผลิตและการบริการ	2. คุณภาพของผลผลิตและการบริการ พื้นฐานขององค์กร
3. ผลผลิต	3. ผลผลิต ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก
4. ความพร้อม	4. ความพร้อม ความเป็นไปได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติจำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง
5. ประสิทธิภาพ	5. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด
6. ผลกำไร	6. ผลกำไร คือ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน หลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ข้อความเดิม	ข้อความใหม่
7. การเติบโต	7. การเติบโต การขยายตัวขององค์กร หรือการเพิ่มขนาดในสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพองค์กรที่ผ่านมา
8. การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม	8. การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
9. ความมั่นคง	9. ความมั่นคง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่และทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และในภาวะการณ์กดดัน
10. การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้	10. การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ อัตราการเปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก
11. การขาดงาน	11. การขาดงาน ความถี่หรือจำนวนการขาดงานของบุคลากร
12. อุบัติเหตุ	12. อุบัติเหตุ ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการชะงักงันของงาน
13. ขวัญ	13. ขวัญและกำลังใจ คือ สิ่งจูงใจที่ทำให้สมาชิกและพนักงานขององค์กรมีความพยายามในการทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรตลอดจนความรู้สึกร่วมกันขององค์กร
14. การจูงใจ	14. การจูงใจ ความเต็มใจหรือความรู้สึกร่วมกันของพนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน
15. ความพึงพอใจ	15. ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่บุคคลและพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่การงานของตน กับผลตอบแทนที่องค์กรมอบให้อย่างยุติธรรม
16. การยอมรับเป้าหมายขององค์กร	16. การยอมรับเป้าหมายขององค์กร หมายถึง ความยินยอมพร้อมใจรับเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้อง สามารถดำเนินการได้
17. ความขัดแย้ง-ความสามัคคี	17. ความขัดแย้ง-ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อข้อความที่ไม่ตรงกันหรือการขัดแย้งทั้งทางวาจาและกายเรียกว่า “ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ข้อความเดิม	ข้อความใหม่
18. การยืดหยุ่น การปรับตัว	18. การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม
19. การประเมิน โดยสภาพแวดล้อม	19. การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กร โดยบุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ในด้านความเลื่อมใสศรัทธาและเชื่อมั่น ที่กลุ่มคนทั่วไปให้การสนับสนุน

และจากผลของการทำเดลฟายทั้ง 3 รอบด้วยเทคนิค เดลฟายใน “การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาไอซีทีมีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ สำหรับ ผู้บริหาร ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์เหล่านี้หรือไม่อย่างไร โดยผลการศึกษาแสดงได้ตามตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาไอซีทีมีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์

การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร้าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ ในองค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
1.2.1 ความมีประสิทธิผล โดยทั่วไป คือ การวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.2 คุณภาพของผลผลิตและการบริหาร พื้นฐานขององค์กร	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.3 ผลผลิต ปริมาณของผลงาน หรือผลผลิตหลัก	15	88.2	3.0	เห็นด้วย ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิด ประสิทธิผลในการพัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ ในองค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
1.2.4 ความพร้อม ความเป็นไป ได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติ จำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.2.5 ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานให้ เป็นไปตามมาตรฐาน และ หลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.6 ผลกำไร คือ ผลประโยชน์ ที่ได้รับจากการลงทุน หลังหัก ต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.7 การเติบโต การขยายตัว ขององค์กร หรือการเพิ่มขนาดใน สิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบ สภาพปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพ องค์กรที่ผ่านมา	15	88.2	3.0	เห็นด้วย ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ไม่ ยืนยัน
1.2.8 การใช้ประโยชน์จาก สภาพแวดล้อม และ ความสามารถในการนำทรัพยากร ที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัดที่ จำเป็นต่อการปฏิบัติงานมาใช้ให้ เกิดประโยชน์สูงสุด	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.9 ความมั่นคง การคงไว้ซึ่ง โครงสร้าง หน้าที่และทรัพยากร ไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และใน ระยะการกีดกัน	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิด ประสิทธิผลในการพัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ ในองค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
	1.2.10 การเปลี่ยนงานหรือการ รักษาคณไว้ได้ อัตราการเปลี่ยน คนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก		2.00
1.2.11 การขาดงาน ความถี่หรือ จำนวนการขาดงานของบุคลากร	14	82.4	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.2.12 อุบัติเหตุ ความถี่หรือ จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ ในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการ ชะงักล่าช้าของงาน	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.2.13 ขวัญและกำลังใจ คือ สิ่งจูงใจที่ทำให้สมาชิกและ พนักงานขององค์กรมีความ พยายามในการทำงานมากขึ้นเป็น พิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมาย ขององค์กรตลอดจนความรู้สึก ผูกพันต่อองค์กร	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.14 การจงใจ ความเต็มใจ หรือความรู้สึกพร้อมของ พนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของงาน	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.2.15 ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่บุคคลและพนักงานมี ต่อบทบาทหน้าที่การงานของตน กับผลตอบแทนที่องค์กรมอบให้ อย่างยุติธรรม	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิด ประสิทธิผลในการพัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปลผล	
	ความถี่ การเห็น ด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ ในองค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
1.2.16 การยอมรับเป้าหมาย องค์กร หมายถึง ความยินยอม พร้อมใจรับเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้น ถูกต้อง สามารถดำเนินการได้	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.17 ความขัดแย้ง-ความ สามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือ การสื่อข้อความที่ไม่ตรงกันหรือ การขัดแย้งทั้งทางวาจาและกาย เรียกว่า “ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
1.2.18 การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการ ทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	0.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
1.2.19 การประเมินโดย สภาพแวดล้อม หมายถึง การ ประเมินผลองค์กรโดยบุคคลและ องค์กรในสภาพแวดล้อมที่ องค์กรมีความสัมพันธ์ในด้าน ความเลื่อมใสศรัทธาและเชื่อมั่น ที่กลุ่มคนทั่วไปให้การสนับสนุน	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

จากตารางที่ 4-9 พบว่า “การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ สำหรับ ผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์ต่อไปนี้อย่างไร โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 4 เกณฑ์หลัก ได้แก่ (1.2.8) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมืออยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (1.2.13) ขวัญและกำลังใจ คือ สิ่งจูงใจที่ทำให้สมาชิกและพนักงานขององค์กรมีความพยายามในการทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรตลอดจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร (1.2.15) ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่บุคคลและพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่การงานของตน กับผลตอบแทนที่องค์กรมอบให้อย่างยุติธรรม และ (1.2.18) การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ส่วนในลำดับรองลงมาผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 5 เกณฑ์หลัก ได้แก่ (1.2.2) คุณภาพของผลผลิตและการบริหาร พื้นฐานขององค์กร (1.2.5) ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด (1.2.6) ผลกำไร คือ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน หลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว (1.2.16) การยอมรับเป้าหมายองค์กร หมายถึง ความยินยอมพร้อมใจรับเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้อง สามารถดำเนินการได้ และ (1.2.19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กรโดยบุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ในด้านความเลื่อมใสศรัทธาและเชื่อมั่น ที่กลุ่มคนทั่วไปให้การสนับสนุน ส่วนในลำดับรองลงมาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 เกณฑ์หลัก ได้แก่ (1.2.1) ความมีประสิทธิผล โดยทั่วไป คือ การวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้

ส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจากความเห็นในระดับ “เห็นปานกลาง” ลงมา และหรือ ระดับ “ความสอดคล้องน้อย” จำนวน 9 เกณฑ์หลัก ได้แก่ (1.2.3) ผลผลิต ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก (1.2.4) ความพร้อม ความเป็นไปได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติจำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง (1.2.7) การเติบโต การขยายตัวขององค์กร หรือการเพิ่มขนาดในสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพองค์กรที่ผ่านมา (1.2.9) ความมั่นคง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่และทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และในระยะการกอดัน (1.2.10) การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ อัตราการเปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก (1.2.11) การขาดงาน ความถี่หรือจำนวนการขาดงานของบุคลากร (1.2.12)

อุบัติเหตุ ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการชะงักล่าช้าของงาน (1.2.14) การจูงใจ ความเต็มใจหรือความรู้สึกร่วมของพนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน และ (1.2.17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อข้อความที่ไม่ตรงกันหรือการขัดแย้งทั้งทางวาจาและกายเรียกว่า

“ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม

คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร

โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ควรมีวิธีพิจารณา ด้านความรู้ โรงเรียน เพื่อพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร ผลการศึกษาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแสดงได้ตามตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 ปัจจัยด้านความรู้ ที่โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนา

ปัจจัยด้านความรู้ ที่โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร้าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่	ร้อยละ	มัธยฐาน	ระดับใช้ในองค์กร	I.R.	ความสอดคล้อง	
2.1.1 ขึ้นอยู่กับสินค้าอะไร แบบไหน สินค้าบริการหรือสินค้าที่เป็นรูปธรรม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น่าจะเกี่ยวกับตัวสินค้า นอกจากจะสอนหลักการเรื่องการดำเนินงาน ควรพิจารณาองค์ประกอบเรื่อง ต้นทุน กลุ่มลูกค้า และตัวสินค้ามากกว่า	13	76.5	4.0	เห็นด้วยมาก	3.00	สอดคล้องน้อย	ไม่ยืนยัน

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความรู้ ที่โรงเรียนพัฒนา สินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมการจะ พัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเคลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.1.2 ควรพัฒนากระบวนการผลิต สินค้าให้รู้จริง สามารถปฏิบัติได้ ควบคุมคุณภาพและแจกแจงกระบวนการ การผลิตให้บุคคลอื่นเข้าทำงาน ทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้าคงเดิม	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.1.3 การพัฒนาความรู้ให้คู่คุณธรรม มีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วมผลิตสินค้าอย่างเป็น ธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ คืบกำไร ให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.1.4 ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญา และปราชญ์ชาวบ้าน	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.1.5 จะต้องมีการศึกษาหรือหาข้อ ยุติให้ได้ว่าจะเรียนรู้หรือพัฒนาองค์ ความรู้อย่างไรให้เหมาะสมกับสภาพ ภูมิสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของ ความพอเพียง ไม่อย่างนั้นการพัฒนา องค์ความรู้จะไม่ได้ข้อยุติ	14	82.4	3.0	เห็นด้วย ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ไม่ ยืนยัน
2.1.6 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้มี การพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการพัฒนา สินค้า เช่น หลังผลิตชิ้นงานแต่ละช่วง มีการตอบรับจากลูกค้าอย่างไร มีข้อ สั่งซื้อเพิ่มขึ้นเพราะอะไร และอาจ นำไปสู่การวิจัยเล็ก ๆ เพื่อการพัฒนา ต่อไป	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความรู้ ที่โรงเรียนพัฒนา สินค้าโรงเรียนให้มินิวัตกรรมการจะ พัฒนา	ผลการศึกษาด้วยเคลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.1.7 พัฒนาคำความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริง และรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนา สินค้า การผลิต คุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการ ของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.1.8 พัฒนาคำรู้เป็น 2 ส่วน คือ “ความรู้ ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ของ ท้องถิ่น และความรู้สากล เช่น การตลาด และเทคโนโลยี ฯลฯ”	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

จากตารางที่ 4-10 พบสาเหตุหลักของ โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้
เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรือสิ่งอื่นมาประเมินผล
โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ควรมีวิธีพิจารณา ด้านความรู้ โรงเรียน
เพื่อพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินิวัตกรรมการจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร ผลการศึกษา พบว่า
ผู้เชี่ยวชาญกับ 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้มีความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ
มีระดับความ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 3 วิธี ได้แก่ (2.1.3) การพัฒนาคำรู้ให้คู่คุณธรรม มีความ
สอดคล้องระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วมผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์คืน
กำไรให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2.1.4) ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ
เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน และ (2.1.7) พัฒนาคำรู้ให้ผู้เรียน

“รู้จักจริงและรอบด้าน” หรือรู้จักจริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น

1. รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ
2. รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า
3. รู้จริงเรื่องการทำนาย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย
4. รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ส่วนในลำดับรองลงมา

ผลการสัมภาษณ์รอบที่ 3 (รอบยืนยันผล)

ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 2 วิธี ได้แก่ (2.1.8) พัฒนาคำถามเป็น 2 ส่วน คือ “ความรู้ ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และความรู้สากล เช่น การตลาด และเทคโนโลยี ฯลฯ” ด้วยจำนวนผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 ท่าน และ (2.1.2) ควรพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าให้รู้จักจริง สามารถปฏิบัติได้ ควบคุมคุณภาพและแจกแจงกระบวนการผลิตให้บุคคลอื่นเข้าทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้าคงเดิม ด้วยจำนวนผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 ท่าน และส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจาก ความเห็นในระดับ “เห็นปานกลาง” ลงมา และหรือ ระดับ “ความสอดคล้องน้อย” ได้แก่ 3 วิธีการ ได้แก่ (2.1.1) ขึ้นอยู่กับสินค้าอะไร แบบไหน สินค้าบริการหรือสินค้าที่เป็นรูปธรรม ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงไม่น่าจะเกี่ยวกับตัวสินค้า นอกจากจะสอนหลักการเรื่องการดำเนินงานควรพิจารณาองค์ประกอบเรื่องต้นทุน กลุ่มลูกค้า และตัวสินค้ามากกว่า (2.1.5) จะต้องมีการศึกษาหรือหาข้อมูลให้ได้ว่า จะเรียนรู้หรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างไรให้เหมาะสมกับสภาพภูมิสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง ไม่อย่างนั้นการพัฒนาองค์ความรู้จะไม่ได้ข้อมูล และ (2.1.6) โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาสินค้า เช่น หลังผลิตชิ้นงานแต่ละช่วงมีการตอบรับจากลูกค้าอย่างไร มียอดขายซื้อเพิ่มขึ้นเพราะอะไร และอาจนำไปสู่การวิจัยเล็ก ๆ เพื่อการพัฒนาต่อไป

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้

หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ดังข้อที่ 1 แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นแสดงได้ตามตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 ปัจจัยด้านคุณธรรม ในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงในโรงเรียน
พัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม

ปัจจัยด้านคุณธรรม ในการพัฒนา สินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงใน โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี นวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง	
2.2.1 ตามหลักการทางการตลาด นักเรียนควรจะรู้เรื่องการตลาด เบื้องต้น ถ้าจะสอนเรื่องการขาย สินค้าและบริการ การคำนวณราคา การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค และลูกค้า รวมถึงความสะอาด ความ ปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเป็นสิ่งที่ สำคัญมาก กรณีสินค้าเป็นจำพวก อาหารต่าง ๆ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด ยืนยัน
2.2.2 การสร้างมาตรฐานสินค้า ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความ พึงพอใจทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้ขาย และผู้ซื้อ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย ยืนยัน
2.2.3 การตรวจสอบย้อนกลับ เมื่อ สินค้ามีปัญหาต้องมีผู้รับผิดชอบ	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด ยืนยัน
2.2.4 การพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจาก ชีวภาพในโรงเรียน	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด ยืนยัน
2.2.5 สินค้าที่มีคุณภาพและบริการที่ ดี จะสร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้า ความยั่งยืนของธุรกิจขึ้นกับผู้ผลิต (โรงเรียน) ที่จะต้องแข่งขันกับตัวเอง ในการพัฒนาสินค้าและบริการ ไม่ หยุดนิ่ง	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย ยืนยัน

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านคุณธรรม ในการพัฒนา สินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงใน โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี นวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปลผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง		
2.2.6 ด้านคุณธรรมซึ่งเป็นปัจจัยที่ สำคัญ ทั้งนี้การกำหนดราคาคควร คำนึงถึงต้นทุนวัสดุอุปกรณ์ ต้นทุน ทางความคิด หรือปัจจัยอื่นให้ ครอบคลุม เพื่อให้เกิดความยุติธรรม โดยตรงไม่ส่งผลกระทบต่อกับบุคลากร ในโรงเรียนทุกระดับ ไม่เบียดเบียน กัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทุก คนต้องมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.2.7 ความซื่อสัตย์ในการผลิตต้องมี ไม่ใช้มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมเพื่อ ลดต้นทุน ซึ่งแม้จะไม่มีผลแตกต่าง ในการออกฤทธิ์ แต่ด้านความซื่อสัตย์ ด้อยลงไป	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.2.8 ในการผลิตสินค้า ควรมีการ แบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยผลิต วัตถุดิบต่าง ๆ ให้เกิดความเท่าเทียม กัน ซึ่งอาจคำนึงถึงความยากง่ายของ แต่ละกิจกรรมด้วย	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.9 การบริการที่ตรงเวลา โดย กำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง จัดการให้มีประสิทธิภาพ	16	94.1	5.0	เห็นด้วย มาก ที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านคุณธรรมในการพัฒนา สินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงใน โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี นวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปลผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
2.2.10 การให้รางวัล เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจแก่ลูกค้าที่มียอดขายสูง และเป็นลูกค้าที่ดีตลอดมา	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.11 คุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญ ของบุคคลทุกอาชีพและเป็นเรื่อง ที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็น แบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวน คิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝัง และส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะ นำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือ กิจกรรม	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มาก ที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.12 ต้องมามองตัวตนของ กิจกรรมและสินค้าก่อน ว่าจะ นำไปใช้ในด้านใด เช่น - ถ้าใช้ในการบริโภคใน ชีวิตประจำวัน จะต้องมีคุณภาพดีใน ราคาและคุ้มค่า - ด้านสะท้อนอัตลักษณ์ Story มี ความจำเป็นเฉพาะตัวเพียงพอได้ - เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพอใจ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.13 ต้องเสริมสร้างบุคลากรใน องค์กร โดยเฉพาะบุคลากรครู ให้ ตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ อดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มาก ที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านคุณธรรมในการพัฒนา สินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงใน โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี นวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง		
2.2.14 การจัดการเรียนการสอนใน ทุกกลุ่มสาระวิชา ได้วางนโยบายให้ ครูทุกคน สอดแทรกจัดกิจกรรม โครงการคุณธรรมเพื่อปลูกฝัง นักเรียนให้มีความตระหนักตั้งมั่นใน ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จน กลายเป็นนวัตกรรมองค์กร	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.15 ต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐาน ทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักใน คุณธรรม ละอายใจเมื่อทำความผิด ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นในการทำ ความดี ซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความ เพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนิน กิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มาก ที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.16 ต้องทำบนฐานการไม่ แสวงหากำไร	15	88.2	3.0	เห็นด้วย ปานกลาง	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.2.17 ต้องเข้าใจว่ากำไรสูงสุดไม่ใช่ เป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือสิ่ง สำคัญ บางครั้งยอมขาดทุน เพราะ ขาดทุนคือกำไร เน้นประโยชน์ของ ผู้บริโภค	17	100.0	3.0	เห็นด้วย ปาน กลาง	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ไม่ ยืนยัน
2.2.18 วางระบบที่มีส่วนร่วมโดย เน้นย้ำหลักการด้านคุณธรรมให้เป็น ที่เข้าใจร่วมกัน เช่น ซื่อสัตย์ เอื้อ อาทร ไม่มุ่งกำไร ร่วมมือร่วมใจ พึ่งตนเอง จากนั้นร่วมกันออกแบบ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านคุณธรรม ในการพัฒนา สินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงใน โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี นวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง		
2.2.19 ระบบต้องโปร่งใส รองรับ การตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ทุก โอกาส มีระบบการรายงานผลที่ ครบถ้วนและกว้างขวาง	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มาก ที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.2.20 ส่งเสริมพฤติกรรมหรือกิจกรรม ต้นแบบที่ควรได้รับการยกย่อง	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ด้านคุณธรรมของ โรงเรียนที่มีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บ
ค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ดังข้อที่ 1 ต้องคำนึงถึง
คุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น โดย
ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด”
และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ (2.2.11) คุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุก
อาชีพและเป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิด
ชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้า
หรือกิจกรรม (2.2.13) ต้องเสริมสร้างบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะบุคลากรครู ให้ตระหนักใน
คุณธรรม มีความซื่อสัตย์ อดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (2.2.15) ต้อง
เสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม
ละเอียดใจเมื่อทำความผิด ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นในการทำมาค้าดี ซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความ
เพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ และ (2.2.19) ระบบต้อง
โปร่งใส รองรับการตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ทุกโอกาส มีระบบการรายงานผลที่ครบถ้วนและ
กว้างขวาง ส่วนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่านผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ให้ความสำคัญในระดับ “เห็น
ด้วยมากที่สุด” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ด้าน คือ 2.2.9) การบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนด
เป็นปฏิทินในการจัดส่ง จัดการให้มีประสิทธิภาพ ส่วนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป
ยืนยันผล ที่ให้ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

(2.2.1) ตามหลักการทางการตลาด มีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา ถ้าจะสอนเรื่องการขายสินค้าหรือการบริการ นักเรียนก็ควรรู้เรื่องหลักการตลาดเบื้องต้น การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบ ผู้บริโภคหรือลูกค้า ความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพคงเป็นสิ่งสำคัญมากกว่า กรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ (2.2.12) ต้องมามองตัวตนของกิจกรรมและสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น ถ้าใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและคุณค่า ด้านสะท้อนอัตลักษณ์ Story มีความจำเป็นเฉพาะตัวเพียงพอได้ เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพอใจ และ (2.2.14) การจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชา ได้วางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมเพื่อปลูกฝังนักเรียนให้มีความตระหนักตั้งมั่นในความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร ส่วนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ (2.2.3) การตรวจสอบย้อนกลับ เมื่อสินค้ามีปัญหาต้องมีผู้รับผิดชอบ (2.2.8) ในการผลิตสินค้าควรมีการแบ่งผลกำไรไปยังหน่วยผลิตวัตถุดิบต่าง ๆ ให้เกิดความเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจคำนึงถึงความยากง่ายของแต่ละกิจกรรมด้วย และ (2.2.10) การให้รางวัล เพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ลูกค้าที่มี ยอดสั่งซื้อสูง และเป็นลูกค้าที่ดีตลอดมา

และส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจากความเห็นในระดับ “เห็นปานกลาง” ลงมา และหรือ ระดับ “ความสอดคล้องน้อย” จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ (2.2.2) การสร้างมาตรฐานสินค้า ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ (2.2.5) สินค้าที่มีคุณภาพและบริการที่ดี จะสร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้า ความยั่งยืนของธุรกิจขึ้นกับผู้ผลิต (โรงเรียน) ที่จะต้องแข่งขันกับตัวเองในการพัฒนาสินค้าและบริการ ไม่หยุดนิ่ง (2.2.6) ด้านคุณธรรมซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทั้งนี้การกำหนดราคาควรคำนึงถึงต้นทุนวัสดุอุปกรณ์ ต้นทุนทางความคิด หรือปัจจัยอื่นให้ครอบคลุม เพื่อให้เกิดความยุติธรรม โดยตรงไม่ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในโรงเรียนทุกระดับ ไม่เบียดเบียนกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทุกคนต้องมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์ (2.2.7) ความซื่อสัตย์ในการผลิตต้องมี ไม่ใช่มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมเพื่อลดต้นทุน ซึ่งแม้จะไม่มีผลแตกต่างในการออกฤทธิ์ แต่ด้านความซื่อสัตย์ค่อยลงไป (2.2.16) ต้องทำบนฐานการไม่แสวงหากำไร (2.2.17) ต้องเข้าใจว่ากำไรสูงสุดไม่ใช่เป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือสิ่งสำคัญ บางครั้งยอมขาดทุน เพราะขาดทุนคือกำไร เน้นประโยชน์ของผู้บริโภค (2.2.18) วางระบบที่มีส่วนร่วมโดยเน้นย้ำหลักการด้านคุณธรรมให้เป็นที่เข้าใจร่วมกัน เช่น ซื่อสัตย์ เอื้ออาทร ไม่มุ่งกำไร ร่วมมือร่วมใจพึ่งตนเอง จากนั้นร่วมกันออกแบบ และ (2.2.20) ส่งเสริมพฤติกรรมหรือกิจกรรมต้นแบบที่ควรได้รับการยกย่อง

2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียน และบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

โดยพิจารณาจากด้านต่าง ๆ ดังที่แสดงในตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหารและครู ในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม

ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหาร และครู ในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R. ความ สอดคล้อง		
2.3.1 โรงเรียนที่ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงด้านอาชีพเกี่ยวกับสายอาชีพต่าง ๆ นโยบายการเรียนการสอน น่าจะชัดเจนอยู่แล้ว การให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่จะทำคือความรอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ขึ้นชั้น
2.3.2 กิจกรรมที่จะดำเนินการควรเน้นใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นกระบวนการที่สามารถนำไปขอมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ขึ้นชั้น
2.3.3 พัฒนาเยาวชนในชุมชนด้วยเทคนิคการพุดนำเสนอสินค้าตลอดจนบุคลิกภาพ	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ขึ้นชั้น
2.3.4 พิจารณาจากภูมิสังคมนั้น ๆ ที่ตนเองถนัด	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ขึ้นชั้น

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหาร และครู ในการพัฒนาสินค้าและ นวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียน พัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มึนวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัชยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.3.5 มาตรฐานและที่ไปที่มาของ สินค้า ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้ เสียในโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมใน เรื่องราว Story ของตัวสินค้า เพื่อ พัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร ให้เกิด ความพึงพอใจของทุกคนในโรงเรียน	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.6 ด้านมีเหตุผล คำตอบอยู่ที่ สินค้าที่จะผลิตออก ต้องสะท้อน ความต้องการของตลาดเป็นหลัก เมื่อ เลือกผลิตภัณฑ์ได้ก็ดูว่าจะเลือกใช้ วัตถุดิบอะไร โดยจะผลิตหรือจะ นำเข้าวัตถุดิบจากที่ไหน ที่สำคัญใคร จะเป็นผู้ผลิตให้ กำลังแรงงานเป็น ใคร มีเงื่อนไขการทำงานอย่างไร และมีนวัตกรรมอะไรมาช่วยแบ่งเบา หรือเพิ่มมูลค่าได้บ้าง	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.3.7 การพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่ โรงเรียนผลิตได้ จากกำลัง ความสามารถของคน งบประมาณ และเวลาที่มี กับการบริหารจัดการ ตามบริบทของโรงเรียน	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.8 วัฒนธรรมความเป็นอยู่ส่วน ใหญ่เขาใช้ชีวิตอย่างไร ถอดรหัส ความต้องการเขาออกมาให้ได้แล้ว เราจะรู้ทันทีว่าเราจะทำอะไรขาย	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหาร และครู ในการพัฒนาสินค้าและ นวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียน พัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
2.3.9 สภาพภูมิประเทศ นวัตกรรม สร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพจากวิกฤติให้เป็น โอกาส	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.10 ภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้อง กลมกลืนลงตัวไม่แข็งต่อความรู้สึก	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	0.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.11 ให้โรงเรียนทุกโรงเรียน จะต้องดำเนินการโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดย การสำรวจครู หรือสืบค้นหา ผู้ที่มี ทักษะทางวิชาชีพ จากภูมิปัญญา ท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็น วิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครู ที่ สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ชุมชน	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.12 ให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตาม หลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจาก เหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่จะ ได้รับจากการกระทำนั้น ทั้งใน ปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.13 มีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความมีเหตุผล ผู้บริหาร และครู ในการพัฒนาสินค้าและ นวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง ในโรงเรียน พัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มึนวัตกรรม	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัชยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.3.14 ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้อย่าฝืน	16	94.1	3.0	เห็นด้วย ปาน กลาง	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ไม่ ยืนยัน
2.3.15 กิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละ โรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่ แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่น ๆ ที่ประสบ ผลสำเร็จ	15	88.2	5.0	เห็นด้วย มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.3.16 ความมีเหตุผล เป็น ความสามารถที่จะอธิบายสิ่งที่ทำ หรือจะกระทำได้ว่าทำไม ผลที่ได้คือ อะไร คำอธิบายอาจมาจากการให้ เหตุผลหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือ ความเป็นไปได้ หรือเป็นความเชื่อ ตามแบบแผนประเพณี แต่ที่สำคัญ คือสร้างความเข้าใจและการยอมรับ ร่วมกัน โดยปราศจากอิทธิพลของตัว แปรอื่น ๆ เช่น อำนาจ สิ่งตอบแทน	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.3.17 คำนึงถึงมิติด้านเวลาด้วย เฉพาะหน้า ปานกลาง ระยะยาว เหตุผลที่เหมาะสมกับระยะเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับระยะอื่น ๆ	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านความมีเหตุผล การที่
จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ผู้บริหาร และครู ใช้ความมี
เหตุผลว่าควรจะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยพิจารณาจากด้านต่าง ๆ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น

โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ (2.3.12) ให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่จะได้รับจากการกระทำนั้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ ส่วนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 16 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ (2.3.1) โรงเรียนที่ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงด้านอาชีพเกี่ยวกับสายอาชีพต่าง ๆ นโยบายการเรียนการสอนน่าจะชัดเจนอยู่แล้ว การให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่จะทำคือความรอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา (2.3.2) กิจกรรมที่จะดำเนินการควรเน้นใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นกระบวนการที่สามารถนำไปขอมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น (2.3.3) พัฒนาเยาวชนในชุมชนด้วยเทคนิคการพูดนำเสนอสินค้าตลอดจนบุคลิกภาพ (2.3.5) มาตรฐานสินค้า ที่ไปที่มาของสินค้า ครู นักเรียน ผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมในเรื่องราว Story ของตัวสินค้า ควรพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ผลกำไรและการคืนผลกำไร ให้เกิดความพึงพอใจของคนในโรงเรียน (2.3.8) วัฒนธรรมความเป็นอยู่ส่วนใหญ่เขาใช้ชีวิตอย่างไร ถอดรหัสความต้องการเขาออกมาให้ได้แล้วเราจะรู้ทันทีว่าเราจะทำอะไรขาย (2.3.9) สภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมากเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤติให้เป็นโอกาส (2.3.10) ภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แย้งต่อความรู้สึก (2.3.13) มีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว และ (2.3.17) คำนึงถึงมิติด้านเวลาด้วย เฉพาะหน้า ปานกลาง ระยะยาว เหตุผลที่เหมาะสมกับระยะเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับระยะอื่น ๆ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ท่านอยู่ที่ร้อยละ 88.2 ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ (2.3.15) กิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ และในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ (2.3.7) การพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนผลิตได้ จากกำลังความสามารถของคน งบประมาณและเวลาที่มี กับการบริหารจัดการตามบริบทของโรงเรียน และ (2.3.11) ให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องดำเนินการโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครู หรือสืบค้นหา ผู้ที่มีทักษะทางวิชาชีพ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครู ที่สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน

ส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจากความเห็นในระดับ “เห็นปานกลาง” ลงมา และหรือ ระดับ “ความสอดคล้องน้อย” จำนวน 4 ด้าน

ได้แก่ (2.3.4) พิจารณาจากภูมิสังคมนั้น ๆ ที่ตนเองถนัด (2.3.6) ด้านมีเหตุผล คำตอบอยู่ที่สินค้าที่จะผลิตออก ต้องสะท้อนความต้องการของตลาดเป็นหลัก เมื่อเลือกผลิตภัณฑ์ได้ก็ดูว่าจะเลือกใช้วัตถุดิบอะไร โดยจะผลิตหรือจะนำเข้าวัตถุดิบจากที่ไหน ที่สำคัญใครจะเป็นผู้ผลิตให้ กำลังแรงงานเป็นใคร มีเงื่อนไขการทำงานอย่างไร และมีนวัตกรรมอะไรมาช่วยแบ่งเบาหรือเพิ่มมูลค่าได้บ้าง (2.3.14) ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้อย่าฝืน และ (2.3.16) ความมีเหตุผล เป็นความสามารถที่จะอธิบายสิ่งที่ทำหรือจะกระทำได้ว่าทำไม ผลที่ได้คืออะไร คำอธิบายอาจมาจากการให้เหตุผลหรือข้อมูลเชิงประจักษ์หรือความเป็นไปได้ หรือเป็นความเชื่อตามแบบแผนประเพณี แต่ที่สำคัญคือสร้างความเข้าใจและการยอมรับร่วมกันโดยปราศจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เช่น อำนาจ สิ่งตอบแทน

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้ากิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกรับค่าบริการได้ มีจุดมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการทำงาน โดยผ่านการศึกษาที่มีกิจกรรมสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นกับวิธีการป้องกันและแก้ไขดังแสดงในตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค					สรุปผล
	ความถี่	ร้อยละ	มัธยฐาน	ระดับใช้ในองค์กร	I.R.	
2.4.1 ก่อนดำเนินการจะต้องประเมินผลด้านบวก ด้านลบควบคู่กันไป หากกิจกรรมใดเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรดำเนินการต่อ เพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ	17	100.0	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้องที่สุด
2.4.2 ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน	17	100.0	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้องที่สุด

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้า และบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
2.4.3 ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ให้เกิด ความชำนาญ หาข้อผิดพลาดให้น้อย ที่สุด	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.4 แก้ปัญหาที่เกิด แก้ได้แต่บาง ปัญหา แก่ยากหรือแก้ไม่ได้ ก่อนที่ จะลงมือทำอะไร ต้องระเบิดจากข้าง ในก่อนถึงวิเคราะห์แล้ว จึงลงมือ ปฏิบัติ “ระเบิดจากข้างใน”	17	100.0	5.0	เห็นด้วย มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.5 การเรียนการสอนโดยใช้ สินค้าสร้างมูลค่าเป็นเครื่องมือ ไม่ จำเป็นต้องประสบความสำเร็จเสมอ ไป โดยทุกกระบวนการให้จด บันทึกเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดย ความร่วมมือของครูและนักเรียน ให้ เป็น Big data เพื่อพัฒนาสร้างป็น นวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับ การทำธุรกิจต่อไป	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.6 ต้องมีการทบทวนกิจกรรม ใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความ หลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถาม ปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบ เหตุผลเป็นรายบุคคล	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.7 ควรให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาส ศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์และ กระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิด ผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบของตนเอง และ ทดลองลงมือทำด้วยตนเอง	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้า และบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.4.8 สิ่งแรกคือการทำต้นแบบออก ทดสอบตลาดก่อน เพราะเมื่อไม่ บรรลุวัตถุประสงค์สามารถสู่ กระบวนการปรับปรุง แก้ไขได้	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.9 สิ่งต่อมาคือความคิดต่อยอด พัฒนา เมื่อผลิตภัณฑ์ได้รับการตอบ รับที่ดี โดยผ่านกระบวนการคิดของ นักเรียน และอย่างน้อยต้องทำ Mind map เพื่อดูช่องว่างและโอกาสที่จะ ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อปิดช่องว่าง ดังกล่าว	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.4.10 การมีภูมิคุ้มกันคือ การ เตรียมตัวให้พร้อมรับกับความ เปลี่ยนแปลง การไม่เป็นไปตามจุด มุ่งหวัง เป็นสังขรณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ ในความไม่ประมาท เตรียมแผน สำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่ อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อม รับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไข ปัญหา หรือความไม่แน่นอนที่ เกิดขึ้นได้	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.11 จะต้องใช้หลักการและ เหตุผลเข้ามาเพื่อบริหารจัดการ ความเสี่ยง มองจุดขายของตัวสินค้า และการให้บริการชัดเจน จะต้องมี	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้า และบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หาก ไม่เป็นดั่งที่หวังไว้ต้องนั่งกับที่แล้ว มาคั้นหารอบ ๆ ตัว แล้วเราจะพบ ทางออกมากมาย บางครั้งการแหงน หน้าขึ้นข้างบนเพื่อค้นหาอีกจะไม่ พบอะไรเลย แต่ถ้าเราก็มหันาลงดู พื้นดินจะพบอะไรมากมาย (พระ ราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ 9)							
2.4.12 วิธีการป้องกัน คือ ต้องศึกษา หาข้อมูลความต้องการของตลาด และความพึงพอใจของลูกค้าว่ามี ความต้องการประมาณไหน เช่น นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทาง โรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการ ของลูกค้ากลุ่มใดบ้าง จัดจำหน่ายที่ ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้า ต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์สินค้าหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก ผลิตภัณฑ์ ตามจำนวนที่ส่งออก เพื่อให้ เหลือค้างสต็อกเป็นเวลานาน จะทำ ให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.13 ปรับปรุงรสชาติอาหารหรือ ผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เก้ แปลกตา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้า และบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						สรุปผล
	ความถี่ การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธย ฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.	ความ สอดคล้อง	
2.4.14 ทบทวน ตรวจสอบทั้งระบบ การจัดทำ การผลิตว่ามีปัญหา ขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของ ปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.15 ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ของตลาดในชุมชน อำเภอ และ จังหวัดใกล้เคียง	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.16 การฝึกฝนจะเกิด ประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็น บทเรียนชีวิต	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.17 ต้องเหลือทางถอยในการทำ ธุรกิจ และมีหลักประกัน	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.4.18 การดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัตถุดิบ ความรู้ที่มีอยู่มาพัฒนาแบบ ค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมาก เกินไป หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ก็ไม่เสียหาย และลุกขึ้นมาทำใน ส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.19 ความมีสติรู้ตัวเป็นเงื่อนไข สำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึก สมาธิน่าจะช่วยให้	16	94.1	4.0	เห็นด้วย มาก	0.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.4.20 อย่ามองพฤติกรรมนอกรอบ ว่าไร้ค่า นำดำเนินไปทั้งหมด อาจ นำมาถอดบทเรียนร่วมกัน (ด้วย ความสมัครใจของผู้กระทำ)	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมที่ดี และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญห	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค						สรุปผล
	ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)						
	ความถี่	ร้อยละ	มัธยฐาน	ระดับใช้	I.R.	ความสอดคล้อง	
	การเห็นด้วย		(Mdn)	องค์กร			
2.4.21 ระวังภาวะคือยา การใช้แรงจูงใจทางลบ เช่น การลงโทษ การติเตียนบ่อย ๆ อาจให้ผลตรงข้าม	15	88.2	4.0	เห็นด้วยมาก	2.00	สอดคล้องน้อย	ไม่ยืนยัน

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้ากิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกค่าบริการได้ มีจุดมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการทำงาน โดยผ่านการศึกษามีกิจกรรมสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นกับวิธีการป้องกันและแก้ไข โดยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ (2.4.4) แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แก้ได้แต่บางปัญหา แก้ยากหรือแก้ไขไม่ได้ ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องระมัดระวังข้างในก่อนถึงวิเคราะห์แล้ว จึงลงมือปฏิบัติ “ระมัดระวังข้างใน” ส่วนในลำดับรองลงมา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ (2.4.1) ก่อนดำเนินการจะต้องประเมินผลด้านบวก ด้านลบควบคู่กันไป หากกิจกรรมใดเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรดำเนินการต่อ เพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ (2.4.2) ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน (2.4.3) ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญ หาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด (2.4.6) ต้องมีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล (2.4.7) ควรให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิดผลิตภัณฑ์ในรูปแบบของตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง (2.4.8) สิ่งแรกคือ การทำต้นแบบออกทดสอบตลาดก่อน เพราะเมื่อไม่บรรลุวัตถุประสงค์สามารถสู่กระบวนการปรับปรุง แก้ไขได้ (2.4.10) การมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลง การไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง เป็นสัจธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกัน คือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่

อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ (2.4.16) การฝึกฝนจะเกิดประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต และ (2.4.18) การดำเนินกิจกรรมต้องใช้วัตถุดิบ ความรู้ที่มีอยู่มาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมากเกินไป และหากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังก็ไม่เสียหาย ลุกขึ้นมาทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ (2.4.5) การเรียนการสอนโดยใช้สินค้าสร้างมูลค่าเป็นเครื่องมือ ไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จเสมอไป โดยทุกกระบวนการให้จับบันทึกเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยความร่วมมือของครูและนักเรียน ให้เป็น Big data เพื่อพัฒนาสร้างป็นนวัตกรรม ปัญญาประดิษฐ์ สำหรับการทำธุรกิจต่อไป (2.4.12) วิธีการป้องกัน คือ ต้องศึกษาหาข้อมูลความต้องการของตลาดและความพึงพอใจของลูกค้าว่ามีความต้องการประมาณไหน เช่น นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใดบ้าง จัดจำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์สินค้าหลาย ๆ ช่องทาง ให้เป็นที่รู้จัก และผลิตสินค้าตามจำนวนที่ส่งออก เพื่อไม่ให้เหลือค้างสต็อกเป็นเวลานาน จะทำให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้ (2.4.14) ทบทวน ตรวจสอบระบบการจัดการ การผลิตว่ามีปัญหาขึ้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA (2.4.15) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของตลาดในชุมชน อำเภอ และจังหวัดใกล้เคียง และ (2.4.19) ความมีสติรู้ตัวเป็นเงื่อนไขสำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิน่าจะช่วยให้

และส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจากระดับ “ความสอดคล้องน้อย” (I.R. > 2) หรือ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ (2.4.9) สิ่งต่อมาคือความคิดต่อยอด พัฒนา เมื่อผลิตภัณฑ์ได้รับการตอบรับที่ดี โดยผ่านกระบวนการคิดของนักเรียน และอย่างน้อยต้องทำ Mind map เพื่อดูช่องว่างและโอกาสที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อปิดช่องว่างดังกล่าว (2.4.11) จะต้องใช้หลักการและเหตุผลเข้ามาเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยง มองจุดขายของตัวสินค้า และการให้บริการชัดเจน จะต้องมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หากไม่เป็นดังที่หวังไว้ต้องนั่งกับที่แล้วมาค้นหารอบ ๆ ตัว แล้วเราจะพบทางออกมากมาย บางครั้งการแหงนหน้าขึ้นข้างบน เพื่อค้นหา มักจะไม่พบอะไรเลย แต่ถ้าเราก็มหันาลงดูพื้นดินจะพบอะไรมากมาย (พระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ 9) (2.4.13) ปรับปรุงรสชาติอาหารหรือผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เก๋ แปลกตา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ (2.4.17) ต้องเหลือทางถอยในการทำธุรกิจ และมีหลักประกัน (2.4.20) อย่ามองพฤติกรรมนอกรอบว่าไร้ค่า นำคำหนีไปทั้งหมด อาจนำมาถอดบทเรียนร่วมกัน (ด้วยความสมัครใจของผู้กระทำ) และ (2.4.21) ระวังภาวะคือยา การใช้แรงจูงใจทางลบ เช่น การลงโทษ การตีเตือน บ่อย ๆ อาจให้ผลตรงข้าม

2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ จำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร

สำหรับผล ด้านความพอประมาณ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ กิจกรรมดังกล่าวควรมีจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากประเด็นตามตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 ปัจจัยด้านการพิจารณาความพอประมาณในโรงเรียนควรมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้

ปัจจัยด้านการพิจารณาความพอประมาณ ในโรงเรียนควรมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่ที่เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้บ่อยครั้ง	I.R.	ความสอดคล้อง	
2.5.1 ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง โรงเรียนเน้นนโยบายเรื่องการทำกิจกรรมที่ให้ทุกคนมีทักษะมากน้อยแค่ไหน เช่น โรงเรียนอาจจะจัดตลาดนัดนักเรียน เอาผลผลิตที่นักเรียนทำนำมาจำหน่าย ให้เรียนรู้เรื่องการขาย การพูดคุยกับลูกค้า การคิดต้นทุน-กำไร การขายแบบไม่เอาเปรียบลูกค้า ไม่โลภและมีคุณธรรมในการค้า	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	2.00	สอดคล้องน้อย	ไม่ยืนยัน
2.5.2 พิจารณาจากองค์ประกอบภายในโรงเรียนคือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	0.00	สอดคล้องที่สุด	ยืนยัน
2.5.3 พิจารณาจากองค์ประกอบภายนอกคือ ความต้องการของตลาด ราคา	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	0.00	สอดคล้องที่สุด	ยืนยัน
2.5.4 กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ อย่างน่าพึงพอใจ	15	88.2	4.0	เห็นด้วยมาก	2.00	สอดคล้องน้อย	ไม่ยืนยัน

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการพิจารณาความ พอประมาณ ในโรงเรียนควรจะมี กิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บ ค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
2.5.5 ความต้องการของคนภายใน ความพอเพียงต่อความต้องการ เอื้อ ปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก	15	88.2	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.5.6 ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ ตัวสินค้า สำหรับการขยายตัวหรือ การเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการและนักเรียน ควรมีส่วนร่วมที่จะทำให้เกิดความ เข้มแข็งและมั่นคง	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	0.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.5.7 พิจารณาจากการทดลองตลาด เป็นเรื่องสำคัญที่สุด	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ยืนยัน
2.5.8 ควรมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและ มากขึ้นตอนต่อการบริหารจัดการ ตามกำลังความสามารถของคน ทุน ทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี เหมาะสม ต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้	17	100.0	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.5.9 ควรมีจำนวนกิจกรรมที่ เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิตหรือผู้ ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิต เหลือเพื่อขายไม่ได้ หรือผลิต ไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้อง สร้างสมดุลในทุกส่วน ไม่มากไม่น้อย เกินไป จนเกิดการเบียดเบียนหรือเกิน ตัว สรุปคือจำนวนพอเหมาะสมตาม สภาพการณ์ หรือสถานะที่บริหาร จัดการได้อย่างพอดี มีความสุขและ ยั่งยืน	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการพิจารณาความ พอประมาณ ในโรงเรียนควรมี กิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บ ค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)					สรุปผล	
	ความถี่การ เห็นด้วย	ร้อยละ	มัธยฐาน (Mdn)	ระดับใช้ใน องค์กร	I.R.		ความ สอดคล้อง
2.5.10 ถ้ามองด้านความพอประมาณ พิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายใน คือ พอเหมาะ กับความชอบ ศักยภาพและ ความสามารถของแต่ละคน แต่ละ โรงเรียนหรือไม่ 2) ปัจจัยภายนอก คือ พอเหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ในแต่ละ โรงเรียน หรือไม่ จะสร้างความพอดีให้เกิดขึ้น ได้ จะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน รู้บุคคล ความ พอประมาณจึงครอบคลุมความ พอเหมาะพอควรกับทุก ๆ เรื่อง	16	94.1	4.0	เห็นด้วยมาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน
2.5.11 การคิดหรือทำอย่างประมาณ ตนบนพื้นฐานความเป็นจริง ให้เกิด ความพอดี พอเหมาะสมควร โดย ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง และผู้อื่น	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.5.12 กิจกรรมที่พอกำลังของ นักเรียน ครู ไม่ควรเน้นธุรกิจ กำไร มากจนเกินไป เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ นักเรียนมีประสบการณ์มากกว่าการ หวังผลกำไร	17	100.0	4.0	เห็นด้วย มาก	2.00	สอดคล้อง น้อย	ไม่ ยืนยัน
2.5.13 ราคาสินค้าและบริการแต่ละ อย่าง ไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของเงินที่ นักเรียนได้รับสำหรับใช้จ่ายใช้สอย ในแต่ละวัน และควรมีสินค้าทดแทน	15	88.2	4.0	เห็นด้วย มาก	1.00	สอดคล้อง ที่สุด	ยืนยัน

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการพิจารณาความ พอประมาณ ในโรงเรียนควรจะมี กิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บ ค่าบริการได้	ผลการศึกษาด้วยเดลฟายเทคนิค ร่าง ตรวจสอบ และยืนยันผล (N=17)			สรุปผล
	ความถี่การ เห็นด้วย	ร้อยละ (Mdn)	ระดับใช้ใน I.R. องค์กร	
ในระดับรอง ๆ ลงไป อาจมีมุมมอง บริจาคสำหรับของที่จำเป็น โดยคิด ราคาถูกเพื่อไม่ให้รู้สึกว่ามีมาขอฟรี เป็นสินค้าที่ขอมรับไม่เป็นสินค้า ต้องห้าม				

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ในด้านความพอประมาณ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่า โรงเรียนควรมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรม จำนวนเท่าใด และพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ โดย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ผลความคิดเห็น สรุป ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ (2.5.8) ควรมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นตอนต่อการบริหารจัดการ ตามกำลังความสามารถของ คน ทุนทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี เหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 ท่าน ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ (2.5.2) พิจารณาจากองค์ประกอบภายใน โรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง (2.5.3) พิจารณาจากองค์ประกอบ ภายนอกคือ ความต้องการของตลาด ราคา (2.5.6) ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ตัวสินค้า สำหรับการขยายตัวหรือการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองและนักเรียนควรมีส่วนร่วม ที่จะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง และ (2.5.9) ควรมิจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิต หรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตเหลือเพื่อขายไม่ได้ หรือ ผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างสมดุลในทุกส่วน ไม่มากไม่น้อยเกินไป จนเกิดการ เบียดเบียนหรือเกินตัว สรุปคือจำนวนพอเหมาะสมตามสภาพการณ์ หรือสภาวะที่บริหารจัดการ ได้อย่างพอดี มีความสุขและยั่งยืน และ 2.5.10) ถ้ามองด้านความพอประมาณพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน คือ พอเหมาะกับความสุข ศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน แต่ละ โรงเรียนหรือไม่ และปัจจัยภายนอก คือ พอเหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ ในแต่ละโรงเรียนหรือไม่ จะสร้างความพอดีให้เกิดขึ้นได้ จะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล

ผู้ชุมชน รัฐบาล ความพอประมาณจึงครอบคลุมความพอเหมาะพอควรกับทุก ๆ เรื่อง ส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นสรุป ยืนยันผล ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แต่มีจำนวนจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความเห็นจำนวน 15 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 88.2 จำนวน 2 ด้าน คือ (2.5.5) ความต้องการของคนภายใน ความพอเพียงต่อความต้องการ เอื้อปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก และ (2.5.13) ราคาสินค้าและบริการแต่ละอย่าง ไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับใช้จ่ายใช้สอยในแต่ละวัน และควรมีสินค้าทดแทนในระดับรอง ลงไป อาจมีมุมของบริจาคสำหรับของที่จำเป็น โดยคิดราคาถูกเพื่อไม่ให้รู้สึกว่ามีมาขอฟรี เป็นสินค้าที่ยอมรับไม่เป็นสินค้าต้องห้าม

และส่วนประเด็นที่ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสรุป ไม่ผ่านการยืนยันผล เนื่องจากระดับ “ความสอดคล้องน้อย” (I.R. > 2) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ (2.5.1) ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง โรงเรียนเน้นนโยบายเรื่องการทำกิจกรรมที่ทำให้ทุกคนมีทักษะมากขึ้นแค่ไหน เช่น โรงเรียนอาจจะจัดตลาดนัดนักเรียน เอาผลผลิตที่นักเรียนทำนำมาจำหน่าย ให้เรียนรู้เรื่องการขาย การพูดคุยกับลูกค้า การคิดต้นทุน-กำไร การขายแบบไม่เอาเปรียบลูกค้า ไม่โลภและมีคุณธรรมในการค้า (2.5.4) กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ อย่างน่าพึงพอใจ (2.5.7) พิจารณาจากการทดลองตลาดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด (2.5.11) การคิดหรือทำอย่างประมาณตนบนพื้นฐานความเป็นจริง ให้เกิดความพอดี พอเหมาะสมควร โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่น และ (2.5.12) กิจกรรมที่พอกำลังของนักเรียน ครู ไม่ควรเน้นธุรกิจ กำไรมากเกินไป เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีประสบการณ์มากกว่าการหวังผลกำไร

โดยผู้วิจัยสรุปผลจำนวนปัจจัยหลัก และปัจจัยเพิ่ม และระดับการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในแต่ละรอบตามตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 สรุปผลจำนวนปัจจัยหลักและปัจจัยเพิ่มและระดับการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

สรุปปัจจัย	รอบร่างแบบ		รอบตรวจสอบ		รอบยืนยัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยย่อยผลยืนยัน	112	100.0	69	61.6	74	66.1
เพิ่มเติมปัจจัย	0	0.0	0	0.0	0	0.0
ปัจจัยสรุปไม่ยืนยันผล	0	0.0	43	38.4	38	33.9
ประเด็นปัจจัยย่อยทั้งหมด	112	100.0	112	100.0	112	100.0

จากตารางที่ 4-15 พบว่า สรุปผลประเด็นจากกระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ทั้ง 3 รอบ พบ 112 ประเด็น และสรุปผ่านการยืนยันประเด็นในรอบการยืนยันผลตามเงื่อนไข การวิจัยในรอบที่ 3 พบ 74 ปัจจัยย่อย ยืนยันผล คิดเป็นร้อยละ 66.1 และ 38 ปัจจัย สรุปไม่ยืนยันผล คิดเป็นร้อยละ 33.9

ส่วนที่ 2 การประเมินเชิงเปรียบเทียบโรงเรียนตัวอย่างกับโรงเรียนคุณะบุรีชัยพัฒนา พัทธาคม จำนวน 10 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ผลการประเมินเชิงเปรียบเทียบ โรงเรียนที่ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ด้วยการสร้างแบบประเมิน ผู้วิจัยได้ออกแบบประเมิน ครอบคลุม ในทุกประเด็น และผ่านการประเมินผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผ่านกระบวนการจริยธรรมการวิจัย และนำแบบประเมินที่ได้ไปประเมิน โรงเรียนต่าง ๆ ส่วนวิธีการในการประเมิน ผู้วิจัยได้ทำหนังสืออย่างเป็นทางการจากวิทยาลัย พาณิชยศาสตร์ มหาวิทาลัยบูรพา เพื่อในการขอความอนุเคราะห์เข้าไปประเมิน โรงเรียนด้วย แบบสอบถาม และพร้อมส่งแบบประเมินไปยังโรงเรียนล่วงหน้า เมื่อโรงเรียนตอบรับนัดหมาย ผู้วิจัยจึงเข้าตามกำหนด และทำการประเมินตามกระบวนการ โดยผลการประเมินแสดงได้ต่อไปนี้

จากแนวคิดตามกระบวนการวิจัยที่ได้วางไว้ ผู้วิจัยระบุคัดเลือกโรงเรียนตามเงื่อนไข ตัวอย่างอย่างน้อย 6 โรงเรียนเพื่อเข้าทำการประเมิน ด้วยแบบสอบถามประเมินที่ได้จากผลจาก กระบวนการก่อนหน้า แล้วนำไปผ่านประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วย 6 ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการตรวจสอบจริยธรรมการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจประเมินทั้งสิ้น จำนวน 14 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุณะบุรีชัยพัฒนาพัทลุง โดยข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนแสดง ได้ตามตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 รายชื่อโรงเรียนที่เข้าประเมิน

โรงเรียน ที่	ชื่อโรงเรียน	ปีที่จัดตั้ง (พ.ศ.)	เปิดสอนระดับ	ที่ตั้ง
SCH1	โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย	2455	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

โรงเรียน ที่	ชื่อโรงเรียน	ปีที่จัดตั้ง (พ.ศ.)	เปิดสอนระดับ	ที่ตั้ง
SCH2	โรงเรียนศรัทธาสมุทร	2451	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
SCH3	โรงเรียนเลขาขวัญราชบำรุง	2519	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลเลขาขวัญ อำเภอเลขาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี
SCH4	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา	2539	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลห้วยแก้ว อำเภอภู กามยาว จังหวัดพะเยา
SCH5	โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศล กิจพิทยาคม	2514	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
SCH6	โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา	2518	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ
SCH7	โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	2531	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลศาลาแดง อำเภอบาง น้ำเปรี้ยว จังหวัด ฉะเชิงเทรา
SCH8	โรงเรียนน้ำจวง	2535	อนุบาล- มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ตำบลป่อภาค อำเภอชาติ ตระการ จังหวัดพิษณุโลก
SCH9	โรงเรียนหนองขามพิทยา คม	2535	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลโนนสมบูรณ อำเภ บ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น
SCH10	โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนา พิทยาคม	2518	มัธยมศึกษา ตอนต้น-ปลาย	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

โรงเรียน ที่	ชื่อโรงเรียน	ปีที่จัดตั้ง (พ.ศ.)	เปิดสอนระดับ	ที่ตั้ง
SCH11	โรงเรียนท่าศาลาประชา รังสรรค์	2442	อนุบาล- มัธยมศึกษา ตอนต้น	ตำบลท่าศาลา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น
SCH12	โรงเรียนบ้านโป่งน้อย	2481	อนุบาล- มัธยมศึกษา ตอนต้น	ตำบลสุเทพ อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่
SCH13	โรงเรียนวัดล้านตอง	2472	ประถมศึกษา	ตำบลห้วยทราย อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
SCH14	โรงเรียนชุมชนวัดท่าเตื่อ	2466	อนุบาล- มัธยมศึกษา ตอนต้น	ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 4-16 เป็นข้อมูล 14 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย 2) โรงเรียนศรีทธาสมุทร 3) โรงเรียนเลขาวิทยาราชบำรุง 4) โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์พะเยา (โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ) 5) โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม (กรับใหญ่ว่องกุศลกิจฯ) 6) โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา 7) โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก (ไผ่ดำพิทยาคม รัชมังฯ) 8) โรงเรียนน้ำจวง 9) โรงเรียนหนองขามพิทยาคม 10) โรงเรียนชุมชนวัดท่าเตื่อ 11) โรงเรียนท่าศาลาประชารังสรรค์ 12) โรงเรียนบ้านโป่งน้อย 13) โรงเรียนวัดล้านตอง และ 14) โรงเรียนคุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม แต่ด้วยคุณสมบัติตัวอย่างที่ได้ระบุไว้เป็นโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมปลาย ทำให้มีจำนวน 10 โรงเรียน ที่ผ่านคุณสมบัติรวม โรงเรียนคุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 71.43 และโรงเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ 1) โรงเรียนชุมชนวัดท่าเตื่อ 2) โรงเรียนท่าศาลาประชารังสรรค์ 3) โรงเรียนบ้านโป่งน้อย และ 4) โรงเรียนวัดล้านตอง เนื่องจากเปิดสอนในระดับ อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบประเมิน

จากการประเมินโรงเรียน 14 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม ด้วยแบบประเมินที่ได้จากการศึกษาตอนต้น ในการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) อย่างไรก็ตามมีโรงเรียนที่ไม่ผ่านเงื่อนไขการเป็นตัวอย่างเป็นเนื่องจากระดับการศึกษาที่เปิดสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา ทำให้เหลือโรงเรียนเพียง 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม โดยผลการประเมินแสดงได้ต่อไปนี้

ตารางที่ 4-17 เปรียบเทียบผลการประเมินโรงเรียนที่เข้าประเมิน

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ	
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10			
<p>คำถามที่ 1: ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร มีคำถามย่อย 2 ข้อ</p> <p>ข้อที่ 1.1 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียก รับค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร ลักษณะกิจกรรม/อาชีพนวัตกรรมของโรงเรียน</p>														
1	ให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียน และประเภทของโรงเรียนที่พัฒนา โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดไว้ โรงเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
2	โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบโจทย์ คนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่มและผลผลิตในชุมชนพื้นที่ เช่น ขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำลูกกาแฟน้ำไปทำกระเป่า นำเมล็ดข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปภาพ หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด บริการกำจัดขุขลาย เป็นต้น ขึ้นอยู่กับว่าโรงเรียนแต่ละแห่งจะมีวัตถุดิบและโอกาสจะดำเนินการอะไร โรงเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่	✓	×	×	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	6	60	

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
3	สินค้าของโรงเรียนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย โรงเรียนใช้แนวคิดและกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
4	การดำเนินธุรกิจที่มีสินค้าและบริการ ควรตระหนักเสมอว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น โรงเรียนต้องมีการบริหารความเสี่ยงด้านนี้หรือไม่	✓	✓	✓	×	×	×	✓	✓	✓	✓	7	70
5	นวัตกรรมและสินค้าโรงเรียนควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศโรงเรียนได้นำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
6	ครอบครัว นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อ ยอดนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง โดยโรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
7	โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า ที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง โรงเรียนมีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสานกันหรือไม่	✓	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	9	90

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
8	โรงเรียนจัดให้มีขั้นตอนตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้า ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญมาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า โรงเรียนมีการนำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✓	6	60
9	โรงเรียนมีนวัตกรรมและสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงที่สามารถตอบโจทย์ให้ผู้ผลิตมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าได้สินค้าคุณภาพดี มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นตามความต้องการ โรงเรียนมีการนำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✓	6	60
10	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียนกิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
11	โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน ภาคราชการ ในการระดมเงินทุนเพื่อการผลิต การตลาด และการจัดการข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยขับเคลื่อนให้นวัตกรรมสินค้ามีความโดดเด่น กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✗	✗	✓	✗	✓	✗	✗	✓	✓	✓	5	50

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ	
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10			
ข้อที่ 1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 10 เกณฑ์														
ท่านผู้บริหาร ครู มีความรู้และนำไปใช้ทั้ง 10 เกณฑ์นี้หรือไม่อย่างไร														
1	โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิผลโดยทั่วไป ด้วยการวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ กิจกรรมนี้โรงเรียนเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90	
2	โรงเรียนใช้การประเมินผลคุณภาพของผลผลิตและการบริการพื้นฐานขององค์กร กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	×	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	8	80	
3	โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพ ความสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100	
4	โรงเรียนใช้การประเมินผลความสามารถในการทำกำไร ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน หลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	×	✓	✓	×	✓	5	50	
5	โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม และความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัดที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนใช้หลักการนี้หรือไม่	×	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80	

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
6	โรงเรียนมีกิจกรรมในการประเมินผล การสร้างขวัญและกำลังใจ ให้เป็น สิ่งจูงใจสมาชิกและพนักงานของ องค์กรมีความพยายามในการทำงาน มากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตาม เป้าหมายขององค์กรตลอดจน ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
7	โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจ และความรู้สึกที่ บุคคลหรือพนักงานมีต่อบทบาท หน้าที่การงานของตน กับผลตอบแทนที่องค์กรมอบให้ อย่างยุติธรรม กิจกรรมนี้โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✓	✗	✗	✓	✓	✓	✓	7	70
8	โรงเรียนใช้การประเมินผล การยอมรับและความยินยอมพร้อม ใจรับเป้าหมายขององค์กร โดย พนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้อง สามารถดำเนินการได้ กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
9	โรงเรียนใช้การประเมินผล การ ศึกษาค้นคว้า การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยน กลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อ การสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพแวดล้อม กิจกรรมนี้โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	9	90

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
10	โรงเรียนใช้การประเมิน สภาพแวดล้อม โดยการประเมินผล บุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ในด้านความ เลื่อมใสศรัทธาและเชื่อมั่น ที่กลุ่ม คนทั่วไปให้การสนับสนุน กิจกรรม นี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
<p>คำถามที่ 2: จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผล โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมี วิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรม นวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีกได้แก่อะไร</p>													
<p>คำถาม 2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร ความรู้คู่ นวัตกรรมโรงเรียน (School innovation knowledge)</p>													
1	โรงเรียนควรพัฒนาความรู้ด้าน กระบวนการผลิตสินค้าให้จริงจังและ ปฏิบัติได้ สามารถควบคุมคุณภาพ และแจกแจงกระบวนการผลิตให้ บุคคลอื่นเข้าทำงานทดแทนได้ โดย ที่คุณภาพสินค้าคงเดิม โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✗	✗	✗	✓	✗	✓	✓	5	50
2	โรงเรียนพัฒนาความรู้ให้คู่คุณธรรม มีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วมผลิตสินค้าและ แบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม คำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	8	80

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
3	โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยี ดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✓	7	70
4	โรงเรียนควรพัฒนาความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่	✗	✗	✓	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	6	60
5	โรงเรียนควรพัฒนาความรู้เป็น 2 ส่วน คือ “ความรู้ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และความรู้สากล เช่น การตลาด และเทคโนโลยี ฯลฯ” กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✓	7	70

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
<p>คำถาม 2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีกิจกรรมสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาลักษณะนี้ให้มีความดีที่มีมูลค่าสูงตั้งข้อที่ 1 แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร คุณธรรมคุณน้คุณงามโรงเรียน</p>													
1	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ตามหลักการทางการตลาด นักเรียน ควรจะต้องรู้เรื่องการตลาดเบื้องต้น ถ้าจะสอนเรื่องการขายสินค้าและ บริการ การคำนวณราคา การขาย สินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและ ลูกค้า รวมถึงความสะอาด ความ ปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเป็นสิ่งที่ สำคัญมาก กรณีสินค้าเป็นจำพวก อาหารต่าง ๆ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้ นำแนวทางไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
2	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการตรวจสอบย้อนกลับความ เป็นมาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทาง กระบวนการผลิตของผู้ผลิต เมื่อ สินค้ามีปัญหาต้องมีผู้รับผิดชอบ โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	×	✓	✓	✓	✓	6	60
3	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจาก ชีวภาพในโรงเรียน กิจกรรมนี้ โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	7	70
4	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการผลิตสินค้าควรมีการแบ่งปัน ผลกำไรไปยังหน่วยงานผลิตวัตถุดิบ ต่าง ๆ ให้เกิดความเท่าเทียม ซึ่งอาจ	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	×	✓	✓	7	70

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
	คำนึงถึงความยากง่ายของแต่ละกิจกรรมด้วย โรงเรียนนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่												
5	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมในการบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง ให้มีประสิทธิภาพ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	x	x	✓	✓	x	✓	✓	✓	✓	✓	7	70
6	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมในการให้รางวัล เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อหรือลูกค้าที่ดีตลอดมา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	x	x	✓		x	x	✓	x	✓	✓	4	40
7	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพและเป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรมโรงเรียนนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
8	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมในการพิจารณากิจกรรมและสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น - สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและคุ้มค่า	x	x	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	✓	6	60

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
	<p>ละอายเป็นใจในการทำผิด ไม่เอาर्डเอา</p> <p>เปรียบ ชื่อสตั๊ดสุจริต อดทน มีความ</p> <p>เพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนิน</p> <p>กิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ</p> <p>โรงเรียนได้นำแนวทางนี้ไปใช้</p> <p>หรือไม่</p>												
12	<p>โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม</p> <p>ในการจัดการระบบให้มีความ</p> <p>โปร่งใส รองรับการตรวจสอบได้</p> <p>จากทุกฝ่าย ทุกขั้นตอนและทุก</p> <p>โอกาส มีระบบการรายงานผลที่</p> <p>ครอบคลุมครบถ้วนในประเด็น</p> <p>สำคัญ ๆ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้</p> <p>นำไปใช้หรือไม่</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
	<p>คำถาม 2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมี</p> <p>ความเห็นว่า จะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร</p>												
1	<p>โรงเรียนมีกิจกรรมด้วยแนวทาง</p> <p>ความมีเหตุผล ด้านกิจกรรมอาชีพ</p> <p>ต่าง ๆ มีนโยบายการเรียนการสอน</p> <p>อย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เรื่อง</p> <p>ความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัด</p> <p>ฐานของสิ่งที่ กระทำอย่างมีความ</p> <p>รอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา</p> <p>โรงเรียนมีการนำแนวทางนี้ไปใช้</p> <p>หรือไม่</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
2	<p>โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการ</p> <p>ดำเนินการกิจกรรมที่เน้นการใช้</p> <p>เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็น</p>	✓	✓	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	✓	8	80

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ	
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10			
	กระบวนการที่สามารถนำไปขอมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น โรงเรียนใช้แนวคิดหรือไม่													
3	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล การพัฒนาเยาวชนในชุมชนด้วยเทคนิคการพุดนำเสนอสินค้า ตลอดจนบุคลิกภาพ โรงเรียนใช้แนวคิดนี้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	×	✓	✓	✓	6	60	
4	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการสร้างมาตรฐานและที่ไปที่มาของสินค้า ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมในเรื่องราว Story ของตัวสินค้า เพื่อพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร ให้เกิดความพึงพอใจของทุกคนในโรงเรียน โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	7	70	
5	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนผลิตได้ จากกำลังความสามารถของงบประมาณและเวลาที่มี กับการบริหารจัดการตามบริบทของโรงเรียน นำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80	

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
6	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลช่วยการศึกษา วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ โดยสรุปส่วนใหญ่ชุมชนใช้ชีวิตอย่างไร เพื่อนำมาถอดรหัสผลิตสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	✓	×	✓	✓	6	60
7	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤตให้เป็น โอกาส โรงเรียนนำแนวทางไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	✓	×	✓	×	✓	✓	✓	7	70
8	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แข็งต่อความรู้สึก กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	×	✓	✓	✓	8	80
9	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ช่วยให้โรงเรียนจะต้องดำเนินการ โครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหาและสอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับ	✓	×	✓	×	×	✓	□	✓	✓	✓	6	60

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
10	นักเรียน ครู ที่สนใจ เป็นความ ร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ชุมชน กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการให้ คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไป อย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความ เป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้คำนึงถึงผลที่จะ เกิดขึ้นจากการกระทำอย่างรอบคอบ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	8	80
11	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยความ มีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่ง รอบตัว โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้ หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
12	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลผ่าน กิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียน ถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดย แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจาก หน่วยงานอื่น ๆ ที่ประสบ ความสำเร็จ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
13	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ต้อง คำนึงถึงมิติด้านเวลา สำหรับ เหตุการณ์เฉพาะหน้า ปานกลาง และ ระยะยาว เนื่องจากเหตุผลที่เหมาะสม กับช่วงเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับ ช่วงเวลาอื่น ๆ โรงเรียนได้นำแนวคิด และหลักการไปใช้หรือไม่	✗	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	7	70

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
8	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วย การทำสินค้าต้นแบบออกทดสอบ ตลาด ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จะได้นำมาแก้ไขและปรับปรุง กระบวนการใหม่ กิจกรรมนี้ โรงเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่	✓	×	×	×	×	×	✓	✓	✓	✓	5	50
9	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความ เปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ไม่ เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสัจ ธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความ ไม่ประมาท เตรียมแผนสำรอง สำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่ อาจเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อม รับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไข ปัญหา หรือเผชิญกับความ ไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ โรงเรียนได้ นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90	
10	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วย วิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูล ความต้องการของตลาดและความพึง พอใจของลูกค้า เช่น นวัตกรรมและ ผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็น ที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใด จัด จำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับ หลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด	✓	×	✓	×	×	×	✓	✓	✓	6	60	

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
	ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์สินค้าในหลาย ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก ผลิตสินค้า ตามที่ต้องการส่งออก เพื่อไม่ให้ สินค้าเหลือค้างไว้เป็นเวลานาน และ ทำให้เสื่อมคุณภาพได้ โรงเรียนนำ หลักการนี้ไปใช้หรือไม่												
11	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย การทบทวน ตรวจสอบทั้งระบบการ จัดทำ การผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใด ที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จากนั้น ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของ ปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้ หรือไม่	✓	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
12	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วย การศึกษาความต้องการของตลาด ภายในชุมชน อำเภอ และจังหวัด ใกล้เคียงเกี่ยวกับความต้องการของ ตลาด โรงเรียนนำหลักการไปใช้ หรือไม่	✓	×	✓	×	×	✓	×	✓	✓	✓	6	60
13	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วย การฝึกฝนให้เกิดประสบการณ์และ เป็นบทเรียนชีวิต กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
14	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย การดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และความรู้ที่มีอยู่แล้วมา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
4	<p>มากกว่าภายนอกองค์กร โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่</p> <p>โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการ ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์สินค้า สำหรับการขยายตลาดหรือการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการและนักเรียนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง หลักการนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่</p>	✓	×	✓	×	✓	×	✓	✓	✓	✓	7	70
5	<p>โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นต่อการบริหารจัดการ ตามกำลังความสามารถของคน ทุนทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี เพื่อความเหมาะสมต่อการผลิตสินค้า นั้น ๆ ให้มีคุณภาพได้ โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่</p>	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
6	<p>โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตเหลือเพื่อขายไม่ได้ หรือผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างสมดุลในทุกส่วน จำนวน</p>	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
7	<p>การผลิตที่พอเหมาะสมควรตามสภาพการณ์ หรือจัดการได้อย่างพอดีสู่ความยั่งยืน โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่</p> <p>โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายในที่พอเหมาะ ตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล แต่ละโรงเรียน 2) ปัจจัยภายนอกที่พอเหมาะ กับภูมิสังคมสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์</p> <p>ในแต่ละโรงเรียน สร้างความพอดีให้เกิดขึ้น ที่ประกอบด้วยความรู้ เหตุ วัสดุ ฐาน ฐึประมาณ ฐึกาล ฐึชุมชน ฐึบุคคล ความพอประมาณที่ เหมาะสมกับทุกด้าน โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100
8	<p>โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณา ราคาสินค้าและบริการสำหรับนักเรียน ไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวัน และไม่กำหนดราคาถูกจนรู้สึกว่าเป็นของฟรี มีสินค้าให้เลือกตามราคาที่เหมาะสม และไม่ป็นสินค้าต้องห้าม โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่</p>	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80

จากตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน พร้อมกับการหาค่าร้อยละการดำเนินการ ได้เป็นประเด็นต่อไปนี้

คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร

1.1 กิจกรรมอาชีพ ที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร

พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมินในประเด็นข้อที่ 1) นโยบายของโรงเรียนให้เป็นประเภทของโรงเรียนที่พัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือกิจกรรมอาชีพ (1.1.1) ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 6) ครอบครัว นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อยอด นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง (1.1.6) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า ที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง โรงเรียนมีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสานกัน (1.1.17) และในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนมีส่วนจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมคิด ร่วมผลิต ออกมาเป็นสินค้านวัตกรรมของโรงเรียน (1.1.11)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) สินค้าของโรงเรียนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย (1.1.3) และในประเด็นข้อที่ 5) นวัตกรรมสินค้า โรงเรียน ควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ (1.1.5)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) การดำเนินธุรกิจที่มีสินค้าและบริการ ควรตระหนักเสมอว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (1.1.4)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบโจทย์คนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่มและผลผลิตให้คนในชุมชนพื้นที่ เช่น นำขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป๋านำเมล็ดข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปภาพหรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด และบริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นกับโรงเรียนแต่ละแห่งจะมีวัตถุประสงค์และโอกาสดำเนินการ (1.1.2) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนมีกิจกรรมที่มีขั้นตอนตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้า และให้ผู้เชี่ยวชาญมาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า

(1.1.9) และในประเด็นข้อที่ 9 โรงเรียนมีนวัตกรรมและสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงที่สามารถตอบโจทย์ให้ผู้ผลิตมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าได้รับสินค้าคุณภาพดี มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ตามความต้องการ

(1.1.10)

ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50.0 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ การจัดการระดมเงินทุนเพื่อการผลิต การตลาด และข้อมูลข่าวสารที่จะขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความโดดเด่น (1.1.12)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นในส่วนนี้

1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผล ในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการ กำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง

พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด (1.2.5)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 4 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพและความสำเร็จโดยวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ (1.2.1) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนมีกิจกรรมประเมินผล การสร้างขวัญกำลังใจและการจูงใจสมาชิกหรือพนักงานขององค์กรให้เกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร และพัฒนาเป็นความผูกพันต่อองค์กร (1.2.13) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยอมรับและความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสามารถดำเนินการได้ (1.2.16) และในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม (1.2.18)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้การประเมินผลคุณภาพของผลผลิตและการบริการพื้นฐานขององค์กร (1.2.2) ประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด ให้สามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานและกิจกรรมของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด (1.2.8) และประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง

การประเมินผลองค์กร โดยบุคคลทั่วไปในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ในด้านความ
 เลื่อมใสศรัทธา เชื่อมมั่น และให้การสนับสนุน (1.2.19)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ
 ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจและความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมี
 ต่อบทบาทหน้าที่และงานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทนที่ยุติธรรมจากองค์กรมอบให้
 (1.2.15) ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50.0 มี 1 ประเด็น ได้แก่
 ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้การประเมินผลความสามารถในการทำกำไรและผลประโยชน์ที่
 ได้รับจากการลงทุน หลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว (1.2.6)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบ
 ในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

คำถามที่ 2: จากเกณฑ์ 10 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่าน
 คิดว่าในการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลัก
 ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 หัวง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีส่วน
 อื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้าน
 ความรู้อย่างไร

โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของ
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีส่วนอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้าง
 กิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ควรมีวิธีพิจารณา ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มี
 นวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร จากตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมิน โรงเรียน
 จำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

พบว่า ไม่มี ประเด็นข้อประเมินใด ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100
 หรือ ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 พบเพียงส่วนในลำดับผลการประเมินในการ
 ดำเนินการร้อยละ 80 จำนวน 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ให้
 คู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ซื้อ ผู้ขายและ
 ผู้มีส่วนร่วม ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2.1.3) ส่วนในลำดับต่อมาผลการ
 ประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 2 ประเด็น คือในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนมีการพัฒนา
 ความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญา
 และปราชญ์ชาวบ้าน (2.1.4) และในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้แบ่งเป็น 2 ส่วน

คือ ความรู้ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และความรู้สากล เช่น การตลาด และเทคโนโลยี ฯลฯ

(2.1.8) ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 1 ประเด็น คือ

ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้โดยให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริง

ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ

รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า รู้จริงเรื่องการทำนาย การขาย การตลาด

ช่องทางการจำหน่าย รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา (2.1.7) และส่วน

ในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50.0 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่

1) โรงเรียนมีการพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าให้สามารถรู้จริง รู้ลึก และปฏิบัติได้ สามารถ

ควบคุมคุณภาพและแจกแจงกระบวนการผลิตให้ผู้อื่นเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้า

ยังคงเดิม (2.1.2)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนบูรณวิจิตรพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบใน
ทุกประเด็น ข้อประเด็นในส่วนนี้

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หาก
พิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ
เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร

จากการศึกษา ด้านคุณธรรมของโรงเรียนที่จะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการ
ได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรม
ต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จากตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมิน
โรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนบูรณวิจิตรพัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้
ดังนี้

พบว่าประเด็นมีผลการประเมิน ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100
จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้าง
บุคลากรในองค์กร ครู ให้มีความซื่อสัตย์ อุดม และมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต
(2.2.13)

ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็น
พื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความละเอียด
ในการทำผิด ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นอยู่ในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต อุดม และมีความเพียร
ใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ (2.2.15) และในประเด็นข้อที่
12) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการระบบที่โปร่งใส รongรับการตรวจสอบได้

ทุกฝ่าย ทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานผลที่ครบถ้วนและครอบคลุมในทุกประเด็น สำคัญ (2.2.19)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพ ที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงคนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะ ช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าและกิจกรรม (2.2.11) และในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้แนวทางโครงการด้านคุณธรรม โดยวางนโยบายให้ ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระวิชา เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความ ตระหนักตั้งมั่นในความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร(2.2.14)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการสอนเรื่องการขายสินค้าและบริการ ตามหลักการตลาดเบื้องต้น นักเรียนควรจะรู้เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา การขาย สินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและลูกค้า ความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเป็นสิ่ง สำคัญ กรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ (2.2.1)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจากชีวภาพ ในโรงเรียน (2.2.4) ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการผลิตสินค้าและ การแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยงานผลิตวัตถุดิบต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเท่าเทียม โดยพิจารณาจาก ความยากง่ายของแต่ละกิจกรรม (2.2.8) ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง ให้มีประสิทธิภาพ (2.2.9)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 2 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของ ผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทางกระบวนการผลิตของผู้ผลิต โดยเฉพาะเมื่อสินค้ามีปัญหาสามารถตรวจสอบ ย้อน ได้ (2.2.3) และในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณากิจกรรมสินค้า ก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีใน ราคาและคุ้มค่า สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัว สามารถตั้งราคาได้สูง เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ (2.2.12)

และส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 40 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการให้รางวัลเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ กับลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อและเป็นลูกค้าที่ดีตลอดมา (2.2.10)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

จากการศึกษาผลความเห็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ จากตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นข้อที่

1) โรงเรียนมีกิจกรรมด้านแนวทางการความมีเหตุผล ด้วยกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ มีนโยบายการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่กระทำอย่างรอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา (2.3.1) ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยความมีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว 2.3.13) และในประเด็นข้อที่ 12) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลผ่านกิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยงานอื่นที่ประสบผลสำเร็จ (2.3.15)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 4 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการดำเนินกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นกระบวนการที่นำไปขอมาตรฐานการผลิตสินค้าจากองค์กรต่าง ๆ ได้ ทำให้สามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น (2.3.2) ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนผลิตได้ ตามกำลังความสามารถของคน เวลา และงบประมาณที่มี ในบริบทการบริหารจัดการของโรงเรียน (2.3.7) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเห็นว่าการจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แย้งต่อความรู้สึก (2.3.10) ในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (2.3.12)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล จากสินค้าที่มีการออกแบบร่วมกับการสร้างเรื่องราว (Story) มีมาตรฐานและที่ไปที่มาของสินค้า ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของ ครู นักเรียน และผู้มีส่วน

ได้เสียในโรงเรียน ในการพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับทุกคน (2.3.5) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจาก วิกฤตให้เป็น โอกาส (2.3.9) และในประเด็นข้อที่ 13) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ต้องคำนึงถึงมิติ ด้านเวลา สำหรับเหตุการณ์เฉพาะหน้า ปานกลาง และระยะยาว เนื่องจากเหตุผลที่เหมาะสมกับ ช่วงเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาอื่น ๆ (2.3.17)

ส่วนในลำดับน้อยที่สุดผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชนในชุมชนด้าน เทคนิคการพูดและการนำเสนอสินค้า (2.3.3) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วย การศึกษาวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ชุมชน โดยสรุปส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอย่างไร เพื่อถอดรหัสความ ต้องการผลิตสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับชุมชน (2.3.8) และในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้ ความมีเหตุผล ด้วยให้โรงเรียนจะต้องดำเนินการ โครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบเสาะค้นหาและ สอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครู ที่สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน (2.3.11)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบใน ทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรม ที่เรียกค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการงาน โดยผ่าน ตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการ ป้องกันและแก้ไขอย่างไร

จากการศึกษา ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้า และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการ งาน โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว จาก ตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนา พิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 3 ประเด็น ได้แก่ พบว่าประเด็นมีเพียง ผลการประเมินในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จน เกิดความชำนาญและมีการทบทวนให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด (2.4.3) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียน ใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ มีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย

ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล (2.4.6) และในประเด็นข้อที่ 14) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัตถุประสงค์ อุปกรณ์ และ ความรู้ที่มีอยู่มาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมากจนเกินตัว หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังแล้วก็ไม่เสียหายมาก ลูกชิ้นทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น (2.4.18)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 8 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดย ก่อนจะดำเนินการต้องประเมินผลด้าน บวกด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่ทำแล้วเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรดำเนินการต่อเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ (2.4.1) ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ ในปัจจุบัน (2.4.2) ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขเฉพาะบางปัญหา ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องเริ่มจากการคิดวิเคราะห์แล้วถึงจะลงมือ ปฏิบัติ ด้วยหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” (2.4.4) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการให้เด็กนักเรียน ได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิดผลิตภัณฑ์ในแบบตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง (2.4.7) ในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียน ใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสังขรณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความ ไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับมือความเสี่ยงที่อาจจะ เกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่ เกิดขึ้นได้ (2.4.10) ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการทบทวน ตรวจสอบ ทั้งระบบการจัดทำ การผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จากนั้นดำเนินการแก้ไข ตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA (2.4.14) ในประเด็นข้อที่ 13) โรงเรียนใช้ หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนจนเกิดประสบการณ์ และประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต (2.4.16) และในประเด็นข้อที่ 15) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย ความมีสติรู้ตัวเป็นเงื่อนไข สำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ (2.4.19)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการเรียนการสอน โดยใช้สินค้าสร้างมูลค่า เป็นเครื่องมือ โดยทุกกระบวนการให้จดบันทึกเป็นข้อมูล โดยความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็น Big Data เพื่อพัฒนาและสร้างเป็นนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป (2.4.5) ในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยวิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูล ความต้องการของตลาด ความพึงพอใจผู้รับบริการ เช่น นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ที่ทาง โรงเรียน

จัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใด จัดจำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ตัวสินค้าในหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก ผลิตสินค้าตามจำนวนที่ตลาดต้องการส่งออก เพื่อไม่ให้สินค้าเหลือหรือค้างไว้เป็นเวลานาน จะทำให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้ (2.4.12) และในประเด็นข้อที่ 12) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการศึกษความต้องการของตลาดในชุมชนและอำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียงเกี่ยวกับความต้องการสินค้าของตลาด (2.4.15)

ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50.0 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบสินค้าออกทดสอบตลาดก่อน ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์จะได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการใหม่ (2.4.8)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบ ในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร

สำหรับผล ด้านความพอประมาณ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และจากตารางที่ 4-17 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

พบว่า ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 2 ประเด็น ได้แก่ พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมิน ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ จากการพิจารณาองค์ประกอบภายในโรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง (2.5.2) และในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความพอประมาณได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายในที่พอเหมาะ ตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล แต่ละโรงเรียน 2) ปัจจัยภายนอกที่พอเหมาะ กับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียน สร้างความพอดีให้เกิดขึ้น ที่ประกอบด้วยความรู้ เหตุ ฐผล ฐตน ฐประมาณ ฐกาล ฐชุมชน ฐบุคคล ความพอประมาณที่เหมาะสมกับทุกด้าน (2.5.10)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของบุคลากรภายในองค์กร การดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ภายในมากกว่าภายนอกองค์กร (2.5.5) และในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่

ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นตอนต่อการบริหารจัดการ ตามความสามารถของกำลังคน กำลังทรัพย์ และ วัสดุที่โรงเรียนมี เพื่อเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้ (2.5.8)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันการผลิตสินค้าเหลือขายไม่ได้ หรือผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างความสมดุลในทุกส่วน การผลิตมีจำนวนที่เหมาะสม ตามสภาพการณ์ หรือจัดการได้อย่างพอดีด้วยความยั่งยืน (2.5.9) และในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาราคาสินค้าและบริการสำหรับนักเรียน ไม่ควรเกิน ค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวัน และไม่กำหนดราคาถูกจนรู้สึกละอายใจของฟรี มีสินค้าให้เลือกตามราคาที่เหมาะสม และไม่ป็นสินค้าต้องห้าม (2.5.13)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ สินค้า สำหรับขยายตลาดและการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการและนักเรียนมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง (2.5.6)

ส่วนในลำดับน้อยที่สุดผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาจากองค์ประกอบ ภายนอกคือ ความต้องการของตลาด ราคา (2.5.3)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็น หัวข้อประเด็นในส่วนนี้

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
4	ครอบครัว นักเรียนและโรงเรียน มีส่วนร่วมกันในการคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อยอด และใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
5	โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า ที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์, ประชุมผู้ปกครอง, หนังสือชี้แจง มีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสาน	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
6	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
ข้อที่ 1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาไอซีทีที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์													
ท่านผู้บริหาร ครู มีความรู้และนำไปใช้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่อย่างไร													
1	โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด ให้สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงานตามกิจกรรมของโรงเรียน	✗	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
2	โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผล ในการสร้างขวัญกำลังใจและสภาพการจงใจให้สมาชิกหรือพนักงานขององค์กรเกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนพัฒนาความผูกพันต่อองค์กร	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	9	90

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
3	โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจ และความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่งานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทนที่ยุติธรรมจากองค์กรมอบให้	✓	×	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	7	70
4	โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	×	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
<p>คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 หัวง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร</p> <p>คำถาม 2.1) ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร ความรู้คู่นวัตกรรมโรงเรียน (School innovation knowledge)</p>													
1	โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ต้องผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วม ต้องคืนกำไรให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
2	โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน	✓	×	✓	✓	×	✓	×	✓	✓	✓	7	70

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
3	<p>โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิตคุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ <p>คำถาม 2.2) ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร คุณธรรมคุณนวัตกรรมการโรงเรียน</p>	x	x	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	✓	6	60
1	<p>โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ตามหลักการตลาดเบื้องต้น มีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและลูกค้า คำนึงถึงความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพสินค้า ในกรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ</p>	✓	✓	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	✓	8	80
2	<p>โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพ เป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังและส่งเสริม ดำรงตนให้เป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุย เป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าและกิจกรรม</p>	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	✓	9	90	

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
3	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณากิจกรรมและสินค้าก่อนนำไปใช้ในด้านใด เช่น - สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีคุณภาพดีในราคาและคุ้มค่า - สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัว สามารถตั้งราคาได้สูง - เรื่องเงินธนาคารหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ	x	x	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	✓	6	60
4	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างบุคลากร ในองค์กร ครู ให้มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์อดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1	10
5	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชา ได้วางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรมโครงการด้านคุณธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักเรียน มีความตระหนัก ตึงมั่น ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	9	90

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
6	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความละเอียดใจในการทำผิดไม่เอารัดเอาเปรียบ และตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1	100
											0		
7	โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดระบบให้มีความโปร่งใส รองรับการตรวจสอบได้ทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานที่ครอบคลุมและครบถ้วนในประเด็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1	100
											0		
คำถาม 2.3) ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร													
1	โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่	✓	x	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	8	80

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน										คะแนนรวม	ร้อยละ
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10		
6	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิดผลิตภัณฑ์ในแบบของตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง	x	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
7	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบสินค้าออกทดสอบตลาดก่อน แต่ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จะได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการใหม่	✓	x	x	x	x	x	✓	✓	✓	✓	5	50
8	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลา ก็จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้	✓	x	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
9	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการฝึกฝนจะเกิดประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
10	โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัตถุประสงค์ อุปกรณ์ และความรู้ที่มีอยู่ แล้วมาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำเกินตัว หากไม่เป็นที่ตามจุดมุ่งหวังแล้วก็ไม่เสียหายมาก ลูกขึ้นมาทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถามการประเมิน	โรงเรียนที่เข้าประเมิน											
		SCH1	SCH2	SCH3	SCH4	SCH5	SCH6	SCH7	SCH8	SCH9	SCH10	คะแนนรวม	ร้อยละ
คำถาม 2.5) ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีสินค้าและกิจการที่เรียกรับค่าบริการได้จำนวนดังกล่าวเท่าใด และพิจารณาจากอะไร (ความพอประมาณ: Moderation)													
1	โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นตอนในการบริหารจัดการ ตามความสามารถของกำลังคน กำลังทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี และเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90

จากตารางที่ 4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมิน โรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ที่ร้อยละ 100 ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ยืนยันผล ได้เป็นประเด็นต่อไปนี้

คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร

1.1 กิจกรรมอาชีพ ที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจการที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร

พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมินในประเด็นข้อที่ 1) นโยบายของโรงเรียนให้เป็นประเภทของโรงเรียนที่พัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือกิจกรรมอาชีพ (1.1.1) ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 6) ครอบครัว นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อยอด นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง (1.1.6) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า ที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง โรงเรียนมีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสานกัน (1.1.7) และในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนมีส่วนจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมคิด ร่วมผลิต ออกมาเป็นสินค้านวัตกรรมของโรงเรียน (1.1.11)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) สินค้าของโรงเรียนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย (1.1.3) และในประเด็นข้อที่ 5) นวัตกรรมสินค้าโรงเรียน ควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ (1.1.5)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) การดำเนินธุรกิจที่มีสินค้าและบริการ ควรตระหนักเสมอว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (1.1.4)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบ โจทย์คนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่มและผลผลิตให้คนในชุมชนพื้นที่ เช่น นำขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟไปทำกระเป๋า นำเมล็ดข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปภาพหรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด และบริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นกับโรงเรียนแต่ละแห่งจะมีวัตถุประสงค์และ โอกาสดำเนินการ (1.1.2) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนมีกิจกรรมที่มีขั้นตอนตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้า และให้ผู้เชี่ยวชาญมาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า (1.1.9) และในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนมีนวัตกรรมและสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงที่สามารถตอบ โจทย์ให้ผู้ผลิตมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าได้รับสินค้าคุณภาพดี มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ตามความต้องการ (1.1.10)

ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ การจัดการระดมเงินทุนเพื่อการผลิต การตลาด และข้อมูลข่าวสารที่จะขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความโดดเด่น (1.1.12)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบ ในทุกประเด็นในส่วนนี้

1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผล ในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการ กำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง

พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด (1.2.5)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 4 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพทั่วไป โดยการวัดระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ (1.2.1) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนมีกิจกรรมประเมินผล การสร้างขวัญกำลังใจและการจูงใจสมาชิกหรือพนักงานขององค์กร ให้เกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร และพัฒนาเป็นความผูกพันต่อองค์กร (1.2.13) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยอมรับและความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสามารถดำเนินการได้ (1.2.16) และในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่นการปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม (1.2.18)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้การประเมินผลคุณภาพของผลผลิตและการบริการพื้นฐานขององค์กร (1.2.2) ประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด ให้สามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานและกิจกรรมของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด (1.2.8) และประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กรโดยบุคคลทั่วไปในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ในด้านความเสื่อมสัทธิศา เชื่อมมัน และให้การสนับสนุน (1.2.19)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจและความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงาน มีต่อบทบาทหน้าที่และงานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทนที่ยุติธรรมจากองค์กรมอบให้ (1.2.15) ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้การประเมินผลความสามารถในการทำกำไรและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน หลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายแล้ว (1.2.6)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 10 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่ อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร

โรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ควรมีวิธีพิจารณา ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร จากตารางที่ 4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

พบว่า ไม่มีประเด็นข้อประเมินใด ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 หรือผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 พบเพียงส่วนในลำดับผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 จำนวน 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ให้คู่คุณธรรมต้องมีความซื่อสัตย์ ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ซื้อ ผู้ขายและผู้มีส่วนร่วมต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2.1.3) ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 2 ประเด็น คือในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน (2.1.4) และในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ความรู้ท้องถิ่น เช่น อุตสาหกรรมของท้องถิ่น และความรู้สากล เช่น การตลาด และเทคโนโลยี ฯลฯ (2.1.8) ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้โดยให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา (2.1.7) และส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนมีการพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าให้สามารถรู้จริง รู้ลึก และปฏิบัติได้ สามารถควบคุมคุณภาพและแจกแจงกระบวนการผลิตให้ผู้อื่นเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้ายังคงเดิม (2.1.2)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็น ข้อประเมินในส่วนนี้

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร

จากการศึกษา ด้านคุณธรรมของ โรงเรียนที่จะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการ ได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จากตารางที่ 4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมิน โรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

พบว่าประเด็นมีผลการประเมิน ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างบุคลากรในองค์กร ครู ให้มีความซื่อสัตย์ อดทน และมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (2.2.13)

ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความละเอียดใจในการทำผิด ไม่เอาผิดเอาเปรียบ ตั้งมั่นอยู่ในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน และมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ (2.2.15) และในประเด็นข้อที่ 12) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการระบบที่โปร่งใส รongรับการตรวจสอบได้ทุกฝ่าย ทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานผลที่ครบถ้วนและครอบคลุมในทุกประเด็นสำคัญ (2.2.19)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ (7) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพ ที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าและกิจกรรม (2.2.11) และในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้แนวทางโครงการด้านคุณธรรม โดยวางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระวิชา เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักตั้งมั่นในความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร (2.2.14)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการสอนเรื่องการขายสินค้าและบริการ ตามหลักการตลาดเบื้องต้น นักเรียนควรจะรู้เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและลูกค้า ความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเป็นสิ่งสำคัญ กรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ (2.2.1)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจากชีวภาพ

ในโรงเรียน (2.2.4) ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการผลิตสินค้าและการแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยงานผลิตวัตถุดิบต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเท่าเทียม โดยพิจารณาจากความยากง่ายของแต่ละกิจกรรม (2.2.8) ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง ให้มีประสิทธิภาพ (2.2.9)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 2 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทางกระบวนการผลิตของผู้ผลิต โดยเฉพาะเมื่อสินค้ามีปัญหาสามารถตรวจสอบได้ (2.2.3) และในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณากิจกรรมสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและคุ้มค่า สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัว สามารถตั้งราคาได้สูง เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ (2.2.12)

และส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 40 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการให้รางวัลเพื่อเป็นขวัญกำลังใจกับลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อและเป็นลูกค้าที่ดีตลอดมา (2.2.10)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนบูรณะบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

จากการศึกษาผลความเห็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ จากตารางที่ 4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนบูรณะบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนมีกิจกรรมด้านแนวทางความมีเหตุผล ด้วยกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ มีนโยบายการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่กระทำอย่างรอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา (2.3.1) ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยความมีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว (2.3.13) และในประเด็นข้อที่ 12) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลผ่านกิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยงานอื่นที่ประสบผลสำเร็จ (2.3.15)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 4 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการดำเนินกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ และเป็นกระบวนการที่นำไปขอมาตรฐานการผลิตสินค้าจากองค์กรต่าง ๆ ได้ ทำให้สามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น (2.3.2) ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนผลิตได้ ตามกำลังความสามารถของคน เวลา และงบประมาณที่มี ในบริบทการบริหารจัดการของโรงเรียน (2.3.7) ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แย้งต่อความรู้สึก (2.3.10) ในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (2.3.12)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 3 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล จากสินค้าที่มีการออกแบบร่วมกับการสร้างเรื่องราว (Story) มีมาตรฐานและที่ไปที่มาของสินค้า ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน ในการพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับคนทุกคน (2.3.5) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤตให้เป็นโอกาส (2.3.9) และในประเด็นข้อที่ 13) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ต้องคำนึงถึงมิติด้านเวลา สำหรับเหตุการณ์เฉพาะหน้า ปานกลาง และระยะยาว เนื่องจากเหตุผลที่เหมาะสมกับช่วงเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาอื่น ๆ (2.3.17)

ส่วนในลำดับน้อยที่สุดผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60.0 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชนในชุมชนด้านเทคนิคการพูดและการนำเสนอสินค้า (2.3.3) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการศึกษาวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ชุมชน โดยสรุปส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอย่างไร เพื่อถอดรหัสความต้องการผลิตสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับชุมชน (2.3.8) และในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยให้โรงเรียนจะต้องดำเนินการโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบเสาะค้นหาและสอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครูที่สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน (2.3.11)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการทำงาน โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร

จากการศึกษา ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอาชีพและพัฒนาทักษะการทำงาน โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว จากตารางที่ 4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียนรวมโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 3 ประเด็น ได้แก่ พบว่าประเด็นมีเพียงผลการประเมินในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญและมีการทบทวนให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด (2.4.3) ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ มีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล (2.4.6) และในประเด็นข้อที่ 14) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัตถุประสงค์ และความรู้ที่มีอยู่มาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมากจนเกินตัว หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังแล้วก็ไม่เสียหายมาก ลูกขึ้นทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น (2.4.18)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 8 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดย ก่อนจะดำเนินการต้องประเมินผลด้านบวกด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่ทำแล้วเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรงไม่ควรดำเนินการต่อเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ (2.4.1) ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน (2.4.2) ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขเฉพาะบางปัญหา ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องเริ่มจากการคิดวิเคราะห์แล้วถึงจะลงมือปฏิบัติ ด้วยหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” (2.4.4) ในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิดผลิตภัณฑ์ในแบบตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง (2.4.7) ในประเด็นข้อที่ 9) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์

ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสังขรณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งต้นอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ (2.4.10) ในประเด็นข้อที่ 11) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการทบทวนตรวจสอบทั้งระบบการจัดทำ การผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จากนั้นดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA (2.4.14) ในประเด็นข้อที่ 13) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนจนเกิดประสบการณ์ และประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต (2.4.16) และในประเด็นข้อที่ 15) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย ความมีสติรู้ตัว เป็นเงื่อนไขสำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ (2.4.19)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการเรียนการสอน โดยใช้สินค้าสร้างมูลค่า เป็นเครื่องมือ โดยทุกกระบวนการให้จัดบันทึกเป็นข้อมูล โดยความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็น Big data เพื่อพัฒนาและสร้างเป็นนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป (2.4.5) ในประเด็นข้อที่ 10) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยวิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูล ความต้องการของตลาด ความพึงพอใจผู้รับบริการ เช่น นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใด จัดจำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ตัวสินค้าในหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก ผลิตสินค้าตามจำนวนที่ตลาดต้องการส่งออก เพื่อไม่ให้สินค้าเหลือหรือค้างไว้เป็นเวลานาน จะทำให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้ (2.4.12) และในประเด็นข้อที่ 12) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการศึกษาค้นหาความต้องการของตลาดในชุมชนและอำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียงเกี่ยวกับความต้องการสินค้าของตลาด (2.4.15)

ส่วนในผลการประเมินในการดำเนินการน้อยที่สุดที่ร้อยละ 50 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบสินค้าออกทดสอบตลาดก่อน ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์จะได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการใหม่ (2.4.8)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็นข้อประเด็นในส่วนนี้

2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร

สำหรับผล ด้านความพอประมาณ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และจากตารางที่

4-18 ผู้วิจัยสรุปผลการประเมินโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน รวมโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม พร้อมกับการหาค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

พบว่า ผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 มี 2 ประเด็น ได้แก่ พบว่าประเด็น มีเพียงผลการประเมิน ในประเด็นข้อที่ 1) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ จากการพิจารณา องค์ประกอบภายในโรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง (2.5.2) และในประเด็นข้อที่ 7) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความ พอประมาณ ได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายในที่พอเหมาะ ตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล แต่ละโรงเรียน 2) ปัจจัยภายนอกที่พอเหมาะ กับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียน สร้างความพอดีให้เกิดขึ้น ที่ประกอบด้วย การรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน รู้บุคคล ความพอประมาณที่เหมาะสมกับทุกด้าน (2.5.10)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 90 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 3) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของบุคลากรภายในองค์กร การดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ภายในมากกว่าภายนอก องค์กร (2.5.5) และในประเด็นข้อที่ 5) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นตอนต่อการบริหารจัดการ ตามความสามารถของกำลังคน กำลังทรัพย์ และ วัสดุที่โรงเรียนมี เพื่อเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้ (2.5.8)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 80 ได้แก่ 2 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 6) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับ ผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันการผลิตสินค้าเหลือขายไม่ได้ หรือ ผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างความสมดุลในทุกส่วน การผลิตมีจำนวนที่เหมาะสม ตามสภาพการณ์ หรือจัดการได้อย่างพอดีสู่ความยั่งยืน (2.5.9) และในประเด็นข้อที่ 8) โรงเรียนใช้ หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาราคาสินค้าและบริการสำหรับนักเรียน ไม่ควรเกิน ค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวัน และไม่กำหนดราคาถูกจนรู้สึกรู้สึกว่าเป็น ของฟรี มีสินค้าให้เลือกตามราคาที่เหมาะสม และไม่เป็นสินค้าต้องห้าม (2.5.13)

ส่วนในลำดับต่อมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 70 มี 1 ประเด็น คือ ในประเด็นข้อที่ 4) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ สินค้า สำหรับขยายตลาดและการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการและนักเรียนมี ส่วนร่วม จะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง (2.5.6)

ส่วนในลำดับน้อยที่สุดผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 60 มี 1 ประเด็น ได้แก่ ในประเด็นข้อที่ 2) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาจากองค์ประกอบภายนอกคือ ความต้องการของตลาด ราคา (2.5.3)

โดยที่ผลการประเมินของโรงเรียนคุระบุรีรัชชพัฒนาพิทยาคม มีการดำเนินการครบในทุกประเด็น หัวข้อประเด็นในส่วนนี้

บทสรุปเปรียบเทียบผลวิจัยเดลฟายกับการประเมินโรงเรียน ในการนำไปปฏิบัติทั้ง 10 โรงเรียน ดังนี้

คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร

1.1 กิจกรรมอาชีพ ที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร

1.1.1 โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบโจทย์คนในชุมชน โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กิจกรรมสินค้า และผลผลิตของชุมชนในพื้นที่ เช่น นำขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป่า ผลิตสินค้าจากเมล็ดข้าว และบริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นกับว่าแต่ละโรงเรียนจะมีวัตถุดิบและโอกาสดำเนินการ

จากการประเมินผล พบว่ามีจำนวน 6 โรงเรียน ที่ได้นำไปปฏิบัติ ส่วน 4 โรงเรียน ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรจะศึกษาคำถามข้อนี้ให้ดี เนื่องจากในแต่ละชุมชนหรือโรงเรียนของแต่ละท้องถิ่นจะมีวัตถุดิบที่เหลือใช้แตกต่างกันออกไปไม่เหมือนกัน ผู้บริหารโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ ไม่ควรจะมีมองข้ามหลักเกณฑ์ในข้อนี้ ควรจะศึกษาและพัฒนาให้เกิดมูลค่าเพิ่ม โดยการไปศึกษาหาความรู้จากชุมชนหรือโรงเรียนอื่นที่ดำเนินการแล้วประสบความสำเร็จ เพื่อนำมาปรับใช้กับท้องถิ่นของตนเอง

1.1.2 การดำเนินธุรกิจด้วยสินค้าและบริการ ต้องตระหนักไว้เสมอว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ธุรกิจตลอดเวลา

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติจำนวน 7 โรงเรียน ส่วนอีก 3 โรงเรียนยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า การดำเนินธุรกิจ สินค้าและบริการควรจะมีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของตลาดภายนอก โดยใช้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนา ซึ่งจะช่วยให้สินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนสู้คู่แข่งได้

1.1.3 นวัตกรรมและสินค้าของโรงเรียน ต้องมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศของแต่ละท้องถิ่น

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่เห็นด้วยกับข้อความนี้จำนวน 8 โรงเรียน อีก 2 โรงเรียน ที่ยังไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า วัตถุประสงค์ของแต่ละท้องถิ่นมีความสำคัญต่อสินค้าที่ผลิตออกมาใช้ในการอุปโภคและบริโภค โรงเรียนที่ยังไม่เห็นด้วยควรจะทำให้ความสำคัญในการสำรวจและศึกษาสภาพแวดล้อม หรือบริบทของท้องถิ่นตนเองว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าเป็นอย่างไร เช่น ผู้บริโภคที่มีความแตกต่างด้านการนับถือศาสนาพุทธและอิสลาม เป็นต้น มีข้อจำกัดในการใช้สินค้าอย่างไร นวัตกรรมสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่ผลิตออกมาต้องมีความสอดคล้อง ถ้ายังไม่สอดคล้องควรจะต้องปรับและพัฒนาให้เข้ากับความต้องการของตลาด

1.1.4 ครอบครั นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันในการคิดนวัตกรรม เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่สามารถต่อยอด ใช้ประโยชน์ให้กับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

จากการประเมินผล พบว่ามีจำนวน 9 โรงเรียนที่นำข้อความนี้ไปปฏิบัติ ส่วนอีก 1 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า ครอบครั นักเรียน และโรงเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญของชุมชนและเป็นผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจในบริบทท้องถิ่นของตนเองเป็นอย่างดี ดังนั้นในการคิดพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและสร้างนวัตกรรมของสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ทุกฝ่ายควรจะมีร่วมมือกัน พัฒนานวัตกรรมและต่อยอดสินค้าของท้องถิ่นตนเองให้เป็นที่ยอมรับของตลาดภายนอก

1.1.5 โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้าที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง มีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสาน

จากการประเมินผล พบว่ามีจำนวน 9 โรงเรียนที่นำไปปฏิบัติ ส่วนอีก 1 โรงเรียนไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า การที่โรงเรียนใช้สื่อประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาให้ลูกค้าทราบถึงสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนในหลาย ๆ ด้านย่อมเป็นสิ่งที่ดีและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้สินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนเป็นที่รู้จักสู่ตลาดภายนอกเป็นอย่างดี และช่องทางสื่อโฆษณาที่ใกล้ตัวที่สุดและเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดก็คือ การประชุมผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียน หรือการใช้โฆษณาทางสื่อออนไลน์ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมาก

1.1.6 โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิดนวัตกรรม เพื่อผลิตสินค้าออกมาเป็นของโรงเรียน

จากการประเมินผล พบว่าโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน ส่วนอีก 1 โรงเรียน ไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยคิดว่าหัวข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ทุกโรงเรียนต้องยึดถือปฏิบัติ เพราะกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและนักเรียนเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญที่สุด จะขาดฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้ ดังนั้น การมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ และร่วมกันผลิต จึงจะออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนได้

1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านผู้บริหาร ครู มีความรู้และนำไปใช้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ อย่างไร

1.2.1 โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด สามารถนำมาสู่การปฏิบัติงานตามกิจกรรมของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 8 โรงเรียน มีอีก 2 โรงเรียน ที่ไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 80 ของโรงเรียนที่ประเมิน การประเมินผลองค์กรที่เกิดประสิทธิผล โดยการใช้ 19 หลักเกณฑ์ที่นักวิชาการกำหนดไว้เป็นแนวทางนำไปปฏิบัติหรือปรับใช้กับกระบวนการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนนั้น ผู้วิจัยคิดว่า การจะนำหลักเกณฑ์ทั้ง 19 เกณฑ์ไปใช้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแต่ละแห่งที่แตกต่างกัน ว่าหลักเกณฑ์ใดจะมีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิตของโรงเรียนใด และทำให้โรงเรียนนั้นได้รับผลประโยชน์สูงสุด

1.2.2 โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผล ในการสร้างขวัญกำลังใจและการจูงใจสมาชิกและพนักงานขององค์กรให้เกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมาย และพัฒนาสู่ความผูกพันต่อองค์กร

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด หน่วยงานใดหรือองค์กรใดที่มีผลตอบแทนที่ดีให้กับพนักงาน จะเป็นการสร้างความมั่นคง ความทุ่มเทและแข่งขันกันในการทำงาน ส่งผลให้พนักงานมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีต่อองค์กรตามมา ดังนั้น โรงเรียนที่ไม่นำไปปฏิบัติควรจะศึกษาถึงความสำคัญของหัวข้อนี้ให้ดี

1.2.3 โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจที่บุคคลและพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่งานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทนที่ยุติธรรมจากองค์กรมอบให้

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 7 โรงเรียน มีอีก 3 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 70 ของโรงเรียนที่ประเมิน บทบาทหน้าที่ของบุคคลต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีความสำคัญทั้งสิ้น ผู้วิจัยเห็นว่าการประเมินความพึงพอใจของพนักงานที่ปฏิบัติงานในองค์กร เป็นเรื่องทีละเอียดอ่อน ควรยึดหลักความซื่อสัตย์ ยุติธรรม การให้ผลตอบแทน ควรมีหลักเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียที่จะตามมาในภายหลัง

1.2.4 โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่น การปรับตัว คือความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่เห็นด้วยจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่าการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และกระบวนการในการทำงานของแต่ละโรงเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้บริหาร โรงเรียน ครู ควรศึกษาหลักเกณฑ์นี้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนตนเอง เกี่ยวกับกระบวนการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ต้องศึกษาถึงสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะตลาดภายนอกเป็นสำคัญ ซึ่งโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติต้องพิจารณา

คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีการพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้า โรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร ความรู้คู่นวัตกรรมโรงเรียน (School innovation knowledge)

2.1.1 โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรมและแบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วม มีการคืนกำไรให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติจำนวน 8 โรงเรียน มี 2 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 80 ของโรงเรียนที่ประเมิน ความรู้ คุณธรรม และความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ต้องมีกระบวนการทั้งสามอย่าง ตั้งแต่เริ่มต้นจากผู้ผลิตและผู้ขายคือ โรงเรียน จนถึงผู้ซื้อหรือลูกค้า ทุกฝ่ายจะต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อกันและกัน การแบ่งปันผลประโยชน์หรือกำไรให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งที่สำคัญ โรงเรียนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติควรจะนำหลักเกณฑ์นี้ไปพิจารณาด้วย

2.1.2 โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติจำนวน 7 โรงเรียน มี 3 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 70 ของโรงเรียนที่ประเมิน การพัฒนาความรู้ โดยการผสมผสานความรู้ในแขนงต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก โรงเรียนที่ยังไม่ได้ นำไปปฏิบัติควรจะต้องศึกษาและนำไปพิจารณาให้ดี เพราะการนำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้ประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน น่าจะเป็นการสร้างผลดีกับโรงเรียนท่านมากกว่า เพราะจะเป็นการช่วยพัฒนาสินค้าของโรงเรียนท่าน ให้มีมาตรฐานที่ดี มีมูลค่าสูงขึ้น และสามารถแข่งขันกับตลาดภายนอกได้

2.1.3 โรงเรียนควรมีการพัฒนาความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริง ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น

- รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ
 - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า
 - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย
 - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล
- ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา นั้น

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติจำนวน 6 โรงเรียน มีอีก 4 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 60 ของโรงเรียนที่ประเมิน การพัฒนาความรู้ ในกับผู้เรียนถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ไม่ว่าผู้เรียนนั้นจะเป็น ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน และบุคลากรต่าง ๆ ของโรงเรียน ควรจะมีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การไปศึกษาดูงาน นอกสถานที่ เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ต้องอาศัยความรู้จาก บุคคลดังกล่าวมาสร้างนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะฉะนั้น การเรียนรู้อันไม่มีวันสิ้นสุด ดังนั้น โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำหลักเกณฑ์ข้อนี้ไปปฏิบัติ ควรจะศึกษา ความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำไปพัฒนาสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนท่านต่อไป ซึ่งองค์ความรู้ทั้งหมดนี้ เป็นการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนานวัตกรรมเหล่านี้ดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้ค่านึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร คุณธรรมคุณนวัตกรรมโรงเรียน

2.2.1 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมตามหลักการตลาดเบื้องต้น มีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและลูกค้า คำนึงถึงความสะอาดปลอดภัยและคุณภาพของสินค้า ในกรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติจำนวน 8 โรงเรียน มีอีก 2 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 80 ของโรงเรียนที่ประเมิน หลักเบื้องต้นของการตลาดในการซื้อขายสินค้าและบริการ การคำนวณราคาต้นทุน ราคาขาย เพื่อไม่ให้เกิดการเอาเปรียบระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย การผลิตสินค้าที่สะอาด ปลอดภัย มีคุณภาพ โดยทุกฝ่ายควรยึดหลักคุณธรรมเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนต่าง ๆ ควรจะยึดถือเป็นหลักในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน เพราะจะเป็นการสร้างเชื่อถือ ความพึงพอใจให้กับลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญ

2.2.2 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพ ให้เป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรม

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การปลูกฝังพื้นฐานด้านคุณธรรมให้กับบุคคลต่าง ๆ ในแต่ละอาชีพนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญ การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู ควรจะปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมประจำใจติดตัวไว้เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าและกิจกรรมของโรงเรียน เป็นสิ่งที่ดีนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ด้วย

2.2.3 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณาก่อนว่ากิจกรรมและสินค้าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น

- สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและคุ้มค่า
- สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัวสามารถตั้งราคา

ได้สูง

- เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 6 โรงเรียน มี 4 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 60 ของโรงเรียนที่ประเมิน การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนควรกำหนดราคาที่มีคุณธรรม และให้เหมาะสมกับชนิดของสินค้าหรือกิจกรรมนั้น ๆ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติควรจะศึกษาให้ดี เพราะ

สินค้าแต่ละประเภทใช้วัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิต และความยากง่ายในการผลิตไม่เหมือนกัน จึงทำให้มีต้นทุนในการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดราคาสินค้าที่ผลิตที่เป็นธรรมต่อลูกค้า

2.2.4 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างบุคลากรในองค์กรและครู ให้มีความตระหนักในความซื่อสัตย์ อดทน และมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปใช้ปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 จากโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารทุกโรงเรียนมีความตระหนักในด้านคุณธรรมกับบุคลากรครูเป็นสิ่งสำคัญ การจะปลูกฝังด้านคุณธรรมให้กับนักเรียนสิ่งสำคัญที่สุดต้องเริ่มต้นมาจากบุคลากรที่เป็นครูก่อนเสมอ เพราะจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนยึดถือปฏิบัติและใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.2.5 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชา ได้วางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดโครงการกิจกรรมด้านคุณธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักและตั้งมั่นในความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปใช้ปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีอีก 1 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้บุคลากรครูได้สอดแทรกหลักคุณธรรมเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอน นั้นเป็นสิ่งสำคัญ และต้องไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าจะต้องเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมมากมาย จนทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายในกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชานั้น ๆ ไป โดยบุคลากรครูต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วยให้กลมกลืนกันไปจนกลายเป็นวัฒนธรรม

2.2.6 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยความตระหนักและละเอียดใจในการทำผิด ไม่เอาไรด์เอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี ซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 จากโรงเรียนที่ประเมิน การสร้างคุณธรรมให้เป็นพื้นฐานสำคัญทางด้านจิตใจ จนนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด เพราะจะเป็นผลดีต่อผู้ปฏิบัติและสังคมรอบด้าน ผู้วิจัยเห็นว่าทุกโรงเรียนที่ประเมินให้ความสำคัญกับสิ่งนี้

2.2.7 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการระบบที่มีความโปร่งใส รongรับการตรวจสอบจากทุกฝ่าย ได้ทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีการรายงานที่ครบถ้วนครอบคลุม ในประเด็นสำคัญ ๆ

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 100 จากโรงเรียนที่ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่าทุกโรงเรียนได้ให้ความสำคัญใน ระบบคุณธรรม หัวข้อนี้ การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ต้องมีกระบวนการผลิตที่โปร่งใส เมื่อสินค้าที่ ผลิตมีปัญหา สามารถให้ตรวจสอบย้อนกลับที่มาได้ทุกขั้นตอน เพื่อสร้างความมั่นใจและความ เชื่อมมั่นให้กับลูกค้า ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อลูกค้าและสังคมส่วนรวม

2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียน และบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหารและครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรม อะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

2.3.1 โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไป อย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่าง รอบคอบ ตลอดจนคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 8 โรงเรียน มี 2 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 80 ของโรงเรียนที่ประเมิน จากเหตุผลด้านความ พอเพียงในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครู ควรจะคำนึงถึงปัจจัย หลายอย่าง เช่น ศักยภาพและความสามารถของนักเรียน วัตถุดิบและสภาพแวดล้อม งบประมาณ ความต้องการของตลาด เป็นต้น โรงเรียนควรจะมีการบริหารจัดการที่ดี ไม่ควรผลิตสินค้าหรือ กิจกรรมมากเกินไป และทำให้สินค้าค้างสต็อกเกิดความเสียหาย โดยไม่คำนึงถึงความพอเพียง โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรพิจารณาในประเด็นปัญหาข้อนี้

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรม ที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด พัฒนาทักษะการทำงานและอาชีพ โดย ผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการ ป้องกันและแก้ไขอย่างไร

2.4.1 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยก่อนจะดำเนินการตามเป้าหมายต้อง ประเมินผลกระทบด้านบวกด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่เกิดผลด้านลบอย่างรุนแรง ไม่ควร ดำเนินการต่อเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง

1 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ควรจะมีการวางแผนและกระบวนการควบคุมที่ดี นักเรียนควรมีทักษะและความชำนาญในสินค้าหรือกิจกรรมที่ทำ เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ผู้บริหาร โรงเรียน ควรศึกษาข้อมูลให้ดีในแต่ละด้าน ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างภูมิคุ้มกันในระยะต้นปัญหาข้อนี้มีผลกระทบต่อภาพรวมของโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรจะศึกษาข้อมูลให้ดี เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดต่อเป้าหมายของโรงเรียน และทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความเชื่อถือ

2.4.2 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มี 1 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียน ควรจะมีข้อมูลที่ชัดเจน รวดเร็ว ให้กับลูกค้าหรือผู้บริโภค เพราะจะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันอีกด้านหนึ่งให้กับทางโรงเรียนในด้านของความน่าเชื่อถือและส่งผลดีต่อภาพพจน์ของโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรคำนึงถึงข้อมูลด้านนี้ด้วย

2.4.3 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ และทบทวนให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 ของโรงเรียนที่ประเมิน หลักการมีภูมิคุ้มกันด้านความชำนาญในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะช่วยลดความเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นได้ โรงเรียนควรฝึกฝนให้นักเรียนลงมือทำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญในสินค้าหรือกิจกรรมที่ผลิต และทำให้สินค้ามีคุณภาพที่ดี เป็นที่ยอมรับของตลาด ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารทุกโรงเรียนได้ให้ความสำคัญในระยะต้นข้อนี้เป็นอย่างดี

2.4.4 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขได้เฉพาะบางปัญหา ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องเริ่มจากการคิดวิเคราะห์แล้วถึงจะลงมือปฏิบัติตามหลักการ “ระเบิดจากข้างใน”

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน “การระเบิดจากข้างใน” คือการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนก่อน โดยชุมชนที่ว่านั้นประกอบไปด้วย โรงเรียน วัด และบ้าน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “บวร” เมื่อเราสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทั้งสามสถานที่นี้ได้ ก็จะทำให้ชุมชนนั้นมีเข้มแข็งตามมาเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในรัชกาลที่ 9 ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในด้านนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนตามมา ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติต้องพิจารณาสิ่งนี้ให้ดี

2.2.5 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ มีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลายควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 ของโรงเรียนที่ประเมิน นักเรียนเป็นบุคลากรที่สำคัญที่ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ดังนั้น การทบทวนกิจกรรมในการผลิตกับตัวผู้ผลิตเองโดยตรง จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เพราะจะไม่มีใครทราบถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ได้ดีกว่าตัวผู้ผลิตเอง จะทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง และจะนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าทุกโรงเรียนที่ประเมินมองเห็นถึงความสำคัญในสิ่งนี้

2.2.6 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการให้เด็กนักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาดูงานเพื่อเปิดโลกทัศน์และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้คิดผลิตภัณฑ์ในแบบของตนเองและทดลองลงมือทำด้วยตนเอง

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การเพิ่มทักษะความรู้ โดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกไปดูงานนอกสถานที่ เพื่อเป็นการกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ให้กับการทำงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะจะทำให้ให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติได้นำความรู้ที่ได้เพิ่มเติม นำมาปรับใช้สร้างนวัตกรรมกับกระบวนการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียนตนเองให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรจะทำให้ความสำคัญในประเด็นหัวข้อนี้

2.2.7 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบสินค้าออกทดสอบตลาด ก่อน หากไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ให้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการผลิตใหม่

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 5 โรงเรียน มีอีก 5 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 50 ของโรงเรียนที่ประเมิน การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ควรจะมีการพัฒนาต้นแบบสินค้าหรือกิจกรรมออกมาทดสอบตลาดอยู่เสมอ เพื่อให้สู้กับคู่แข่งทางการตลาดได้ ปัจจุบันมีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการพัฒนาสินค้าให้คุณภาพและมาตรฐานที่ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า การที่โรงเรียนจะสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้น ก็ควร

จะมีการพัฒนานวัตกรรมต้นแบบสินค้าให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาด้วย ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วย

2.2.8 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือการเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสัจธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับมือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลา ก็จะ สามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีอีก 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยมีการทำแผนสำรองไว้ในกรณีฉุกเฉิน ถือเป็น การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ การผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ความเสี่ยงด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียน ครู ของโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติ ควรจะมีแผนสำรองเป็นมาตรการป้องกันไว้ด้วย

2.2.9 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนจนเกิดประสบการณ์ และเป็นบทเรียนชีวิต

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีอีก 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน การฝึกฝนการทำงานจนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี ขอมส่งผลที่ดีต่อคุณภาพสินค้าที่ผลิต และเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการสูญเสียได้อีกทางหนึ่งด้วย ผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีจนเกิดความชำนาญ ขอมเป็นประสบการณ์ที่ดีต่อนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติด้วย เพราะนักเรียนสามารถนำประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้ประกอบอาชีพส่วนตัวในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำสิ่งนี้ไปปฏิบัติควรพิจารณาให้ดี

2.2.10 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบและอุปกรณ์ ตลอดจนความรู้ที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมากเกินไป หากไม่ เป็นไปตามจุดมุ่งหวังก็ไม่เสียหายและลุกขึ้นมาทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 100 ของโรงเรียนที่ประเมิน จุดเริ่มต้นของการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนและครู ควรจะคำนึงถึงวัตถุดิบ อุปกรณ์ ความรู้ภูมิปัญญาในท้องถิ่นเป็นหลัก ไม่ควรทำงานเกินตัว เพราะจะทำให้เกิดความเสียหายได้ ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างภูมิคุ้มกันในด้านนี้ ทุกโรงเรียนที่ได้รับการประเมินได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างดี

2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ จำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร (ความพอประมาณ: Moderation)

2.5.1 โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นตอนต่อการบริหารจัดการ ตามกำลังความสามารถของคน กำลังทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี เพื่อเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้

จากการประเมินผล พบว่ามีโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจำนวน 9 โรงเรียน มีเพียง 1 โรงเรียน ที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโรงเรียนที่ประเมิน หลักความพอประมาณ ในการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนและครู ควรจะคำนึงถึงกระบวนการผลิตที่เรียบง่ายตามวัสดุในท้องถิ่น ตามความสามารถและเหมาะสมกับกำลังคน สอดคล้องกับงบประมาณที่มีไม่ควรกำหนดขั้นตอนการผลิตที่ยุ่งยากซับซ้อน ยากต่อการควบคุม สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดต้นทุนในการผลิตสินค้าที่สูงโดยไม่จำเป็น ผู้วิจัยเห็นว่าความพอประมาณเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการดำเนินธุรกิจ เพราะจะช่วยลดความเสี่ยง ไม่คิดทำอะไรที่ใหญ่เกินตัว จนเกิดความเสียหาย โรงเรียนที่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติควรจะศึกษาและพิจารณาให้ดีก่อน

คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร

1.1 กิจกรรมอาชีพ ที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน และกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ควรจะมีลักษณะอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 5) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 5 โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้าที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์ ประชุม ผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง มีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบผสมผสาน (1.1.7) และข้อ 6 โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิดและผลิตสินค้า ออกมาเป็นสินค้านวัตกรรมของโรงเรียน (1.1.11)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 1 โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบ โจทย์คนในชุมชน โดยการสร้างสินค้ามูลค่าเพิ่ม และกิจกรรมของชุมชนในพื้นที่ เช่น การนำขยะสดมาทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป๋ ผลิตสินค้าจากเมล็ดข้าว เช่น เรียงเมล็ดข้าวเป็นรูปภาพ หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด และบริการกำจัดขยะ เป็นต้น

ขึ้นกับว่าโรงเรียนแต่ละแห่งจะมีวัตถุประสงค์และโอกาสดำเนินการ (1.1.2) ข้อ 2 โรงเรียนมีการดำเนินธุรกิจด้วยสินค้าและบริการ ต้องตระหนักเสมอว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ธุรกิจตลอด (1.1.4) ข้อ 3 วัตถุประสงค์สินค้าของโรงเรียน ต้องมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ (1.1.5) และข้อ 4 ครอบครั นักเรียนและโรงเรียน ควรมีส่วนร่วมกันในการคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมสินค้าที่สามารถต่อยอดได้ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง (1.1.6)

1.2 การประเมินผลองค์กร ว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ ท่านผู้บริหาร ครู มีความรู้และนำไปใช้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่อย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 1 โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด ให้สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงานตามกิจกรรมของโรงเรียน (1.2.8) ข้อ 2 โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผล ในการสร้างขวัญกำลังใจและการจูงใจให้สมาชิกและพนักงานเกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร จนพัฒนาเป็นความผูกพันต่อองค์กร (1.2.13) ข้อ 3 โรงเรียนใช้การประเมินผลความพึงพอใจ ความรู้สึกที่บุคคลและพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่งานของตนในองค์กร กับผลตอบแทนที่ยุติธรรมจากองค์กรมอบให้ (1.2.15) และข้อ 4 โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม (1.2.18)

คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่านคิดว่าในการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมียิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 2 โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม มีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อผู้ขาย ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ซื้อผู้ขาย และผู้มีส่วนร่วม ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2.1.3) ข้อ 3 โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน (2.1.4) และข้อ 4 โรงเรียนควรพัฒนาความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา (2.1.7)

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 5) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 7 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกอาชีพ ที่ต้องปลูกฝังและส่งเสริม เพื่อดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุย เป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรม (2.2.11) ข้อ 9 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างบุคลากรในองค์กรและครู ให้มีความตระหนักในความซื่อสัตย์ อดทน มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (2.2.13) ข้อ 11 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักและมีความละเอียดใจในการทำผิด ไม่เอาर्डเอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ (2.2.15) และข้อ 12 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการระบบที่มีความโปร่งใส รองรับการตรวจสอบจากทุกฝ่าย ในทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีการรายงานผลที่ครบถ้วนและครอบคลุมในประเด็นสำคัญ (2.2.19)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 1 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ตามหลักการทางการตลาดเบื้องต้น มีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคและลูกค้า คำนึงถึงความสะอาด ปลอดภัยและคุณภาพสินค้า ในกรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ (2.2.1) ข้อ 8 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณากิจกรรมและสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น 1) สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมิ

ความพอดีในราคาและคุ้มค่า 2) สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัว สามารถตั้งราคาได้สูง 3) เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ (2.2.12) และ ข้อ 10 โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชา ได้วางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรม โครงการด้านคุณธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียน มีความตระหนัก ตัดมั่น ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นนวัตกรรมขององค์กร (2.2.14)

2.3) ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียน และบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 10 โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียงต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ ตลอดจนให้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (2.3.12)

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด และพัฒนาทักษะการทำงานอาชีพ โดยผ่านตัวการศึกษากิจกรรม ที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีป้องกันและแก้ไขอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 5) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 4 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขได้เฉพาะบางปัญหา ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องเริ่มต้นจากการคิดวิเคราะห์ก่อนถึงจะลงมือปฏิบัติ ตามหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” (2.4.4)

ส่วนในลำดับรองลงมาผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 9 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 1 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยก่อนจะดำเนินการต้องประเมินผลด้านบวกด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่เกิดผลด้านลบและส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรงไม่ควรดำเนินการต่อ เพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ (2.4.1) ข้อ 2 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย การ ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับ

ใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน (2.4.2) ข้อ 3 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด (2.4.3) ข้อ 6 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ มีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้น สอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล (2.4.6) ข้อ 7 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้เด็กนักเรียนได้ฝึกคิดผลิตภัณฑ์ในแบบตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง (2.4.7) ข้อ 8 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบสินค้าออกมาทดสอบตลาดก่อน หากไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ให้นำมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการใหม่ (2.4.8) ข้อ 9 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสัจธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับมือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาที่จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ (2.4.10) ข้อ 13 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการฝึกฝนจนเกิดประสบการณ์ และเป็นบทเรียนชีวิต (2.4.16) และข้อ 14 โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบและอุปกรณ์ พร้อมความรู้ที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำมากเกินไปและหากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังก็ไม่เสียหายมาก ลูกขึ้นมาทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น (2.4.18)

2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ จำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสรุปผล ยืนยันผล ที่มีผลการประเมินในการดำเนินการร้อยละ 100 ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ที่ระดับค่ามัธยฐาน = 4) และมีค่าความสอดคล้องที่ระดับ “สอดคล้องที่สุด” (ค่าพิสัยควอไทล์: I.R. = 1) จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ข้อ 5 โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณ ด้วยการมีกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากและมากขึ้นต่อการบริหารจัดการตามกำลังความสามารถของคน กำลังทรัพย์ และวัสดุที่โรงเรียนมี เพื่อความเหมาะสมต่อการผลิตสินค้านั้นให้มีคุณภาพได้ (2.5.8)

ตารางที่ 4-19 สรุปผลการประเมินตัวอย่างโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับผลความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ที่ร้อยละ 100 ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ยืนยันผล

สรุปผลการประเมิน	ความถี่	เห็นด้วยมากที่สุด (MDN = 5)	เห็นด้วยมาก (MDN = 4)
คำถามที่ 1 ในการที่จะแนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร			
1.1 กิจกรรมอาชีพ	17	2	4
1.2 การประเมินผล	17	-	4
คำถามที่ 2 จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร			
2.1 ด้านความรู้	17	-	3
2.2 ด้านคุณธรรม	17	4	3
2.3 ด้านความมีเหตุผล	17	-	1
2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน	17	1	9
2.5 ด้านความพอประมาณ	17	-	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ตามผลการวิจัยมีวัตถุประสงค์ในการค้นหา การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเพื่อสรุปรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปใช้ เพื่อการตรวจสอบและสร้างความเข้าใจต่อผลกระทบปัจจุบันให้ได้ดีขึ้น และเป็นแนวทางที่สามารถนำมาสรุปเพื่อบรรลุข้อจำกัดต่าง ๆ ได้ (Timothy, 2011) และดำเนินการสร้างแบบประเมินการดำเนินการพัฒนาของโรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียน ตามกระบวนการศึกษาที่ได้วางไว้ โดยสรุปผลการศึกษาได้ต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษาที่พบว่ามีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

การศึกษาตอนที่ 1

1. สรุปข้อมูลพื้นฐานผู้ให้ข้อมูลรอบการวิจัยเชิงคุณภาพ

พบว่า ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการรอบที่ 1 มีจำนวน 21 ท่าน และเมื่อดำเนินการในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 เหลือจำนวน 17 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 80.9 พบว่า ร้อยละ 76.5 เป็นเพศชาย และร้อยละ 23.5 เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 50-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 52.5 รองลงมาคือตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 23.8 ส่วนประสบการณ์ในการทำงาน 20-24 ปี มากที่สุดร้อยละ 47.4 รองลงมาช่วง 20-24 ปี มี 8 ท่าน ร้อยละ 47.1 ช่วงประสบการณ์ 15-19 ปี 5 ท่าน ร้อยละ 29.45 และประสบการณ์ 25 ปีขึ้นไป 4 ท่าน ร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

2. สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้เทคนิคคลฟายที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นตลอดกระบวนการรักษาจำนวนไว้ได้ 17 ท่าน จากกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญที่ได้เข้าร่วมอบรมตามหลักสูตรผู้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืน รุ่นที่ 1 (นพย.1) จำนวน 36 คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจงและสะดวก โดยผู้วิจัยสรุปผลจำนวนปัจจัยหลักและปัจจัยย่อย และระดับการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ประเด็นจากกระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคคลฟาย ทั้ง 3 รอบ พบ 112 ประเด็น และสรุปผ่านการยืนยันประเด็นในรอบการยืนยันผลตามเงื่อนไขการวิจัยในบทที่ 3 พบ 74 ปัจจัย

ย่อย ผลการยืนยันพบว่า คิดเป็นร้อยละ 66.1 และ 38 ปัจจัยสรุปไม่ยืนยันผล คิดเป็นร้อยละ 33.9 โดยรายละเอียดต่อไปนี้

ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา

พบว่า กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าของโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ควรมีลักษณะ 11 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนมีนโยบายที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ในการเป็นประเภทของโรงเรียนที่มุ่งพัฒนาโดยการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีกิจกรรมร่วมอาชีพไปใช้
2. โรงเรียนใช้แนวทางการตอบโจทย์ของคนภายในชุมชน โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ผลผลิตและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในพื้นที่ เช่น การนำขยะมาทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป่า ผลิตสินค้าจากเมล็ดข้าว เช่น จัดเรียงเมล็ดข้าวเป็นรูปภาพ หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์น้ำนมข้าวโพด บริการกำจัดขยะภายในชุมชน เป็นต้น ขึ้นอยู่กับแต่ละท้องถิ่นของโรงเรียนจะมีวัตถุประสงค์และโอกาสจะดำเนินการอย่างไร
3. แนวคิดและกิจกรรมเพื่อพัฒนาสินค้าของโรงเรียนที่มุ่งเน้นเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย
4. โรงเรียนควรมีการบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ ด้วยสินค้าและบริการที่มีความตระหนักไว้เสมอว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ธุรกิจอยู่ตลอดเวลา
5. โรงเรียนเลือกใช้แนวทางการพัฒนานวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน เพื่อให้มีความสอดคล้องกับภูมิสังคม และสภาพภูมิประเทศ
6. โรงเรียนมีการดำเนินการให้โรงเรียนและครอบครัวของนักเรียน มีส่วนร่วมในการช่วยคิดพัฒนาหลักสูตรและสร้างนวัตกรรมที่สามารถต่อยอด เพื่อให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตชุมชนและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง
7. โรงเรียนควรมีการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า หรือช่องทางอื่น ๆ เช่น ช่องทางออนไลน์ การประชุมผู้ปกครอง มีหนังสือชี้แจง หรือมีการใช้แบบผสมผสานกันหลาย ๆ ช่องทางการสื่อสาร
8. โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนของระบบการผลิต ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า

9. โรงเรียนควรมีการใช้นวัตกรรมกับสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สามารถตอบโจทย์ทั้งผู้ผลิตคือการผลิตได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าที่ได้รับสินค้าที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์ มีคุณภาพดีตามความต้องการ

10. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีส่วนช่วยร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต และการออกแบบนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน

11. โรงเรียนต้องสร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือกับภาครัฐกิจ ภาคราชการ ภาคเอกชน เพื่อระดมเงินทุน การผลิต การตลาด การจัดการสินค้าและข่าวสารข้อมูลที่สามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความโดดเด่น

ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อนำผลจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ไปพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทยได้ในระดับหนึ่ง

การประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดขึ้นตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีวิธีพิจารณาใน 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่

ด้านความรู้

การพิจารณาด้านความรู้ของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร พบว่า ควรพิจารณาเงื่อนไขด้านความรู้มี 5 ข้อ ที่โรงเรียนควรมีการพัฒนาในด้านความรู้ ได้แก่ [ย่อสรุปคำ]

1. โรงเรียนควรมีการพัฒนาความรู้ในกระบวนการผลิต ให้สามารถรู้จริง รู้ลึก และสามารถปฏิบัติได้ การควบคุมคุณภาพสินค้า การแจกแจงขั้นตอนการผลิตที่ให้ผู้อื่นสามารถเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่ยังคงคุณภาพสินค้าตามเดิม [ความรู้ ความชำนาญในกระบวนการ]

2. โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ขาย ผู้ซื้อ ผู้มีส่วนร่วม และคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [การพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม]

3. โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานทั้งทางด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน [ผสมผสานศาสตร์ต่าง ๆ และเทคโนโลยีกับภูมิปัญญาชาวบ้าน]

4. โรงเรียนควรมีการพัฒนาความรู้โดยให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้า และการขาย (รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต และคุณภาพ รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า และการเข้าถึงลูกค้า รู้จริงเรื่องการบริหาร การตลาด และช่องทางการจำหน่าย และรู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา [รู้จริงและรู้รอบด้าน]

5. โรงเรียนควรมีการพัฒนาความรู้ โดยการแยกความรู้ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นความรู้ภายในท้องถิ่น เช่น อุตสาหกรรมท้องถิ่น กับส่วนที่เป็นความรู้สากล เช่น การตลาด เทคโนโลยี เป็นต้น [ความชัดเจนระหว่าง ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้ใหม่สากล]

ด้านคุณธรรม

การพิจารณา ด้านคุณธรรม ของโรงเรียน ในการพัฒนาสินค้า โรงเรียนให้มินิวัตกรรม ควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร พบว่า ควรมีวิธีพิจารณา เงื่อนไขคุณธรรมในโรงเรียนที่ผลิตสินค้า หรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มินิวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงควรคำนึงถึง 12 ข้อปฏิบัติ ตามหลักเงื่อนไขด้านคุณธรรมต่อไปนี้

1. โรงเรียนควรใช้แนวทางด้านคุณธรรมตามหลักการทางการตลาด โดยมีการกำหนด หลักเกณฑ์การคำนวณราคาตามหลักการตลาดเบื้องต้น การจำหน่ายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค คำนึงถึงความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพสินค้าเป็นสิ่งสำคัญ [ราคาที่เป็นธรรม]
2. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ได้ ตั้งแต่ต้นทางของการผลิต กระบวนการต่าง ๆ และโดยเฉพาะเมื่อสินค้ามีปัญหาสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้
3. โรงเรียนควรใช้แนวทางด้านคุณธรรมโดยการเน้นการพัฒนาสินค้าตามภาวะ เศรษฐกิจจากชีวภาพภายในโรงเรียน
4. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ด้านการผลิตสินค้า การแบ่งปันผลกำไรไปยัง หน่วยผลิตต่าง ๆ อย่างมีความเท่าเทียมกัน ด้วยการพิจารณาจากความยากง่ายของแต่ละงานแต่ละ กิจกรรม
5. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ด้านการให้บริการที่ตรงเวลา ด้วยการกำหนดเป็น แผนงานตามปฏิทินในการจัดส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพ
6. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม โดยการส่งเสริมการขาย การสร้างแรงจูงใจ แก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อหรือลูกค้าประจำที่ดีตลอดมา
7. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม มาเป็นพื้นฐานสำคัญให้ทุกบุคคลและทุกอาชีพ เพื่อปลูกฝัง ส่งเสริม และดำรงคนที่เป็นแบบอย่างที่ดี อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือ กิจกรรม
8. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม โดยพิจารณากิจกรรมหรือสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด (ได้แก่ สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและความ คุ่มค่า สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราวและสามารถตั้งราคาได้สูง และสินค้าที่เกิดจาก จินตนาการหรืออนาคตขึ้นกับยุคและความพึงพอใจ)

9. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการส่งเสริมและสร้างครู บุคลากรของโรงเรียนให้มีความตระหนักในด้านความซื่อสัตย์ และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

10. โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชา โดยมีการวางนโยบายให้ครูทุกคนสอดแทรกจัดกิจกรรม หรือโครงการด้านคุณธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักถึงความซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

11. โรงเรียนควรเสริมสร้างคุณธรรมให้เป็นพื้นฐานในด้านจิตใจ และการกระทำ ประกอบด้วยการมีความตระหนักและละเอียดใจในการทำ ความผิด ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์ ความอดทน ความเพียร โดยใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ

12. โรงเรียนควรใช้หลักคุณธรรม ในการจัดการที่เป็นระบบ ต้องมีความโปร่งใส สามารถรับการตรวจสอบได้จากทุกฝ่ายทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานผลที่ครบถ้วนและครอบคลุมในทุกประเด็นที่สำคัญ ๆ

ด้านความมีเหตุผล

การพิจารณา ด้านความมีเหตุผล ของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร พบว่า ควรวิธีพิจารณา ด้านความมีเหตุผลใน 13 ประเด็น ต่อไปนี้

1. โรงเรียนใช้แนวทางความมีเหตุผลในการสร้างกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ ตามนโยบายการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้ที่มีเหตุผลที่อยู่บนบรรทัดฐานของการกระทำอย่างรอบคอบ และคำนึงถึงผลที่จะตามมา

2. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการดำเนินกิจกรรม เน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และใช้กระบวนการที่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าจากองค์กรต่าง ๆ ได้ เพื่อสามารถขายสินค้าได้ในตลาดที่กว้างขึ้น

3. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลในการพัฒนาเยาวชนของชุมชน ในด้านการใช้เทคนิคการพูดเพื่อนำเสนอสินค้า ตลอดจนจนถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ

4. โรงเรียนควรใช้เหตุผลในการออกแบบสินค้าที่มีการนำเอาเรื่องราว (Story) ที่มีมาตรฐานและที่ไปที่มา การพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับทุก ๆ คน

5. โรงเรียนควรใช้เหตุผลในการพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนสามารถผลิตได้

ตามความสามารถของกำลังคน เวลา และงบประมาณที่มีตามบริบทของการบริหารจัดการภายใน โรงเรียน

6. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการศึกษาวัฒนธรรม ความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตมา ถอดรหัสความต้องการในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน

7. โรงเรียนควรใช้ความมีเหตุผลในการสร้างนวัตกรรมให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพ ภูมิประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤติให้เป็น โอกาส

8. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลสร้างนวัตกรรมให้สอดคล้องกับภูมิสังคม เป็นกลไกที่ ละเอียดอ่อน มีความเหนียวแน่น มีการแทรกแซงที่กลมกลืนลงตัวไม่ขัดแย้งต่อความรู้สึก

9. โรงเรียนควรดำเนินการตามนโยบายโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ ส่งการปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหา บุคคลที่มีภูมิปัญญาในท้องถิ่น และชุมชนใกล้โรงเรียน เพื่อให้เกิดเป็นความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

10. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการคำนึงถึงความพอเพียง บนพื้นฐานของความมี เหตุผลและถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องและคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะ ได้รับจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ

11. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลแห่งความมีคุณประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่ง รอบตัว

12. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่แต่ละ โรงเรียน มีความถนัด กับการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ

13. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ต้องคำนึงถึงมิติด้านเวลา และเหตุการณ์เฉพาะหน้า ใน ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยเหตุผลที่เหมาะสมกับช่วงเวลาหนึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับ ช่วงเวลาอื่น ๆ

ด้านภูมิคุ้มกัน

การพิจารณาด้านภูมิคุ้มกันของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควร จะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร พบว่า ควรวิธีพิจารณาการมีภูมิคุ้มกันที่ดีบนพื้นฐานกิจกรรมการ เรียนการสอนที่ดี การสร้างสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ ครูควรให้นักเรียนได้มีส่วน ร่วมกัน ฝึกคิด ฝึกทำ เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานและอาชีพไปพร้อมกัน โดยผ่านการศึกษาและ กิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมของโรงเรียน พบว่ามี 15 กิจกรรม ได้แก่

1. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยการประเมินผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ควบคู่ กันไป และกิจกรรมใดที่เกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรจะดำเนินการ ต่อ เพราะจะทำให้ขาดความเชื่อถือ

2. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเข้าถึง ได้อย่างรวดเร็ว สามารถปรับใช้ให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันได้
3. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และมีการทบทวน ให้เกิดข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด
4. โรงเรียนควรใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่บนความเข้าใจว่าสามารถ แก้ได้เฉพาะบางปัญหาเท่านั้น จึงต้องเริ่มจากความคิดที่เป็นการวิเคราะห์แล้วถึงจะลงมือปฏิบัติด้วย หลักการ “ระเบิดจากข้างใน”
5. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการเรียนการสอน ที่ใช้แบบอย่างสินค้าที่มีการ สร้างมูลค่ามาเป็นเครื่องมือ ไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จเสมอไป และมีกระบวนการจดบันทึก เก็บเป็นข้อมูล Big data เพื่อพัฒนาสร้างเป็นนวัตกรรมในการประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป
6. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทบทวนกิจกรรมใหม่ ตามความหลากหลาย ของความคิดนักเรียน โดยมุ่งเน้นการสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อเข้าถึงเหตุผลเป็นรายบุคคล
7. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสออกไปดูงาน นอก สถานที่ เพื่อเปิดโลกทัศน์ มุมมอง และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ ให้ฝึกคิดผลิตภัณฑ์และลงมือ ทำในรูปแบบของตนเอง
8. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการสร้างหรือทำต้นแบบสินค้าออกทดสอบ ตลาดก่อน แต่ถ้าไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ให้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการใหม่
9. โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ไม่ เป็นไปตามที่มุ่งหวัง การตั้งอยู่บนความไม่ประมาท มีแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์และ ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหา และสถานการณ์ไม่แน่นอนที่ อาจเกิดขึ้นได้
10. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน จากการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของ ตลาดและความพึงพอใจผู้รับบริการ เพื่อนำมาพัฒนานวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับ ความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม การสร้างช่องทางการจำหน่าย การหาตลาดรองรับและการ ประชาสัมพันธ์สินค้าในช่องทางต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จัก เพื่อเป็นข้อมูลในการผลิตสินค้าตามจำนวนที่ ตลาดต้องการ และไม่ให้สินค้าเหลือหรือค้างสต็อกไว้นาน
11. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทบทวนและตรวจสอบปัญหาในระบบการ ผลิต เพื่อหาวิธีการดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหา และการใช้กระบวนการ PDCA
12. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการศึกษจากสภาพความต้องการของตลาด ภายในชุมชน อำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียง

13. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนจนให้เกิดประสบการณ์จริง และสร้างเป็นบทเรียนได้

14. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน จากการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้ วัตถุดิบ อุปกรณ์ และความรู้มาพัฒนาสินค้าแบบค่อยเป็นค่อยไป แบบพอประมาณ หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังก็ไม่เสียหายมาก และให้ความสำคัญกับการพัฒนาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

15. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการมีสต็อก การฝึกสมาธิ เพื่อช่วยการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

ด้านความพอประมาณ

การพิจารณา ด้านความพอประมาณ ของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร พบว่า ควรมีวิธีพิจารณาความพอประมาณ โรงเรียนที่มีสินค้าและบริการที่เรียกเก็บค่าบริการได้ควรมีกิจกรรม ตามหลักความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาและดำเนินการจาก 8 ด้าน ต่อไปนี้

1. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ พิจารณาจากความสมดุลขององค์ประกอบภายใน โรงเรียน งบประมาณ และจำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง [พอประมาณกับกำลังและความต้องการของนักเรียน]

2. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ พิจารณาจากความสมดุลขององค์ประกอบภายนอก ความต้องการของตลาดและราคาที่เหมาะสม [พอประมาณกับความต้องการของตลาด]

3. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ พิจารณาจากความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกภายในองค์กร การดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ภายในมากกว่าภายนอก

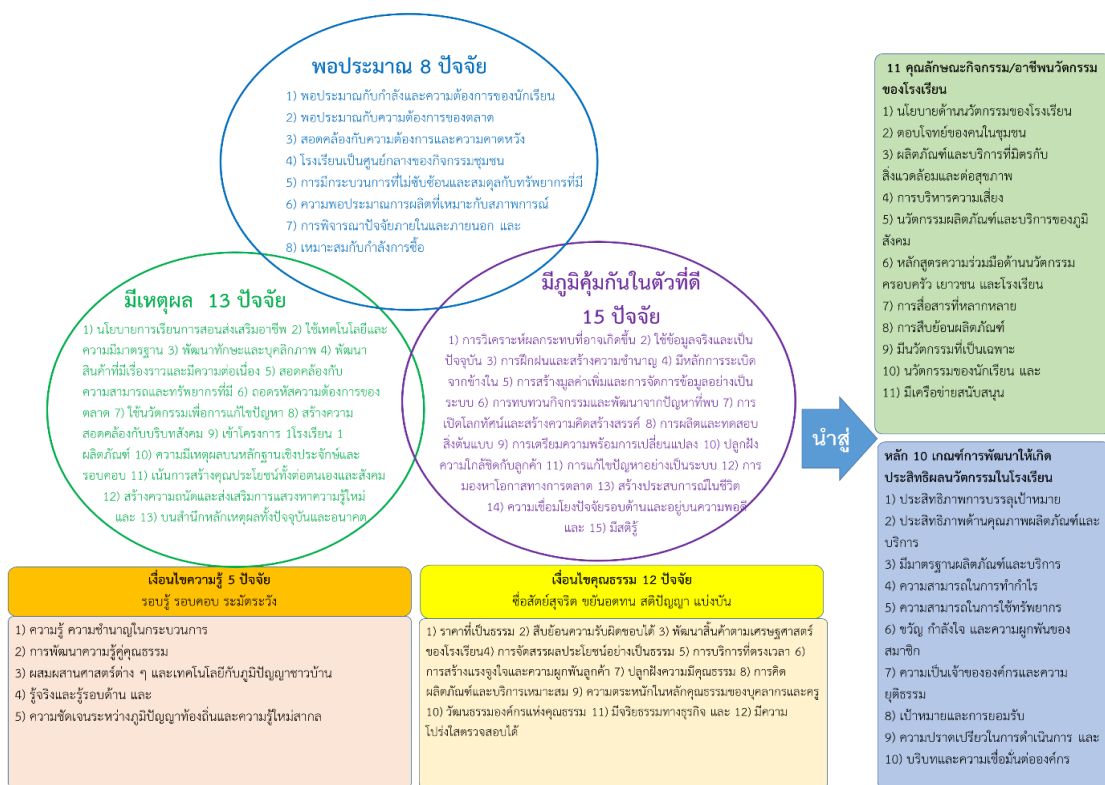
4. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางความคิดการประดิษฐ์สินค้าและกิจกรรม การขยายตลาดหรือการเจริญเติบโตของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมจะทำให้ชุมชนเกิดความมั่นคงและเข้มแข็ง

5. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ จากการมีกิจกรรมที่ไม่มากเกินไป ไม่ยุ่งยากต่อการบริหาร สอดคล้องกับกำลังคน งบประมาณและวัสดุที่โรงเรียนมี และเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้

6. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ กับการมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมระหว่าง ผู้ผลิต-ผู้ให้บริการ และผู้ซื้อ-ผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตที่มากเกินไป หรือไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด ควรมีการผลิตที่เหมาะสมตามสภาพการณ์และบริหารจัดการได้อย่างพอดี

7. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความพอประมาณที่สามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจากภายในพอเหมาะกับความสุขของแต่ละคนแต่ละโรงเรียน และปัจจัยภายนอกพอเหมาะกับภูมิสังคม สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ของแต่ละโรงเรียน และความพอประมาณที่เหมาะสมกับทุกด้าน

8. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ พิจารณาจากราคาสินค้าและบริการสำหรับนักเรียนไม่ควรเกินกำลังซื้อ และไม่ควรถูกกำหนดราคาถูกจนเกินไป รวมถึงการมีสินค้าหลายอย่างให้เลือกในราคาที่เหมาะสม และไม่เป็สินค้าหวงห้าม โดยแสดงเป็นภาพองค์ประกอบได้ ภาพที่ 5-1

ภาพที่ 5-1 รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย (จรรูญ กสิวัตร และบรรพต วิรุณราช, 2563)

2. สรุปผลการประเมินโรงเรียน

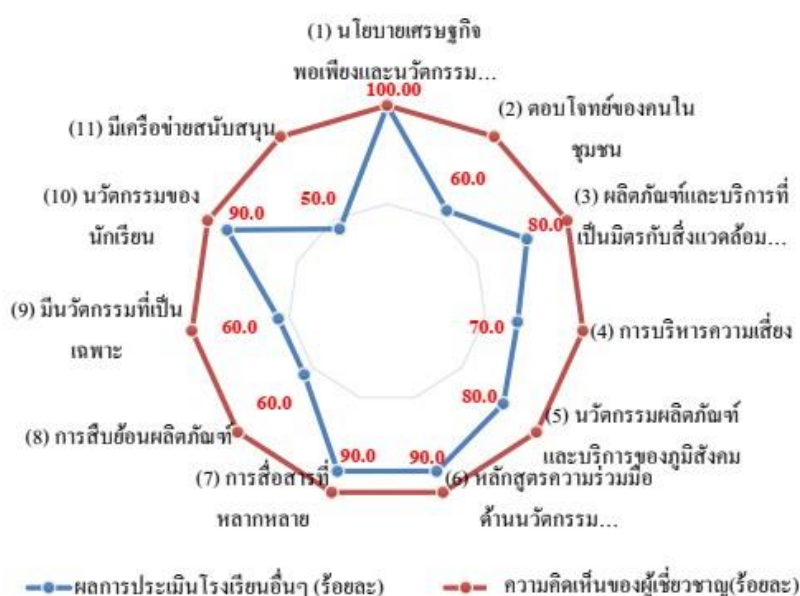
จากการศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ผลการประเมิน

โรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียนที่ผ่านคุณสมบัติ พร้อมกับการหาค่าร้อยละในการดำเนินการ โดยมีโรงเรียนคุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนต้นแบบรวมอยู่ด้วย ได้ประเด็นต่อไปนี้

ประเด็น ในการที่จะแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1.1) กิจกรรมอาชีพ และ 1.2) การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผล โดยสรุปแต่ละด้านต่อไปนี้

กิจกรรมอาชีพ

พบว่า รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ในประเด็นด้านลักษณะกิจกรรมอาชีพที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนหรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้จำนวน 11 ลักษณะ และร้อยละของผลการประเมินการดำเนินการของโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-2 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-2 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น 11 ลักษณะกิจกรรมอาชีพที่สัมผัสและรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียนหรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการ กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนมีนโยบายที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการเป็นประเภทโรงเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีกิจกรรมร่วมอาชีพ [นโยบายเศรษฐกิจพอเพียงและนวัตกรรมของโรงเรียน] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

2. โรงเรียนใช้แนวทางการตอบโจทย์ของคนภายในชุมชน โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ผลผลิตและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของชุมชนในพื้นที่ เช่น การนำขยะสดมาทำปุ๋ยน้ำ การนำถุ่กาแพน้ำไปผลิตกระเป่า การผลิตสินค้าจากเมล็ดข้าว การจัดเรียงเมล็ดข้าวเป็นรูปภาพ หรือการแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว การนำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด การให้บริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นอยู่กับแต่ละโรงเรียนจะมีวัตถุประสงค์ หรือ โอกาสจะดำเนินการ อย่างไร [ตอบโจทย์ของคนในชุมชน] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

3. แนวคิดและกิจกรรมการพัฒนาสินค้าของโรงเรียนที่เน้นเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย [ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและต่อสุขภาพ] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนบูรณาการช่วยพัฒนาพิทยาคม

4. โรงเรียนมีการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ ด้วยกิจกรรมสินค้าและการบริการ มีความตระหนักไว้เสมอว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ธุรกิจตลอด [การบริหารความเสี่ยง] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

5. โรงเรียนเลือกใช้แนวทางการพัฒนานวัตกรรมและสินค้าของโรงเรียน ให้มีความสอดคล้องกับภูมิสังคม และสภาพภูมิประเทศ [นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการของภูมิสังคม] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนบูรณาการช่วยพัฒนาพิทยาคม

6. โรงเรียนมีการดำเนินการให้โรงเรียนและครอบครัวนักเรียน มีส่วนร่วมในการคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมที่สามารถต่อยอดสินค้า และใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง [หลักสูตรความร่วมมือด้านนวัตกรรม ครอบครัว เยาวชน และโรงเรียน] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนบูรณาการช่วยพัฒนาพิทยาคม

7. โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ระหว่างโรงเรียนกับลูกค้าและส่วนอื่น ๆ เช่น ทางระบบออนไลน์ การประชุมผู้ปกครอง การออกหนังสือแจ้ง หรือการใช้แบบ

ผสมผสานกันหลายช่องทางการสื่อสาร [การสื่อสารที่หลากหลาย] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม

8. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนการผลิต โดยการมีผู้เชี่ยวชาญมาดูแลกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า [การสืบย้อนผลิตภัณฑ์] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนา

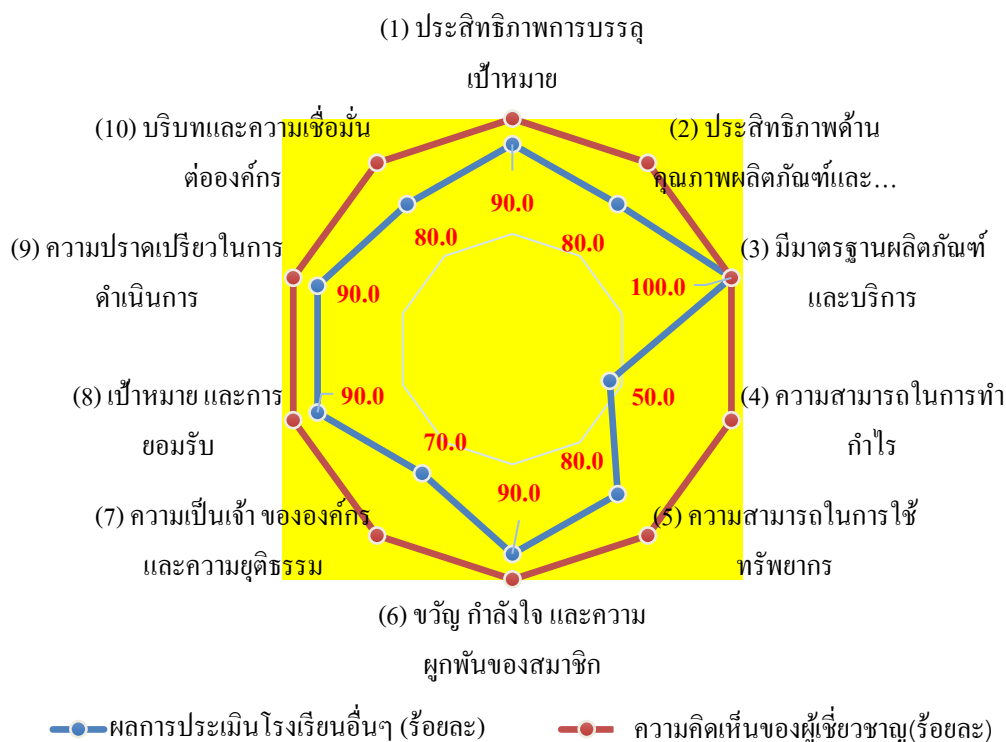
9. โรงเรียนมีการใช้นวัตกรรมกับสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าของโรงเรียน ให้สามารถตอบโจทย์ที่ผู้ผลิตคือการมีรายได้เพิ่ม และลูกค้าผู้ใช้สินค้าที่ได้สินค้าที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์ และคุณภาพที่ดีตามความต้องการ [มีนวัตกรรมที่เป็นเฉพาะ] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม

10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต และการออกแบบเป็นนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน [นวัตกรรมของนักเรียน] และผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้รับการดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม

11. โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคราชการ ภาคเอกชน เพื่อการระดมเงินทุนการผลิต การขยายตลาด การบริหารจัดการ และข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความโดดเด่น [มีเครือข่ายสนับสนุน] ผลการประเมินร้อยละ 50.0 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม

การประเมินผลองค์กรที่เกิดประสิทธิผล

รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ในประเด็นด้านการประเมินผลองค์กรที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาด้วยการใช้ 19 เกณฑ์ ที่ผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ และนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินการของโรงเรียน พบว่า ร้อยละผลการประเมินการดำเนินการของโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ยืนยันผลที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-3 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-3 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น การประเมินผล องค์กรที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาด้วยการใช้ 10 เกณฑ์ ที่ผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ และนำมาใช้ กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนมีกิจกรรมด้านการประเมินผล ความมีประสิทธิภาพผลทั่วไปตามระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ [ประสิทธิผลการบรรลุเป้าหมาย] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม
2. โรงเรียนมีการประเมินผลด้านคุณภาพของผลผลิตและการบริการ ที่เป็นพื้นฐานการดำเนินการของโรงเรียน [ประสิทธิภาพด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม
3. โรงเรียนใช้วิธีการประเมินผล ด้านความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดการปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ [มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม
4. โรงเรียนมีการประเมินผล ด้านความสามารถในการทำกำไรและนำเสนอผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินลงทุน เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว [ความสามารถในการทำ

กำไร] ผลการประเมินร้อยละ 50 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

5. โรงเรียนใช้หลักการประเมินผลการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้มีคุณค่า และสามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานกิจกรรมของ โรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด [ความสามารถในการใช้ ทรัพยากร] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

6. โรงเรียนมีการประเมินผล การสร้างขวัญกำลังใจ สภาพแรงจูงใจของสมาชิกหรือ พนักงานของ โรงเรียนและองค์กร ที่ทำให้เกิดความพยายามในการทำงานเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายของ โรงเรียนและองค์กร ตลอดจนการพัฒนาความผูกพัน [ขวัญ กำลังใจ และความผูกพันของสมาชิก] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

7. โรงเรียนมีการประเมินผล ด้านความพึงพอใจ ความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อบทบาทหน้าที่งานของตนเองในโรงเรียนและองค์กร กับผลการตอบแทนอย่างยุติธรรมที่โรงเรียนและองค์กรได้มอบให้ [ความเป็นเจ้าขององค์กรและความยุติธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

8. โรงเรียนมีการประเมินผลการยอมรับเป้าหมายขององค์กร และความยินยอมพร้อมใจ ในการรับเอาเป้าหมายขององค์กร ด้วยพนักงานเชื่อว่าเป้าหมายนั้นมีความถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปดำเนินการได้ [เป้าหมาย และการยอมรับ] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

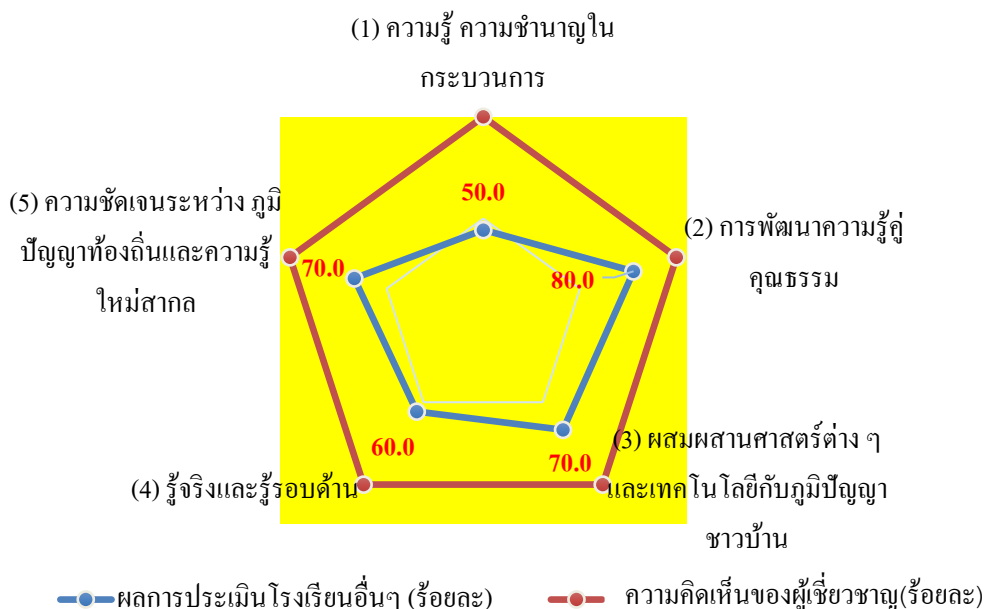
9.) โรงเรียนมีการประเมินผล ด้านความยืดหยุ่น การปรับตัว และความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีในการทำงาน เพื่อสร้างความสามารถในการตอบสนองการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพแวดล้อม [ความปราดเปรียวในการดำเนินการ] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

10. โรงเรียนมีการประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กร ที่เป็นการประเมินผลโรงเรียน และบุคคลภายในองค์กรต่อสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนและองค์กรมีความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ รวมถึง ความเลื่อมใสศรัทธา ความเชื่อมั่นและให้การสนับสนุน ที่กลุ่มคนทั่วไปมีต่อโรงเรียนและองค์กร [บริบทและความเชื่อมั่นต่อองค์กร] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

การประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมิตั้งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่ม

ด้านความรู้

การพิจารณาด้านความรู้ของโรงเรียน ในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร พบว่า ควรมีวิธีพิจารณาเงื่อนไขด้านความรู้มี 5 ปัจจัย ที่โรงเรียนที่มีนวัตกรรมควรมีการพัฒนาความรู้ ส่วนในประเมินผลการดำเนินการด้านความรู้ของโรงเรียนพบว่า ร้อยละผลการประเมินการดำเนินการของโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยสรุปผลตามกราฟได้ตามภาพที่ 5-4 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-4 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ในประเด็น การพิจารณาด้านความรู้ของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรม กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ด้านกระบวนการผลิตให้รู้จริง รู้ลึก และสามารถปฏิบัติได้จริง การควบคุมคุณภาพสินค้าพร้อมแจกแจงกระบวนการผลิตให้ผู้อื่นสามารถเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่ยังคงมีคุณภาพสินค้าตามเดิม [ความรู้ ความชำนาญในกระบวนการ] ผลการประเมินร้อยละ 50 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนบูรณาการพัฒนาพิทยาคม

2. โรงเรียนมีการพัฒนาด้านความรู้คู่คุณธรรม ให้มีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อสินค้าอย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ขาย ผู้ซื้อ ผู้มีส่วนร่วม และให้คำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [การพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

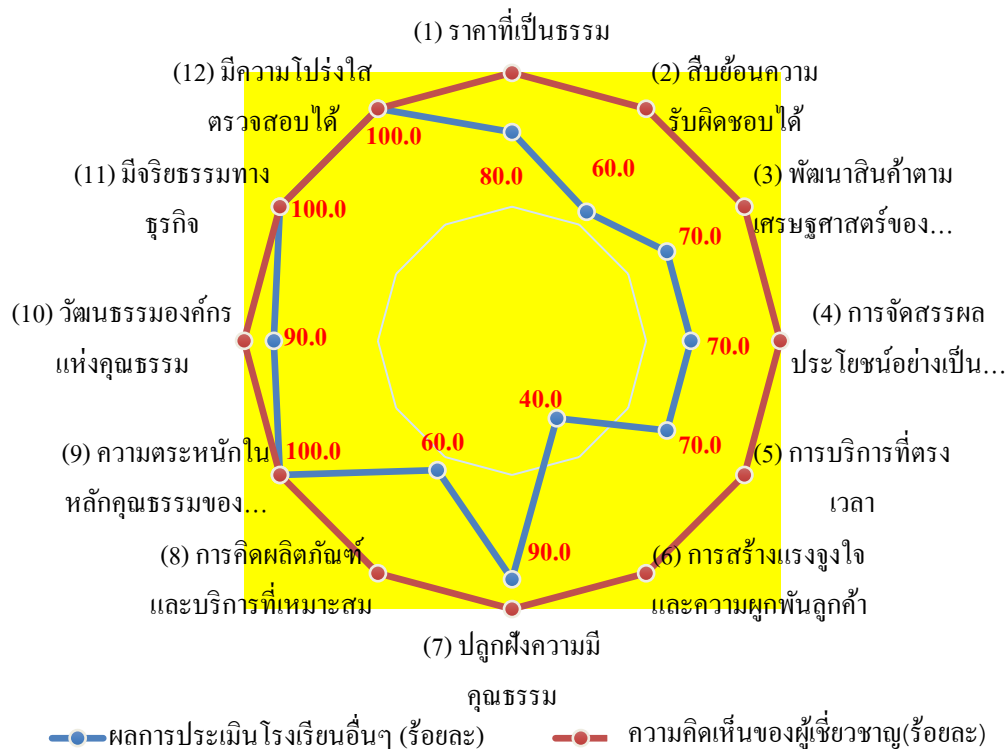
3. โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ ผสมผสานทั้งทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เกษี ชีวะ รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน [ผสมผสานศาสตร์ต่าง ๆ และเทคโนโลยีกับภูมิปัญญาชาวบ้าน] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

4. โรงเรียนมีการพัฒนาด้านความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้า และการขาย (รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต และคุณภาพ; รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า และการเข้าถึงลูกค้า รู้จริงเรื่องการจำหน่าย การตลาด และช่องทางการจำหน่าย และรู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งเพื่อความเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา) [รู้จริงและรู้รอบด้าน] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

5. โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ด้วยการแยกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่เป็นความรู้ของท้องถิ่น เช่น อุตสาหกรรมท้องถิ่น และส่วนที่เป็นความรู้สากล เช่น การขยายตลาด เทคโนโลยี เป็นต้น [ความชัดเจนระหว่าง ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้ใหม่สากล] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

ด้านคุณธรรม

โดยปกติโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมตามข้อที่ 1 ที่เพิ่มมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร จากการศึกษาข้างต้น พบประเด็นการพิจารณา 12 ปัจจัยด้านคุณธรรม ที่ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง ควรพิจารณาและคำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ โดยพบว่าร้อยละ ผลการประเมินการดำเนินการของโรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ยืนยันผลที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-5 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-5 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียนด้านคุณธรรมของโรงเรียนที่มีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ตามหลักการทางการตลาดได้กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคาเบื้องต้น ในการขายสินค้าเพื่อไม่เอาเปรียบผู้บริโภคหรือลูกค้า การรักษาความสะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพของสินค้าเป็นสิ่งสำคัญ [ราคาที่เป็นธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

2. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการตรวจสอบความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทางการผลิต กระบวนการผลิต โดยเฉพาะเมื่อสินค้ามีปัญหาสามารถสืบย้อนกลับได้ [สืบย้อนความรับผิดชอบได้] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

3. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม โดยการเน้นการพัฒนาลินค้าเศรษฐกิจจากวัตถุดิบตามธรรมชาติภายในโรงเรียน [พัฒนาลินค้าตามเศรษฐกิจศาสตร์ของโรงเรียน] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

4. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการผลิตสินค้าจากวัตถุดิบต่าง ๆ และแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยผลิตอย่างมีความเท่าเทียม ด้วยการพิจารณาจากความยากง่ายของแต่ละกิจกรรม [การจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

5. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ด้านการให้บริการที่ตรงเวลา ด้วยการกำหนดแผนการจัดส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพ [การบริการที่ตรงเวลา] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

6. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ด้วยการส่งเสริมการขายและสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้าที่มียอดการสั่งซื้อสินค้าที่ดีตลอดมา [การสร้างแรงจูงใจและความผูกพันลูกค้า] ผลการประเมินร้อยละ 40 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

7. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญในการปลูกฝังและส่งเสริมให้บุคคลทุกอาชีพดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรมอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของการผลิตสินค้าหรือกิจกรรม [ปลูกฝังความมีคุณธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

8. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม โดยพิจารณาสินค้าหรือกิจกรรมที่ผลิตว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด เช่น สินค้าที่ใช้บริโภคในชีวิตประจำวันจะต้องมีความพอดีในราคาและคุ้มค่า ส่วนสินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์มีเรื่องราวสามารถตั้งราคาสูงได้ และสินค้าที่เกิดจากจินตนาการในอนาคตขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ [การคิดผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสม] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

9. โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างครูและบุคลากรภายในองค์กร ให้มีความตระหนักในความซื่อสัตย์ อดทน และมีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต [ความตระหนักในหลักคุณธรรมของบุคลากรและครู] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

10. โรงเรียนวางนโยบายจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระ โดยให้ครูทุกคนสอดแทรกโครงการด้านคุณธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักในความซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร [วัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณธรรม] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

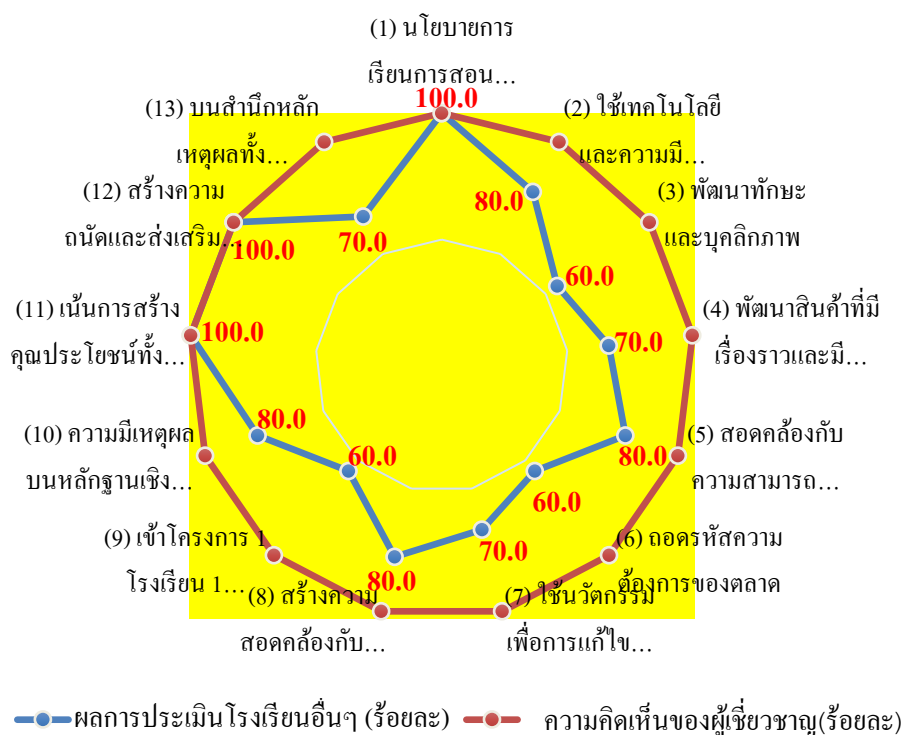
11. โรงเรียนเสริมสร้างคุณธรรมให้เป็นพื้นฐานทางด้านจิตใจ ประกอบด้วยมีความตระหนักและละเอียดใจในการทำผิด ไม่เอาไรด์เอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ [มีจริยธรรม

ทางธุรกิจ] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุระบุรี
 รัชย์พัฒนาพิทยาคม

12. โรงเรียนใช้หลักการด้านคุณธรรม ที่มีระบบความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
 จากทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนการผลิตและทุกโอกาส มีระบบการรายงานที่ครอบคลุมครบถ้วนใน
 ประเด็นสำคัญ ๆ [มีความโปร่งใสตรวจสอบได้] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่
 ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุระบุรีรัชย์พัฒนาพิทยาคม

ด้านความมีเหตุผล

การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ผู้บริหาร และครู
 ใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมด้านความมีเหตุผลด้วยการพิจารณาจากอะไร จาก
 การศึกษาก่อนหน้า ที่พบว่า ความมีเหตุผลในการที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของ
 โรงเรียนและบริการ ที่ผู้บริหารและครู ต้องใช้ความมีเหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรม ด้วยการ
 พิจารณาจาก 13 ปัจจัย ในการพิจารณา โดยพบว่าร้อยละ ผลการประเมินการดำเนินการของ
 โรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ยืนยันผล ที่ความสำคัญใน
 ระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” และ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-6 และ
 รายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-6 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านความมีเหตุผล ในการที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ที่ผู้บริหาร และครูที่ต้องดำเนินกิจกรรม กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนใช้แนวทางความมีเหตุผล ในการสร้างกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ ตามนโยบายการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลที่ตั้งอยู่บนบรรทัดฐานของการกระทำอย่างรอบคอบ และคำนึงถึงผลที่จะตามมา [นโยบายการเรียนการสอนส่งเสริมอาชีพ] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

2. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการดำเนินกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยใช้กระบวนการที่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าจากองค์กรต่าง ๆ ได้ และสามารถขายได้ในตลาดที่กว้างขึ้น [ใช้เทคโนโลยีและความมีมาตรฐาน] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

3. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพัฒนาเยาวชนในชุมชนด้านเทคนิคการพูดในการนำเสนอสินค้า รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ [พัฒนาทักษะและบุคลิกภาพ] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

4. โรงเรียนออกแบบสินค้าที่ร่วมกับการสร้างเรื่องราว (Story) ความเป็นมาของสินค้าให้มีมาตรฐาน รวมทั้งการพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไรและการคืนผลกำไร เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับทุกคน [พัฒนาสินค้าที่มีเรื่องราวและมีความต่อเนื่อง] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

5. โรงเรียนพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนสามารถผลิตได้ ตามกำลังความสามารถ ระยะเวลาและงบประมาณที่มี ตามบริบทการบริหารจัดการของโรงเรียน [สอดคล้องกับความสามารถและทรัพยากรที่มี] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

6. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการศึกษาวัฒนธรรม ความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตมาใช้ถอดรหัสความต้องการในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน [ถอดรหัสความต้องการ ของตลาด] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

7. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ในด้านการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ เป็นการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤตให้เป็น โอกาส [ใช้นวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหา] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

8. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลให้สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม ที่ถือว่าเป็นกลไก ละเอียดอ่อน มีความเหนียวแน่น และมีการแทรกแซงความกลมกลืนลงตัวไม่ขัดแย้งต่อความรู้สึก [สร้างความสอดคล้องกับบริบทสังคม] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

9. โรงเรียนดำเนินการตามนโยบายโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ สู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะความรู้ทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหาบุคลากรจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียน เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน [เข้าโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

10. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล โดยการคำนึงถึงความพอเพียงบนเหตุผลความถูกต้องตามหลักความเป็นจริง พิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องและให้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ [ความมีเหตุผลบนหลักฐานเชิงประจักษ์และรอบคอบ] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

11. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล จากคุณประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว

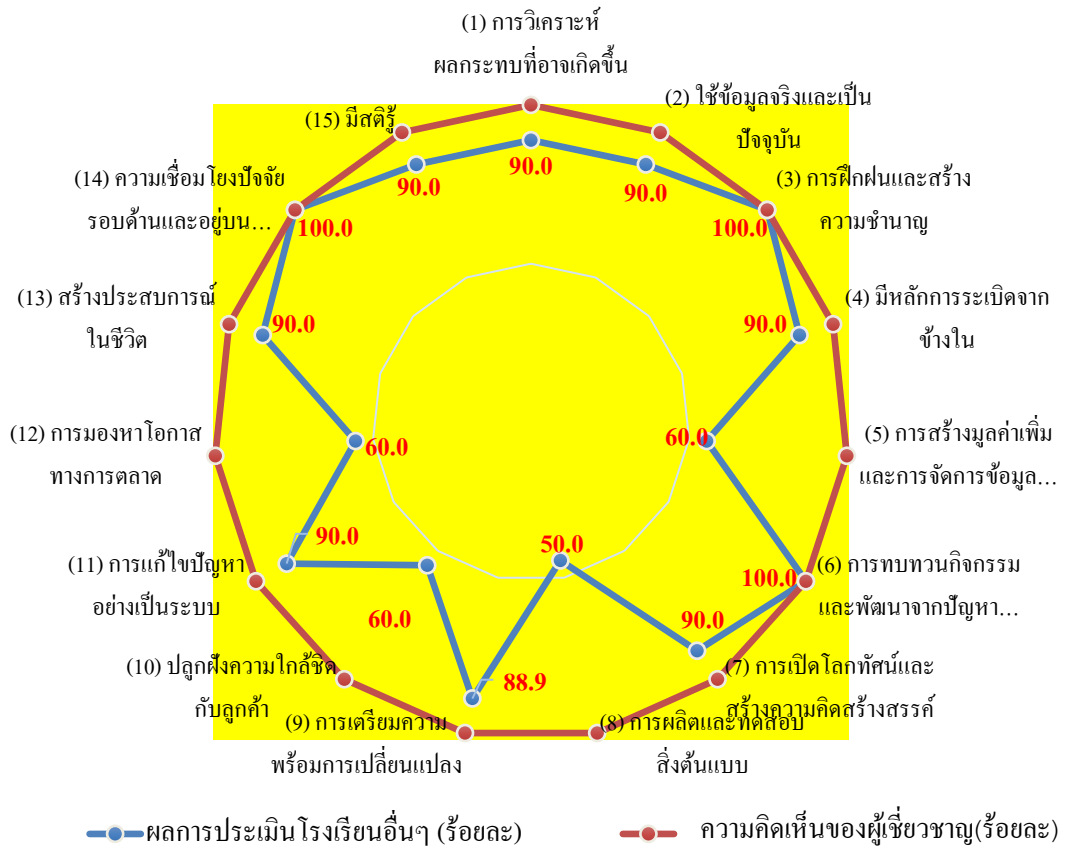
[เน้นการสร้าง คุณประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

12. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนมีความถนัด และการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่นที่ประสบผลสำเร็จ [สร้างความถนัดและ ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ใหม่] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการ แล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

13. โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ที่ต้องคำนึงถึงมิติด้านเวลาและเหตุการณ์เฉพาะหน้า เนื่องจากเหตุผลที่เหมาะสมกับช่วงเวลานึงอาจไม่เหมาะสมกับช่วงเวลานอื่น ๆ [ทั้งบนสำนักหลัก เหตุผลปัจจุบันและอนาคต] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวน โรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านภูมิคุ้มกัน

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ร่วม ฝึกคิด ฝึกอาชีพ และพัฒนาทักษะการทำงานและอาชีพ โดยผ่าน ตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่ปฏิบัติตามจุดมุ่งหวังดังกล่าว แล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร โดยพิจารณาจากการมีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่ามี 15 ปัจจัย เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี โดยพบว่าร้อยละผลการประเมินการดำเนินการของ โรงเรียน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นมากที่สุด” และ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-7 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-7 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านภูมิคุ้มกัน การมีภูมิคุ้มกันที่ดี บนพื้นฐานการดำเนินการเรียนการสอนที่ดี ในการสร้างสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการ ได้ที่มีนวัตกรรมและมูลค่าสูง กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน จากการประเมินผลด้านบวกและด้านลบควบคู่กันไป หากกิจกรรมใดที่เกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรจะดำเนินการ [การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

2. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน จากข้อมูลที่ถูกต้อง เข้าถึงได้รวดเร็วและปรับใช้ให้ทันสมัยกับสถานการณ์ได้ [ใช้ข้อมูลจริงและเป็นปัจจุบัน] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

3. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ มีการทบทวนให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด [การฝึกฝนและสร้างความชำนาญ] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

4. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่บนความเข้าใจว่าแก้ไขได้เฉพาะบางปัญหาเท่านั้น โดยเริ่มจากความคิดที่เป็นการวิเคราะห์แล้วจึงลงมือปฏิบัติ ด้วยหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” [มีหลักการระเบิดจากข้างใน] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

5. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน จากการเรียนการสอนโดยใช้ตัวอย่างสินค้าที่มีการสร้างมูลค่ามาเป็นเครื่องมือ มีกระบวนการจัดบันทึกและจัดเก็บข้อมูลเป็น Big Data เพื่อพัฒนาสร้างเป็นนวัตกรรมในการประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป [การสร้างมูลค่าเพิ่มและการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

6. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยการทบทวนกิจกรรมใหม่ตามความหลากหลายของนักเรียน และมุ่งเน้นการสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อเข้าถึงเหตุผลเป็นรายบุคคล [ทบทวนกิจกรรมและพัฒนาปัญหาที่พบ] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

7. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน โดยให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ และกระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการคิดผลิตภัณฑ์และทดลองลงมือทำในรูปแบบของตนเอง [การเปิดโลกทัศน์และสร้างความคิดสร้างสรรค์] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

8. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทำต้นแบบออกมาทดสอบตลาดก่อน แต่ถ้าหากไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ จะได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการผลิตใหม่ [การผลิตและทดสอบสิ่งต้นแบบ] ผลการประเมินร้อยละ 50 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

9. โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลง หรือสิ่งที่ไม่เป็นไปตามที่มุ่งหวัง การตั้งอยู่บนความไม่ประมาท มีแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์และความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาและความไม่แน่นอน [การเตรียมความพร้อมการเปลี่ยนแปลง] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

10. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการศึกษาค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาด ความพึงพอใจของลูกค้า เพื่อนำมาพัฒนานวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม การมีช่องทางจำหน่ายและตลาดรองรับ การประชาสัมพันธ์สินค้าในช่องทางต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จัก และการผลิตสินค้าตามจำนวนที่ต้องการขายไม่ให้เหลือค้างไว้นาน

[ปลูกฝังความใกล้ชิดกับลูกค้า] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

11. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการทบทวนและตรวจสอบปัญหาจากระบบการผลิต เพื่อนำมาดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหา และการใช้กระบวนการ PDCA [การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

12. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการศึกษหาโอกาสจากสภาพความต้องการของตลาดในชุมชน อำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียง [การมองหาโอกาสทางการตลาด] ผลการประเมินร้อยละ 60.0 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

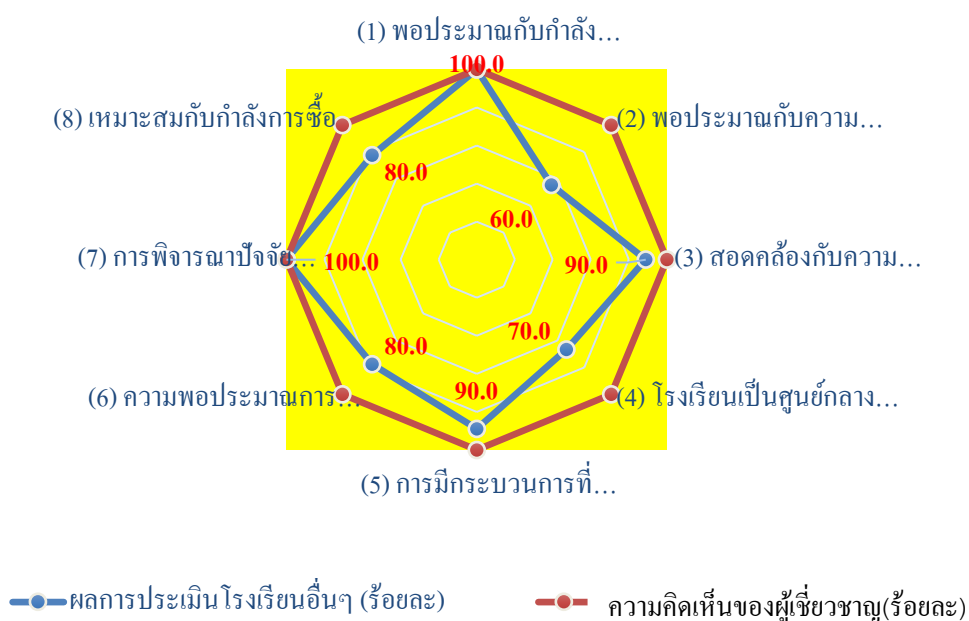
13. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการฝึกฝนให้เกิดประสบการณ์ และนำมาสร้างเป็นบทเรียนชีวิตได้ [สร้างประสบการณ์ในชีวิต] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

14. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบ อุปกรณ์ และความรู้เพื่อมาพัฒนาสินค้าแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่ทำมากเกินไป หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังจะไม่เกิดความเสียหายมาก และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาข้อบกพร่องให้ดีขึ้น [ความเชื่อมโยงปัจจัยรอบด้านและอยู่บนความพอดี] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

15. โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน ด้วยการมีสติรู้และใช้การฝึกสมาธิช่วยในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ [มีสติรู้] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านความพอประมาณ

การพิจารณา ด้านความพอประมาณ ในการพัฒนาสินค้าและกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ของโรงเรียน ด้วยการดำเนินการจาก 8 ปัจจัย โดยพบว่าร้อยละผลประเมินการดำเนินการของโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ยืนยันผล ที่ความสำคัญในระดับ “เห็นด้วยมาก” และ “สอดคล้องที่สุด” แสดงได้ตามภาพที่ 5-8 และรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5-8 การเปรียบเทียบร้อยละผลการดำเนินการของโรงเรียน ด้านความพอประมาณของโรงเรียนในการพัฒนาสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความสมดุลขององค์ประกอบภายในโรงเรียน จากงบประมาณสนับสนุน และจำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง [พอประมาณกับกำลังและความต้องการของนักเรียน] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

2. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความสมดุลขององค์ประกอบภายนอก จากความต้องการของตลาดและราคาที่เหมาะสม [พอประมาณกับความต้องการของตลาด] ผลการประเมินร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

3. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาจากความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกภายในโรงเรียนหรือองค์กร และการดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ภายใน

มากกว่าภายนอก [สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวัง] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม

4. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการคิดประดิษฐ์สินค้า และการขยายตลาดเพื่อการเติบโตของกิจกรรมในชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง [โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมชุมชน] ผลการประเมินร้อยละ 70 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

5. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยกิจกรรมที่ไม่มากเกินไปและไม่ยุ่งยากต่อการบริหารจัดการ มีความสมดุลกับกำลังคน กำลังทรัพย์ กำลังวัสดุ และมีความเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้ [การมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและสมดุลกับทรัพยากรที่มี] ผลการประเมินร้อยละ 90 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

6. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ จากจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับ ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตจนเหลือหรือไม่เพียงพอต่อการขาย เหมาะสมตามสถานการณ์ และจัดการได้อย่างพอดีสู่ความยั่งยืน [ความพอประมาณการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพการณ์] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

7. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ ด้วยการพิจารณาความพอประมาณได้ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ที่มีความพอเหมาะตามศักยภาพและความสามารถของบุคคลและโรงเรียน ปัจจัยภายนอก ที่เหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียน สร้างความพอดีให้เกิดขึ้นที่ประกอบด้วยความรู้ เหตุ ฐผล ฐตน ฐประมาณ ฐกาล ฐชุมชน ฐบุคคล และความพอประมาณที่เหมาะสมกับทุกด้าน [การพิจารณาปัจจัยภายในและภายนอก] ผลการประเมินร้อยละ 100 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

8. โรงเรียนใช้หลักการด้านความพอประมาณ เพื่อมาพิจารณาราคาสินค้าและบริการ สำหรับนักเรียน โดยไม่ควรกำหนดราคาสูงจนเกินกำลังซื้อของนักเรียนหรือมีราคาถูกจนรู้สึกว่าเป็นของฟรี รวมถึงมีสินค้าให้เลือกทดแทนรองลงมาในราคาที่เหมาะสมและไม่เป็นสินค้าต้องห้าม [เหมาะสมกับกำลังการซื้อ] ผลการประเมินร้อยละ 80 ของจำนวนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการแล้ว และโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

อภิปรายผล

“แนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา”

จากการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพเทคนิคเดลฟายในกลุ่ม 17 ผู้เชี่ยวชาญ จากตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มประชากรผู้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืน (นพย.1) เพื่อสำรวจ ตรวจสอบ และยืนยันประเด็นให้หาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อยังประโยชน์

1) เสนอให้กระทรวงศึกษาธิการสร้างเป็นรูปแบบ และแผนการเรียนการสอนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ขั้นนวัตกรรมไปเป็นตัวอย่างในการพัฒนาโรงเรียนที่สนใจ 2) เสนอให้หน่วยงานของภาครัฐ เช่น หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่สนใจ นำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้กับ ชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น

ตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ตั้งไว้จากการศึกษางานวิจัย ด้วยการนำหลักแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกัน ความรู้และคุณธรรม นำไปสู่ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ต้องมีความสมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับหลักการที่ สำนักงาน กปร. (2559) นำเสนอไว้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ขั้นที่ 1 ระยะกินอะไรปลูกสิ่งนั้นเหลือจึงแบ่งขาย ขั้นที่ 2 ระยะการรวมกลุ่มของประชาชน ปกป้องหรือและลงมือทำให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อมีปริมาณที่มากพอต่อความต้องการของตลาด และขั้นที่ 3 ระยะนวัตกรรมเป็นการทำผลผลิตไม่ว่าจะเป็นการเกษตร อุตสาหกรรม การศึกษา หรือไม่ว่าอาชีพอะไรก็ตาม ให้มีการพัฒนาถึงขั้นสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้า บริการ เพื่อทำให้มีมูลค่าสูงขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดที่ สุเมธ ดันติเวชกุล (2559) นำเสนอไว้ การดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 เป็นระยะที่สร้างนวัตกรรมให้มีมูลค่าสูง เป็นสิ่งใหม่ในการต่อ ยอดผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะในระดับโรงเรียน ประถมศึกษาถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่ถือได้ว่าเป็นพื้นฐานในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติโดยยึดความพอเพียงเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประวัติ พื้นผาสุก (2562) ที่พบว่า การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่โรงเรียน ต้องมีการจัดองค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 5 ด้านและมืองค์ประกอบ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร 4) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 5) ด้านผลลัพธ์หรือความสำเร็จ โดยโรงเรียนต้องกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นนโยบายสำคัญของสถานศึกษาที่มีการแสดงผ่าน ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ

เป้าประสงค์ของโรงเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามการศึกษา ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการศึกษาต่อไป

1. แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) โดยมีองค์ประกอบ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข พบว่า

เงื่อนไขความรู้ มีกิจกรรม 5 ข้อที่โรงเรียนที่มีนวัตกรรมควรจะนำไปพัฒนาในด้านความรู้ ได้แก่ 1) กิจกรรมสร้างความรู้ความชำนาญในกระบวนการ 2) การพัฒนาความรู้คุณธรรม 3) การผสมผสานศาสตร์ต่าง ๆ กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เข้ากับภูมิปัญญาชาวบ้าน 4) การสร้างความรู้จริง รู้รอบด้าน 5) การสร้างความชัดเจนระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับความรู้ใหม่สากล

เงื่อนไขคุณธรรม พบว่ามีข้อปฏิบัติ 12 ข้อ ที่โรงเรียนที่มีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ควรนำไปพัฒนาสิ่งต่อไปนี้ 1) การกำหนดราคาที่เป็นธรรม 2) สร้างการสืบย้อนความรับผิดชอบได้ 3) พัฒนาสินค้าตามหลักเศรษฐศาสตร์ของโรงเรียน 4) การจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม 5) มีการบริการที่ตรงต่อเวลา 6) การสร้างแรงจูงใจและความผูกพันกับลูกค้า 7) การปลูกฝังความมีคุณธรรม 8) การคิดผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสม 9) ความตระหนักในหลักคุณธรรมของบุคลากรและครู 10) สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณธรรม 11) มีหลักจริยธรรมทางธุรกิจ 12) มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

ความมีเหตุผล พบว่ามี 13 ข้อ ในการดำเนินกิจกรรมที่ผู้บริหารและครูใช้ในการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการของโรงเรียน 1) มีนโยบายการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมอาชีพ 2) การใช้เทคโนโลยีและความมีมาตรฐาน 3) การพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพ 4) การพัฒนาสินค้าที่มีเรื่องราวให้มีความต่อเนื่อง 5) การสร้างความสอดคล้องความสามารถกับทรัพยากรที่มี 6) ถอดรหัสความต้องการของตลาด 7) ใช้นวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหา 8) สร้างความสอดคล้องบริบทของสังคม 9) เข้าร่วมโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ 10) ความมีเหตุผลบนหลักฐานเชิงประจักษ์และรอบคอบ 11) เน้นการสร้างคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม 12) สร้างความถนัดและส่งเสริมการแสวงหาความรู้ใหม่ และ 13) ตั้งอยู่บนสำนึกหลักเหตุผลทั้งปัจจุบันและในอนาคต

มีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่ามี 15 กิจกรรม เป็นแนวทางสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและบริการที่เรียกค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะทั้งการทำงานและอาชีพ โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม ได้แก่ 1) มีการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น 2) การใช้ข้อมูลจริงเป็นปัจจุบัน 3) การฝึกฝนเพื่อสร้างความชำนาญ 4) ใช้หลักการระเบิดจากข้างใน 5) การสร้างมูลค่าเพิ่มและการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ 6) ทบทวนกิจกรรมและการพัฒนาจากปัญหาที่พบ 7) การเปิดโลกทัศน์และสร้างความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนและสมาชิก 8) การผลิตและทดสอบกับ

ต้นแบบ 9) การเตรียมความพร้อมการเปลี่ยนแปลง 10) ปลูกฝังความใกล้ชิดกับลูกค้า 11) การแก้ไข ปัญหาอย่างเป็นระบบ 12) การมองหาโอกาสและช่องทางการตลาด 13) การสร้างประสบการณ์ชีวิต 14) เชื่อมโยงปัจจัยรอบด้านและตั้งอยู่บนความพอดี 15) มีสติรู้

ความพอประมาณ พบว่ามี 8 แนวทาง ในการพิจารณาตามหลักความพอประมาณ โรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับบริการได้ควรมีกิจกรรมนี้ ได้แก่ 1) การสร้างความ พอประมาณกับกำลังและความต้องการของนักเรียน 2) สร้างความพอประมาณกับความต้องการ ของตลาด 3) สร้างความสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของบุคลากร 4) สร้าง โรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมชุมชน 5) การมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและสอดคล้องกับ ทรัพยากรที่มี 6) สร้างความพอประมาณในการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ 7) การพิจารณาปัจจัย ภายในภายนอก 8) ความเหมาะสมกับกำลังการซื้อ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ สำนักงาน กปร. (2559), สุเมธ ตันติเวชกุล (2559) และ การศึกษาของ ประวีติ พิณผาสุก (2562) และกล้า ทองขาว (2558) ด้านการสร้างการศึกษาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางให้ โรงเรียนเป็นฐานการสร้างผลลัพธ์ที่ดี ตามแนวคิด 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

2. แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาและท้องถิ่น ตามแนวทางหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ขั้นนวัตกรรมและมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาและท้องถิ่น ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยความสอดคล้องเน้นความเชื่อมโยงกับสังคมและครอบครัวที่แข็งแกร่งมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิด น้ำผึ้ง มีสติ และคณะ (2560) และยังสอดคล้องกับ กล้า ทองขาว (2558) พบว่า การจัดการ ศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐานใน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ต้องใช้การเรียนรู้จากโรงเรียนต้นแบบ กับ แนวทางการขยายผล การสร้างผลลัพธ์สู่คุณภาพที่ดีของผู้เรียน ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการ ของ ผู้เรียน ครอบครัว ภูมิสังคมและบริบทแวดล้อม การศึกษาของ น้ำผึ้ง มีสติ และคณะ (2560) พบว่า ครอบครัวเป็นต้นแบบด้านการปฏิบัติที่ดี การเสริมสร้างทักษะชีวิตการทำงานที่มีความ ซับซ้อนและเงื่อนไขที่แตกต่างกันไปในแต่ละ ครอบครัว ชุมชน วัฒนธรรมและบริบททางสังคมที่ รายล้อมอยู่รอบครอบครัว โดยผู้ปกครองจะทำหน้าที่แปรเปลี่ยนความซับซ้อนให้กลายมาเป็นปัจจัย ผลักดันในการสร้างความสามารถ เสริมสร้างทักษะชีวิต และการทำงานให้แก่ผู้เรียนได้ แนวทาง การพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและ มูลค่าสูง) พบว่ามี 2 แนวทางในการนำความรู้ด้านนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอนของ โรงเรียน คือ

แนวทางที่ 1 พบว่ามี 11 ลักษณะกิจกรรมอาชีพที่สัมผัสและรับฐานวัฒนธรรมสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกรับบริการของโรงเรียน ประเด็นหลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) มีนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงและนวัตกรรมเป็นของโรงเรียน 2) ตอบโจทย์คนในชุมชน 3) มีผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ 4) มีการบริหารความเสี่ยง 5) มีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการของภูมิสังคม 6) มีหลักสูตรความร่วมมือด้านนวัตกรรม กับครอบครัวเยาวชนและโรงเรียน 7) ใช้การสื่อสารที่หลากหลาย 8) มีการสืบย้อนผลิตภัณฑ์ 9) มีนวัตกรรมที่เป็นเฉพาะ 10) มีนวัตกรรมของนักเรียน 11) มีเครือข่ายสนับสนุน

แนวทางที่ 2 การประเมินผลการพัฒนาให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่ามี 10 เกณฑ์ที่ต้องใช้ในการประเมินการดำเนินการเรื่องนวัตกรรมสินค้าและบริการของโรงเรียน ได้แก่ 1) การมีประสิทธิภาพการบรรลุเป้าหมาย 2) การมีประสิทธิภาพด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ 3) การมีมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ 4) มีความสามารถในการทำกำไร 5) มีความสามารถในการใช้ทรัพยากร 6) มีขวัญ กำลังใจ และความผูกพันของสมาชิก 7) ความเป็นเจ้าขององค์กรและคุณธรรม 8) มีการวางเป้าหมายและสร้างการยอมรับ 9) พัฒนาความปรารถนาในการดำเนินการ และ 10) สอดคล้องกับบริบทและความเชื่อมั่นต่อองค์กร

3. แนวทางการพัฒนาสำหรับโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม และโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่นที่สนใจ ตามแนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ชี้นำนวัตกรรมไปพัฒนา

โรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม จังหวัดพังงา หลังจากประสบภัยพิบัติคลื่นสึนามิในปี พ.ศ. 2547 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับสั่งให้โรงเรียนอยู่ในการดูแลฟื้นฟูของมูลนิธิชัยพัฒนา ต่อมาปรับเข้าสู่โรงเรียนดีเด่นและได้รับรางวัลพระราชทาน ตามโครงการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรทวิศึกษา และโรงเรียนตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทรงรับสั่งให้ทางมูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จัดหลักสูตรการพัฒนาอาชีพให้โรงเรียนมัธยมศึกษาอื่น ๆ โดยมีโรงเรียนคุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคมเป็นโรงเรียนต้นแบบนำร่อง และให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและส่วนท้องถิ่น ร่วมกันส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้เด็กที่ด้อยโอกาส ด้วยการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสายสามัญของกระทรวงศึกษาธิการ ตามโครงการ “ลดเวลาเรียนและเพิ่มเวลารู้” (Teach less learn more) ที่เป็นต้นแบบการจัดการศึกษาในรูปแบบหนึ่งของประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นนักคิดและได้ปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2559) เรื่องการปรับพื้นฐานด้านอาชีพให้แก่ักเรียนสามารถศึกษาต่อในวิชาชีพเฉพาะทางที่ตนเองถนัดและมีความสนใจ รวมทั้งพัฒนา

อาชีพเสริมให้กับราษฎรในพื้นที่ภายใต้โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่พัฒนา-กาชาดไทย (บ้านทุ่งรัก) อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อีกด้วย ตามแนวทางที่เสนอ โดย สุเมธ ตันติเวชกุล (2559)

จากข้อมูลของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่พบว่าปัจจุบันมีกว่า 14,604 โรงเรียน ที่ได้รับการผลักดันให้เกิดการดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอน โรงเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างไรก็ตามแม้ว่าโรงเรียนกระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติแล้ว ทางโรงเรียนยังทำโครงการฝึกอาชีพต่าง ๆ เช่น โครงการผักกูดน้อย โครงการธุรกิจโรงแรม โครงการน้ำดื่มของโรงเรียน โครงการเกษตรภายในโรงเรียน เช่น การปลูกผัก เลี้ยงไก่ไข่และปลาจุก โครงการทำอาหารและขนมโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดของแต่ละโครงการตามความสนใจของแต่ละคน และส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์โดยการนำนักเรียนออกงานตามสถานที่ต่าง ๆ ของจังหวัดพังงา เพื่อหารายได้เข้าโรงเรียน เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้โรงเรียนและนักเรียนมีรายได้ขณะเรียนอีกด้วย โดยแนวคิดของ ลลิต ถนอมสิงห์ (2559) ที่เสนอความคิดเห็นว่า โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียงยังคงมีการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นที่ 2 และยังมีการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มของประชาชนในชุมชน ปริกษาหาหรือและร่วมมือกันผลิตสินค้าและบริการของโรงเรียน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด และพบว่ายังขาดการพัฒนาสินค้าและบริการเข้าสู่ขั้นที่ 3 คือการพัฒนาเข้าสู่ขั้นนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น รวมถึงยังขาดการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการบริหารงานของโรงเรียนและบริบทภายนอกภายใต้สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ที่ยังเป็นประเด็นปัญหาการศึกษางานวิจัยเพื่อหาแนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นแนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาและท้องถิ่นตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) จึงเป็นที่มาของวัตถุประสงค์การศึกษานี้

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาด้วยการนำประเด็นที่ค้นพบจากการศึกษาวิจัยจากกลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญ นพย.1 ข้างต้น พอสรุปประเด็นแนวทางในข้อที่ 1) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) และในข้อที่ 2) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาและท้องถิ่นในประเทศไทย ตามแนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 ขั้นนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง ด้วยการนำประเด็นที่เป็นข้อค้นพบจากการศึกษามาสร้างเป็นแบบประเมินการนำเสนอตามประเด็นต่าง ๆ เพื่อประเมินเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นเลิศในการดำเนินการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับรางวัลดีเด่น ทั้งในระดับจังหวัด ระดับประเทศ หรือระดับสากล จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า การดำเนินการ

ของโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม มีผลการประเมินที่เป็นเลิศกว่าในทุกด้านเมื่อเทียบกับโรงเรียนอื่นทั้ง 9 โรงเรียนตัวอย่าง เนื่องด้วยเหตุผลที่โรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคม เป็นโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลฟื้นฟูของมูลนิธิชัยพัฒนา จึงเป็นโรงเรียนที่ได้รับโอกาสที่ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ในทุกด้าน และสามารถปรับเข้าสู่โรงเรียนดีเด่นที่ได้รับรางวัลพระราชทาน และเป็นโรงเรียนนำร่องหลักสูตรการพัฒนาอาชีพในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น ร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับเด็กที่ด้อยโอกาส ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าผลการประเมินโรงเรียนคุรุราษฎร์พัฒนาพิทยาคมอยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติครอบคลุมตามการประเมินทุกด้าน

ผลกระทบและการจัดการกับข้อจำกัด

1. ข้อจำกัดในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

โดยกลุ่มตัวอย่างของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟาย เป็นผู้ที่มีความสำคัญสูง มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง มีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในหน้าที่ที่ปฏิบัติเป็นจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีหลายท่านที่ต้องทำงานนอกสถานที่ในต่างจังหวัดและถิ่นทุรกันดารตามแนวทางของในหลวงรัชกาลที่ 9 และต้องเดินทางตามเสด็จหรือตามองคมนตรีไปติดตามผลงานบ่อย บางสถานที่เป็นเขตพื้นที่ที่ติดต่อยากมากตามภารกิจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ การเข้าถึงจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้น การขอความกรุณาในการให้ข้อมูลถึง 3 รอบ ต้องใช้ระยะเวลาในการรอคอยนานพอสมควร มีทั้งการนัดหมายล่วงหน้าหลายครั้ง หรือใช้ช่องการสัมภาษณ์หลายช่องทางตามความเหมาะสม เช่น การส่งเอกสารไปสัมภาษณ์ก่อนตามสถานที่ทำงาน แล้วจึงมีการใช้โทรศัพท์โทรติดตามเพื่อชี้แจงอธิบายข้อมูลเพิ่มเติม ด้วยภารกิจที่แต่ละท่านต้องรับผิดชอบทำให้ไม่สามารถที่จะเข้าสัมภาษณ์ได้ในครั้งเดียว

การจัดการกับข้อจำกัด จากขนาดของกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างจำกัด ผู้วิจัยจึงติดต่อทุกท่าน และแต่ละท่านก็ตอบรับด้วยความยินดีในรอบแรกจำนวน 21 ท่าน จากจำนวนทั้งหมด 36 ท่าน แต่ก็ต้องมีการนัดหมายล่วงหน้าหลายครั้ง โดยมีการไปนั่งรอแต่ละท่านก่อนเวลานัด และมีการนัดหมายใหม่ในกรณีที่ติดงานราชการด่วนโดยไม่ทราบล่วงหน้า จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้ ผู้วิจัยต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิดในแต่ละท่านในแต่ละรอบของการขอสัมภาษณ์อย่างต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมเสมอตลอดเวลาเมื่อทุกท่านให้โอกาส

2. ข้อจำกัดจากแบบสอบถามในรอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (เดลฟายรอบที่ 1)

พบว่า การดำเนินการด้วยเทคนิคเดลฟายครั้งแรกจะมีผลอย่างมากในการสร้างความประทับใจ (Impression) ที่มีผลต่อความประทับใจ ซึ่งข้อจำกัดในประเด็นคำถามที่เป็นภาษาทางวิชาการ บางข้อความผู้เชี่ยวชาญบางท่านอ่านแล้วเข้าใจยาก และมีความยาวหรือซับซ้อนเกินไป พบข้อจำกัดที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสับสนไม่เข้าใจ ทำให้เสียเวลาในการที่จะต้องอธิบายประเด็นเพิ่มเติม เช่น ในคำถามที่ 1.2 ที่ประกอบด้วย คำถาม “การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์” โดยข้อความยังคงกล่าวถึงเกณฑ์ย่อย ๆ ในคำถามเดียวกันอีก

การจัดการกับข้อจำกัด ผู้วิจัยได้ขอร้องให้ผู้ให้ข้อมูลและอธิบายให้แต่ละท่านทราบ เมื่อผ่านท่านที่ 3 ไปแล้ว พร้อมทำแบบความหมายและขยายคำเพิ่มเติมตามตารางในการทำเดลฟายรอบที่ 1 กับท่านที่เหลือเพื่อให้เข้าใจตรงกัน และไม่ทำให้เกิดการอธิบายมีความคลาดเคลื่อนในแต่ละครั้ง และดึงมาเป็นคำถามที่มีการขยายคำในรอบคำถาม เดลฟายที่ 2 และที่ 3 อย่างไรก็ตามการแสดงความขอบพระคุณในข้อเสนอแนะ การสื่อให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์หลังการแก้ไขตามที่ท่านได้นำเสนอแนะจึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเพิ่มขึ้นกับผู้เชี่ยวชาญ

3. ข้อจำกัดของตัวอย่างโรงเรียนที่จะเข้าประเมิน

การค้นหาและการเข้าถึงตัวอย่างโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในการดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยพบว่า การดำเนินการเพื่อติดต่อเข้าไปตรวจประเมินกับทางโรงเรียนมักจะพบว่าการปฏิเสธในเรื่องต้นตอตลอดเวลา อาจจะเป็นด้วยเหตุผลทางด้านทัศนคติกับคำว่า “ตรวจประเมิน” หรือการดำเนินการกับสถานที่ราชการและการต้องดำเนินการตามรูปแบบวิธีการของงานราชการมากกว่าความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และยังพบกับปัญหาของคำนิยามในระดับการศึกษาที่เป็นได้ทั้งในระดับอนุบาล-ปฐมศึกษา ระดับอนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ตัวอย่างข้อมูลที่เก็บมามีระดับการศึกษาไม่ตรงกับเป้าหมาย เสียเวลาและโอกาสไป

4. กระบวนการและการค้นพบ เป็นการศึกษาจากความชำนาญของผู้เชี่ยวชาญที่สังเกตเห็นคุณค่าของการพัฒนาการศึกษาในอนาคต แต่ยังไม่ได้ดำเนินการในเชิงปฏิบัติ จึงเสนอแนะให้ศึกษาดำเนินการ เช่น การนำประเด็นค้นพบไปสร้างการประเมินจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในขั้นที่ 3 เพื่อสรุปจัดความสำคัญการดำเนินการในแต่ละด้านต่อไป

การจัดการกับข้อจำกัด ผู้วิจัยดำเนินการด้วย 3 วิธีการ คือ 1) ได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากทางวิทยาลัยเพื่อขอเข้าประเมิน พร้อมส่งเอกสารแบบประเมินไปทางอีเมลหรือ Line-Application ส่วนตัว โดยตรงหากโรงเรียนสะดวกให้เข้าประเมินก็จะเข้าไปดำเนินการหรือหากทางผู้อำนวยการโรงเรียนไม่สะดวกก็สามารถทำแบบสอบถามแล้วส่งกลับมาได้โดยตรง แต่ก็

ไม่สามารถครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการ ได้ 2) ใช้เทคนิคการอ้างอิงต่อเนื่องจากปากต่อปาก หรือ Snowball sampling technique หรือบุคคลที่รู้จักและน่าเชื่อถือ ด้วยการขอรายชื่อจากท่าน ผู้อำนวยการ โรงเรียนท่านอื่น ขอช่องทางการติดต่อหรือขอชื่อ โรงเรียน และใช้วิธีการในข้อ 1 แต่ก็ไม่สามารถครบตามจำนวน ได้และยังขาดคุณสมบัติตามเงื่อนไขตัวอย่างที่วางไว้ และ 3) ใช้การค้นหารายชื่อจากโรงเรียนที่ได้รับรางวัลทางด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นเลิศจากข้อมูล “ศูนย์สถานศึกษาพอเพียงมูลนิธิยุวสถิรคุณ” และร่วมกับการสืบค้นข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนผ่าน “ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา” (เข้าถึงได้ที่ <https://data.bopp-obec.info>) และร่วมกับการเข้าไปยังเว็บไซต์ของโรงเรียนเป้าหมายเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้การส่งจดหมาย EMS เพื่อตรวจสอบการรับหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบประเมิน พร้อมโทรติดตาม จนได้ตัวอย่างครบถ้วนตามจำนวน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การนำไปประยุกต์สำหรับใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศไทย สำหรับโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียงและจากการประเมินภายในตามแบบประเมิน พบว่าได้มีการดำเนินการครบถ้วนในทุกด้าน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเสนอว่า การประเมินตนเองอาจมีข้อดีอยู่เรื่องการอคติและความเอนเอียงที่เป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ การใช้การประเมินจากภายนอกอาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง เพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้นในปัญหาด้านต่าง ๆ ได้ การดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและดำเนินการพร้อม ๆ กันในทุกประเด็น เช่น ประเด็นที่มีการประเมินตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ที่พบว่ามีมากกว่า 3 ห่วง 2 เงื่อนไข และ 2 แนวทางการประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งในมุมมองของการบริหารจัดการพบว่า ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญให้เหมาะสมกับบริบทและทรัพยากรขององค์กรที่มี การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ การวางแผนดำเนินการ การตรวจสอบติดตามและสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จตามลำดับความสำคัญ ถือเป็นภาระกิจที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะคุณลักษณะทางนวัตกรรมและการมีมูลค่าสูงที่เป็นโอกาสที่สามารถดำเนินการได้ในประเด็นเด่น ๆ และมีศักยภาพที่เป็นเฉพาะทางเท่านั้น ไม่และแนวทางในการดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) พบว่า ในหลายประเด็นเป็นความสามารถเชิงธุรกิจที่ต้องมีการดำเนินการ ซึ่งโรงเรียนมีความแตกต่างจากองค์กรแสวงหากำไร การดำเนินการต้องสร้างความสามารถทางด้านธุรกิจ โอกาสและความเป็นไปได้ การแสวงหากำไร การจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจ และการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้เสีย ดังนั้นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจการดำเนินการทาง

ธุรกิจและความยั่งยืนเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียงการดำเนินการในลักษณะที่เป็นการเรียนรู้จากความสำเร็จหรือผู้ที่สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ หรือเรียนรู้จาก Best practices ถือว่ามีส่วนสำคัญที่เป็นการสร้างตัวแบบเทียบเคียง (Benchmarking) เพื่อการพัฒนาให้เกิดความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น โรงเรียนมาตรฐานสากลระดับ SCQA (School quality award) อาจศึกษาจาก โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา หรือ โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย สถานศึกษาที่มีระบบและกลไกการบริหารจัดการคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาดีเด่น (IQA award) หรือ รางวัล MOE award จาก โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์พะเยา หรือความเป็นเลิศ ในสายงานอื่น ๆ การเทียบเคียงถือว่ามีค่าสำคัญในการพัฒนา และรางวัลถือเป็นเครื่องหมายรับรองความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม ความสำคัญหลักของโรงเรียนก็ยังมีแนวทางหลักที่สำคัญคือการศึกษาเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ความเชื่อมโยงกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัย

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้เป็นแนวทางให้สถานศึกษา ในการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ในด้านการบริหารจัดการ เช่น การกำหนดนโยบายงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล งานบริหารทั่วไป ชุมชนสัมพันธ์ โดยนำหลักการทรงงานมาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษาและบริหารทรัพยากรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้เกิดโครงการโรงเรียนพี่เลี้ยง โดยมีวิทยาลัยอาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัย เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะเป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนพี่เลี้ยง โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีศักยภาพและความสามารถด้านเกษตรและเทคโนโลยีเป็นอย่างดี สามารถที่จะช่วยเหลือและสนับสนุนให้โรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ได้เรียนรู้ในวิชาชีพนั้นเพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืน และสามารถให้โรงเรียนดังกล่าวเป็นแหล่งฝึกงานของนักศึกษาไปด้วย พร้อมทั้งเป็นช่องทางถ่ายทอดความรู้ไปสู่ชุมชนได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งโครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยประมง วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการจำนวน 50 แห่ง ดูแลโรงเรียน 1,700 แห่ง เป็นพี่เลี้ยงดูแลและให้ความรู้เพื่อสร้างโครงการอาหารกลางวันและวิชาชีพต่าง ๆ อย่างยั่งยืน ตามข้อมูลข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) 22 มกราคม พ.ศ. 2557 ส่วนโครงการในระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นพี่เลี้ยงโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ได้มีการประชุมหารือร่วมกับเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุดมศึกษา ในประเด็นการเป็นพี่เลี้ยงช่วยเหลือโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในด้านต่าง ๆ

ตลอดจนการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ให้กับท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งที่ผ่านมามีเครือข่ายก็ได้ดำเนินการ โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ อยู่บ้างแล้ว แต่ยังคงอยู่ในรั้วของมหาวิทยาลัยและยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ประกอบกับยังไม่มีข้อมูลโรงเรียนที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์และกำหนดเป็นเชิงนโยบายได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะเครือข่ายอำนวยการกลาง ได้มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและชุมชนอย่างเป็นระบบมากขึ้น ในขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ต้องรวบรวมข้อมูลสถานศึกษาเพื่อเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือส่งให้ สกอ. เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำแผนต่อไป ในเบื้องต้นได้กำหนดให้ทุกมหาวิทยาลัยทั้ง 9 เครือข่าย (9 เครือข่ายเพื่อพัฒนาอุดมศึกษา มีสมาชิก 171 สถาบัน ครอบคลุม 78 จังหวัดทั่วประเทศ) เป็นพี่เลี้ยงให้กับโรงเรียนในพื้นที่อย่างน้อย 1 แห่ง โดยขอให้มีการรวบรวมข้อมูลและกำหนดเป้าหมายโรงเรียนและชุมชนที่จะลงไปเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละเครือข่าย ตลอดจนจัดทำรูปแบบกิจกรรมและวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ครู นักเรียน เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนขยายโอกาสและโรงเรียนขนาดเล็ก การถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมแก่ธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยมหาวิทยาลัยอาจดำเนินการในรูปแบบกิจกรรม CSR (Corporate social responsibility: ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือจะดึงภาคเอกชนในพื้นที่เข้ามาร่วมด้วยก็ได้ แต่ขอให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เป็นการสร้างภาระให้กับโรงเรียนเพิ่มเติมมากเกินไป ตามข้อมูลจาก U-school-mentoring, เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2558

ด้านความเชื่อมโยงกับชุมชนและความเป็นอยู่ ระดับสังคม

การนำแนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ภายใต้งเงื่อนไข ความรู้ และคุณธรรม เพื่อนำมาใช้ปฏิบัติในชุมชน ประกอบด้วย บ้าน วัด และโรงเรียน (บวร) ซึ่งเป็นรากฐานการดำเนินชีวิตในสังคมไทย เพื่อให้เกิดความสงบสุข ความสามัคคี จากวิถีชีวิตตามขั้นตอนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ จากปัญหาผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี เป็นต้นจากการศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นประเทศไทย ซึ่งข้อมูลงานวิจัยมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาที่เน้นให้ชุมชนนำทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสินค้าและบริการ สำหรับใช้ดำรงชีพในครัวเรือน ซึ่งถือเป็นหลักการพึ่งพาตนเอง หากเหลือกินเหลือใช้ให้นำผลิตภณณ์นั้นไปจำหน่ายต่อเพื่อสร้างรายได้ ทำให้ครอบครัวและชุมชนเข้มแข็ง (การระเบิดจากข้างใน) การพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพ มี

เอกลักษณ์ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของชุมชน ร่วมกันระดมความคิด สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อจำหน่ายในตลาดภายนอกชุมชน และสามารถกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคได้ โดยในการดำเนินการดังกล่าวต้องใช้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยี เข้ามาช่วย รวมถึงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และอดทน

ด้านความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ และองค์กรภาคธุรกิจ

จากจุดเริ่มต้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ว่า กินอะไรให้ปลูกสิ่งนั้น เหลือแบ่งปัน หรือขาย มาถึงขั้นรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรม และเข้าสู่กระบวนการผลิตเพื่อพัฒนาเป็นนวัตกรรมที่สร้างรายได้ หรือเข้าสู่กระบวนการผลิตภาคธุรกิจนั้น ปัจจุบันองค์กรภาคธุรกิจหลายแห่งได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจในลักษณะของหลักธรรมาภิบาล มีผลดีต่อบริษัท พนักงาน และทุกคนที่เกี่ยวข้องควรได้รับความเป็นธรรมจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับงานวิจัยใน การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ที่ใช้หลักการ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ คือ

ด้านความพอประมาณ

พิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน โดยไม่ลงทุนดำเนินธุรกิจจนเกินตัว มีกระบวนการผลิตที่เป็นระบบ ควบคุมได้ และมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนจนเกินไป สอดคล้องกับทรัพยากรที่มี และมีความเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ สามารถตรวจสอบได้และปัจจัยภายนอก มีราคาที่เหมาะสมกับกำลังซื้อ ผลิตสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ไม่มากจนเกินไป จนเกิดความเสียหาย

ด้านความมีเหตุผล การออกแบบและพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและมีความยั่งยืน การใช้ความรู้ทางวิชาการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนา เพื่อขอมาตรฐานการผลิตสินค้าจากองค์กรต่าง ๆ ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือการอบรมพนักงานเพื่อเสริมสร้างความรู้ใหม่ ๆ การศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะในการทำงาน ฝึกฝนให้พนักงานเกิดความชำนาญ เกิดข้อผิดพลาดน้อยและเป็นการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ นำความรู้ทางวิชาการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนาสินค้าและวางแผนระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดภายนอก โดยมีแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ในการลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และรักษาความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ

ส่วน 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขด้านความรู้ ต้องรู้จริงและรู้รอบด้านกระบวนการผลิต จนเกิดความชำนาญ มีกระบวนการควบคุมสินค้าพร้อมแจกแจงกระบวนการ และให้ผู้อื่นสามารถเข้ามา

ทำงานทดแทนได้ นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาช่วยในการพัฒนากระบวนการผลิตสินค้า และที่สำคัญคือต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย ผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรม คำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนเงื่อนไขด้านคุณธรรม ตามหลักการตลาดควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ราคาและการขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค โภคหรือลูกค้า คำนึงถึงความปลอดภัยและคุณภาพสินค้า ที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทางการผลิตของผู้ผลิต กระบวนการต่าง ๆ โดยเฉพาะสินค้าที่มีปัญหาสามารถสืบค้นย้อนกลับหาสาเหตุได้ มีการส่งเสริมการขาย การสร้างแรงจูงใจให้แก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อสม่ำเสมอและเป็นลูกค้าที่ดีตลอดมา อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของการดำเนินธุรกิจ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

1. ผลการศึกษาสามารถสรุปแนวทางในเชิงหลักทฤษฎีหรือหลักปรัชญาไปสู่แนวทางในการดำเนินการที่เป็นเชิงปฏิบัติ โดยพบแนวทางการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข และแนวทางการประเมินผลการดำเนินการในชั้นที่ 3 หรือระยะการสร้างนวัตกรรมและมูลค่าสูง ซึ่งเป็นการค้นพบปัจจัยหรือตัวแปรใหม่ โดยเฉพาะการดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชั้นที่ 3 ระดับ ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สามารถนำไปขยายผลสู่การดำเนินการในโรงเรียนหรือองค์กรอื่น เพื่อต่อยอดการพัฒนาสู่การพัฒนาปัจจัยหรือตัวแปรอื่น ๆ ทางวิชาการได้

2. การศึกษาสามารถสรุปแนวทางในเชิงหลักทฤษฎีหรือหลักปรัชญาไปสู่แนวทางในการดำเนินการที่เป็นเชิงปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ที่การค้นพบปัจจัยหรือตัวแปรใหม่ต่าง ๆ ของ โรงเรียนมัธยมศึกษา อย่างไรก็ตาม การประเมินด้านการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก็ยังเป็นประเด็นที่น่าค้นหาเชิงวิชาการ

3. จากปัญหาในกระบวนการศึกษามาเป็นข้อเสนอแนะ พบว่า การสร้างคำถามกึ่งโครงที่มีประเด็นย่อย ๆ ภายใต้อำนาจคำถามเดียวกัน ทำให้เกิดความสับสนในการตอบแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญในขณะที่สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลได้ ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาคือ การขอภัยผู้ให้ข้อมูล พร้อมการอธิบายเพิ่มเติมมีความจำเป็นและสำคัญมากต่อการได้มาของข้อมูลเชิงลึก หากจำเป็นอาจต้องมีการสร้างตารางเพื่อกำหนดการให้ความหมายหรือตัวแปร เพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนหรือความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลในการอธิบายแต่ครั้ง จะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือและไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการอธิบายขณะเก็บข้อมูล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ประเด็นการค้นพบจากการศึกษาเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่เป็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ตามกระบวนการวิธีการศึกษา แต่การศึกษายังเป็นการดำเนินการในเชิงของการสร้างปัจจัยหรือตัวแปร โดยการดำเนินการเพื่อศึกษาหรือเอาไปใช้ในการศึกษาต่อยอด เช่น การศึกษาเชิงคุณภาพกับโรงเรียนต้นแบบเฉพาะด้าน การศึกษาเชิงปริมาณกับโรงเรียนที่มีการดำเนินการเรียนการสอนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา
2. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อหาแนวทางการประเมินการที่มีประสิทธิภาพ ด้านการดำเนินการเรียนการสอน โรงเรียนด้วยหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนที่พบว่าอยู่ในช่วงชั้นระยะต่าง ๆ ของการดำเนินการ เช่น ชั้นเตรียมการ ชั้นที่ 1, 2, หรือ 3 หรือในระดับการศึกษา อนุบาล-ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา เพื่อความเข้าใจและเป็นแนวทางสร้างการพัฒนาโรงเรียนในแต่ละระดับได้
3. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพต่อผลสัมฤทธิ์ ทั้งในเชิงการศึกษา ความเชื่อมโยงทางธุรกิจ ผลทางธุรกิจและนวัตกรรม กับสถานศึกษาที่ดำเนินการเรียนการสอน โรงเรียนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละระยะ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการและดำเนินการสำหรับสถานศึกษา
4. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพต่อผลสัมฤทธิ์ ทั้งในเชิงการศึกษา ความเชื่อมโยงกับชุมชน ผลทางด้านความเป็นอยู่และนวัตกรรม กับสถานศึกษาที่ดำเนินการเรียนการสอน โรงเรียนด้วยหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละระยะ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการและดำเนินการสำหรับสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กนกนาฏ เอี่ยมมาก, กนกวรรณ สุขโณ, จุฑาทิพย์ แดงเหมือน, สาวิตรี วงศ์งาม, วรณภรณ์ บริพันธ์ และสัจชัย ลี้งแท้กุล. (2561). พฤติกรรมการสร้างสรรค์นวัตกรรมของบุคลากรใน มหาวิทยาลัย จังหวัดสงขลา. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10 วันที่ 27-28 มีนาคม 2561 หัวข้อมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, จรัสศรี เพ็ชรคง, จุฬารัตน์ ห้าวหาญ และนวพร มามาก. (2559). การลดเวลา เรียนเพิ่มเวลารู้: แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการศึกษาพยาบาล. *Nursing Journal of The Ministry of Public Health*, 26(3), 13-26.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2559). โรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น (*Local sufficiency school: LSS*). เข้าถึงได้จาก http://www.nanlocal.go.th/doc_news/doc220171213214509.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). คู่มือประเมินและเกณฑ์คุณภาพสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สถานศึกษา พอเพียง) ปี 2554 เป็นต้นไป ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เข้าถึงได้จาก <http://pbntc.ac.th/Manual.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้าน การศึกษา เรื่อง สถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการ ตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ประจำปี 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=52116&Key=news19>
- กฤตติกา เสวตอมรกุล. (2560). ท้องถิ่นไทย 4.0 กับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน. สาขามนุษยศาสตร์ สังคมวิทยาและการศึกษา. ใน การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (RMUTCON 2017), วันที่ 7-9 สิงหาคม 2560, 683-691.
- กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. (2556). การศึกษาเพื่อการมีงานทำ (เท่านั้นเองหรือ). เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/371432>
- กล้า ทองขาว. (2558). การจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน: แนวคิด แนวทาง และกรณีศึกษา. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 2(2), 21-36.

- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. (2561). กฟผ. จับมือ สอศ. พัฒนาระดับฝีมือแรงงาน
คุณภาพด้านเทคนิคและเทคโนโลยีไฟฟ้า รองรับการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ.
เข้าถึงได้จาก <https://www.egat.co.th/index.php?> 208
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). โครงการการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สู่สถานศึกษา. บทความสถาบันสังคมศึกษา. เข้าถึงได้จาก [http://academic.obec.go.th/
article/detail.php?id=19](http://academic.obec.go.th/article/detail.php?id=19)
- คณะกรรมการบริหาร ปอมท. (2559). การประชุมวิชาการ ปอมท. ประจำปี พ.ศ. 2559 และการ
ประชุมวิชาการ “การวิจัยระบบการศึกษาไทย” ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิส
ซัพพลาย.
- คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2559). การขับเคลื่อนการปฏิรูปการ
อาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี. รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. เข้าถึงได้จาก
https://library2.parliament.go.th/giventake/content_nrsa2558/d051659-02.pdf
- คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ. (2558). การจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอน
ปลาย (ทวิศึกษา). เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/moe/48260-7611.html>
- จตุรภัทร ประทุม, ประยูร อิมสวาสดี และสมพงษ์ ปั้นหุ่น. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วารสารวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 27(2), 119-130.
- จันทิมา บุญอนันต์วงศ์. (2557). ประสิทธิภาพการบริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 9(17), 25-38.
- จำรูญ กสิวัตร และบรรพต วิรุณราช. (2563). แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นใน
ประเทศไทย. มจร สังคมปริทรรศน์, 9(3), 187-201.
- จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย. (2558). เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. วารสารบัณฑิตศึกษา, 12(58), 13-24.
- จุฬารักษ์ มาเสถียรวงศ์. (2558). รายงานการศึกษาสภาวการณ์และขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิต
เด็กและเยาวชนประจำปี 2556-2557. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฬารักษ์ มาเสถียรพงษ์ และเสาวณี จันทพงษ์. (2557). Education for all สร้างสัมมาอาชีพเพื่อสังคม
 ทั้งหมด. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “อภิวินัยการเรียนรู้สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย”
 วันที่ 6-8 พฤษภาคม 2557. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เจษฎา นกน้อย. (2554). การจัดการความหลากหลายในองค์กร: ตัวแบบทางด้านทรัพยากรมนุษย์
 เพื่อความเท่าเทียมกันของผู้มีอัตลักษณ์หลากหลายทางเพศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิม จันทพงษ์. (2559, 18 สิงหาคม). ผู้อำนวยการโรงเรียนบุรีรัมย์พัฒนา. สัมภาษณ์.
- ชยกรณ บุญเรืองศักดิ์. (2561). การติดตามและประเมินผลโครงการ. ใน เอกสารประกอบการอบรม
 “การพัฒนาสรณะบุคลากรด้านการติดตามและประเมินผล และการมุ่งผลสัมฤทธิ์”
 โดย สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดนครสวรรค์, วันที่ 24-25 ธันวาคม พ.ศ.
 2561, นครสวรรค์: โรงแรมพาราไดส์โฮเทลไชนีสจังหวัดนครสวรรค์.
- ชัยนต์ เพาพาน. (2559). ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ในศตวรรษที่ 21. วารสารคณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 1(1), 304-306.
- ณิชา โกรทินธาคม และสายสุดา เดียเจริญ. (2562). การใช้พลังอำนาจของผู้บริหารกับประสิทธิผล
 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 6. วารสารการบริหาร
 การศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 661-672.
- ทศนา เขมมณี. (2559). ถอดรหัสปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ การสอนกระบวนการคิด (พิมพ์
 ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทคซอส. (2561). นวัตกรรมองค์กร ไม่ได้เริ่มจากการมีนวัตกรรม แต่เริ่มจาก 'คน'. เข้าถึงได้จาก
<https://techsauce.co/corp-innov/leading-innovation-workshop-laszlo-gyorffy>
- เทคโนโลยีชาวบ้าน. (2563). ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ปลูกผัก เลี้ยงไก่แบบปล่อยลาน
 เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร ครอบครัวก็สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้รับผลกระทบ. เข้าถึงได้จาก
https://www.technologychaoban.com/livestock-technology/article_7436
- ไทย PBS. (2556). หลักสูตรทักษะอาชีพ ในระบบการศึกษา. เข้าถึงได้จาก
<https://news.thaipbs.or.th/content/194383>
- ธงชัย สิทธิกรณ์. (2560). การศึกษาไทย 4.0 จากผู้ใหญ่สู่ ถึงการศึกษาไทย 4.0. เข้าถึงได้จาก
<http://www.birdkm.com/outside-classroom/outsideclass/thai-education-40>

- ชนากร บำรุงภักดี และวิเชียร รุ่งขึ้นยง. (2562). ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. *วารสาร มจร. พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 4(1), 127-136.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย. *คุณูปนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- คุณุฎี โยเหลา. (2559). *การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์: ปัจจุบันและอนาคต, พฤติกรรมศาสตร์ มุมมองในศาสตร์ที่แตกต่าง Behavioral sciences from diverse perspective*. กรุงเทพฯ: โรจนพรินท์ตั้ง.
- นันทวัช นูนารถ. (2558). ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2, ของสถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 2558* (หน้า 324-335). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- น้ำผึ้ง มีสีล. (2559). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย: การหลีกเลี่ยงมโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(1), 1256-1267.
- น้ำผึ้ง มีสีล, นริศรา พึ่งโพสภ และฐาศุภกร จันประเสริฐ. (2560). กระบวนการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21. *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(1), 208-218.
- บุญมี ก่อบุญ. (2553). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทีมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *คุณูปนิพนธ์ครุศาสตร์* คุณูปบัณฑิต, สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญสืบ โสโสม. (2553). *วิธีคนกล้าในเรียนรู้วิถีชุมชนกับการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการสวัสดิการวิชาการสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- บุญกร คำโสม. (2562). บทบาทของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการส่งเสริมนวัตกรรมองค์กร. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 16(75), 1-6.

- ประเทืองทิพย์ สุกุมลจันทร์. (2559). การพัฒนาตัวแบบประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย*
ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 6(2), 142-154.
- ประวิติ พื้นผาสุก. (2562). การขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาชั้น
พื้นฐานในโรงเรียน บ้านเมืองทองอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิจัยและ*
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 14(2), 148-155.
- ปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน. (2563). *ปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง*. เข้าถึงได้จาก
<http://www3.moac.go.th/philosopher-philosopher-suffice>
- ปริญานุษ ธรรมปียา. (2557). *การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา (พ.ศ. 2549-*
2557). กรุงเทพฯ: ศูนย์สถานศึกษาพอเพียงมูลนิธิยุวสถิรคุณ.
- ปัญญา เลิศไกร, นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ และลัญจกร นิลกาญจน์. (2562). *วารสารมหาจุฬา*
นาครทรรณ, 6(8), 3746-3757.
- ปัทมา เขียววิศิษฐ์สกุล. (2560). นวัตกรรมนำสู่อนาคตประเทศไทย. ใน *เอกสารการประชุมประจำปี*
2560 ของ สศช. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/download/document/Yearend/2017/PPT_Group2.pdf
- พรเพ็ญ สมบูรณ์ม และเสาวณี สิริสุขศิลป์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการนิเทศของ
ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 30. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*,
9(2), 88-95.
- พัญญา พัฒนาอุดมสินคำ. (2557). *รูปแบบกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ*
การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุยฉินิพนธ์ปรัชญาคุษฉินิพนธ์ิต, สาขาวิชาการ
บริหารเพื่อการพัฒนาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- พิไลวรรณ แดงขาว, สฎายุ ชีระวณิชตระกูล และสุรีพร อนุศาสนนันท์. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้
ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอัตราการแข่งขันสูงสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*,
7(2), 83-95.
- โพยม จันทร์น้อย. (2560). *การเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 เป็นการเข้าสู่ยุคที่ประเทศไทยต้องมีนวัตกรรม*
เป็นของตนเอง. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/81497>

- มณฑา ชรรmgrิยาวัฒน์. (2562). การนำนโยบายอาชีวศึกษา การจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมีชรมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ในช่วง พ.ศ. 2557-2560 ไปปฏิบัติ. *วารสารการบริหารปกครอง (Governance Journal)*, 8(2), 442-461.
- มหาวิทยาลัยพะเยา. (2555). รายงานผลการดำเนินงานสูงเม่นโมเดล (ฉบับสมบูรณ์). พะเยา: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยพะเยา.
- มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (2557). สรุปผลการดำเนินงานโครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ. เชียงราย: โครงการจัดทำหลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพทางการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- มานิตย์ อาษานอก. (2561). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 1(2), 9-18.
- มารุต พัฒนา. (2562). การออกแบบนวัตกรรมหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- มาเรียม นิลพันธุ์, ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย และปริญญา ชะวงศา. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงรายวิชาชีพครู กรณีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 3(1), 14-23.
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2560). เศรษฐกิจพอเพียง. เข้าถึงได้จาก https://www.chaipat.or.th/site_content/item/1309-2010-06-03-09-50-07.html
- มูลนิธิยุวสถิรคุณ. (2559, 7 ธันวาคม). เรื่อง ผลการคัดเลือกสถานศึกษาพอเพียงที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับประเทศ (Best practices) ปี พ.ศ. 2559. ประกาศศูนย์สถานศึกษาพอเพียง.
- เมธาวิณ ปิติภรณ์วัฒน์. (2561). 21st-Century skill: ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก <https://medium.com/base-the-business-playhouse/21st-century-skill-88-21-898985d417ce>
- เมธิกานต์ นนทะสร, สมชาย เทพแสง, ทศนา แสงศักดิ์, พรริษฐ์ ลังกะสูตร และศิริพร อนุสสา. (2560). กลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารบริหารการศึกษา มศว.*, 14(27), 123-132.

- รัชชประภา เพียรบุภา. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์. *วารสารชุมชนวิจัย*, 10(1), 108-115.
- รัตนา จันทร์รวม. (2560). *นวัตกรรมการบริหาร โรงเรียนระบบทวิศึกษาตามแนวคิดหลักสูตร
การศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายการ
จัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:
อรุณการพิมพ์.
- เรือนเพชร เต็กลี และจรัส อติวิทยากรณ์. (2560). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของ
ผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. ใน *การประชุมวิชาการ
ระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10 วันที่ 27-28 มีนาคม 2561* (หน้า 1-8).
นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์. (2556). *หนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรม*. แพร่: สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ลลิต ถนอมสิงห์. (2559, 18 สิงหาคม). กรรมการและรองเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนาฯ รุ่นที่ 1 (นพย.
1). สัมภาษณ์.
- Lu-Rui, L., จุมพจน์ วนิชกุล, และสาโรจน์ เผ่าวงศากุล. (2562). องค์ประกอบของการบริหารงาน
กิจการนักเรียนของโรงเรียนร่วมพัฒนา. *วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 7(2), 119-134.
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วย DLIT*.
กรุงเทพฯ: สพฐ.
- วรรณรักษ์ หงษ์ทอง, ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ และอนุชา กอนพ่วง. (2562). การวิจัยและพัฒนารูปแบบ
การบริหารสถานศึกษาพอเพียงที่มีประสิทธิผล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 13(1), 105-118.
- วรวรรณ ชิตอรุณ. (2562). แนวคิดในการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ
อุตสาหกรรมอ้อยน้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง. *รัฐวารสาร*, 61(1),
93-99.

- วราพร ศรีสุพรรณ. (2557). การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาสำหรับอนาคต. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 6(11), 265-280.
- วราภรณ์ บุญเชียง, พรชัย อ่อนสด, ศิวพร อึ้งวัฒนา, วิลาวัณย์ เตือนราษฎร์ และเดชา ทำดี. (2563). ถอดบทเรียนการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วมให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมในระดับตำบลพื้นที่ภาคเหนือ: กรณีศึกษาอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. *วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต*, 8(1), 56-67.
- วรสิทธิ์ เจริญพุด และเพ็ญศรี นิรินัง. (2558). การวิจัยเชิงอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(3), 26-40.
- วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33. *พจนานุกรมวารสาร*, 13(1), 97-115.
- วัลลภ รัฐนัตรานนท์. (2562). การวิจัยอนาคตโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 8(1), 1-10.
- วิไล กวางศิริ. (2557). การพัฒนาเครื่องมือตรวจวัดบรรยากาศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *สุทธิปริทัศน์*, 28(86), 98-125.
- วีณา สงวนพงษ์ และทรงสิริ วิชิรานนท์. (2555). *แนวทางการจัดการหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วีรพงษ์ ไชยหงส์. (2558). *ประสิทธิผลโรงเรียน*. เข้าถึงได้จาก http://drweerapong.blogspot.com/2015/02/blog-post_59.html
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2557). การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 11(2), 80-85.
- ศรัทธา นัตริยวงศ์. (2559). การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษานบูรณาการท้องถิ่น. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(2), 132-144.
- ศาลินา บุญเกื้อ และนันทกาญจน์ ชินประหัยฐ์. (2557). *การถอดบทเรียนและวิเคราะห์อัตลักษณ์ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา*. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.thA7/>

ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีสํานักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). *แนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. 2557*. เข้าถึงได้จาก <https://www.npu.ac.th/acad/file/1-6.pdf>

สถาบันการมอองอนาคตนวัตกรรม. (2562). *เอ็นไอเอ ประกาศ 10 องค์กรดีเด่น ที่มีการจัดการนวัตกรรมในองค์กรดีเลิศ พร้อมเผยเทคนิคการสร้างองค์กรนวัตกรรม เพื่อความสำเร็จที่ยั่งยืน*. เข้าถึงได้จาก <https://ifi.nia.or.th94/>

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). (2560 ก). *ประเทศไทยไหนได้ประโยชน์จาก PISA. FOCUS ประเด็นจาก PISA, 24* (ธันวาคม 2560), 1-4.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). (2560 ข). *สะเต็มศึกษาประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก http://www.stemedthailand.org/?page_id=23

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2550). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550-2559*. กรุงเทพฯ: สายรุ้งกิจ.

สมหมาย เทียนสมใจ. (2556). *รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริการการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

สันติ บุญภิรมย์. (2552). *หลักการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.

สาธิต วงศ์อนันต์นนท์. (2557). *การปฏิรูปการศึกษาไทย: อดีต ปัจจุบัน อนาคต. บทความวิชาการสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 4(20), 1-24*.

สาธิตา แดงภิรมย์. (2562). *การบริหารการศึกษา โดยการใช้นวัตกรรมใหม่ ในโรงเรียนศตวรรษที่ 21. ใน การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 “Graduate School Conference 2019”* (หน้า 170-178). เข้าถึงได้จาก <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/2053/1909>

- สำนักงาน กปร. (2559). หนังสือชุด “เผยแพร่องค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริ”, เล่มที่ 2 “เศรษฐกิจพอเพียง”. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (2560). แนวทางการขับเคลื่อน PLC สู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน Thailand 4.0 สพม.17. เข้าถึงได้จาก <http://www.sesa17.go.th/site/images/PLC-Sesa17-guide-2560.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. เข้าถึงได้จาก https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). 29 พฤศจิกายน 2559 ครบรอบ 17 ปี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทาน ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่ความสุขอย่างยั่งยืนของคนไทย. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/ewt_news.php?nid=6280&filename
- สำนักงานที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน. (2560). อุทยานวิทยาศาสตร์ Science park. เข้าถึงได้จาก <http://ost.thaiembdc.org/th1/wp-content/uploads/2017/8C.pdf>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานผลการประเมินสถานศึกษาพอเพียงเป็นศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 1. เข้าถึงได้จาก <http://www.reo2.moe.go.th/web/images/download/2561-reo1-dv-sufficient-economy.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานอธิการบดี. (2562). แนวทางการจัดทำข้อเสนอโครงการ โครงการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/00032f2020032513155286.pdf

- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2558). *เวทีปฏิบัติการเรียนรู้สู่การศึกษาเพื่อคนทั้งมวล ครั้งที่ 35 ประเด็น “แผนยุทธศาสตร์ปฏิบัติการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน”* (2558-2562). เข้าถึงได้จาก <http://www.qlf.or.th/Home/Contents/991>
- สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา. (2560). *แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)*. กรุงเทพฯ: หจก. ส.ศรีวิไล.
- สำนักนายกรัฐมนตรื. (2562). *นายกรัฐมนตรื เป็นประธานสักขีพยาน 6 กระทรวงร่วมลงนามความร่วมมือ “โครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล”*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/websm/2019/1/032.html>
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) ของโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล ปี 2559-2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สิริชัย ดีเลิศ. (2558). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของบัณฑิตในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีอัตลักษณ์เชิงสร้างสรรค์*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2555). *แนวคิดเชิงนวัตกรรมสำหรับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 14(2), 117-128.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย และชญาพิมพ์ อุดสาโท. (2555). *การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ: โรงเรียนถนนอมราษฎ์บำรุง*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 35(1), 100-110.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2560). *การพัฒนาแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม*. *วารสารบริหารการศึกษาบวบัณฑิต*, 17(3), 41-52.
- สุภัทร รัตนบุรี, อรรครา ธรรมาธิกุล และวันฉัตร ทิพย์มาศ. (2563). *การบริหารความขัดแย้งประสิทธิผลของสถานศึกษา และแนวทางการบริหารความขัดแย้ง เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดนครศรีธรรมราช*. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(7), 46-60.

- สุภางค์ จันทวานิช. (2556). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2559). *โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ชัยพัฒนา-กาชาดไทย (บ้านทุ่งรัก) ตำบลกระบุรี อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา*. ข่าวผู้บริหารมูลนิธิชัยพัฒนา. เข้าถึงได้จาก <https://www.chaipat.or.th/progress-report/899-manager-chaipattana-news/9100-18-2561.html>
- เสถียร อ่วมพรหม. (2559). *การพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา*. คุุณิพนธ์ครุศาสตรคุุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและการเรียนรู้, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อนุสร หงษ์ขุนทด. (2562). *ตัวชี้วัดที่ 31 การพัฒนาตนเอง*. เข้าถึงได้จาก <http://krukob.com/web/v21-5/>
- อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์. (2556). *ข้อเสนอแนะประเทศไทย (2): กรณีปฏิรูปการศึกษาไทย ตอนเหลียวหลัง ก่อนหยังสู่นาคต*. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/daily/detail/956000084309>
- ออลดีไทยอีเว้นท์. (2558). *นวัตกรรมเปลี่ยนชีวิต สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจได้*. เข้าถึงได้จาก <http://www.allthaievent.com/article/33/>
- อาภรณ์ อ่อนคง. (2556). *ประสิทธิผล (Effectiveness)*. เข้าถึงได้จาก http://aporn123.blogspot.com/2013/06/blog-post_28.html
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2555). *เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ*. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 17(1), 17-29.
- เฮซาร์ โน้ต. (2559). *การศึกษา (Education) สำคัญอย่างไรกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. เข้าถึงได้จาก <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190625-education-for-hrd/>
- Alanoglu, M., & Demirtas, Z. (2016). The relationships between organizational learning level, school effectiveness and organizational citizenship behavior. *Journal of Education and Training Studies*, 4(4), 35-44.
- Caldwell, B. J., & Spinks, J. M. (1990). *The self-managing school: Administrative science quarterly*. London: Taylor & Francis (Mimeographed).
- Caldwell, S. (2008). *Re-imagining education leadership*. London: Sage.

- Campbell, J. P. (1977). *On the nature of organizational effectiveness. New perspective on organizational effectiveness*. Jossey California: Bass.
- Creswell, W. (2012). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (4th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Glickman, C., Gordon, S., & Ross-Gordon, J. (2013). *Supervision and instructional leadership: A developmental approach* (9th ed.). Needham Heights, MA: Pearson.
- Gray, J. (2016). Investigating the role of collective trust, collective efficacy, and enabling school structures on overall school effectiveness. *NCPEA Education Leadership Review*, 17(1), 114-128.
- Gurcan, A., Menderes, K., & Mustafa, K. (2014). Preference based on reasons of vocational and technical secondary schools in Turkey. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 141(2014), 726-730.
- Hofman, R. H., Hofman, W. H. A., & Gray, J. M. (2015). Three conjectures about school effectiveness: An exploratory study. *Cogent Education*, 2(1006977), 1-13.
- Hoy, W. K., & Ferguson, J. (1985). A theoretical framework and exploration of organizational effectiveness of schools. *Educational Administration Quarterly*, 21(2), 117-134.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2012). *Educational administration: Theory, research and practice*. (12th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hsu, C., & Sandford, B. (2007). The delphi technique: Making sense of consensus. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 12(10), 1-8.
- Jeffrey, S. (2015). *Devil of Delphi*. Scottsdale, Arizona: Poisoned Pen.
- Keeney, S., Hasson, F., & McKenna, H. (2010). *The delphi technique: Nursing and Health Research*. Oxford: Wiley-Blackwell.
- Khittasangka, M., Rattanasangsawang, P., Kaewpia, T., Wang-On, K., Jump N., & Chaha., N. (2018). Managing education for ethnic children on opportunity and equality of basic education achievement towards vocational education development for labour preparedness of the country and ASEAN economic community phase II. *ICMR Journal*, 6(1), 64-83.

- Lewis, T. (2011). *Organizational structure effect on communication efficiency for management information system supported organizations: A delphi study*. Doctoral dissertation, Management in Organizational Leadership, University of Phoenix.
- Linstone, H., & Turoff, M. (2002). *The delphi method: Techniques and applications*. Retrieved from <http://www.is.njit.edu/pubs/delphibook/>
- Lunenburg, F. C., & Ornstein, A. O. (2012). *Educational administration: Concepts and practices*. Belmont, CA: Wadsworth/ Cengage Learning.
- Macmillan, T. T. (1971). The delphi technique. In *Paper Presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development, Monterey, California*. (May 1971), 3-5.
- Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. New York: Harper & Row.
- Pangsangkanae, P., & Yuenyong, C. (2018). Applying the philosophy of sufficiency economy and STEAM knowledge of Grade 11 Students in the STS biodiversity Unit. *IOP Conf. Series: Journal of Physics: Conf. Series, 1340(2019)*, 1-18.
- Ramberg, J., Laftman, S. B., Almquist, B. Y., & Modin, B. (2019). School effectiveness and students' perceptions of teacher caring: A multilevel study. *Improving Schools, 22(1)*, 55-71.
- Rusten, G., & Hermelin, B. (2017). Cross-sector collaboration in upper secondary school vocational education: experiences from two industrial towns in Sweden and Norway, *Journal of Education and Work, 30(8)*, 813-826.
- Saengchamnonng, M., & Wiroonratch, B. (2020). Management method for the plant manager of automotive parts manufacturing plants in Thailand and Overseas. *International Journal of Innovation, Creativity and Change, 12(11)*, 157-174.
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1995). *Key characteristics of effective schools: A review of school effectiveness research*. London: Office for Standards in Education.

- Timothy, M. (2011). *Organizational structure effect on communication efficiency for management information system supported organizations: A delphi study*. Doctoral dissertation, Management in Organizational Leadership with a Specialization in Information Systems and Technology, University of Phoenix.
- Tolbert, S. P., & Hall, H. R. (2008). *Organizations: Structures, processes and outcomes* (10th ed.). New York: Routledge.
- Waree, C. (2019). A development of the sufficiency economy philosophy online lessons for sustainable learning. *International Journal of Information and Education Technology*, 9(5), 375-379.
- Wen-Ling, S., & Chun-Yen, T. (2016). The effects of knowledge management capabilities on perceived school effectiveness in career and technical education. *Journal of Knowledge Management*, 20(6), 1373-1392.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญการวิจัย

ที่ อว ๘๑๒๓/ว.๐๐๗๖

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เข้าสู่สื่อบริการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประกอบการทำคุณนิตินิพนธ์

เรียน นักศึกษา นพย รุ่นที่ ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย : ข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ นายจ่ารัฐ กลิวัตร์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๔๔๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปริญญาคุณนิตินิพนธ์ สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ ได้จัดทำคุณนิตินิพนธ์ในหัวข้อ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคุณนิตินิพนธ์ ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นต้องขออนุญาตเผยแพร่เข้าสู่สื่อบริการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอย่างยิ่ง

ในการนี้วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตเผยแพร่จากท่านอนุญาตให้ นายจ่ารัฐ กลิวัตร์ เข้าสู่ระบบผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำคุณนิตินิพนธ์ ตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ท่านสะดวก และขอได้โปรดแจ้งนิสิตให้ทราบกำหนดการเข้าสู่สื่อบริการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามหมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๕๑-๓๓๖๓ หรือ อีเมล s_bam39@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตขอเผยแพร่ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศักดิ์ชาย จันทรวงศ์)

รองคณบดี วิชาการแทน
คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๑๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๖๖

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม เกลฟาย รอร่างแบบ

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางในการสัมภาษณ์

คำชี้แจง

แนวทางการสอบถาม ได้ร่างขึ้นเพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญสำหรับความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) โดยยึดหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ซึ่งแนวทางการสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ – สกุล :

ที่อยู่ :

หน่วยงาน :

ตำแหน่งงาน :

ระยะเวลาประสบการณ์:

e-mail :

Line - ID :

เบอร์โทร :

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยยึดหลัก 3 ท่วง 2 เงื่อนไข

1. ในการที่จะแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร มีคำถามย่อย 2 ข้อ

1.1 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร

1.2 การประเมินผลองค์กรที่เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการกำหนดได้ 19 เกณฑ์ ได้แก่ 1)ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป 2)คุณภาพของผลผลิตและการบริการ 3)ผลผลิต 4)ความพร้อม 5)ประสิทธิภาพ 6)ผลกำไร 7)การเติบโต 8)การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม 9)ความมั่นคง 10)การเปลี่ยนแปลงหรือการรักษาคงไว้ได้ 11)การขาดงาน 12)อุบัติเหตุ 13)ขวัญ 14)การจงใจ 15)ความพึงพอใจ 16)การยอมรับเป้าหมายขององค์กร 17)ความขัดแย้ง-ความสามัคคี 18)การยึดมั่น การปรับตัว 19)การประเมินโดยสภาพแวดล้อม ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ทั้ง 19 เกณฑ์นี้หรือไม่ หรือจะนำมาใช้กี่เกณฑ์อะไรบ้าง

2. จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมการเรียนขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีการพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 หัว 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมการเรียนมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มันนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้ได้อย่างไร

2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มันนวัตกรรมตั้งข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่างๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร

2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร ครู ใช้เหตุผลว่าควรจะดำเนินการอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร

(หมายเหตุ - ปกติโรงเรียนที่มีสินค้าและกิจการที่เรียกรับค่าบริการได้ เช่น โรงเรียนทวิศึกษา โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนอาชีวศึกษา และโรงเรียนที่มีสอนด้านอาชีพ เป็นต้น)

2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ด้านสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียน ได้ฝึกคิด ฝึกอาชีพ และพัฒนาทักษะทั้งการทำงานและอาชีพ โดยผ่านตัว การศึกษาและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร

2.5 ด้านความพร้อมประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาเพื่อให้ความเห็นในการพัฒนา แนวทางการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการ เรียนการสอนในระดับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในครั้งนี้

นาย จำรูญ กสิวัตร

นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม (IOC)

เรื่อง : การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับเนื้อหาว่าข้อคำถามแต่ละข้อที่ได้สร้างขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจำนวน 5 ท่านซึ่งได้แก่

1. ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	2. ดร.ศิริัญญา วิฑูรราช
3. ดร.กชพร นรมาศย์	4. ดร.สมศักดิ์ สุวรรณสุกุล
5. ดร.ศรีสุภา อัญญาวัชระ	

พบว่า ผลของค่า IOC ของแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 บังคับส่วนบุคคล ได้ค่า IOC = 1

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาแนวทางการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) โดยยึดหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้ค่า IOC = 1

โดยผู้วิจัยได้สรุปผลรวมค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับ คือ **IOC = 1** ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่คำนวณได้จะต้องมากกว่า 0.50 ($IOC \geq 0.50$) แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการวัด มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและมีความเหมาะสม มีความชัดเจนของภาษา และครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาพร้อมทั้งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขคำถามตามประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม เกลฟาย ตรวจสอบแบบ

แบบสอบถามรอบตรวจสอบ (เดลฟายรอบ 2)

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย เพื่อศึกษาหาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางในการสัมภาษณ์ แนวทางการสอบถามสัมภาษณ์และมีการบันทึกคะแนนระหว่าง สัมภาษณ์ ตามแนวทางของการวิจัยแบบเดลฟายเทคนิค โดยผู้วิจัยจะส่งข้อมูลแบบสอบถามนี้ ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการนัดวันเพื่อเข้าสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูล (ชื่อ-สกุล) _____

วันที่ _____ เวลา _____

สถานที่ _____

วิธีการสัมภาษณ์ _____

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เทคนิคเดลฟาย เป็นการรวบรวมคำตอบจากการสัมภาษณ์ครั้งที่ผ่านมา และมีการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความหมายเหมือนกันไว้ด้วยกันและนำมาจัดทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 เพื่อขอให้ท่านได้กรุณาเลือกประเด็นต่าง ๆ ต่อจากการให้สัมภาษณ์ครั้งที่ 1

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

ขอให้ท่านกรุณาใส่เครื่องหมาย หลังข้อมูลที่ท่าน เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย

ถ้าท่าน เห็นด้วย ให้ใส่ ตามคะแนนที่ท่านเห็นควร โดย

(5) = มากที่สุด (4) = มาก (3) = ปานกลาง (2) = น้อย และ (1) = น้อยที่สุด ในแต่ละข้อ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาเพื่อให้ความเห็น ในการพัฒนาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาในครั้งนี้

นาย จำรูญ กสิวัตร

นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
<p>1. ในการทำงานที่แนะนำผู้บริหารโรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร</p> <p>1.1 กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้นวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร (มีคำถามย่อย 15 ข้อย่อย)</p>							
1.1.1) ให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียน, ประเภทของโรงเรียนที่กำหนดไว้							
1.1.2) ควรให้คอบใจของคนที่ชุมนุม โดยสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า และผลผลิตของชุมชนในพื้นที่ เช่น ขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป่า นำข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูปหรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด, บริการกำจัดขยะ เป็นต้น ขึ้นกับว่าแต่ละโรงเรียนจะมีวัตถุดิบ และโอกาสจะดำเนินการอะไร							
1.1.3) ตัวสินค้าจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย							
1.1.4) การดำเนินธุรกิจหรือสินค้าและการบริการต้องระลึกระหว่างที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอด ดังนั้นต้องมีการบริหารความเสี่ยง							
1.1.5) นวัตกรรมและสินค้าโรงเรียนควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ							
1.1.6) ครอบครัว โรงเรียน และนักเรียน ควรได้มีส่วนร่วมในการคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมที่สามารถต่อยอด และใช้ประโยชน์ให้เกิดกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง							
1.1.7) ต้องมีการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า โดยใช้ระบบช่องทางต่าง ๆ เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง อย่าใช้สื่อชนิดเดียว ต้องใช้แบบผสม							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.1.8) สินค้าควรมีลักษณะที่จัดทำด้วยฝีมือที่ประณีต มีความคงทน ประหยัด สวยงาม และสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า							
1.1.9) กิจกรรมที่สามารถตรวจสอบในทุกขั้นตอนการผลิตได้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญมาดูแลกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า							
1.1.10) นวัตกรรมกับสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงจะสามารถตอบโจทย์ทั้งผู้ผลิตคือมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าที่ได้สินค้าคุณภาพดีตามความต้องการ โดดเด่น มีเอกลักษณ์							
1.1.11) นักเรียนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน							
1.1.12) ประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ระดมด้านเงินทุน การผลิต การตลาด การจัดการ ข่าวสารข้อมูลที่จะขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความโดดเด่น							
1.1.13) อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสานวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีไทย นำเทคโนโลยีที่เรียบง่ายมาประยุกต์ใช้ และมีความยั่งยืน							
1.1.14) ควรให้นักเรียนแบ่งแยกเวลาเรียนกับการทำอาชีพให้สมดุล							
1.1.15) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							
1.2 การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นกำหนดได้ 19 เกณฑ์ ที่สามารถจะนำมาใช้ในการประเมินการดำเนินการเรื่องนวัตกรรมสินค้าโรงเรียน ท่านประสงค์ข้อใดบ้าง และให้ความสำคัญเท่าใด (มีคำถามย่อย 20 ข้อย่อย)							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.2.1) ความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป ระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย							
1.2.2) คุณภาพของผลผลิตและการบริหารพื้นฐานขององค์กร							
1.2.3) ผลผลิต ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก							
1.2.4) ความพร้อม ความเป็นไปได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติจำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง							
1.2.5) ประสิทธิภาพ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด							
1.2.6) ผลกำไร ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนเมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว							
1.2.7) การเติบโต การขยายตัวขององค์กร หรือการเพิ่มขนาดในสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพองค์กรที่ผ่านมา							
1.2.8) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด							
1.2.9) ความมั่นคง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่ และทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และในช่วยการกดดัน							
1.2.10) การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ อัตราการเปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก							
1.2.11) การขาดงาน ความถี่หรือจำนวน การขาดงานของบุคลากร							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.2.12) อุบัติเหตุ ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการชะงักล่าช้าของงาน							
1.2.13) ขวัญ กำลังใจหรือสภาพการจิตใจให้สมาชิกหรือพนักงานขององค์กรเกิดความพยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร ครอบคลุมจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร							
1.2.14) การจูงใจ ความเต็มใจหรือความรู้สึกพร้อมของพนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน							
1.2.15) ความพึงพอใจ ความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อบทบาทหรืองานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทนอย่างยุติธรรมจากองค์กรที่มอบให้							
1.2.16) การยอมรับเป้าหมายขององค์กร ความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานซึ่งเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสมควรสามารถดำเนินการได้							
1.2.17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อข้อความที่ไม่ตรงกันหรือการขัดแย้งทั้งทางวาจาและกายเรียกว่า “ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคีหมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม							
1.2.18) การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.2.19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กร โดยบุคคลและองค์กรใน สภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ ในด้าน ความเอื้อมใส ความศรัทธา ความเชื่อมั่นและการ ให้การสนับสนุน ที่กลุ่มคนทั่วไปให้แก่องค์กร							
1.2.20) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							
<p>2. จากเกณฑ์ 19 เกณฑ์ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ที่ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียน หลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีการ พิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมึสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรม นวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีกได้แก่อะไร</p> <p>2.1 ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มีนวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร (มีคำถามย่อย 9 ข้อย่อย)</p>							
2.1.1) ขึ้นอยู่กับสินค้าอะไร แบบไหน สินค้า บริการหรือสินค้าที่เป็นรูปธรรม ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงไม่น่าจะเกี่ยวกับตัวสินค้า นอกจากจะสอน หลักการเรื่องการดำเนินงานควรพิจารณา องค์ประกอบเรื่องต้นทุน กลุ่มลูกค้า และตัวสินค้า มากกว่า							
2.1.2) ควรพัฒนาด้านกระบวนการผลิตให้สามารถ รู้จริง รู้ลึก ปฏิบัติจริงได้ ควบคุมคุณภาพสินค้า พร้อมแจกแจงกระบวนการให้ผู้อื่นสามารถเข้ามา ทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้าคงเดิม							
2.1.3) การพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม ต้องมีความ ซื่อสัตย์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ต้องสร้างสินค้า อย่างเป็นธรรม แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ขาย ผู้ซื้อ ผู้มีส่วนร่วม จะต้องกินกำไรให้ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.1.4) ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้ง ภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน							
2.1.5) จะต้องมีการศึกษาหรือหาข้อมูลให้ได้ว่าจะ เรียนรู้หรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างไรให้เหมาะสม กับสภาพภูมิสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของความ พอเพียง ไม่อย่างนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ จะไม่ได้ข้อมูล							
2.1.6) โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้มีการพัฒนา อย่างต่อเนื่องในการพัฒนาสินค้า เช่น หลังผลิต ขึ้นงานแต่ละช่วงมีการตอบรับจากลูกค้าอย่างไร มียอดขายเพิ่มขึ้นเพราะอะไร และอาจนำไปสู่ การวิจัยเล็ก ๆ เพื่อการพัฒนาต่อไป							
2.1.7) พัฒนาให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้ จริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการจำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา							
2.1.8) แยกความรู้เป็น 2 ส่วน ส่วนที่เป็นความรู้ ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ท้องถิ่น และส่วนที่เป็น ความรู้สากล เช่น การตลาด เทคโนโลยี							
2.1.9) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
<p>2.2 ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร (มีคำถามย่อย 21 ข้อย่อย)</p>							
2.2.1) ตามหลักการทางการตลาดมีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา ถ้าจะสอนเรื่องการขายสินค้าหรือการบริการ นักเรียนก็ควรรู้เรื่องหลักการตลาดเบื้องต้น การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบ ผู้บริโภคหรือลูกค้า ความสะอาด ความปลอดภัย หรือคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญมากกว่า กรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง							
2.2.2) การสร้างมาตรฐานสินค้า ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ							
2.2.3) การตรวจสอบย้อนกลับ เมื่อสินค้ามีปัญหาต้องมีผู้รับผิดชอบ							
2.2.4) การพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจากชีวภาพในโรงเรียน							
2.2.5) สินค้าที่มีคุณภาพและบริการที่ดี จะสร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้า ความยั่งยืนของธุรกิจขึ้นกับผู้ผลิต (โรงเรียน) ที่จะต้องแข่งขันกับตัวเองในการพัฒนาสินค้าและบริการ ไม่หยุดนิ่ง							
2.2.6) ด้านคุณธรรมซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทั้งนี้การกำหนดราคาควรคำนึงถึงต้นทุนวัสดุอุปกรณ์ ต้นทุนทางความคิด หรือปัจจัยอื่นให้ครอบคลุม เพื่อให้เกิดความยุติธรรมโดยตรงไม่ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในโรงเรียนทุกระดับ ไม่เบียดเบียนกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทุกคนต้องมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.2.7) ความซื่อสัตย์ในการผลิตต้องมี ไม่ใช่มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมเพื่อลดต้นทุน ซึ่งแม้จะไม่มีผลแตกต่างในการออกฤทธิ์ แต่ด้านความซื่อสัตย์ด้อยลงไป							
2.2.8) ในการผลิตสินค้า การแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยผลิต วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเท่าเทียม ซึ่งอาจคำนึงถึงความยากง่ายของแต่ละกิจกรรมด้วย							
2.2.9) การบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง จัดการให้มีประสิทธิภาพ							
2.2.10) การมีรางวัล ขวัญกำลังใจแก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อหรือลูกค้าที่ดีตลอดมา							
2.2.11) คุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญของทุกคน และทุกอาชีพ เป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรม							
2.2.12) ต้องมามองตัวตนของกิจกรรมหรือสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น - ถ้าใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมี ความพอดีในราคาและคุ้มค่า - ด้านสะท้อนอัตลักษณ์ Story มีความจำเป็นเฉพาะตัวแพ่งหน่อยได้ - เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพอใจ							
2.2.13) ต้องเสริมสร้างบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะบุคลากรครูให้มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.2.14) การจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระ ได้วางนโยบายให้ครูทุกคน สอดแทรกจัดกิจกรรม โครงการด้านคุณธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียน มีความตระหนักตั้งมั่น ซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น ตลอดจนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร							
2.2.15) ต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจ และการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนัก ในคุณธรรม ละอายใจในการทำผิด ไม่เอารัด เอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนิน กิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ							
2.2.16) ต้องทำบนฐานการไม่แสวงหากำไร							
2.2.17) ต้องเข้าใจว่ากำไรสูงสุดไม่ใช่เป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือสิ่งสำคัญ บางครั้งยอม ขาดทุน เพราะขาดทุนคือกำไร เน้นประโยชน์ของ ผู้บริโภค							
2.2.18) วางระบบที่มีส่วนร่วมโดยเน้นย้ำหลักการ ด้านคุณธรรมให้เป็นที่เข้าใจร่วมกัน เช่น ซื่อสัตย์ เอื้ออาทร ไม่มุ่งกำไร ร่วมมือร่วมใจ ฟังตนเอง จากนั้นร่วมกันออกแบบ							
2.2.19) ระบบต้องโปร่งใส รับการตรวจสอบได้ จากทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบ การรายงานที่ครบถ้วนและกว้างขวาง							
2.2.20) ส่งเสริมพฤติกรรมหรือกิจกรรมต้นแบบ ที่ควรได้รับการยกย่อง							
2.2.21) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
<p>2.3 ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าของโรงเรียนและบริการ ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริการ ครู ใช้เหตุผลว่าควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร (หมายเหตุ-ปกติโรงเรียนที่มีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ เช่น โรงเรียนทิวศึกษา โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนอาชีพศึกษา และโรงเรียนที่มีสอนด้านอาชีพ เป็นต้น) (มีคำถามย่อย 18 ข้อย่อย)</p>							
2.3.1) โรงเรียนที่ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงด้านอาชีพเกี่ยวกับสายอาชีพต่าง ๆ นโยบายการเรียนการสอนน่าจะชัดเจนอยู่แล้ว การให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่จะทำคือความรอบคอบและนี่ถึงผลที่จะตามมา							
2.3.2) กิจกรรมที่จะดำเนินการควรเน้นใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นกระบวนการที่สามารถไปขอมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขายได้ในตลาดที่กว้างขึ้น							
2.3.3) พัฒนาเยาวชนในชุมชนด้านเทคนิคการพูด การนำเสนอสินค้า ตลอดจนถึงบุคลิกภาพ							
2.3.4) พิจารณาจากภูมิสังคมนั้น ๆ ที่ตนเองถนัด							
2.3.5) มาตรฐานสินค้า ที่ไปที่มาของสินค้า ควรมีส่วนร่วม ครู นักเรียน ผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน เรื่องราว Story ของตัวสินค้า การพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไร มีการคืนผลกำไร ความพึงพอใจของคนทุกคนในโรงเรียน							
2.3.6) ด้านมีเหตุผล คำตอบอยู่ที่สินค้าที่จะผลิตออก ต้องสะท้อนความต้องการของตลาดเป็นหลัก เมื่อเลือกผลิตภัณฑ์ได้แล้วก็จะเลือกใช้วัตถุดิบอะไร โดยจะผลิตหรือจะนำเข้าวัตถุดิบจากที่ไหน ที่สำคัญใครจะเป็นผู้ผลิตให้ กำลังแรงงานเป็นใคร มีเงื่อนไขการทำงานอย่างไร และมีนวัตกรรมอะไรมาช่วยแบ่งเบาหรือเพิ่มมูลค่าได้บ้าง							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3.7) พิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนสามารถผลิตได้ กำลังคน กำลังเวลาที่มีตามบริบทโรงเรียน กำลังงบประมาณ การบริหารจัดการของโรงเรียน							
2.3.8) วัฒนธรรมความเป็นอยู่ส่วนใหญ่เขาใช้ชีวิตอย่างไร ถอดรหัสความต้องการเขาออกมาให้ได้ แล้วเราจะรู้ทันที่ว่าเราจะทำอะไรขาย							
2.3.9) สภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤติให้เป็นโอกาส							
2.3.10) ภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไป ต้องกลมกลืนลงตัวไม่แย้งต่อความรู้สึก							
2.3.11) ให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องดำเนินการโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหา เสาะหา สอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้ โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครูที่สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน							
2.3.12) ให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ							
2.3.13) มีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว							
2.3.14) ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้อย่าฝืน							
2.3.15) กิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3.16) ความมีเหตุผล เป็นความสามารถที่จะอธิบายสิ่งที่ทำหรือจะกระทำได้ว่าทำไม ผลที่ได้คืออะไร คำอธิบายอาจมาจากการให้เหตุผลหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือความเป็นไปได้ หรือเป็นความเชื่อตามแบบแผนประเพณี แต่ที่สำคัญคือสร้างความเข้าใจและการยอมรับร่วมกันโดยปราศจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เช่น อำนาจ สิ่งตอบแทน							
2.3.17) คำนี้ถึงมิติด้านเวลาด้วย เฉพาะหน้าปานกลาง ระยะยาว เหตุผลที่เหมาะสมกับระยะเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับระยะอื่น ๆ							
2.3.18) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							
2.4 ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับค่าบริการได้มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกอาชีพ และพัฒนาทักษะทั้งการงานและอาชีพ โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร (มีคำถามย่อย 22 ข้อย่อย)							
2.4.1) ก่อนจะดำเนินการต้องประเมินผลด้านบวกและด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่เมื่อเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรงก็ไม่ควรดำเนินการเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ							
2.4.2) ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน							
2.4.3) ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญหาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด							
2.4.4) แก้ปัญหาที่เกิด แก้ได้แต่บางปัญหา แยกหรือแก้ไม่ได้ ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องระเบิดจากข้างในก่อนถึงวิเคราะห์แล้ว จึงลงมือปฏิบัติ “ระเบิดจากข้างใน”							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.4.5) การเรียนการสอนโดยใช้สินค้าสร้างมูลค่า เป็นเครื่องมือ ไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จเสมอไป โดยทุกกระบวนการให้จับบันทึกเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็น Big data เพื่อพัฒนาและสร้างเป็นนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป							
2.4.6) ต้องมีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล							
2.4.7) ควรให้เด็กนักเรียนมีโอกาสสูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ และให้เด็กคิดผลิตภัณฑ์ในแบบของเขาเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง							
2.4.8) สิ่งแรกคือการทำต้นแบบออกทดสอบตลาดก่อน เพราะเมื่อไม่บรรลุวัตถุประสงค์สามารถสู่กระบวนการปรับปรุง แก้ไขได้							
2.4.9) สิ่งต่อมาคือความคิดต่อยอด พัฒนา เมื่อผลิตภัณฑ์ได้รับการตอบรับที่ดี โดยผ่านกระบวนการคิดของนักเรียน และอย่างน้อยต้องทำ Mind map เพื่อคู้ช่องว่างและโอกาสที่จะไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อปิดช่องว่างดังกล่าว							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.4.10) การมีภูมิคุ้มกันคือ การเตรียมตัวให้พร้อม รับกับความเปลี่ยนแปลง การไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง เป็นสัจธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาที่จะสามารถ แก้ไขปัญหา หรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้							
2.4.11) จะต้องใช้หลักการและเหตุผลเข้ามาเพื่อ บริหารจัดการความเสี่ยง มองจุดขายของตัวสินค้า และการให้บริการชัดเจน จะต้องมีความเป็น เอกสิทธิ์เฉพาะตัว หากไม่เป็นดังที่หวังไว้ต้องนั่ง กับที่แล้วมาค้นหารอบ ๆ ตัว แล้วเราจะพบทางออก มากมาย บางครั้งการแหงนหน้าขึ้นข้างบนเพื่อ ค้นหามักจะไม่พบอะไรเลย แต่ถ้าเราก็มหันาลงดู พื้นดินจะพบอะไรมากมาย (พระราชดำรัสของใน หลวงรัชกาลที่ 9)							
2.4.12) วิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการของตลาด ความพึงพอใจของ ผู้รับบริการว่ามีความต้องการประมาณไหน เช่น นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้น นั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใดบ้าง จัดจำหน่าย ที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาด นัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ตัวสินค้า ในหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก และผลิตสินค้า ตามจำนวนที่ต้องการส่งออก เพื่อไม่ให้สินค้าเหลือ หรือค้าง สต็อกไว้เป็นเวลานาน จะทำให้สินค้า เสื่อมคุณภาพได้							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.4.13) ปรับปรุงรสชาติอาหารหรือผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เก้ แผลกตา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ							
2.4.14) ทบทวน ตรวจสอบทั้งระบบการจัดการการผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA							
2.4.15) ศึกษาสภาพความต้องการของตลาดในชุมชนและอำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียงเกี่ยวกับความต้องการของตลาด							
2.4.16) การฝึกฝนจะเกิดประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต							
2.4.17) ต้องเหลือทางลัดในการทำธุรกิจ และมีหลักประกัน							
2.4.18) การดำเนินกิจกรรมต้องใช้วัตถุ ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำเกินตัว หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังแล้วก็ไม่เจ็บตัวมาก ลูกชิ้นทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น							
2.4.19) ความมีสติรู้ตัวเป็นเงื่อนไขสำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิน่าจะช่วยให้							
2.4.20) อย่างมองพฤติกรรมนอกรอบว่าไร้ค่านำดำเนินไปทั้งหมด อาจนำมาถอดบทเรียนร่วมกัน (ด้วยความสมัครใจของผู้กระทำ)							
2.4.21) ระวังภาวะคือยา การใช้แรงจูงใจทางลบ เช่น การลงโทษ การตีเตือนบ่อย ๆ อาจให้ผลตรงข้าม							
2.4.22) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							
2.5 ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกเก็บค่าบริการได้ ควร มีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร มีจำนวน 16 ข้อ							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5.1) ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง โรงเรียนเน้นนโยบายเรื่องการทำกิจกรรมที่ให้ทุกคนมีทักษะมากน้อยแค่ไหน เช่น โรงเรียนอาจจะจัดตลาดนัดนักเรียน เอาผลผลิตที่นักเรียนทำนำมาจำหน่าย ให้เรียนรู้เรื่องการขาย การพูดคุยกับลูกค้า การคิดต้นทุน-กำไร การขายแบบไม่เอาเปรียบ ลูกค้า ไม่โลภและมีคุณธรรมในการค้า							
2.5.2) พิจารณาจากองค์ประกอบภายในโรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง							
2.5.3) พิจารณาจากองค์ประกอบภายนอก คือ ความต้องการของตลาด ราคา							
2.5.4) กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ อย่างน่าพึงพอใจ							
2.5.5) ความต้องการของคนภายใน ความพอเพียงต่อความต้องการ เอื้อปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก							
2.5.6) ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ตัวสินค้า สำหรับการขายตัวหรือการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการและนักเรียนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง							
2.5.7) พิจารณาจากการทดลองตลาดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด							
2.5.8) ควรมีกิจกรรมไม่มากขั้นตอน ไม่ยุ่งยากต่อการบริหารจัดการ ไม่มากไม่น้อยเกินไปตามกำลังคน กำลังทรัพย์ กำลังวัสดุที่โรงเรียนมีและเหมาะสมต่อการผลิตสินค้านั้น ๆ ให้มีคุณภาพได้							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5.9) ควรมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตเหลือเพื่อขายไม่ได้ หรือผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างสมดุลในทุกส่วน ไม่มากไม่น้อยเกินไป จนเกิดการเบียดเบียนหรือเกินตัว สรุปคือจำนวนพอเหมาะสมตามสภาพการณ์ หรือสภาวะที่บริหารจัดการได้อย่างพอดี มีความสุขและยั่งยืน							
2.5.10) ถ้ามองด้านความพอประมาณสามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายใน พอเหมาะกับความชอบ ศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน แต่ละโรงเรียนหรือไม่ 2) ปัจจัยภายนอก คือ พอเหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียนหรือไม่ จะสร้างความพอดีให้เกิดขึ้นได้ จะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้คน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน รู้บุคคล ความพอประมาณจึงครอบคลุมความพอเหมาะพอควรกับทุก ๆ เรื่อง							
2.5.11) การคิดหรือทำอย่างประมาณตนบนพื้นฐานความเป็นจริง ให้ความพอดี พอเหมาะสมพอควร โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่น							
2.5.12) กิจกรรมที่พอกำลังของนักเรียน ครูไม่ควรเน้นธุรกิจ ถ้าไรมากจนเกินไป เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีประสบการณ์มากกว่าการหวังผลกำไร							

รายการข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ระดับที่เห็นด้วย				
			มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5.13) ราคาสินค้าและบริการแต่ละอย่างไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับใช้จ่ายใช้สอยในแต่ละวัน และควรมีสินค้าทดแทนในระดับรอง ๆ ลงไป อาจมีมุมของบริจาคสำหรับของที่จำเป็น โดยคิดราคาถูกเพื่อไม่ให้รู้สึกว่ามีมาขอฟรี เป็นสินค้าที่ยอมรับไม่เป็นสินค้าต้องห้าม							
2.5.14) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)							

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม เกลฟาย ยีนชันแบบ

แบบสอบถามรอบยืนยัน (เคลฟายรอบ 3)

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) แบบสอบถามรอบยืนยัน (เคลฟายรอบ 3) เพื่อสอบถามและยืนยันความเห็นผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย

แนวทางในการสัมภาษณ์ แนวทางการสอบถามสัมภาษณ์และมีการบันทึกคะแนนระหว่างสัมภาษณ์ ตามแนวทางของการวิจัยแบบเคลฟายเทคนิค โดยผู้วิจัยจะส่งข้อมูลแบบสอบถามนี้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการนัดวันเพื่อเข้าสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูล (ชื่อ-สกุล) _____

วันที่ _____ เวลา _____

สถานที่ _____

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เทคนิคเคลฟไฟล์ เป็นการรวบรวมคำตอบจากการสัมภาษณ์ครั้งที่ผ่านมา และมีการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความหมายเหมือนกันไว้ด้วยกันและนำมาจัดทำแบบสอบถามครั้งที่ 3 เพื่อขอให้ท่านได้กรุณาเลือกประเด็นต่าง ๆ ต่อจากการให้สัมภาษณ์ครั้งที่ 2

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

ความหมายของเครื่องหมาย ในแบบสอบถาม ดังนี้

1. M คือ ค่ากลางของข้อมูล
2. ★ คือ ช่องที่ท่านให้ระดับเห็นในการความตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 (ตรวจสอบแบบ)
2. ค่าช่วงควอไทล์ Q3 และ Q1 คำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
3. ✓ ความคิดเห็นของท่านที่จะทำการตอบในแบบสอบถามครั้งที่ 3

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาเพื่อยืนยันความเห็นในการพัฒนาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) และตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาในครั้งนี้

ด้วยความนับถือ

นายจำรูญ กสิวัตร

นิติระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
1.1.1) ให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียน ประเภทของโรงเรียนที่กำหนดไว้						
1.1.2) ควรให้ตอบโจทย์ของคนในชุมชน โดยสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า และผลผลิตของชุมชนในพื้นที่ เช่น ขยะสดทำปุ๋ยน้ำ นำถุงกาแฟน้ำไปทำกระเป๋านำข้าวมาทำเป็นสินค้า เช่น เรียงเป็นรูป หรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว นำข้าวโพดมาผลิตเป็นน้ำนมข้าวโพด บริการกำจัดขยะลาย เป็นต้น ขึ้นกับว่าแต่ละโรงเรียนจะมีวัตถุดิบ และโอกาส จะดำเนินการอะไร						
1.1.3) ตัวสินค้าจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย						
1.1.4) การดำเนินธุรกิจหรือสินค้าและการบริการ ต้องระลึกละเอียดว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอด ดังนั้น ต้องมีการบริหารความเสี่ยง						
1.1.5) นวัตกรรมและสินค้าโรงเรียนควรมีความสอดคล้องกับภูมิสังคมและสภาพภูมิประเทศ						
1.1.6) ครอบครัว โรงเรียน และนักเรียน ควรได้มีส่วนร่วม ร่วมกันในการคิดพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมที่สามารถต่อยอด และใช้ประโยชน์ให้เกิดกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง						
1.1.7) ต้องมีการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับลูกค้า โดยใช้ระบบช่องทางต่าง ๆ เช่น ทางออนไลน์ ประชุมผู้ปกครอง หนังสือชี้แจง อย่าใช้สื่อชนิดเดียว ต้องใช้แบบผสม						
1.1.8) สินค้าควรมีลักษณะที่จัดทำด้วยฝีมือที่ประณีต มีความคงทน ประหยัด สวยงาม และสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
1.1.9) กิจกรรมที่สามารถตรวจสอบในทุกขั้นตอนการผลิตได้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญมาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า						
1.1.10) นวัตกรรมกับสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงจะสามารถตอบโจทย์ ทั้งผู้ผลิตคือมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าที่ได้สินค้าคุณภาพดีตามความต้องการ โดดเด่น มีเอกลักษณ์						
1.1.11) นักเรียนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็น นวัตกรรมสินค้าของโรงเรียน						
1.1.12) ประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคราชการ ภาคเอกชน ระดมด้านเงินทุน การผลิต การตลาด การจัดการ ข่าวสารข้อมูลที่จะขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้า ให้มีความโดดเด่น						
1.1.13) อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย สืบสานวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีไทย นำเทคโนโลยี ที่เรียบง่ายมาประยุกต์ใช้ และมีความยั่งยืน						
1.1.14) ควรให้นักเรียนแบ่งแยกเวลาเรียนกับการทำอาชีพ ให้สมดุล						
1.1.15) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
1.2.1) ความมีประสิทธิผลโดยทั่วไป ระดับความมากน้อย ของความสำเร็จที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย						
1.2.2) คุณภาพของผลผลิตและการบริหาร พื้นฐานของ องค์กร						
1.2.3) ผลผลิต ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก						
1.2.4) ความพร้อม ความเป็นไปได้ขององค์กรต่อการปฏิบัติ จำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง						
1.2.5) ประสิทธิภาพ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้ เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
1.2.6) ผลกำไร ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว						
1.2.7) การเติบโต การขยายตัวขององค์กร หรือการเพิ่ม ขนาดในสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน ในขณะนี้กับสภาพองค์กรที่ผ่านมา						
1.2.8) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ความสามารถ ในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัดและ จำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด						
1.2.9) ความมั่นคง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่และ ทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมา และในช่วยการกีดกัน						
1.2.10) การเปลี่ยนงานหรือการรักษาคนไว้ได้ อัตราการ เปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของผู้ขอลาออก						
1.2.11) การขาดงาน ความถี่หรือจำนวนการขาดงานของ บุคลากร						
1.2.12) อุบัติเหตุ ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิด อุบัติเหตุในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการชะงักงัน ของงาน						
1.2.13) ขวัญ กำลังใจหรือสภาพการจูงใจให้สมาชิกหรือ พนักงานขององค์กรเกิดความพยายามทำงานมากขึ้น เป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรตลอดจน ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร						
1.2.14) การจูงใจ ความเต็มใจหรือความรู้สึกพร้อมของ พนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน						
1.2.15) ความพึงพอใจ ความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อ บทบาทหรืองานของตนในองค์กร กับผลการตอบแทน อย่างยุติธรรมจากองค์กรที่มอบให้						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
1.2.16) การยอมรับเป้าหมายขององค์กร ความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานซึ่งเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสมควรสามารถดำเนินการได้						
1.2.17) ความขัดแย้ง-ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อข้อความที่ไม่ตรงกัน หรือการขัดแย้งทั้งทางวาจาและกายเรียกว่า “ความขัดแย้ง” ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อม						
1.2.18) การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม						
1.2.19) การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กร โดยบุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ ในด้านความเลื่อมใส ความศรัทธา ความเชื่อมั่นและการให้การสนับสนุน ที่กลุ่มคนทั่วไปให้แก่องค์กร						
1.2.20) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
2.1.1) ขึ้นอยู่กับสินค้าอะไร แบบไหน สินค้าบริการหรือสินค้าที่เป็นรูปธรรม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่น่าจะเกี่ยวกับตัวสินค้า นอกจากจะสอนหลักการเรื่องการดำเนินงานควรพิจารณาองค์ประกอบเรื่องต้นทุน กลุ่มลูกค้า และตัวสินค้านั้นๆ						
2.1.2) ควรพัฒนาด้านกระบวนการผลิตให้สามารถรู้จริง รู้ลึก ปฏิบัติจริงได้ ควบคุมคุณภาพสินค้าพร้อมแจกแจงกระบวนการให้ผู้อื่นสามารถเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้าคงเดิม						
2.1.3) การพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ต้องสร้างสินค้าอย่างเป็นธรรม						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
แบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ขาย ผู้ซื้อ ผู้มีส่วนร่วม จะต้อง คืนกำไรให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
2.1.4) ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีววะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิปัญญาและปราชญ์ ชาวบ้าน						
2.1.5) จะต้องมีการศึกษาหรือหาข้อมูลให้ได้ว่าจะเรียนรู้ หรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างไรให้เหมาะสมกับสภาพภูมิ สังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง ไม่น่าอย่างนั้น การพัฒนาองค์ความรู้จะไม่ได้ข้อมูล						
2.1.6) โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนาสินค้า เช่น หลังผลิตชิ้นงานแต่ละช่วงมีการ ตอบรับจากลูกค้าอย่างไร มีข้อสงสัยข้อเพิ่มขึ้นเพราะอะไร และอาจนำไปสู่การวิจัยเล็ก ๆ เพื่อการพัฒนาต่อไป						
2.1.7) พัฒนาให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการ จำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา						
2.1.8) แยกความรู้เป็น 2 ส่วน ส่วนที่เป็นความรู้ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ท้องถิ่น และส่วนที่เป็นความรู้สากล เช่น การตลาด เทคโนโลยี						
2.1.9) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
2.2.1) ตามหลักการทางการตลาดมีการกำหนดหลักเกณฑ์ การคำนวณราคา ถ้าจะสอนเรื่องการขายสินค้าหรือการ บริการ นักเรียนก็ควรรู้เรื่องหลักการตลาดเบื้องต้น การขาย						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
สินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคหรือลูกค้า ความสะอาด ความปลอดภัยหรือคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญมากกว่า กรณีสินค้าเป็นจำพวกอาหารต่าง ๆ						
2.2.2) การสร้างมาตรฐานสินค้า ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ						
2.2.3) การตรวจสอบย้อนกลับ เมื่อสินค้ามีปัญหาต้องมีผู้รับผิดชอบ						
2.2.4) การพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจากชีวภาพในโรงเรียน						
2.2.5) สินค้าที่มีคุณภาพและบริการที่ดี จะสร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้า ความยั่งยืนของธุรกิจขึ้นกับผู้ผลิต (โรงเรียน) ที่จะต้องแข่งขันกับตัวเองในการพัฒนาสินค้าและบริการ ไม่หยุดนิ่ง						
2.2.6) ด้านคุณธรรมซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทั้งนี้การกำหนดราคาควรคำนึงถึงต้นทุนวัสดุอุปกรณ์ ต้นทุนทางความคิด หรือปัจจัยอื่นให้ครอบคลุม เพื่อให้เกิดความยุติธรรม โดยตรงไม่ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในโรงเรียนทุกระดับ ไม่เบียดเบียนกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทุกคนต้องมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์						
2.2.7) ความซื่อสัตย์ในการผลิตต้องมี ไม่ใช่มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมเพื่อลดต้นทุน ซึ่งแม้จะไม่มีผลแตกต่างในการออกฤทธิ์ แต่ด้านความซื่อสัตย์ด้อยลงไป						
2.2.8) ในการผลิตสินค้า การแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยผลิต วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเท่าเทียม ซึ่งอาจคำนึงถึงความยากง่ายของแต่ละกิจกรรมด้วย						
2.2.9) การบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง จัดการให้มีประสิทธิภาพ						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
2.2.10) การมีรางวัล ขวัญกำลังใจแก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อหรือลูกค้าที่คิดลดมา						
2.2.11) คุณธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญของทุกคนและทุกอาชีพ เป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุยเป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรม						
2.2.12) ต้องมามองตัวตนของกิจกรรมหรือสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น - ถ้าใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีคุณภาพดีในราคาและคุ้มค่า - ด้านสะท้อนอัตลักษณ์ Story มีความจำเป็นเฉพาะตัวแพงน้อยได้ - เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพอใจ						
2.2.13) ต้องเสริมสร้างบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะบุคลากรครูให้มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต						
2.2.14) การจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระได้วางนโยบายให้ครูทุกคน สอดแทรกจัดกิจกรรมโครงการด้านคุณธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักตั้งมั่น ซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น ตลอดจนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร						
2.2.15) ต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม ละอายใจในการทำผิด ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ						
2.2.16) ต้องทำบนฐานการไม่แสวงหากำไร						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
2.2.17) ต้องเข้าใจว่ากำไรสูงสุดไม่ใช่เป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือสิ่งสำคัญ บางครั้งยอมขาดทุน เพราะขาดทุนคือกำไร เน้นประโยชน์ของผู้บริโภค						
2.2.18) วางระบบที่มีส่วนร่วมโดยเน้นย้ำหลักการด้านคุณธรรมให้เป็นที่เข้าใจร่วมกัน เช่น ซื่อสัตย์ เอื้ออาทร ไม่มุ่งกำไร ร่วมมือร่วมใจ ฟังตนเอง จากนั้นร่วมกันออกแบบ						
2.2.19) ระบบต้องโปร่งใส รับการตรวจสอบได้จากทุกฝ่าย ในทุกขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานที่ครบถ้วนและกว้างขวาง						
2.2.20) ส่งเสริมพฤติกรรมหรือกิจกรรมต้นแบบที่ควรได้รับการยกย่อง						
2.2.21) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
2.3.1) โรงเรียนที่ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงด้านอาชีพเกี่ยวกับสายอาชีพต่าง ๆ นโยบายการเรียนการสอนน่าจะชัดเจนอยู่แล้ว การให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่จะทำให้ความรอบคอบและนี่ถึงผลที่จะตามมา						
2.3.2) กิจกรรมที่จะดำเนินการควรเน้นใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นกระบวนการที่สามารถไปขอมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขยายได้ในตลาดที่กว้างขึ้น						
2.3.3) พัฒนาเยาวชนในชุมชนด้านเทคนิคการพูด การนำเสนอสินค้า ตลอดจนถึงบุคลิกภาพ						
2.3.4) พิจารณาจากภูมิสังคมนั้น ๆ ที่ตนเองถนัด						
2.3.5) มาตรฐานสินค้า ที่ไปที่มาของสินค้า ควรมีส่วนร่วมครู นักเรียน ผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน เรื่องราว Story ของตัวสินค้า การพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
มีผลกำไร มีการคืนผลกำไร ความพึงพอใจของคนทุกคนในโรงเรียน						
2.3.6) ด้านมีเหตุผล คำตอบอยู่ที่สินค้าที่จะผลิตออก ต้องสะท้อนความต้องการของตลาดเป็นหลัก เมื่อเลือกผลิตภัณฑ์ได้ก็ดูว่าจะเลือกใช้วัตถุดิบอะไร โดยจะผลิตหรือจะนำเข้าวัตถุดิบจากที่ไหน ที่สำคัญใครจะเป็นผู้ผลิตให้ กำลังแรงงานเป็นใคร มีเงื่อนไขการทำงานอย่างไร และมีนวัตกรรมอะไรมาช่วยแบ่งเบาหรือเพิ่มมูลค่าได้บ้าง						
2.3.7) พิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนสามารถผลิตได้ กำลังคน กำลังเวลาที่มีตามบริบทโรงเรียน กำลังงบประมาณการบริหารจัดการของโรงเรียน						
2.3.8) วัฒนธรรมความเป็นอยู่ส่วนใหญ่เขาใช้ชีวิตอย่างไร ถอดรหัสความต้องการเขาออกมาให้ได้แล้วเราจะรู้ทันที่ว่าเราจะทำอะไรขาย						
2.3.9) สภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากวิกฤติให้เป็นโอกาส						
2.3.10) ภูมิสังคม ถือเป็นกลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซงพื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แข็งต่อความรู้สึก						
2.3.11) ให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องดำเนินการโครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนินนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหา เสาะหา สอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครู ที่สนใจเป็นความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ชุมชน						
2.3.12) ให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างรอบคอบ						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
2.3.13) มีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว						
2.3.14) ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้อย่าฝืน						
2.3.15) กิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ						
2.3.16) ความมีเหตุผล เป็นความสามารถที่จะอธิบายสิ่งที่ทำหรือจะกระทำได้ว่าทำไม ผลที่ได้คืออะไร คำอธิบายอาจมาจากการให้เหตุผลหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือความเป็นไปได้ หรือเป็นความเชื่อตามแบบแผนประเพณี แต่ที่สำคัญคือสร้างความเข้าใจและการยอมรับร่วมกัน โดยปราศจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เช่น อำนาจ สิ่งตอบแทน						
2.3.17) คำนี้ถึงมิติด้านเวลาด้วย เฉพาะหน้า ปานกลาง ระยะยาว เหตุผลที่เหมาะสมกับระยะเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับระยะอื่น ๆ						
2.3.18) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
2.4.1) ก่อนจะดำเนินการต้องประเมินผลด้านบวกและด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่เมื่อเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ก็ไม่ควรดำเนินการเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ						
2.4.2) ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน						
2.4.3) ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญ หาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด						
2.4.4) แก้ปัญหาที่เกิด แก้ได้แต่บางปัญหา แก้ยากหรือแก้ไม่ได้ ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องระเบิดจากข้างในก่อนถึงวิเคราะห์แล้ว จึงลงมือปฏิบัติ “ระเบิดจากข้างใน”						
2.4.5) การเรียนการสอนโดยใช้สินค้าสร้างมูลค่าเป็นเครื่องมือ ไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จเสมอไป โดยทุก						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
กระบวนการให้จัดบันทึกเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็น Big data เพื่อพัฒนาและสร้างเป็นนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป						
2.4.6) ต้องมีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียนเพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล						
2.4.7) ควรให้เด็กนักเรียนมีโอกาสสูงงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ และให้เด็กคิดผลิตภัณฑ์ในแบบของเขาเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง						
2.4.8) สิ่งแรกคือการทำต้นแบบออกทดสอบตลาดก่อน เพราะเมื่อไม่บรรลุวัตถุประสงค์สามารถสู่กระบวนการปรับปรุง แก้ไขได้						
2.4.9) สิ่งต่อมาคือความคิดต่อยอด พัฒนา เมื่อผลิตภัณฑ์ได้รับการตอบรับที่ดี โดยผ่านกระบวนการคิดของนักเรียน และอย่างน้อยต้องทำ Mind map เพื่อดูช่องว่างและ โอกาสที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อปิดช่องว่างดังกล่าว						
2.4.10) การมีภูมิคุ้มกันคือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลง การไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังเป็นสังขรณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกันคือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาจะสามารถแก้ไขปัญหาหรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้						
2.4.11) จะต้องใช้หลักการและเหตุผลเข้ามาเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยง มองจุดขายของตัวสินค้าและการให้บริการชัดเจน จะต้องมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หากไม่เป็นดังที่หวังไว้ต้องนั่งกับที่แล้วมาค้นหารอบ ๆ ตัว แล้วเราจะพบทางออกมากมาย บางครั้งการแหงนหน้าขึ้นข้างบนเพื่อค้นหาอีกจะไม่พบอะไรเลย แต่ถ้าเราก้มหน้า						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
ลุงคุณปิ่นดินจะพบอะไรมากมาย (พระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ 9)						
2.4.12) วิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาด ความพึงพอใจของผู้รับบริการว่ามีความต้องการประมาณไหน เช่น นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใดบ้าง จัดจำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์สินค้าในหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่ยูู้จัก และผลิตสินค้าตามจำนวนที่ต้องการส่งออก เพื่อให้สินค้าเหลือหรือค้างสต็อกไว้เป็นเวลานาน จะทำให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้						
2.4.13) ปรับปรุงรสชาติอาหารหรือผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เก็บแปลกตา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ						
2.4.14) ทบทวน ตรวจสอบทั้งระบบการจัดทำ การผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA						
2.4.15) ศึกษาสภาพความต้องการของตลาดในชุมชนและอำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียงเกี่ยวกับความต้องการของตลาด						
2.4.16) การฝึกฝนจะเกิดประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต						
2.4.17) ต้องเหลือทางถอยในการทำธุรกิจ และมีหลักประกัน						
2.4.18) การดำเนินกิจกรรมต้องใช้วัตถุ ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำเกินตัว หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังแล้วก็ไม่เจ็บตัวมาก ลูกชิ้นทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น						
2.4.19) ความมีสติรู้ตัวเป็นเงื่อนไขสำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิน่าจะช่วยให้						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
2.4.20) อย่างมองพฤติกรรมนอกรอบว่าไร้ค่า น่าตำหนิไปทั้งหมด อาจนำมาถอดบทเรียนร่วมกัน (ด้วยความสมัครใจของผู้กระทำ)						
2.4.21) ระวังภาวะคือยา การใช้แรงจูงใจทางลบ เช่น การลงโทษ การตีเคียนบ่อย ๆ อาจให้ผลตรงข้าม						
2.4.22) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						
2.5.1) ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง โรงเรียนเน้นนโยบายเรื่องการทำกิจกรรมที่ให้ทุกคนมีทักษะอย่างน้อยแค่ไหน เช่น โรงเรียนอาจจะจัดตลาดนัดนักเรียน เอาผลผลิตที่นักเรียนทำนำมาจำหน่าย ให้เรียนรู้เรื่องการขาย การพูดคุยกับลูกค้า การคิดต้นทุน-กำไร การขายแบบไม่เอาเปรียบลูกค้า ไม่โลภ และมีคุณธรรมในการค้า						
2.5.2) พิจารณาจากองค์ประกอบภายในโรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง						
2.5.3) พิจารณาจากองค์ประกอบภายนอก คือ ความต้องการของตลาด ราคา						
2.5.4) กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ อย่างน่าพึงพอใจ						
2.5.5) ความต้องการของคนภายใน ความพอเพียงต่อความต้องการ เอื้อปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก						
2.5.6) ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์ตัวสินค้า สำหรับการขยายตัวหรือการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง						
2.5.7) พิจารณาจากการทดลองตลาดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด						
2.5.8) ควรมิจิจกรรมไม่มากขั้นตอน ไม่ยุ่งยากต่อการบริหารจัดการ ไม่มากไม่น้อยเกินไปไปตามกำลังคน กำลัง						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
ทรัพย์สิน กำลังวัสดุที่โรงเรียนมี และเหมาะสมต่อการผลิตสินค้าอื่น ๆ ให้มีคุณภาพได้						
2.5.9) ควรมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตเหลือเพื่อขายไม่ได้ หรือผลิตไม่เพียงพอกับการขาย กล่าวคือต้องสร้างสมดุลในทุกส่วน ไม่มากไม่น้อยเกินไป จนเกิดการเบียดเบียนหรือเกินตัว สรุปคือจำนวนพอเหมาะสมตามสภาพการณ์ หรือสภาวะที่บริหารจัดการได้อย่างพอดี มีความสุขและยั่งยืน						
2.5.10) ถ้ามองด้านความพอประมาณสามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยภายใน พอเหมาะกับความชอบ ศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน แต่ละโรงเรียนหรือไม่ 2. ปัจจัยภายนอก คือ พอเหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียนหรือไม่ จะสร้างความพอดีให้เกิดขึ้นได้ จะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน รู้บุคคล ความพอประมาณจึงครอบคลุมความพอเหมาะพอควรกับทุก ๆ เรื่อง						
2.5.11) การคิดหรือทำอย่างประมาณตนบนพื้นฐานความเป็นจริง ให้ความพอดี พอเหมาะสมพอควร โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่น						
2.5.12) กิจกรรมที่พอกำลังของนักเรียน ครู ไม่ควรเน้นธุรกิจ กำไรมากเกินไป เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีประสบการณ์มากกว่าการหวังผลกำไร						
2.5.13) ราคาสินค้าและบริการแต่ละอย่าง ไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของเงินที่นักเรียนได้รับสำหรับใช้จ่ายใช้สอยในแต่ละวัน และควรมีสินค้าทดแทนในระดับรอง ๆ ลงไป อาจมีมุมของบริจาคสำหรับของที่จำเป็น โดยคิดราคาถูกเพื่อไม่ให้รู้สึกว่ามีมาขอฟรี เป็นสินค้าที่ยอมรับไม่เป็นสินค้าต้องห้าม						

รายการข้อคำถาม	ยืนยันระดับที่เห็นด้วย					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่เห็นด้วย (0)
2.5.14) หรือหากท่านมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (โปรดระบุ)						

ภาคผนวก จ
ตารางผลการดำเนินการเคลฟาย

ภาคผนวก จ

แบบสอบประเมินการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา

สรุปผลประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC

แบบสอบประเมินการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย
ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ท่านที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด
1	พระมหาสุวัฒน์ สุนนุโท, ผศ. ดร.	พระคุณท่านอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2	ดร.ณภัคอร ปุณยภากัสสร	อาจารย์ประจำวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3	ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4	ผศ.ดร.อังคิศา แสงจันทน์	อาจารย์ประจำคณะกรรมการจัดการท่องเที่ยวและ การโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
5	ดร.กชพร นรมาศย์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
6	ดร.ลดาพร พิทักษ์	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญกับแบบสอบถาม “ผ่านทุกข้อ”

ประเด็นข้อเสนอแนะสำคัญ:

1. ท่านที่ 1 เห็นควรให้เรียงหัวข้อตามลำดับ เพื่อป้องกันความสับสน
2. ท่านที่ 2 ควรเติม “อย่างไร” ในทุกข้อคำถาม
3. ท่านที่ 3 การเขียนประโยคควรมีการปรับให้มีความชัดเจน ไม่วกไปวนมา ไม่ใช่คำพุ่มเพื่อย การที่มีประโยคยาวเกินไปทำให้ผู้อ่านสับสนได้

ท่านที่ 3 คำว่า คำถามมีตัวเล็กลงแล้ว การให้ตอบ Yes หรือ No คำว่า “กิจกรรมนี้โรงเรียนท่านนำไปใช้หรือไม่” ไม่ต้องมีก็ได้ ตัดออกจะทำให้คำถามสั้นลง

**แบบสอบประเมินการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย**

แบบประเมิน โรงเรียนฉบับนี้พัฒนาจากการศึกษาในระดับคุุณภัฒนฑิต หลักสูตรการ
จัดการสาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การศึกษารูปแบบการพัฒนา
โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3 (นวัตกรรมและมูลค่าสูง)
เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย โดยพัฒนาจากการศึกษาความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่านในกลุ่ม
ด้วยกระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟายจากผู้เข้าร่วมหลักสูตร ผู้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืน (นพย) รุ่นที่ 1
คนสรุปเป็นแบบประเมินในขั้นสุดท้ายของการศึกษา

แนวทางในการประเมิน แบบการประเมินประกอบด้วยคำถามจำนวน 3 ตอนรวมทั้งสิ้น 74
คำถามโดยการประเมินให้ประเมินระดับการนำไปใช้ ระดับความคิดเห็น ในแต่ละประเด็น โดย
แบ่งเป็น 6 ระดับได้แก่

ข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถาม

- ก หมายถึง มีการนำไปใช้
- ข หมายถึง ไม่มีการนำไปใช้
- ค หมายถึง อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณา อนุญาตให้เข้าประเมิน และสละเวลา
เพื่อให้ข้อมูลที่เป็น ในการพัฒนาแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ 3
(นวัตกรรมและมูลค่าสูง) และตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นส่วนหนึ่งของการ
เรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาในครั้งนี้

ด้วยความนับถือ

นาย จำรัส กสิวิตร

นิติระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อ โรงเรียน _____

สร้างเมื่อ _____

สถานที่ตั้ง _____

Code ผู้ให้ข้อมูล _____

รางวัลเด่น ๆ ของ โรงเรียน ที่ผ่านมา

ตอนที่ 2

คำถามที่ 1: ในการที่จะแนะนำผู้บริหาร โรงเรียน ครู นำความรู้เรื่องนวัตกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการอย่างไร มีคำถามย่อย 2 ข้อ

คำถามที่ 1.1) กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ ควรมีลักษณะอย่างไร ลักษณะกิจกรรม/ อาชีพนวัตกรรมของโรงเรียน จำนวน 11 คำถาม

รายการข้อคำถาม	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่องสินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้			
1) นโยบายของโรงเรียนให้เป็นประเภทของโรงเรียนที่พัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือกิจกรรมอาชีพหรือไม่ อย่างไร (1.1.1)			
2) โรงเรียนใช้แนวทางควรให้ตอบโจทย์ของคนในชุมชน โดยสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ผลผลิต และกิจกรรม ของชุมชนในพื้นที่ ตัวอย่างเช่น การทำขยะสัดทำปุ๋ยน้ำ นำลูกกาแฟน้ำไปทำกระเป๋าสานผลิตสินค้าจากข้าว เช่นเมล็ดข้าวเป็นรูปภาพหรือแปรรูปเป็นน้ำนมข้าว ผลิตกัณฑ์จากข้าว โภคมาผลิตเป็นน้ำนมข้าว โภค บริการกำจัดขุยมะพร้าว เป็นต้น ขึ้นกับว่าแต่ละโรงเรียนจะ			

รายการข้อคำถาม กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่อง สินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
มีวัตถุประสงค์และโอกาสจะดำเนินการ โรงเรียนได้มีการนำไปใช้ หรือไม่ อย่างไร (1.1.2)			
3) สินค้าของโรงเรียนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีประโยชน์ต่อ สุขภาพ และมีความปลอดภัย โรงเรียนใช้แนวคิดและกิจกรรม นี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.3)			
4) มีการดำเนินธุรกิจ ด้วยสินค้าและบริการ ต้องตระหนัก ไว้เสมอว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ธุรกิจตลอด ดังนั้นโรงเรียนมีการบริหารความเสี่ยงด้านนี้หรือไม่ อย่างไร (1.1.4)			
5) นวัตกรรมและสินค้าของโรงเรียน มีความสอดคล้องกับภูมิ สังคมและสภาพภูมิประเทศ โรงเรียนได้นำแนวทางไปใช้ หรือไม่ อย่างไร (1.1.5)			
6) ครอบครัวยุโรป โรงเรียน และนักเรียน มีส่วนร่วมกันในการคิด พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมที่สามารถต่อยอด และใช้ ประโยชน์ให้เกิดกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ได้อย่าง แท้จริง โดยโรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.6)			
7) โรงเรียนมีการใช้ช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับ ลูกค้า ที่หลากหลาย เช่น ทางออนไลน์, ประชุมผู้ปกครอง, หนังสือชี้แจง โรงเรียนมีการใช้สื่อหลายทางและมีการใช้แบบ ผสมผสานกันหรือไม่ อย่างไร (1.1.7)			
8) โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมที่สามารถตรวจสอบในทุกขั้นตอน ของการผลิต ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญมาดูกระบวนการต่าง ๆ ที่ สำคัญ ๆ โดยเฉพาะขั้นตอนสุดท้ายที่จะส่งมอบสินค้า โรงเรียน มีการนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.9)			
9) นวัตกรรมกับสินค้ามูลค่าเพิ่มสูงของโรงเรียน สามารถตอบ โจทย์ทั้งผู้ผลิตคือมีรายได้เพิ่ม และผู้ใช้สินค้าที่ได้สินค้าที่โด เด่น มีเอกลักษณ์ คุณภาพดีตามความต้องการ โรงเรียนมีการ นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.10)			

รายการข้อคำถาม กิจกรรมอาชีพที่สัมผัสหรือรับรู้เรื่องนวัตกรรมที่ชัดเจนในเรื่อง สินค้าโรงเรียน หรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
10) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วม คิด ร่วมทำ ร่วมผลิต ออกมาเป็นนวัตกรรมสินค้าของ โรงเรียน กิจกรรมนี้ โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.11)			
11) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาค ราชการ ภาคเอกชน ระดมด้านเงินทุน การผลิต การตลาด การ จัดการ ข่าวดสารข้อมูลที่จะขับเคลื่อนนวัตกรรมสินค้าให้มีความ โดดเด่น กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.1.12)			

คำถามที่ 1.2) การประเมินผลองค์กรว่าที่เกิดประสิทธิผลในการพัฒนามาใช้ที่มีนักวิชาการ
กำหนดได้ ต่อ ไปนี้เกณฑ์ ท่านคิดว่าผู้บริหาร ครู ควรมีความรู้ในแต่ละเกณฑ์นี้หรือไม่ หรือนำมาใช้ก็
เกณฑ์อะไรบ้าง จำนวน 10 คำถาม

รายการข้อคำถาม การประเมินผลองค์กรในด้านประสิทธิผลในการพัฒนา นวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไป ที่ ระดับความมาก-น้อยของความสำเร็จ ที่องค์กรสามารถบรรลุ เป้าหมายได้ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.1)			
2) โรงเรียนใช้การประเมินผลคุณภาพของผลผลิตและการ บริการพื้นฐานขององค์กร กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้ หรือไม่ อย่างไร (1.2.2)			
3) โรงเรียนใช้การประเมินผลความมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนด กิจกรรมนี้โรงเรียนได้ นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.5)			

รายการข้อคำถาม การประเมินผลองค์กรในด้านประสิทธิผลในการพัฒนา นวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
4) โรงเรียนใช้การประเมินผลความสามารถในการทำกำไร ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ แล้ว กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.6)			
5) โรงเรียนใช้การประเมินผลการใช้ประโยชน์จาก สภาพแวดล้อม ที่มีคุณค่าและที่มีอยู่อย่างจำกัด และ ความสามารถนำมาการปฏิบัติงานตามกิจกรรมของโรงเรียนมา ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนใช้หลักการนี้หรือไม่ อย่างไร (1.2.8)			
6) โรงเรียนมีกิจกรรมในการประเมินผล การสร้างขวัญกำลังใจ หรือสภาพการจูงใจสมาชิกหรือพนักงานขององค์กรเกิดความ พยายามทำงานมากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อการบรรลุผลตาม เป้าหมายขององค์กร ตลอดจนพัฒนาความผูกพันต่อองค์กร หรือไม่ อย่างไร (1.2.13)			
7) โรงเรียนใช้การประเมินผล ความพึงพอใจ ความรู้สึกที่บุคคล หรือพนักงานมีต่อบทบาทหรืองานของตนในองค์กร กับผลการ ตอบแทนอย่างยุติธรรมจากองค์กรที่มอบให้ กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.15)			
8) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยอมรับเป้าหมายขององค์กร ความยินยอมพร้อมใจรับเอาเป้าหมายขององค์กร โดยพนักงานซึ่ง เชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสมควรสามารถดำเนินการได้ กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.16)			
9) โรงเรียนใช้การประเมินผล การยืดหยุ่น การปรับตัว คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม กิจกรรม นี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.18)			

รายการข้อคำถาม การประเมินผลองค์กรในด้านประสิทธิผลในการพัฒนา นวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
10) โรงเรียนใช้การประเมินโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การประเมินผลองค์กร โดยบุคคลและองค์กรในสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีความสัมพันธ์ ในด้านความกลมใส ความศรัทธา ความเชื่อมั่นและการให้การสนับสนุน ที่กลุ่มคนทั่วไปให้แก่องค์กร กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (1.2.19)			

ตอนที่ 3

คำถามที่ 2: จากเกณฑ์ในตอนที่ 2 ดังกล่าวที่ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ จากเกณฑ์ท่านคิดว่าการประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาให้เกิดกับตัวสินค้าในหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีวิธีพิจารณาอย่างไร ในตัว 3 ห่วง 2 เงื่อนไข หรืออาจจะมีสิ่งอื่นมาประเมินผลโรงเรียนหลังจากสร้างกิจกรรมนวัตกรรมขึ้นมาเพิ่มอีก ได้แก่อะไร

คำถาม 2.1) ด้านความรู้ โรงเรียนพัฒนาสินค้าโรงเรียนให้มินวัตกรรมควรจะพัฒนาด้านความรู้อย่างไร จำนวน 5 คำถาม

รายการข้อคำถาม ความรู้คุณนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ด้านกระบวนการผลิตให้สามารถรู้จริง รู้ลึก และปฏิบัติจริงได้ ควบคุมคุณภาพสินค้าพร้อมแจกแจงกระบวนการให้ผู้อื่นสามารถเข้ามาทำงานทดแทนได้ โดยที่คุณภาพสินค้าคงเดิม โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.1.2)			
2) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ต้องคู่คุณธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ต้องผลิตสินค้าอย่างเป็นธรรมแบ่งปันผลประโยชน์ให้ผู้ขาย ผู้ซื้อ ผู้มีส่วนร่วม และต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.1.3)			

รายการข้อคำถาม ความรู้คุณนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
3) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ผสมผสานด้านวิทยาศาสตร์ ทั่วไป คณิตศาสตร์ เคมี ชีวะ เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งภูมิ ปัญญาและปราชญ์ชาวบ้าน กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้ หรือไม่ อย่างไร (2.1.4)			
4) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ให้ผู้เรียน “รู้จริงและรอบด้าน” หรือรู้จริงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและการขาย เช่น - รู้จริงเรื่องสินค้า การพัฒนาสินค้า การผลิต คุณภาพ - รู้จริงเรื่องลูกค้า ความต้องการของลูกค้า การเข้าถึงลูกค้า - รู้จริงเรื่องการจัดจำหน่าย การขาย การตลาด ช่องทางการ จำหน่าย - รู้จริงเรื่องการบริหารบุคคล ทั้งหมดเพื่อเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.1.7)			
5) โรงเรียนมีการพัฒนาความรู้ ด้วยการแยกความรู้เป็น 2 ส่วน ส่วนที่เป็นความรู้ท้องถิ่น เช่น อัตลักษณ์ท้องถิ่น และส่วนที่ เป็นความรู้สากล เช่น การตลาด เทคโนโลยี กิจกรรมนี้โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.1.8)			

คำถาม 2.2) ด้านคุณธรรม ปกติโรงเรียนจะมีสินค้าหรือกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ หากพิจารณาและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้มีนวัตกรรมดังข้อที่ 1 ที่มีมูลค่าสูง แต่ให้คำนึงถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น การกำหนดราคา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น ท่านมีวิธีการอย่างไร จำนวน 12 คำถาม

รายการข้อคำถามคุณธรรมคุณนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ตามหลักการทางการ ตลาดมีการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคา หลักการตลาด เบื้องต้น การขายสินค้าที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคหรือลูกค้า ความ สะอาด ความปลอดภัยและคุณภาพสินค้า ในกรณีสินค้าเป็น			

รายการข้อคำถามคุณธรรมคุณวินัยโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
จำพวกอาหารต่าง กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำแนวทางไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.1)			
2) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ตั้งต้นทางการผลิต ผู้ผลิต และกระบวนการ โดยเฉพาะเมื่อสินค้ามีปัญหาสามารถสืบย้อนได้ โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.3)			
3) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการพัฒนาสินค้าเศรษฐกิจจากชีวภาพในโรงเรียน กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.4)			
4) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการผลิตสินค้า การแบ่งปันผลกำไรไปยังหน่วยผลิต วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเท่าเทียม โดยพิจารณาจากความยากง่ายของแต่ละกิจกรรม โรงเรียนนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.8)			
5) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการบริการที่ตรงเวลา โดยกำหนดเป็นปฏิทินในการจัดส่ง ให้มีประสิทธิภาพ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.9)			
6) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการให้รางวัล เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ลูกค้าที่มียอดสั่งซื้อหรือลูกค้าที่ดีตลอดมา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.10)			
7) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของทุกคนและทุกอาชีพ เป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและดำรงตนเป็นแบบอย่างของผู้มีคุณธรรม การชวนคิดชวนคุย เป็นวิธีที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมประจำใจอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของสินค้าหรือกิจกรรม โรงเรียนนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.11)			
8) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ที่ต้องพิจารณากิจกรรมหรือสินค้าก่อนว่าจะนำไปใช้ในด้านใด เช่น - สินค้าที่ใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความพอดีในราคาและคุ้มค่า			

รายการข้อคำถามคุณธรรมคุณวินัยโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
- สินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ มีเรื่องราว มีความจำเป็นเฉพาะตัว สามารถตั้งราคาได้สูง - เรื่องจินตนาการหรืออนาคต ขึ้นอยู่กับยุคและความพึงพอใจ โรงเรียนได้นำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.12)			
9) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างบุคลากร ในองค์กร ครู ให้มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต โรงเรียนนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.13)			
10) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระได้ การวางนโยบายให้ครูทุกคน สอดแทรกจัดกิจกรรม โครงการด้านคุณธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียน มีความตระหนัก ตั้งมั่น ซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น ตลอดจนกลายเป็นนวัตกรรมองค์กร โรงเรียนมีการนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.14)			
11) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการเสริมสร้างให้เป็น พื้นฐานทั้งด้านจิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม ละอายใจในการทำผิด ไม่เอาัดเอาเปรียบ ตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินกิจกรรม มีวินัยและความรับผิดชอบ โรงเรียนได้นำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.15)			
12) โรงเรียนใช้แนวทางด้านคุณธรรม ในการจัดการที่ระบบ ต้องมีความโปร่งใส รับการตรวจสอบได้จากทุกฝ่ายในทุก ขั้นตอนและทุกโอกาส มีระบบการรายงานที่ครบถ้วนและครอบคลุมในประเด็นสำคัญๆ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.2.19)			

คำถาม 2.3) ด้านความมีเหตุผล การที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมในตัวสินค้าและบริการ ของโรงเรียน ท่านมีความเห็นว่าจะให้ผู้บริหาร และครู ใช้หลักความมีเหตุผลว่าควรจะดำเนินกิจกรรมอะไรบ้าง ให้พิจารณาจากอะไร จำนวน 13 คำถาม

รายการข้อคำถาม ความมีเหตุผลคุณนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการนำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนมีกิจกรรมด้วยแนวทางความมีเหตุผล ด้านกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ มีนโยบายการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เรื่องความมีเหตุผลนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐานของสิ่งที่กระทำอย่างมีความรอบคอบและนึกถึงผลที่จะตามมา โรงเรียนมีการนำแนวทางนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.1)			
2) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการดำเนินการกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นกระบวนการที่สามารถไปขอมาตรฐานการผลิตสินค้า จากองค์กรต่าง ๆ ได้ จะทำให้สามารถขายได้ในตลาดที่กว้างขึ้น โรงเรียนใช้แนวคิดหรือไม่ อย่างไร (2.3.2)			
3) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพัฒนาเยาวชนในชุมชน ด้านเทคนิคการพูด การนำเสนอสินค้า ตลอดจนถึงบุคลิกภาพหรือไม่อย่างไร (2.3.3)			
4) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยสินค้าที่มีการออกแบบร่วมกับการสร้างเรื่องราว (Story) มีมาตรฐานและที่ไปที่มาของสินค้า ที่เกิดจากการควรมีส่วนร่วมของ ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้เสียในโรงเรียน ในการพัฒนาสินค้าให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีผลกำไร มีการคืนผลกำไร สร้างความพึงพอใจให้กับคนทุกคน โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.5)			
5) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยการพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่โรงเรียนสามารถผลิตได้ ตามกำลังคน เวลา งบประมาณ ที่มีตามบริบทในการบริหารจัดการของโรงเรียน โรงเรียนนำกิจกรรมนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.7)			

รายการข้อคำถาม ความมีเหตุผลกลุ่มวัตรกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
6) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการศึกษา วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ โดยสรุปส่วนใหญ่ชุมชนใช้ชีวิตอย่างไร มา ถอดรหัสความต้องการเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่สอดคล้อง กับชุมชน กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.8)			
7) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ นวัตกรรมสร้างขึ้นมากเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ จากวิกฤตให้เป็น โอกาส โรงเรียนนำแนวทางไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.9)			
8) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่สอดคล้องกับภูมิสังคม ถือเป็น กลไกที่ละเอียดอ่อน แต่มีความเหนียวแน่น การจะแทรกแซง พื้นที่เข้าไปต้องกลมกลืนลงตัวไม่แย้งต่อความรู้สึก กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.10)			
9) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผล ด้วยให้โรงเรียนจะต้องดำเนินการ โครงการ 1 โรงเรียน 1 ผลิตภัณฑ์ โรงเรียนจึงได้ดำเนิน นโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยการสำรวจครูที่มีทักษะทางวิชาชีพ หรือสืบค้นหา เสาะหา สอบถามจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ใกล้โรงเรียนมาเป็นวิทยากรสอนให้กับนักเรียน ครู ที่สนใจ เป็นความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ชุมชน กิจกรรมนี้โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.11)			
10) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยการให้คำนึงถึงความพอเพียง ต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลถูกต้องตามหลักความเป็นจริง โดย พิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่าง รอบคอบ กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.12)			
11) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลด้วยความมีประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งรอบตัว โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.13)			

รายการข้อคำถาม ความมีเหตุผลกลุ่มนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
12) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลผ่านกิจกรรมที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนถนัดและสอนนักเรียนอยู่แล้ว โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากหน่วยอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.15)			
13) โรงเรียนใช้ความมีเหตุผลที่ต้องคำนึงถึงมิติด้านเวลา สำหรับเหตุการณ์เฉพาะหน้า ปานกลาง และระยะยาว เนื่องจากเหตุผลที่เหมาะสมกับช่วงเวลาหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาอื่น ๆ โรงเรียนได้นำแนวคิดและหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.3.17)			

คำถาม 2.4) ด้านภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ถ้าสินค้าและกิจกรรมที่เรียกค่าบริการได้ มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกอาชีพ และพัฒนาทักษะทั้งการทำงานและอาชีพ โดยผ่านตัวการศึกษาและกิจกรรมที่มีสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังดังกล่าวแล้ว ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ไขอย่างไร จำนวน 15 คำถาม

รายการข้อคำถาม ด้านภูมิคุ้มกันกลุ่มนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันโดย ก่อนจะดำเนินการต้อง ประเมินผลด้านบวกและด้านลบควบคู่กันไป กิจกรรมใดที่เมื่อเกิดผลด้านลบส่งผลกระทบต่อเป้าหมายอย่างรุนแรง ไม่ควรดำเนินการเพราะจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องขาดความน่าเชื่อถือ กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.1)			
2) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ให้ข้อมูลตรง รวดเร็ว เพื่อให้ปรับใช้ให้ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.2)			

รายการข้อคำถาม ด้านภูมิคุ้มกันคุณนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
3) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญ และมีการทบทวนให้เกิดข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.3)			
4) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันในการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขเฉพาะบางปัญหา ก่อนที่จะลงมือทำอะไร ต้องเริ่มจากความคิดที่เป็นการวิเคราะห์แล้วถึงจะลงมือปฏิบัติ ด้วยหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.4)			
5) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการเรียนการสอนโดยใช้สินค้าสร้างมูลค่าเป็นเครื่องมือ โดยทุกกระบวนการให้จัดบันทึกเป็นข้อมูล โดยความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็น Big data เพื่อพัฒนาและสร้างเป็นนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์สำหรับการทำธุรกิจต่อไป กิจกรรมนี้โรงเรียนได้นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.5)			
6) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ มีการทบทวนกิจกรรมใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีความหลากหลาย ควรมุ่งเน้นสอบถามปัญหาจากตัวผู้เรียน เพื่อรับทราบเหตุผลเป็นรายบุคคล กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.6)			
7) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ให้เด็กนักเรียนมีโอกาสดูงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ และให้เด็กนักเรียนคิดผลิตภัณฑ์ในแบบตนเอง และทดลองลงมือทำด้วยตนเอง กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.7)			
8) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการ ทำต้นแบบออกทดสอบตลาดก่อน แต่ถ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการใหม่ กิจกรรมนี้โรงเรียนได้มีการนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.8)			

รายการข้อคำถาม ด้านภูมิคุ้มกันกลุ่มนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
9) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อม รับกับความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสัจธรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีป้องกัน คือ ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท เตรียมแผนสำรองสำหรับแต่ละสถานการณ์ การเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเตรียมพร้อมรับมือตลอดเวลาก็จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.10)			
10) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย วิธีการป้องกันคือ ต้องศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาด ความพึงพอใจของผู้รับบริการ เช่น นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของลูกค้ากลุ่มใด จัดจำหน่ายที่ไหน ต้องหาตลาดรองรับหลาย ๆ ที่ เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ตัวสินค้าในหลาย ๆ ช่องทางให้เป็นที่รู้จัก และผลิตสินค้าตามจำนวนที่ต้องการส่งออก เพื่อไม่ให้สินค้าเหลือหรือค้างไว้เป็นเวลานาน จะทำให้สินค้าเสื่อมคุณภาพได้ โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.12)			
11) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการทบทวน ตรวจสอบ ทั้งระบบการจัดทำ การผลิตว่ามีปัญหาขั้นตอนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จากนั้นดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุของปัญหานั้น โดยใช้กระบวนการ PDCA โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.14)			
12) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการศึกษาสภาพความต้องการของตลาดในชุมชนและอำเภอ หรือจังหวัดใกล้เคียง เกี่ยวกับความต้องการของตลาด โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.15)			
13) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการฝึกฝนจะเกิดประสบการณ์ ประสบการณ์จะเป็นบทเรียนชีวิต กิจกรรมนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.16)			

รายการข้อคำถาม ด้านภูมิคุ้มกันกลุ่มนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
14) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วยการดำเนินกิจกรรมต้องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และความรู้ที่มีอยู่ แล้วมาพัฒนาแบบค่อย เป็นค่อยไป โดยไม่ทำเกินตัว หากไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหวังแล้ว ก็ไม่เจ็บตัวมาก ลูกชิ้นทำในส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น กิจกรรมนี้ โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ (2.4.18)			
15) โรงเรียนใช้หลักการมีภูมิคุ้มกันด้วย ความมีสติรู้ตัวเป็น เงื่อนไขสำคัญของภูมิคุ้มกัน เรื่องการฝึกสมาธิจะช่วยให้การ ทำงานมีประสิทธิภาพ โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.4.19)			

คำถาม 2.5) ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนจะมีสินค้าและกิจกรรมที่เรียกรับ ค่าบริการได้ ควรมีกิจกรรมดังกล่าวจำนวนเท่าใด และพิจารณาจากอะไร จำนวน 8 คำถาม

รายการข้อคำถาม ความพอประมาณกลุ่มนวัตกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
1) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการพิจารณาจาก องค์ประกอบภายในโรงเรียน คือ งบประมาณสนับสนุน จำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจจริง กิจกรรมนี้โรงเรียน นำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.2)			
2) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการพิจารณาจาก องค์ประกอบภายนอกคือ ความต้องการของตลาด ราคา กิจกรรมนี้โรงเรียนนำหลักการไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.3)			
3) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการพิจารณาความ ต้องการและความคาดหวังของบุคลากรในองค์กร และการ ดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ภายในมากกว่าภายนอกองค์กร โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.5)			

รายการข้อคำถาม ความพอประมาณคุณวัตกรรมการโรงเรียน	การนำไปใช้ ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
4) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการ ให้โรงเรียนเป็นผู้คิดประดิษฐ์สินค้า สำหรับการขยายตลาดหรือการเติบโตของกิจกรรมให้ชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง หลักการนี้โรงเรียนนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.6)			
5) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการ มีกิจกรรมไม่มากขั้นตอน ไม่ยุ่งยากต่อการบริหารจัดการ ตามกำลังคน กำลังทรัพย์ กำลังวัสดุที่โรงเรียนมี และเหมาะสมต่อการผลิตสินค้านั้น ๆ ให้มีคุณภาพได้ โรงเรียนนำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.8)			
6) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการมีจำนวนกิจกรรมที่เหมาะสมกับทั้งผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ และผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผลิตเหลือเพื่อขายไม่ได้หรือผลิตไม่เพียงพอต่อการขาย กล่าวคือต้องสร้างสมดุลในทุกส่วน จำนวนการผลิตที่พอเหมาะสมตามสภาพการณ์ หรือจัดการได้อย่างพอดีสู่ความยั่งยืน โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.9)			
7) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการพิจารณาความพอประมาณสามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยภายในที่พอเหมาะ ตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล แต่ละโรงเรียน (2) ปัจจัยภายนอก ที่พอเหมาะกับภูมิสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียน สร้างความพอดีให้เกิดขึ้น ที่ประกอบด้วยความรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน รู้บุคคล ความพอประมาณที่เหมาะสมกับทุกด้าน โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่ อย่างไร (2.5.10)			

รายการข้อคำถาม ความพอประมาณคุณวุฒิกรรมโรงเรียน	การนำไปใช้ในโรงเรียน		
	(ก) มีการ นำไปใช้	(ข) ไม่มีการใช้	(ค) อื่น ๆ (ระบุ)
8) โรงเรียนใช้หลักการความพอประมาณด้วยการพิจารณา ราคาสินค้าและบริการสำหรับนักเรียน ไม่ควรเกินค่าเฉลี่ยของ เงินที่นักเรียนได้รับสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวันแต่ก็ไม่ กำหนดราคาถูกจนรู้สึกได้ว่าเป็นของฟรี และมีสินค้าที่เป็น ตัวเลือกตามราคาที่เหมาะสม และไม่เป็นสินค้าต้องห้าม โรงเรียนได้นำหลักการนี้ไปใช้หรือไม่อย่างไร (2.5.13)			

ขอขอบคุณในการตอบจนครบทุกคำถาม

นาย จำรูญ กสิวัตร

นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าตรวจสอบโรงเรียนมัธยมศึกษา
และการตอบรับ

รายชื่อโรงเรียนที่เชิญเป็นตัวอย่าง

ที่	โรงเรียน	รายละเอียด
1	โรงเรียนทุ่งช้าง	ที่อยู่: หมู่ที่ 2 บ้านบ้านทุ่งช้าง ตำบล: ทุ่งช้าง อำเภอ: ทุ่งช้าง จังหวัด: น่าน รหัสไปรษณีย์: 55130 โทรศัพท์: 054-795-167 โทรสาร: 0547951-003
2	โรงเรียนเนินปอรั้งนักษุทิศ	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านวังกระทิง ตำบล: เนินปอ อำเภอ: สามง่าม จังหวัด: พิจิตร รหัสไปรษณีย์: 66140 โทรศัพท์: 056900345 โทรสาร: 056900345
3	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์พะเยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 17 บ้านจำปา ตำบล: ห้วยแก้ว อำเภอ: ภูพานยาว จังหวัด: พะเยา รหัสไปรษณีย์: 56000 โทรศัพท์: 0882581538 โทรสาร: 054422839
4	โรงเรียนบ้านน้ำจวง	ที่อยู่: หมู่ที่ 13 บ้านน้ำจวง ตำบล: ป่อภาค อำเภอ: ชาติตระการ จังหวัด: พิจิตร รหัสไปรษณีย์: 65170 โทรศัพท์: - โทรสาร:
5	โรงเรียนเมืองราดวิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านกกกะทอน ตำบล: นาซำ อำเภอ: หล่มเก่า จังหวัด: เพชรบูรณ์ รหัสไปรษณีย์: 67120 โทรศัพท์: 056-917476 โทรสาร: 056-917476
6	โรงเรียนสังวาลย์วิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านแม่เหาะ ตำบล: แม่เหาะ อำเภอ: แม่สะเรียง จังหวัด: แม่ฮ่องสอน รหัสไปรษณีย์: 58110 โทรศัพท์: 053-687981 โทรสาร: 053-687981
7	โรงเรียนทองแสนขันวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 9 บ้าน ตำบล: ป่อทอง อำเภอ: ทองแสนขัน จังหวัด: อุดรดิตถ์ รหัสไปรษณีย์: 53230 โทรศัพท์: 055418071 โทรสาร: 055418069
8	โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ	ที่อยู่: หมู่ที่ 1 บ้านท่าปลา ตำบล: ท่าปลา อำเภอ: ท่าปลา จังหวัด: อุดรดิตถ์ รหัสไปรษณีย์: 53150 โทรศัพท์: 0-5549-9094 โทรสาร: 0-5549-9109
9	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50	ที่อยู่: หมู่ที่ 11 บ้านโนนสมบูรณ์ ตำบล: โนนสมบูรณ์ อำเภอ: บ้านแฮด จังหวัด: ขอนแก่น รหัสไปรษณีย์: 40110 โทรศัพท์: 043267223 โทรสาร: 043267165
10	โรงเรียนขอนแก่นวิทยาลัย	โรงเรียนขอนแก่นวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โทรศัพท์: 043-423069 อีเมล: kkw12015@gmail.com http://data.bopp- obec.info/web/home.php?School_ID=1040051098

ที่	โรงเรียน	รายละเอียด
11	โรงเรียนหนองขามพิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 12 บ้านหนองขาม ตำบล: โนนสมบูรณ์ อำเภอ: บ้านแฮด จังหวัด: ขอนแก่น รหัสไปรษณีย์: 40110 โทรศัพท์: 043267132 โทรสาร: 043267132
12	โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 3 เลขที่ 291 บ้านแท่น ตำบล: บ้านแท่น อำเภอ: บ้านแท่น จังหวัด: ชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์: 36190 โทรศัพท์: 044887107 โทรสาร: 044887108
13	โรงเรียนกักตุนผลพิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 3 บ้านเจาทอง ตำบล: เจาทอง อำเภอ: กักตุนผล จังหวัด: ชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์: 36260 โทรศัพท์: 044-133111 โทรสาร: 044133112
14	โรงเรียนบ้านไทยสามัคคี	ที่อยู่: หมู่ที่ 1 บ้านไทยสามัคคี ตำบล: ไทยสามัคคี อำเภอ: วังน้ำเขียว จังหวัด: นครราชสีมา รหัสไปรษณีย์: 30370 โทรศัพท์: 0-4408-1098 โทรสาร: 0-4408-1098
15	โรงเรียนถนนหักพิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 6 บ้านโคกประคู้ ตำบล: ถนนหัก อำเภอ: นางรอง จังหวัด: บุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์: 31110 โทรศัพท์: 044605129 โทรสาร: 044605129
16	โรงเรียนเซี่ยงขัวญพิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 2 บ้านบ้านแมต ตำบล: เซี่ยงขัวญ อำเภอ: เซี่ยงขัวญ จังหวัด: ร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์: 45000 โทรศัพท์: 043509092 โทรสาร: 043509092
17	โรงเรียนตากงวิทยา รัชมัง คลาภิเษก	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านตากง ตำบล: ตากง อำเภอ: สังขะ จังหวัด: สุรินทร์ รหัสไปรษณีย์: 32150 โทรศัพท์: 0-4459-0382 โทรสาร: 044571711
18	โรงเรียนนาวังศึกษาวิษ	ที่อยู่: หมู่ที่ 13 บ้านเลขที่ 55 ตำบล: นาเหล่า อำเภอ: นาวัง จังหวัด: หนองบัวลำภู รหัสไปรษณีย์: 39170 โทรศัพท์: 042 - 004090-2 โทรสาร: 042004090
19	โรงเรียนเลาขวัญราษฎร์ บำรุง	ที่อยู่: หมู่ที่ 5 บ้านเลาขวัญ ตำบล: เลาขวัญ อำเภอ: เลาขวัญ จังหวัด: กาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์: 71210 โทรศัพท์: 0-3457-6210 โทรสาร: 034-57621
20	โรงเรียนอุดมสิทธิศึกษา	ที่อยู่: หมู่ที่ 3 บ้านบ้านไหล่น้ำ ตำบล: หนองลู อำเภอ: สังขละบุรี จังหวัด: กาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์: 71240 โทรศัพท์: 034-595027 โทรสาร: 034595537
21	โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านบ้านไผ่คำ ตำบล: ศาลาแดง อำเภอ: บางน้ำเปรี้ยว จังหวัด: ฉะเชิงเทรา รหัสไปรษณีย์: 24000 โทรศัพท์: 038-132073 โทรสาร: 038-132073

ที่	โรงเรียน	รายละเอียด
22	โรงเรียนหนองรีมงคลสุข สวัสดิ์	ที่อยู่: หมู่ที่ 7 บ้านหนองรี ตำบล: หนองรี อำเภอ: เมืองชลบุรี จังหวัด: ชลบุรี รหัสไปรษณีย์: 20000 โทรศัพท์: 038476065 โทรสาร: 038476165
23	โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 1 บ้านวังตะกู ตำบล: วังตะกู อำเภอ: เมืองนครปฐม จังหวัด: นครปฐม รหัสไปรษณีย์: 73000 โทรศัพท์: 034-242967 โทรสาร: 034251026
24	โรงเรียนบางสะพานวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 6 บ้านเขากะจิ ตำบล: กำเนิดนพคุณ อำเภอ: บางสะพาน จังหวัด: ประจวบคีรีขันธ์ รหัสไปรษณีย์: 77140 โทรศัพท์: 032691835 โทรสาร: 032691190
25	โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศล กิจพิทยาคม	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านบ้านห้วยเจริญผล ตำบล: กรับใหญ่ อำเภอ: บ้านโป่ง จังหวัด: ราชบุรี รหัสไปรษณีย์: 70190 โทรศัพท์: 0-3229-1252 โทรสาร: 032291252
26	โรงเรียนท่าข้ามวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 8 บ้าน- ตำบล: ท่าข้าม อำเภอ: ท่าแซะ จังหวัด: ชุมพร รหัสไปรษณีย์: 86190 โทรศัพท์: 0-7754-7114 โทรสาร: 077547113
27	โรงเรียนมาบอำมฤตวิทยา	ที่อยู่: หมู่ที่ 13 บ้านมาบอำมฤต ตำบล: คอนยาง อำเภอ: ปะทิว จังหวัด: ชุมพร รหัสไปรษณีย์: 86210 โทรศัพท์: 0-7757-8577 โทรสาร: 077578579
28	โรงเรียนภูเก็ควิทยาลัย	ที่อยู่: หมู่ที่ 73/3 บ้าน- ตำบล: ตลาดใหญ่ อำเภอ: เมืองภูเก็ต จังหวัด: ภูเก็ต รหัสไปรษณีย์: 83000 โทรศัพท์: 076212075 โทรสาร: 076213922
29	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ	ที่อยู่: หมู่ที่ 2 บ้านบ้านน้ำกระจาย ตำบล: พะวง อำเภอ: เมืองสงขลา จังหวัด: สงขลา รหัสไปรษณีย์: 90100 โทรศัพท์: 074333751 โทรสาร: 074333802

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๓

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านโป่งน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจัญญู กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจัญญู กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓๓ หรืออีเมลล์ s_bam3g@windowlive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ ฮว ๘๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนชุมชนวัดท่าเตื่อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจัญญู กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๔๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจัญญู กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3๑@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร. ธีรพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ ยว ๘๑๒๗/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตขอเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนวัดสันกลางเหนือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจัญญู กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๔๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจที่ท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจัญญู กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมล s_bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

S: ๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)
คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔
โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ ฮว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๓

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนวัดล้านตอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจรรุญ กสิวิตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจรรุญ กสิวิตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

S: สิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ อว ๘๑๒๗/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านสหกรณ์ ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจัญญู กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจัญญู กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร.พีพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๓๒๓, ๓๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ อว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพหุศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนวัดห้วยแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจรรุญ กสิวิตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพหุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพหุศึกษาศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจรรุญ กสิวิตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมล s_bam3g@windowstive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพหุศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพหุศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๑๒.

ที่ ฮว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจำรูญ กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาดัชนีพันธในหัวข้อ “การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมดัชนีพันธ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจำรูญ กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3๑@windowstlive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

S: พิพงษ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ อว ๘๑๒๗/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนศรีทธาสมุทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจำรูญ กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจำรูญ กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

S:พิพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๕๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๕๐๐ ต่อ ๑๓๒

ที่ อว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ

โรงเรียนบ้านห้วยแกดอนหันหนองหญ้าม้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจำรูญ กลีวีตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาคุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง.

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจำรูญ กลีวีตร์ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๓-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s_bam3๑@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

S: ๕๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ อว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนท่าศาลาประจักษ์ศิลปาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจำรูญ กลีวัตร รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาดัชนีพันธ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมดัชนีพันธ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจำรูญ กลีวัตร นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมลล์ s.bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร. ธีรพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)
คณบดีวิทยาลัยพณิชยศาสตร์ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์
โทร. ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔
โทรสาร ๐ - ๓๘๓๙ - ๔๔๐๐ ต่อ ๑๑๒

ที่ อว ๘๑๒๗/ว.๒๐๑๒

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๓

๙ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้อำนวยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ นายจำรูญ กสิวิตร รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๑๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาดัชนีพันธในหัวข้อ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมดัชนีพันธ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบการพัฒนาจากงานวิจัยนี้ ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นิสิตได้เข้าพบ เพื่อตอบแบบสำรวจ ทั้งนี้ท่านสามารถกำหนดวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานงานโดยตรงกับนายจำรูญ กสิวิตร นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๐๔๑-๓๓๖๓ หรืออีเมล s_bam3g@windowstlive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ไพรินทร์

(นายไพรินทร์ ทองภาพ)

รองคณบดีนวัตกรรมบริหารคุณภาพวิชาการสู่สากล รักษาการแทน

คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๔๐๐ ต่อ ๓๐๘

track.thailandpost.co.th

ค้นหา สำหรับพนักงาน สมัครงาน ติดต่อเรา TH

รายการค้นหา จำนวน 9 รายการ

แก้ไข Excel คัดลอก

1. ED331413963TH	ทำเย็บ	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : วรรณธรณ / พนักงานของบริษั สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร 15 น.ย. 2563 12:13 น.
2. ED331413977TH	ห้วยกระบอก	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : วัฒนชนก / เจ้าหน้าที่वरรับส่ง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 12:41 น.
3. ED331413985TH	บางสะพาน	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : พรวิมล / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 10:06 น.
4. ED331413994TH	นครปฐม	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ตีลลิตถอยนพ / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อาทิตย์ 13 น.ย. 2563 09:07 น.
5. ED331414005TH	ชลบุรี	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : 50/117 / ผู้รับรับของ สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 12:44 น.
5. ED331413892TH	พะเยา	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : พอ.ส.เจดสิน 9 น 17 ห้วยแก้ว / ผู้รับรับของ สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	พส 16 น.ย. 2563 13:53 น.
6. ED331413901TH	ชาติตระการ	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : น้าหิ่ง / พนักงานของบริษัท สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	พส 16 น.ย. 2563 10:07 น.
7. ED331413915TH	ภูเก็ต	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : 73/31ทพ / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อาทิตย์ 13 น.ย. 2563 11:38 น.
8. ED331413929TH	พวจ	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : กุลชญา / เจ้าหน้าที่ของรัฐ สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 12:35 น.
9. ED331413932TH	มาบฉ้ายตฤ	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ปณพพร / เจ้าหน้าที่वरรับส่ง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 12:42 น.
10. ED331413946TH	ทุ่งช้าง	บ่งจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : อติยา / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ 14 น.ย. 2563 14:14 น.

Thailand Post Co., Ltd. Privacy & Terms

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows

Type here to search

track.thailandpost.co.th

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows

Type here to search

20:27
21/9/2563

track.thailandpost.co.th

คำสั่งนำ สำหรับพนักงาน อีเมลสมาชิก เข้าสู่ระบบ TH

(ตัวอย่าง : EF58262151TH, EA666458151TH, RG453678925TH) สามารถใส่ได้สูงสุด 10 รายการต่อครั้ง

รายการค้นหา จำนวน 10 รายการ

Tracking ID	ประเภท	ชื่อผู้รับ	สถานที่	วันที่	เวลา
1. ED331413858TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : ฮิตาพร / ลูกจ้าง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์	14 ก.ย. 2563 12:21 น.
2. ED331413861TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : หอ โรงเรียนเมืองราชวิทยาลัย / ผู้รับรับเอง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร	15 ก.ย. 2563 12:08 น.
3. ED331413875TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : ครู ชญาพร / ผู้แทนผู้รับ	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	พุธ	16 ก.ย. 2563 12:53 น.
4. ED331413889TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : อนุส / ลูกจ้าง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์	14 ก.ย. 2563 16:40 น.
5. ED331413892TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : พอ.ส.เจสัน 9 น.17 ห้วยแก้ว / ผู้รับรับเอง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	พุธ	16 ก.ย. 2563 13:53 น.
6. ED331413795TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : ยุทธพงษ์ / เจ้าหน้าที่ของธุรกิจ	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์	14 ก.ย. 2563 09:33 น.
7. ED331413800TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : สายพิน / ผู้รับรับเอง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์	14 ก.ย. 2563 11:12 น.
8. ED331413813TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : สวัสดิ์ / เจ้าหน้าที่ของธุรกิจ	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร	15 ก.ย. 2563 12:14 น.
9. ED331413827TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : ชุติตา/อนก/246น 255 ขอนแก่นวิทยาลัย / ผู้รับรับเอง	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์	14 ก.ย. 2563 13:17 น.
10. ED331413835TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : อารยา / เจ้าหน้าที่ของธุรกิจ	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร	15 ก.ย. 2563 12:14 น.
11. ED331413844TH	นำจ่ายสำเร็จ	ชื่อผู้รับ : นส.พรทิพย์ / เจ้าหน้าที่ของธุรกิจ	สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร	15 ก.ย. 2563 08:05 น.

Thailand Post Co., Ltd. Privacy & Terms

20:13 21/9/2563

track.thailandpost.co.th

ค้นหา สำหรับนักพัฒนาสมัครสมาชิก เข้าสู่ระบบ TH

รายการค้นหา จำนวน 10 รายการ

1. ED331413756TH สิงขะ	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : หอโรงเรียนตากวิทยา / ผู้รับตนเอง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร น.ย. 15 2563 15:09 น.
2. ED331413760TH ร้อยเอ็ด	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ทาว/อาจารย์ / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร น.ย. 15 2563 08:44 น.
3. ED331413773TH บางสอง	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : แก้วตา / เจ้าพนักงานบรรณสง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร น.ย. 15 2563 05:45 น.
4. ED331413787TH วังน้ำเขียว	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : พงศา / เจ้าพนักงานบรรณสง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร น.ย. 15 2563 11:58 น.
5. ED331413795TH ภักดีชุมพล	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ยุทธพงษ์ / เจ้าพนักงานของรัฐ สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ น.ย. 14 2563 09:33 น.
6. ED331413800TH	นำจ่ายสำเร็จ	จันทร์

Thailand Post Co., Ltd. Privacy & Terms

Track And Trace : EMS : Thailand

4. ED331413994TH นครปฐม	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ตี๋เล็กธนไพ / ลูกจ้าง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อาทิตย์ น.ย. 13 2563 09:07 น.
5. ED331414005TH ชลบุรี	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : 50/117 / ผู้รับตนเอง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ น.ย. 14 2563 12:44 น.
6. ED331414014TH ฉะเชิงเทรา	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : เสาวณี / เสมียน สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ น.ย. 14 2563 13:35 น.
7. ED331414028TH สิงหนะบุรี	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : นนทาศ / เจ้าพนักงานบรรณสง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ น.ย. 14 2563 11:09 น.
8. ED331414031TH เลาขวัญ	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : ยุวดี / เจ้าพนักงานของรัฐ สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	จันทร์ น.ย. 14 2563 12:36 น.
9. ED331414045TH มหาสารคาม	นำจ่ายสำเร็จ ชื่อผู้รับ : หอโรงเรียนนางวังก์วิทยาราช / ผู้รับตนเอง สถานะ : ผู้รับได้รับสิ่งของเรียบร้อยแล้ว	อังคาร น.ย. 15 2563 10:05 น.

Thailand Post Co., Ltd. Privacy & Terms

Track And Trace : EMS : Thailand

ภาคผนวก ข

ข้อมูลการเข้าตรวจสอบ โรงเรียนมัธยมศึกษาและการตอบรับ

01 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย

<p>ข้อมูลโรงเรียน โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1075580101 รหัส Smis 8 หลัก : 75012006 รหัส Obec 6 หลัก : 580101 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : อัมพวันวิทยาลัย ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : amphawanwiththayalai school ที่อยู่ : หมู่ที่ - บ้านวัดอัมพวันเจติยาราม ตำบล : อัมพวา อำเภอ : อัมพวา จังหวัด : สมุทรสงคราม รหัสไปรษณีย์ : 75110 โทรศัพท์ : 0 3475 1371 โทรสาร : 034752007 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 1 ตุลาคม 2455 อีเมล : amphawan9@gmail.com เว็บไซต์ : www.aw.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) NEW! เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : อัมพวา ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 75 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 1 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 08 มิถุนายน 2559 เวลา 08:14:58 น.)</p>			 ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย	
 ผู้อำนวยการโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย				
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	พ.ศ. 2561 สถานศึกษาส่งเสริมโครงการเยาวชนต้นแบบด้านดนตรีไทย พ.ศ. 2561 เกียรติบัตรผ่านการประเมิน โรงเรียนคุณธรรม สมฐ ระดับ 3 ดาว จากเขตตรวจราชการที่ 5 - รางวัล โรงเรียนมาตรฐานสากลระดับ ScQA School Quality Award. - รางวัล โรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง			
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	ที่อยู่: หมู่ที่ – บ้านวัดอัมพวันเจติยาราม ต: อัมพวา อ: อัมพวา จ:สมุทรสงคราม 75110 โทรศัพท์: 034751371 โทรสาร: 034752007 อีเมล: amphawan9@gmail.com เว็บไซต์: www.aw.ac.th			
สร้างเมื่อ	ตุลาคม พ.ศ. 2455	อายุโรงเรียน (ปี) 108		
บุคลากร/นักเรียน	จำนวนนักเรียน (คน) 1,236	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 100		
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย			
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายอภิเชษฐ์ วันทา (2562-ปัจจุบัน)			
วิสัยทัศน์	โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัยเป็น โรงเรียนมาตรฐานสากล บนพื้นฐานหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงภายในปี 2564			
พันธกิจ	1. จัดการเรียนรู้ด้านกระบวนการ Active Learning 2. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ในชุมชน 3. ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพนักเรียนทางด้านวิชาการ ด้านดนตรี ด้านอาชีพ 4. พัฒนาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรดนตรี อาชีพ 5. บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ			

	<p>6. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุดสู่ความยั่งยืน</p> <p>7. จัดทำแผนพัฒนาด้านอาคารสถานที่</p> <p>8. ปรับภูมิทัศน์และพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>9. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็งและต่อเนื่อง</p> <p>10. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายผู้ปกครองให้เข้มแข็ง</p> <p>11. สร้างวัฒนธรรมขององค์กรให้เข้มแข็ง</p>
ค่านิยม	-
เป้าประสงค์	<p>1. นักเรียนมีพัฒนาการอย่างรอบด้าน เต็มศักยภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี</p> <p>2. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>3. ครูและบุคลากรมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>4. โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ภายตระบบประกันคุณภาพ</p>
กลยุทธ์	<p>กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา</p> <p>กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนความเป็นเลิศทางวิชาการดนตรีและศิลปะ</p> <p>กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนเข้าถึงแหล่งความรู้ รั้งที่ยั่งยืน ศิลปะวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>กลยุทธ์ที่ 4 สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาอย่างมีคุณภาพ</p> <p>กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาครูสู่ความเป็นครูมืออาชีพจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารการจัดการให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลด้วยระบบวงจรคุณภาพ PDCA</p> <p>กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมให้หน่วยงาน องค์กร ชุมชนท้องถิ่น ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วม/สนับสนุนการจัดการการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
คติธรรม	สุโข ปัญญา ปฏิลาโภ "ความได้ปัญญา ทำให้เกิดสุข"
ปรัชญาโรงเรียน	-
คำขวัญโรงเรียน	-
อัตลักษณ์	<p>อัตลักษณ์ของนักเรียน: รั้งศิลป์วัฒนธรรม</p> <p>อัตลักษณ์ของครู: รั้งศิษย์ มีภูมิรู้ คู่คุณธรรม</p>

	<p>อัตลักษณ์ของผู้บริหาร: นักวิชาการ บริหารเยี่ยม อัตลักษณ์ของบุคลากรอื่นในสถานศึกษา: ชยัน อดทน ซื่อสัตย์</p>
<p>เอกลักษณ์</p>	<p>รักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม</p>
<p>กิจกรรมเด่น ๆ ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน</p>	 <p>โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย Apthawar Willayat School www.aw.ac.th</p> <p>หน้าที่มีรับ ในคุณธรรม "นเล็ง-ลา" สี่ประจำโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย สืบเนื่อง ต่อปีปัญญา สิตา</p> <p>โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย</p> <p>การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p> <p>การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง บ้านรองพ่อ</p> <p>ประเมินศูนย์เศรษฐกิจพอเพียง อัมพวันวิทยาลัย 2562</p>

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญวิเทศศึกษาสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. 2555สถานที่ตั้ง ๑๕ ซ. อัมพวา อ. อัมพวา จ. สงขลา 90110

Code ผู้ให้ข้อมูล _____

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่น่าสนใจ

- ได้รับนิมิตร์ สดุดีจากทางโรงเรียนโดยทาง สมาพันธ์อัสสัมชัญแห่งประเทศไทย ประจำปี 2561 จากคณะกรรมการ
- ได้รับนิมิตร์ จากทางโรงเรียนอัสสัมชัญสงขลา ระดับ 5 จากคณะกรรมการระดับที่ 5
- ได้รับกรมฯ: อนุมัติโรงเรียนเอกชนสาธิต ระดับ SCQA School Quality Award
- รางวัล โรงเรียนอัสสัมชัญวิเทศศึกษา

02 โรงเรียนศรีธรรมาสมุทร

<p>ข้อมูลโรงเรียน</p> <p>โรงเรียนศรีธรรมาสมุทร</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1075580096 รหัส Smis 8 หลัก : 75012001 รหัส Obec 6 หลัก : 580096 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : ศรีธรรมาสมุทร ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : SATTHASAMUT ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 บ้าน- ตำบล : ลาดใหญ่ อำเภอ : เมืองสมุทรสงคราม จังหวัด : สมุทรสงคราม รหัสไปรษณีย์ : 75000 โทรศัพท์ : 0 3471 1221 โทรสาร : 034714472 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 1 มิถุนายน 2451 อีเมล : satthaschool@gmail.com เว็บไซต์ : www.sattha.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) NEW!</p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ลาดใหญ่ ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 50 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 1 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 04 พฤศจิกายน 2562 เวลา 20:39:33 น.)</p>		 <p>ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนศรีธรรมาสมุทร</p> <p>นายสมเกียรติ รั้วมัน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีธรรมาสมุทร</p>
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาพอเพียง - รางวัลขับเคลื่อนศูนย์ครอบครัวพอเพียง - รางวัลระดับดี ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ <p>(ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)</p>	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ที่ 3 บ้าน- ต: ลาดใหญ่ อ: เมืองสมุทรสงคราม จ: สมุทรสงคราม 75000 โทรศัพท์: 034711221 โทรสาร: 034714472 อีเมล: satthaschool@gmail.com เว็บไซต์: www.sattha.ac.th</p>	
สร้างเมื่อ	มิถุนายน 2451	อายุโรงเรียน (ปี) 112
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 2,177	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 112
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายสมเกียรติ รั้วมัน (2562-ปัจจุบัน)	
วิสัยทัศน์	โรงเรียนมาตรฐานสากล บนความเป็นไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ 2. พัฒนาระบบเครือข่าย สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ 3. พัฒนาระบบบริหารจัดการ 4. พัฒนาบุคลากรสู่มืออาชีพ 5. พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้สู่ความเข้มแข็ง 	
คำนิยาม		

<p>เป้าประสงค์</p>	<p>1. ด้านนักเรียน ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจ อย่างชาญฉลาด สื่อสารสองภาษา ใช้เทคโนโลยี มีทักษะชีวิต มีความรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติและโลก</p> <p>2. ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการที่ดี มีมาตรฐาน ตามระบบคุณภาพ การศึกษาภายใต้การมีส่วนร่วม</p> <p>3. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา 3.1 มีหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน 3.2 โรงเรียนมีสื่อวัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่แหล่งเรียนรู้ที่พอเพียงและเอื้อต่อการเรียนรู้</p> <p>4. ด้านทรัพยากร โรงเรียนมีทรัพยากรและงบประมาณเพื่อจัดการศึกษาอย่างเพียงพอ</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>กลยุทธ์</p> <p>1. พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. พัฒนาระบบเครือข่าย สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>3. พัฒนาระบบบริหารจัดการ</p> <p>4. พัฒนาคณาจารย์</p> <p>5. สร้างภาคีเครือข่ายการเรียนรู้</p>
<p>คตินิยม</p>	<p>ปัญญา โลกสมิ ปชชโโต (ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก)</p>
<p>ปรัชญาโรงเรียน</p>	<p>ประพถุติดี ความรู้ดี มีคุณธรรม</p>
<p>คำขวัญโรงเรียน</p>	
<p>อัตลักษณ์</p>	<p>อัตลักษณ์นักเรียน โรงเรียนศรัทธาสมุทร</p> <p>1. มารยาทดี: การไหว้ วาจาสุภาพ</p> <p>2. มีวินัย: ปฏิบัติตามระเบียบวินัย รักษาความสะอาด ไม่หนีเรียนมาโรงเรียน เข้าเรียน และส่งงานตรงเวลา</p> <p>3. น้ำใจงาม: มีจิตสาธารณะ มีน้ำใจ ช่วยเหลือ แบ่งปัน</p> <p>4. มีความพอเพียง: อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม</p>
<p>เอกลักษณ์</p>	<p>-</p>

กิจกรรมเด่น ๆ
ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน

โรงเรียนศรีทราสมุท
ทดลองเปิดภาคเรียน
แบบ ON-SITE เต็มรูปแบบ
ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2563
นักเรียนทุกระดับชั้นมาเรียนที่โรงเรียน

แนวปฏิบัติเมื่อนักเรียนมาโรงเรียน
 1. ใส่หน้ากากอนามัย/ผ้า
 2. ตรวจสอบอุณหภูมิก่อนเข้าเรียน
 3. ล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์
 4. แยกของใช้ส่วนตัว ไม่ใช้ร่วมกับผู้อื่น
 5. จัดบันทึกการเดินทางไปสถานที่ต่างๆหลังเลิกเรียน

ขอแสดงความยินดีกับลูกศรีทราสมุท นางสาวพัทธวีรา เลิศธาดา ชั้น ม.4/1 **ควีนรางวัลชนะเลิศ** การแข่งขันออกแบบดิจิทัลโปสเตอร์ ภายใต้หัวข้อ "เรียนรู้เพื่อโลก สืบค้นเพื่ออนาคต" จัดโดย มหาวิทยาลัยศรีสคินทร์ จังหวัดนครปฐม

โรงเรียนศรีทราสมุท
จังหวัดนครปฐม

ยินดีต้อนรับ
ท่านผู้อำนวยการสภกษัตริย์ ธีรวัฒน์
ในโอกาสเข้ารับตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีทราสมุท
21 ตุลาคม 2562
ด้วยความเป็นสิริมงคล

2

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน ศรีทราสมุท

สร้างเมื่อ 1 พ.ย. 2551

สถานที่ตั้ง 121 หมู่ 2 ต.ลาดหญ้า อ.เมือง จ.นครปฐม 75000

Code ผู้ให้ข้อมูล _____

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

1. สถานศึกษาพอเพียง

2. ชนะ รางวัลจับใจเด็กดีของจังหวัดนครปฐมดีเด่น

3. รางวัลระดับดี สถานศึกษา ระดับจังหวัด นครปฐม 1000 คน

ประกวดการทาสีอาคาร

03 โรงเรียนเลขาวิทยราชบำรุง

ข้อมูลโรงเรียน	
โรงเรียนเลขาวิทยราชบำรุง	
<p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1071020475 รหัส Smis 8 หลัก : 71022011 รหัส Obec 6 หลัก : 020475 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : เลขาวิทยราชบำรุง ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Laokhwanratbumrung School ที่อยู่ : หมู่ที่ 5 บ้านเลขาวัด ตำบล : เลขวิทย อำเภอ : เลขวิทย จังหวัด : กาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ : 71210 โทรศัพท์ : 0-3457-6210 โทรสาร : 034-57621 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 01/06/2519 อีเมล : laokhwan137@gmail.com เว็บไซต์ : www.lk.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) NEW!</p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : พลอยไหล่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เลขวิทย ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 161 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 3 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 05 มิถุนายน 2562 เวลา 10:18:43 น.)</p>	
 ดร.สิญญลักษณ์ โรงเรียนเลขาวิทยราชบำรุง	
 นางสาวเสาวดี วงษ์พัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเลขาวิทยราชบำรุง	
รางวัลเชิดชูเกียรติดีเด่น ๆ	- โรงเรียนคุณภาพ - โรงเรียนโครงการคุณธรรม
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	ที่อยู่: หมู่ที่ 5 บ้านเลขาวัด ต. เลขาวัด อ. เลขาวัด จ. กาญจนบุรี 71210 โทรศัพท์: 034576210 โทรสาร: 03457621 อีเมล: laokhwan137@gmail.com เว็บไซต์: www.lk.ac.th
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2519 อายุโรงเรียน (ปี) 45
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 993 จำนวนครูและบุคลากร (คน) 52
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นางสาวเสาวดี วงษ์พัฒน์
วิสัยทัศน์	โรงเรียนเลขาวิทยราชบำรุง มุ่งจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียน มีความรู้ ความสามารถ เกิดทักษะการดำรงชีวิต สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
พันธกิจ	ปลูกฝังให้นักเรียนทุกคน มารยาทดี มีน้ำใจ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมคุณธรรม เพื่อพัฒนานักเรียนให้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
คำนิยาม	-

เป้าประสงค์	เพื่อให้ นักเรียน มีน้ำใจ รักษาสิ่งแวดล้อม พร้อมคุณธรรม มีทักษะ ในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข
กลยุทธ์	<p>กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>กลยุทธ์ที่ 2 ปลุกฝังผู้เรียน ให้มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มศักยภาพและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาการ</p> <p>กลยุทธ์ที่ 4 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยประสานความ ร่วมมือกับทุกภาคส่วน</p> <p>กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักสิ่งแวดล้อม</p> <p>กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาและยกระดับ คุณภาพสถานศึกษา</p>
คติธรรม	ปญฺญานนโรตตนิ “ปัญญาเป็นดวงแก้วของนรชน”
ปรัชญาโรงเรียน	จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของชีวิตของตนเองและสังคม
คำขวัญโรงเรียน	จรรยาดี มีวินัย ใฝ่ศึกษา กีฬาเด่น เน้นสิ่งแวดล้อม พร้อมคุณธรรม สัมพันธ์ชุมชน
อัตลักษณ์	มารยาทดี มีน้ำใจ
เอกลักษณ์	รักสิ่งแวดล้อม พร้อมคุณธรรม
กิจกรรมเด่น ๆ ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน	

	<p>2020-09-25 14:49:35 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ การมอบทุนการศึกษา นักเรียน...</p>	<p>2020-09-25 14:48:02 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนส่วนกลาง และภูมิภาค จ...</p>	<p>2020-09-25 14:46:05 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ การศึกษางานและ ศึกษารอบ พัฒนาทีมงาน Team Building...</p>	<p>2020-09-25 14:43:52 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ การอบรมเชิงปฏิบัติการ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา...</p>
	<p>2020-09-25 14:42:38 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ การอบรมโครงการพัฒนา ศักยภาพนักเรียนด้าน เทคโนโลยี ict เพื่อการ...</p>	<p>2020-09-25 14:41:14 โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์ โครงการประชุมปฏิบัติการ เสริมสร้างสมรรถนะครูผู้ ช่วยผู้เรียน...</p>		

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนเสนาะวิทยาคารบุรีรัมย์

สร้างเมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๙

สถานที่ตั้ง ๑๓๗ ม.๕ ต.เสนาชัย อ.เสนาชัย จ.บุรีรัมย์ ๓๑๒๑๐

ผู้ให้ข้อมูล _____

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

โรงเรียนคุณภาพ

โรงเรียนมาตรฐานสากล

04 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ข้อมูลโรงเรียน

โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1056320309
 รหัส Smis 8 หลัก : 56012009
 รหัส Obec 6 หลัก : 320309
 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา
 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Srinagarindra the Princess Mother School Phayao
 ที่อยู่ : หมู่ที่ 17 บ้านจำปา
 ตำบล : ห้วยแก้ว
 อำเภอ : ภูกามยาว
 จังหวัด : พะเยา
 รหัสไปรษณีย์ : 56000
 โทรศัพท์ : 0882581538
 โทรสาร : 054422839
 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย
 วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 24 ธันวาคม 2539
 อีเมล : srinagarin@sw-phayao.ac.th
 เว็บไซต์ : www.sw-phayao.ac.th
 เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) www.srinagarin.ac.th

เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ห้วยแก้ว
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 120 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 1 กม.

(ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2562 เวลา 19:13:58 น.)

ตราสัญลักษณ์
 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์
 พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

นายศาสตรา วงศ์มณี
 ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

รางวัลเกียรติคุณเกียรติเด่น ๆ

- รางวัลสถานศึกษาที่มีระบบและกลไกการบริหารจัดการคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาดีเด่น (IQA AWARD)
- รัับรางวัลชนะเลิศ โครงการโรงเรียนสวย ภูมิทัศน์สดใส ปลอดภัย ไร้มลพิษ ประเภทโรงเรียนขนาดเล็ก ระดับสหวิทยาเขตภูกามยาว
- รางวัลสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จากการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้น ม6 และ ม3 เปรียบเทียบ ปีการศึกษา 2560 – 2561
- รางวัลสถานศึกษาที่มีพัฒนาการของคะแนนเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ลำดับที่ 5 ของสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 36 จากการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม6 และ ม3 เปรียบเทียบ ปีการศึกษา 2560 – 2561
- รางวัลสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สูงกว่าค่าเป้าหมายร้อยละ 3 จากการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) เปรียบเทียบปีการศึกษา 2560 - 2561
- รางวัลสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ 1 โครงการอนุรักษ์พืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง โครงการสถานศึกษา สีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา 2559

	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC QA) ของโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากล ประจำปี 2560 ผ่านการประเมินรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแสดงถึงการบริหารด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล (OBEC QA) - รางวัลสถานศึกษาที่มีระบบและกลไกการบริหารจัดการคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษายอดเยี่ยม (IQA AWARD) - รางวัล MOE AWARDS ปีการศึกษา 2559 ผลงานระดับดีเด่น ประเภท สาขาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา - รางวัลสถานศึกษาที่มีผลงานเชิงประจักษ์และผลงานดีเด่น ด้านส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการสอน PLC - รางวัล MOE AWARDS ประเภท สถานศึกษา สาขาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากกระทรวงศึกษาธิการ - รางวัลสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย สะอาด และอบายมุข ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทองดีเด่น อันดับ 1 จากกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2559 - โรงเรียนต้นแบบสภานักเรียน ระดับประเทศ ประจำปี 2559 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน - ผ่านการประเมินคุณภาพระดับองค์กร (School Quality Awards: SCQA) ของกระทรวงศึกษาธิการ - สถานศึกษาพอเพียงที่ผลงานเป็นเลิศ (Best Practices) ของศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของมูลนิธิยุวสถิรกุล ปีการศึกษา 2558 - รางวัลชนะเลิศ โครงการ โรงเรียนสืบสานพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ของมณฑลทหารบกที่ 34 - รางวัลพระราชทาน เนื่องจากการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพดีเยี่ยมจนได้รับรางวัลพระราชทาน 3 ครั้ง ภายใน 10 ปี 2549 2554 และ 2558 - รางวัล MOE AWARDS ระดับดีเด่น ประเภทสถานศึกษา สาขาเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ของกระทรวงศึกษาธิการ 	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ที่ 17 บ้านจำปา ตำบล: ห้วยแก้ว อำเภอ: ภูเก็มนาย จังหวัด :พะเยา รหัสไปรษณีย์: 56000 โทรศัพท์: 0882581538 โทรสาร: 054422839 อีเมลล์: srinagarin@sw-phayao.ac.th เว็บไซต์: www.sw-phayao.ac.th</p>	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2539	อายุโรงเรียน (ปี) 24
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 304	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 55
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	

ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ	นายศาสตรา วงศ์จุมปู																								
วิสัยทัศน์	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและมีระเบียบวินัย ตามรอยพระจริยวัตรของสมเด็จพระเจ้าฝัใจสืบสานงานพระราชดำริ มีสุนทรียภาพด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา มีสุขภาพจิตและสุขภาพกายสมบูรณ์แข็งแรง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในฐานะพลโลก																								
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานสากล ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพกายของผู้เรียนด้วยศิลปะ ดนตรีและกีฬา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา และแหล่งเรียนรู้อื่นจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ปลูกฝังให้ผู้เรียนดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาตน โดยยึดแนวพระราชดำริ และประพฤติตนตามพระจริยวัตรของสมเด็จพระเจ้า ปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีไทย พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและเทียบเคียงมาตรฐานสากล จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ 																								
ค่านิยม	<p>โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ได้กำหนดค่านิยมซึ่งเป็นวัฒนธรรมองค์กร ในการปฏิบัติงาน คือ “SW.PY TEAM” ที่มีความหมาย ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="517 1563 1190 1809"> <tr> <td>S</td> <td>Sufficiency</td> <td>ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</td> </tr> <tr> <td>W</td> <td>Win-Win</td> <td>มีความเสมอภาค คำนึงถึงทุกฝ่าย</td> </tr> <tr> <td>P</td> <td>Professional</td> <td>มีความเป็นครูมืออาชีพ</td> </tr> <tr> <td>Y</td> <td>Yield</td> <td>ทำงานมุ่งมั่นผลงาน</td> </tr> <tr> <td>T</td> <td>Teamwork</td> <td>ทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี</td> </tr> <tr> <td>E</td> <td>Ethics</td> <td>มีคุณธรรม จริยธรรม</td> </tr> <tr> <td>A</td> <td>Activeness</td> <td>ขยันตั้งใจทำงาน</td> </tr> <tr> <td>M</td> <td>(Role) Model</td> <td>เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์</td> </tr> </table>	S	Sufficiency	ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	W	Win-Win	มีความเสมอภาค คำนึงถึงทุกฝ่าย	P	Professional	มีความเป็นครูมืออาชีพ	Y	Yield	ทำงานมุ่งมั่นผลงาน	T	Teamwork	ทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี	E	Ethics	มีคุณธรรม จริยธรรม	A	Activeness	ขยันตั้งใจทำงาน	M	(Role) Model	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์
S	Sufficiency	ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง																							
W	Win-Win	มีความเสมอภาค คำนึงถึงทุกฝ่าย																							
P	Professional	มีความเป็นครูมืออาชีพ																							
Y	Yield	ทำงานมุ่งมั่นผลงาน																							
T	Teamwork	ทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี																							
E	Ethics	มีคุณธรรม จริยธรรม																							
A	Activeness	ขยันตั้งใจทำงาน																							
M	(Role) Model	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์																							
เป้าประสงค์	-																								
กลยุทธ์	-																								
คดิธรรม	-																								

ปรัชญาโรงเรียน	-
คำขวัญโรงเรียน	"รักศักดิ์ศรี มีคุณธรรม นำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ"
อัตลักษณ์	-
เอกลักษณ์	-
กิจกรรมเด่น ๆ	-
ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน	 <p>โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี SRINAGARINDRA THE PRINCESS MOTHER SCHOOL, PHAYAO UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF HER ROYAL HIGHNESS PRINCESS MAHA CHAKRI SIRINDHORN</p> <p>แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2563</p>

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน เบญจสิมพลวิทยาสมาคมจังหวัดบุรีรัมย์ พ.บ.๗
 สร้างเมื่อ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2534
 สถานที่ตั้ง เลขที่ 9 หมู่ 17 M.ทิวชมแก้ว อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์ 56000

ผู้ให้ข้อมูล นายศิวิชัย ทวีลา

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่นำมา

- ไล้รางวัลพระวราภรณ์ เนื่องจากการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้สร้าง
มีคุณภาพดีเยี่ยม จนได้รับรางวัลพระวราภรณ์ 3 ครั้งภายใน 10 ปี
- สถานศึกษาพอเพียง
- ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษา
- สถานศึกษาพอเพียงที่พัฒนาเป็นเลิศ (Best Practices)
- รางวัล MOE AWARDS ประเภทสถานศึกษา สาขานักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงจากกระทรวงศึกษาธิการ

05 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม

<p>ข้อมูลโรงเรียน</p> <p>โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1070480371 รหัส Smis 8 หลัก : 70022013 รหัส Obec 6 หลัก : 480371 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : กรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Krabyai Vongkusolkit Phitthayakhom ที่อยู่ : หมู่ที่ 4 บ้านบ้านห้วยเจริญผล ตำบล : กรับใหญ่ อำเภอ : บ้านโป่ง จังหวัด : ราชบุรี รหัสไปรษณีย์ : 70190 โทรศัพท์ : 0-3229-1252 โทรสาร : 032291252 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 4 มิถุนายน 2514 อีเมล : kwp@krabyai.ac.th เว็บไซต์ : www.krabyai.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สขร.) NEW!</p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรับใหญ่ ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 60 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 20 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 27 มิถุนายน 2562 เวลา 12:15:58 น.)</p>		 <p>ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม</p> <p>นางจันทรา เรือนทองดี ผู้อำนวยการโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม</p>
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - 2546 ตามโครงการ “1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน” และเข้ารับการประเมินเป็น “โรงเรียนต้นแบบ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน” เมื่อปีการศึกษา 2548 - 2555 และ 2557 ได้รับการประกาศให้เป็นโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ ระดับทอง - 2556 สถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง 2556” และโครงการห้องเรียนสีขาวผ่านเกณฑ์ประเมินในระดับดีเด่น - 2559 สถานศึกษาพอเพียงที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับประเทศ (Best Practices) ปี 2559 จากศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ - 2560 สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559 จากกระทรวงศึกษาธิการ 	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ 4 บ้านบ้านห้วยเจริญผล ต: กรับใหญ่ อ: บ้านโป่ง จ: ราชบุรี 70190 โทรศัพท์: 032291252 โทรสาร: 032291252 อีเมล : kwp@krabyai.ac.th เว็บไซต์: www.krabyai.ac.th</p>	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2514	อายุโรงเรียน (ปี) 49
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 1,047	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 58
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นางจันทรา เรือนทองดี	
วิสัยทัศน์	-	
พันธกิจ	-	
ค่านิยม	-	
เป้าประสงค์	-	

กลยุทธ์	-
คติธรรม	ชมุโม เหว รุกขติ ชมุมาจารี “ธรรมย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม”
ปรัชญาโรงเรียน	-
คำขวัญโรงเรียน	"เรียนดี มีพลานามัย ใฝ่คุณธรรม"
อัตลักษณ์	รักความเป็นไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม
เอกลักษณ์	ภูมิทัศน์สะอาด บรรยากาศร่มรื่น
กิจกรรมเด่น ๆ	-
ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน	<p>โรงเรียนกรมในทุ่งกุดดักพิทยาคม ได้แพร่ภาพสด... โรงเรียนกรมในทุ่งกุดดักพิทยาคม เมื่อวันที่ เวลา 09:48 น. - อำเภอท่ามะกา -</p> <p>พิธีเปิดศูนย์การเรียนรู้ Learning Center</p> <p>รูปภาพในไลน์ 954 คนกด ต้อนรับในวีดิโอ 18 คนกด กิจกรรมปลูกต้นไม้อำเภอ 425 คนกด รูปภาพ...กิจกรรมรับภาษาไทย 63 คนกด กิจกรรมวันวิทยาศาสตร์ 2563 33 คนกด ต้อนรับนักเรียนพระราชทาน ม.ศ. รุ่นที่ 11 67 คนกด ขอขอบคุณ ส.ท.ท.ใหญ่ 11 คนกด รับอัญญา พระบรมราชชนนีพันปีหลวง 63 คนกด รูปภาพ...การนับเขต วัดตามชายฝั่งตามเขื่อนให้สอดคล้องกับโครงการที่ 21 12 คนกด กิจกรรม...พิธีในวัด อธิการ สีขาว 2563 79 คนกด รูปกิจกรรมวันเฉลิมฯ ในหลวง ๙10 281 คนกด คณะกรรมการ คณะที่ 4 ภาคกลางสีสามหัวเรือ 42 คนกด</p>

2

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน
 ชื่อโรงเรียน กรมในทุ่งกุดดักพิทยาคม
 สร้างเมื่อ 2519
 สถานที่ตั้ง ต.ท่ามะกา อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี

ผู้ให้ข้อมูล _____
 รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา
- โรงเรียนได้รับรางวัลพิเศษ

06 โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา

ข้อมูลโรงเรียน โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1036100805 รหัส Smis 8 หลัก : 36022013 รหัส Obec 6 หลัก : 100805 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านแท่นวิทยา ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Banthaenwittaya School ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 เลขที่ 291 บ้านแท่น ตำบล : บ้านแท่น อำเภอ : บ้านแท่น จังหวัด : ชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์ : 36190 โทรศัพท์ : 044887107 โทรสาร : 044887108 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 1 มิถุนายน 2518 อีเมล : banthaen@widowlives.com เว็บไซต์ : www.bantan.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพร.) NEW! เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : โรงเรียนในฝัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บ้านแท่น ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 90 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 1 กม. (ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2562 เวลา 12:07:56 น.)		 ดร.สิญญ์ลักษณ์ โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา นายพนอล กาญจนางกูร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแท่นวิทยา
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	2555 รางวัลสถานศึกษาพอเพียง สพพ 30 2556 รางวัลสถานศึกษาพอเพียงต้นแบบ กระทรวงศึกษาธิการ 2559 สมาชิกยูวเกษตรระดับประเทศ นส. บุญกร โกตะลี 2560 ผลการปฏิบัติการเป็นเลิศระดับประเทศ พัฒนาการเรียนรู้ตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง นางธรรนันทัด ชาติขยัน 2560 รางวัลสถานศึกษาพอเพียงที่มีผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ มุลินธิชิวสศิริคุณ 2560 รางวัลเด็กและเยาวชนดีเด่นระดับชาติ นส. ณัฐวดี ผ่องสนาม 2562 รางวัลองค์กรคุณธรรมต้นแบบ จ. ชัยภูมิ	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	ที่อยู่: หมู่ที่ 3 เลขที่ 291 บ้านแท่น ต: บ้านแท่น อําเภอ: บ้านแท่น จ: ชัยภูมิ 36190 โทรศัพท์: 044887107 โทรสาร: 044887108 อีเมล : banthaen@widowlives.com เว็บไซต์: www.bantan.ac.th	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2518	อายุโรงเรียน (ปี) 46
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 1,359	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 78
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายพนอล กาญจนางกูร	
วิสัยทัศน์	“ภายในปี 2564 โรงเรียนบ้านแท่นวิทยามุ่งมั่นจัดการศึกษา พัฒนาคุณภาพ การศึกษา คุณธรรม จริยธรรมผู้เรียนอย่างเต็มคุณภาพ โดยใช้นวัตกรรมชุมชน นำพาสู่มาตรฐานสากล น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
พันธกิจ	1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	

	<ol style="list-style-type: none"> 2. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 3. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามวิชาชีพ 4. จัดระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง 5. พัฒนาระบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สร้างความเข้มแข็งด้วยระบบเทคโนโลยี 6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
ค่านิยม	-
เป้าประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา 2. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 3. พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา 4. พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5. พัฒนาด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
กลยุทธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างพลังขับเคลื่อนให้โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการที่ดี 2. พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ 3. สร้างเสริมศักยภาพบุคลากรทุกระดับให้พร้อมอาชีพ 4. เพิ่มสมรรถนะของโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5. ระดมสรรพกำลังสร้างเครือข่ายอุปถัมภ์ที่เข้มแข็ง 6. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและพัฒนาคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานของความเป็นไทย
คติธรรม	ความสำคัญในหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นคุณสมบัติของเรชาว บ.ท.
ปรัชญาโรงเรียน	สุวิชาโน ภวํ โหตุ แปลว่า “ผู้รู้ดี คือ ผู้เจริญ”
คำขวัญโรงเรียน	บากบั่น มั่นคง ซื่อตรง สามัคคี
อัตลักษณ์	-
เอกลักษณ์	-

กิจกรรมเด่น ๆ
ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนแก่นหินวิทยา ตำบลขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 80.

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2518.

สถานที่ตั้ง 291 หมู่ 10 ม.บ้านใหม่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น

ผู้ให้ข้อมูล นาย สว่าง วัฒนคุณ.

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

- พ.ศ. 2555 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ.
- พ.ศ. 2556 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
- พ.ศ. 2559. รางวัลชนะเลิศ โรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด. ระดับภาค
- พ.ศ. 2560 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด. ระดับภาค
ชนะเลิศระดับจังหวัด. ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล
ชนะเลิศระดับจังหวัด. ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล
ชนะเลิศระดับจังหวัด. ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล
- พ.ศ. 2560 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด. ระดับภาค
- พ.ศ. 2560 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล
ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล
- พ.ศ. 2562 ได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนดีประจำตำบล สพ.บ. ระดับภาค
ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด. ระดับภาค

07 โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก

ข้อมูลโรงเรียน โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1024070334 รหัส Smis 8 หลัก : 24012013 รหัส Obec 6 หลัก : 070334 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : ไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : phaidampittayakom ratchamangkalapisek ที่อยู่ : หมู่ที่ 4 บ้านบ้านไผ่คำ ตำบล : ศาลาแดง อำเภอ : บางน้ำเปรี้ยว จังหวัด : ฉะเชิงเทรา รหัสไปรษณีย์ : 24000 โทรศัพท์ : 038-132073 โทรสาร : 038-132073 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 12 พฤษภาคม 2531 อีเมล : phaidampit@gmail.com เว็บไซต์ : data.bopp-obec.info/web/?School_ID=1024070334 เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศาลาแดง ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 30 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 15 กม. (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2561 เวลา 12:07:30 น.)		 ดร.สัณณัฐ โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก นายวีเชิร นิกประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	รางวัล MOE Awards รางวัลโรงเรียนวิถิรพุทธชั้นนำ รุ่นที่ 8 รางวัลโรงเรียนปลอดภัย	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	ที่อยู่: หมู่ที่ 4 บ้านบ้านไผ่คำ ต. ศาลาแดง อ. บางน้ำเปรี้ยว จ.ฉะเชิงเทรา 24000 โทรศัพท์: 038132073 โทรสาร: 038132073 อีเมล: phaidampit@gmail.com เว็บไซต์: data.bopp-obec.info/web/?School_ID=1024070334	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2531	อายุโรงเรียน (ปี) 32
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 375	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 83
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายวีเชิร นิกประเสริฐ	
วิสัยทัศน์	เกิดทุนสถาบัน สืบสานพระราชปณิธาน สนองงานพระราชดำริ สถานศึกษามี คุณภาพ	
พันธกิจ	1. สร้างจิตสำนึกเกิดทุนสถาบันแก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียน 2. ปลุกฝังให้ผู้บริหาร ครูและนักเรียน เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิต สาธารณะตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามพระราชปณิธานอย่างยั่งยืน 4. พัฒนาสภาพทางกายภาพของสถานศึกษาอย่างสมพระเกียรติ 5. สำนึกในคุณค่าของการเป็นครูและบุคลากรของพระราชธา 6. สร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ลดความเหลื่อมล้ำและให้มีการเข้าถึง เครื่องมือ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยอย่างเสมอภาคเท่าเทียม	
ค่านิยม		

<p>เป้าประสงค์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียนมีจิตสำนึกและปฏิบัติตนแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ 2. ผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียน เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะดำเนินชีวิตตามแนวทางพระราชดำริ 3. โรงเรียนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตามพระราชปณิธานอย่างยั่งยืน 4. โรงเรียนมีสภาพทางกายภาพที่สะอาด เรียบร้อย สวยงาม ปลอดภัยตามบริบทของพื้นที่อย่างสมพระเกียรติ 5. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรมีค่านิยมและแสดงออกถึงความสำนึกในความเป็นครูของพระราช 6. โรงเรียนมีการจัดการศึกษาอย่างมีส่วนร่วม สร้างเครือข่ายและระบบ ICT สำหรับการศึกษและพัฒนาอย่างยั่งยืน
<p>กลยุทธ์</p>	<p>-</p>
<p>คติธรรม</p>	<p>-</p>
<p>ปรัชญาโรงเรียน</p>	<p>การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>
<p>คำขวัญโรงเรียน</p>	<p>-</p>
<p>อัตลักษณ์</p>	<p>-</p>
<p>เอกลักษณ์</p>	<p>-</p>
<p>กิจกรรมเด่น ๆ ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน</p>	

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน ไม่คำพิทยาคม รัชมิ่งคลาสิกสร้างเมื่อ 12 พฤษภาคม 2551สถานที่ตั้ง 10/1 หมู่ 1 ตำบลศาลาแดง อ.บางน้ำเปรี้ยว จ.ฉะเชิงเทราผู้ให้ข้อมูล นายวิเชียร นิกประเสริฐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

- รางวัล MDE AWARDS- โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ 5- โรงเรียนปลอดขยะ (Zero Waste School)

ที่ ศธ ๐๔๒๓๖.๑๕/๑๘๑

โรงเรียนไม่คำพิทยาคม รัชมิ่งคลาสิก
ตำบลศาลาแดง อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอส่งแบบสอประเมินการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา

เรียน คณะคิวิทยาลัยพาณิชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพาณิชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ ฮว ๘๑๒๓/ว.๒๐๑๒

ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอประเมินการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ วิทยาลัยพาณิชศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสำรวจ ความแจ้งแล้วนั้น

ในกรณี โรงเรียนไม่คำพิทยาคม รัชมิ่งคลาสิก ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งแผน
ดังกล่าว รายละเอียดดังที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

↓

(นายวิเชียร นิกประเสริฐ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่คำพิทยาคม รัชมิ่งคลาสิก

งานวิชาการ

โทร/โทรสาร ๐๘๘-๑๓๑๐๗๓

08 โรงเรียนน้ำจวง

<p>ข้อมูลโรงเรียน โรงเรียนน้ำจวง</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1065360081 รหัส Smis 8 หลัก : 65030068 รหัส Obec 6 หลัก : 360081 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านน้ำจวง ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : ที่อยู่ : หมู่ที่ 13 บ้านน้ำจวง ตำบล : บ่อภาค อำเภอ :ชาติตระการ จังหวัด : พิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ : 65170 โทรศัพท์ : - โทรสาร : - ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 2535 อีเมล : เว็บไซต์ : เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.) NEW!</p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บ่อภาค ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 142 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 42 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 03 กรกฎาคม 2562 เวลา 20:01:17 น.)</p>		 <p>ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนบ้านน้ำจวง</p> <p>นายสุรียัน ชัยพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำจวง</p>
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนกองทุนในพื้นที่สูง ได้นำเสนอโรงเรียนเข้าประกวดหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันด้านศิลปะหัตถกรรมซึ่งเป็นการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน และได้กลายเป็นการปฏิบัติที่เป็นเลิศระดับประเทศ - ต้นแบบสถานศึกษาพอเพียง ในชื่อ “นาขั้นบันได” และเป็นแหล่งเรียนรู้พลังงานทดแทน เกษตรพอเพียง - บริษัทสร้างการดี ที่ดำเนินการบริหารจัดการขยะ โดยกิจกรรมทั้งหมดได้น้อมนำหลักการทรงงานและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาบริหารจัดการอย่างรอบด้านในโรงเรียน 	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ที่ 13 บ้านน้ำจวง ต: บ่อภาค อ: ชาติตระการ จ: พิษณุโลก 65170 โทรศัพท์: - โทรสาร: - อีเมล: - เว็บไซต์: เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.)</p>	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2535	อายุโรงเรียน (ปี) 28
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 462	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 83
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายสุรียัน ชัยพันธ์	
วิสัยทัศน์	รักศักดิ์ศรี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม น้อมนำงานพระราชดำริ	
พันธกิจ	โรงเรียนบ้านน้ำจวงจัดส่งเสริมสนับสนุนและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรวัยเรียนทุกคนให้ "ได้รับการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาด้วยระบบการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
ค่านิยม	-	

<p>เป้าประสงค์</p>	<p>-</p>
<p>กิจกรรมเด่น ๆ ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน</p>	<div data-bbox="625 338 1054 954"> </div> <div data-bbox="1061 338 1385 566"> </div> <div data-bbox="625 958 1005 1184"> </div> <div data-bbox="625 1189 1042 1391"> </div> <div data-bbox="625 1395 1321 1619"> </div>

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน บ้านน้ำจาง

สร้างเมื่อ _____

สถานที่ตั้ง 44 หมู่ 13 ต.บ่อภาค อ.ชาติตระการ.มส จ.พิษณุโลก 65170

ผู้ให้ข้อมูล นาย โสภราช ฟูริส

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่นำมา

โรงเรียนบ้านน้ำจาง เป็นโรงเรียนดองทูมในพื้นที่สูง ที่ผ่านมาตรฐาน
ได้เข้าร่วมประกวดผลงานหลาย ๆ ด้านไม่ทางเป็น การแข่งขันศิลปวัฒนธรรม
ซึ่งพัฒนาฝึกฝน รอมตั้น และได้ผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศระดับประเทศ
เป็นผลงานดีเด่น ด้านพอเพียง ในชื่อ "นาข้าวอินทรีย์" และมีการแข่งขัน
ร้องรำ ทำนาของชน เกษตรพอเพียง มีนักสร้างตาสื่อที่ดำเนินตามปรัชญา
ของ โคตข ได้อย่างเต็มที่ และได้มีชื่อเสียงในท้องถิ่น และเป็นที่มาของ 100 มรดกของพอเพียง
ของภาคมาทสจพ. 100 มรดกของพอเพียง 9 มรดกของ ออกรรทุก ๆ ด้าน ในปี 2554

09 โรงเรียนหนองขามพิทยาคม

<p>ข้อมูลโรงเรียน</p> <p>โรงเรียนหนองขามพิทยาคม</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1040051190 รหัส Smis 8 หลัก : 40022019 รหัส Obec 6 หลัก : 051190 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : หนองขามพิทยาคม ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Nongkhampittayakom ที่อยู่ : หมู่ที่ 12 บ้านหนองขาม ตำบล : โนนสมบูรณ์ อำเภอ : บ้านแฮด จังหวัด : ขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ : 40110 โทรศัพท์ : 043267132 โทรสาร : 043267132 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 2535 อีเมล : nkpk2000@gmail.com เว็บไซต์ : www.nkpk.ac.th/ เว็บไซต์โรงเรียน (Host สฟฐ.) <small>NEW</small></p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : 22 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : โนนสมบูรณ์ ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 27 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 10 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 19 มิถุนายน 2562 เวลา 11:00:08 น.)</p>		 <p>ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนหนองขามพิทยาคม</p> <p>นางนิกัญชลา สันเหลือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองขามพิทยาคม</p>
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัลสถานศึกษาพอเพียงที่มีผลการปฏิบัติที่ดีเลิศระดับประเทศ - รางวัล ศร. ศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ - รางวัลโรงเรียนคุณภาพระดับ 2 ดาว - รางวัลเสมา ป.ป.ส.ระดับทอง 	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ที่ 12 บ้านหนองขาม ต: โนนสมบูรณ์ อ: บ้านแฮด จ: ขอนแก่น 40110 โทรศัพท์: 043267132 โทรสาร: 043267132 อีเมล: nkpk2000@gmail.com</p> <p>เว็บไซต์: www.nkpk.ac.th/</p>	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2535	อายุโรงเรียน (ปี) 28
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 116	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 14
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นางนิกัญชลา สันเหลือ	
วิสัยทัศน์	โรงเรียนหนองขามพิทยาคม บริหารจัดการด้วยระบบบริหารคุณภาพ เน้นผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1.เสริมสร้างบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพเสริมสร้าง 2.ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม ความรู้และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 3.เสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นฐานของความเป็นไทยและการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน 	

ค่านิยม	<p>ค่านิยมหลัก (Core value) SMART SCHOOL โรงเรียนหนองขามพิทยาคม</p> <p>S = Service Mind คือ การมีจิตใจพร้อมในการให้บริการ</p> <p>M = Moral คือ การศึกษากับชุมชนและสังคม</p> <p>A = Accountability คือ การปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และรับผิดชอบ</p> <p>R = Responsibility คือ ร่วมกันรับผิดชอบ</p> <p>T = Teamwork คือ การทำงานเป็นทีม</p>
เป้าประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1.สถานศึกษาบริหารจัดการการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ 2.ผู้เรียนมีคุณธรรม ความรู้และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตามศักยภาพ 3.ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 4.ชุมชนเห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
กลยุทธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1.พัฒนาสถานศึกษาด้วยระบบคุณภาพ 2.พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม ความรู้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพ 3.พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4.สร้างภาคีเครือข่าย การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
คติธรรม	-
ปรัชญาโรงเรียน	-
คำขวัญโรงเรียน	-
อัตลักษณ์	“อยู่อย่างพอเพียง”
เอกลักษณ์	“โรงเรียนพอเพียง”

กิจกรรมเด่น ๆ
ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน

ฐานพอเพียงการทำนา

โรงเรียนหนองขามพิทยาคม ร่วมกับคณะครูอาจารย์ นักเรียนทำนาปลูกข้าว

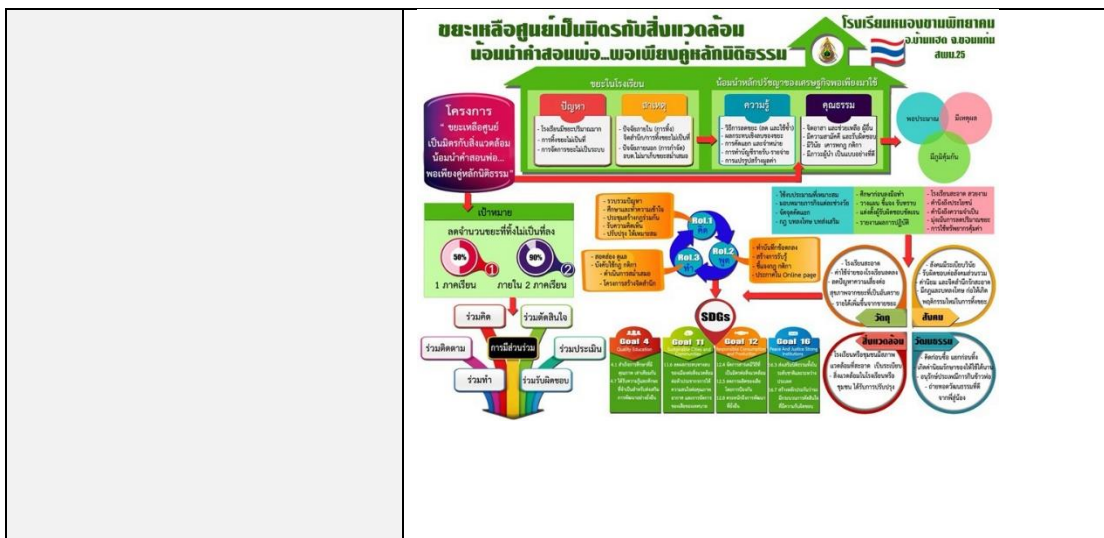

การพัฒนาเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ ตาม โครงการพัฒนาเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้
ตามหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

โครงการพัฒนาเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ตามหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

โมเดล การกำจัดขยะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนหนองตาแป้นวิทยาคม วันที่ 10/12/25

สร้างเมื่อ 2538

สถานที่ตั้ง 116

ผู้ให้ข้อมูล นายสมชาย ใจดี ส.อ.ร.

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

1. รางวัลชนะเลิศการแข่งขันกีฬาสีโรงเรียน (ส.อ.ร.)

2. รางวัลชนะเลิศ

3. รางวัลโรงเรียนคุณธรรม ระดับอำเภอ

4. รางวัลโรงเรียนคุณธรรม ระดับจังหวัด

10 โรงเรียนกระบือชัยพัฒนา

<p>ข้อมูลโรงเรียน</p> <p>โรงเรียนกระบือชัยพัฒนา</p> <p>รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1082330183 รหัส Smis 8 หลัก : 82012010 รหัส Obec 6 หลัก : 330183 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : กระบือชัยพัฒนาพิทยาคม ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Kuraburi Chaipattana Pittayakom ที่อยู่ : หมู่ที่ 1 บ้านกระ ตำบล : กระ อำเภอ : กระบือ จังหวัด : พังงา รหัสไปรษณีย์ : 82150 โทรศัพท์ : 0-7649-1274 โทรสาร : 076491274 ระดับที่เปิดสอน : มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 28 เมษายน 2518 อีเมล : kcp.kuraburi@gmail.com เว็บไซต์ : www.kcp.ac.th เว็บไซต์โรงเรียน (Host สวท.)</p> <p>เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : สนิมลิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลตำบลกระ ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา : 120 กม. ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ : 0.5 กม.</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2562 เวลา 09:19:17 น.)</p>		 <p>ตราสัญลักษณ์ โรงเรียนกระบือชัยพัฒนาพิทยาคม</p> <p>นายเฉลิม จันทรงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกระบือชัยพัฒนาพิทยาคม</p>
รางวัลเชิดชูเกียรติเด่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัลโรงเรียนพระราชทาน - รางวัลนักเรียนพระราชทาน - รางวัลโรงเรียนคุณธรรม 	
ที่อยู่และช่องทางการติดต่อ	<p>ที่อยู่: หมู่ที่ 1 บ้านกระ ต: กระ อ: กระบือ จ: พังงา 82150 โทรศัพท์: 076491274 โทรสาร: 076491274 อีเมล: kcp.kuraburi@gmail.com เว็บไซต์: www.kcp.ac.th</p>	
สร้างเมื่อ	พ.ศ. 2518	อายุโรงเรียน (ปี) 45
บุคลากร	จำนวนนักเรียน (คน) 844	จำนวนครูและบุคลากร (คน) 61
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	
ผู้บริหารผู้อำนวยการ	นายเฉลิม จันทรงศ์	
วิสัยทัศน์	โรงเรียนกระบือชัยพัฒนาพิทยาคม มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ให้ใฝ่รู้ก้าวหน้าสู่มาตรฐานสากล มีทักษะงานอาชีพ ดำรงบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ สู่ความเป็นสากล 2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพและมีทักษะงานด้านอาชีพ รวมทั้งนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตภาคภูมิใจสู่ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ และพลเมืองโลก 3. พัฒนาและส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ทันสมัยและมีคุณภาพ 4. พัฒนาและส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้ และร่วมกับชุมชนเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 	
ค่านิยม	-	

<p>เป้าประสงค์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ สู่ความเป็นสากล 2. ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขด้วยศักดิ์ศรีของความเป็นไทย และมีภูมิความรู้เป็นพลโลก 3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาเป็นครูมืออาชีพ 4. แหล่งเรียนรู้และชุมชนเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ภาควิชาเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา
<p>กลยุทธ์</p>	-
<p>คติธรรม</p>	-
<p>ปรัชญาโรงเรียน</p>	-
<p>คำขวัญโรงเรียน</p>	"ศึกษาคี มีจรรยา กีพานำ ดำรงไทย"
<p>อัตลักษณ์</p>	"มารยาทดี มีจิตอาสา"
<p>เอกลักษณ์</p>	"ธรรมชาติดี มีอาชีพ"
<p>กิจกรรมเด่น ๆ ภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน</p>	

โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม

ขอแสดงความยินดีกับ
นางสาวรณัฐ โพรทฤกษ์

ได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ
ให้เป็นนักวิจัยระดับพอเพียงตาม
เจตนารมณ์ของศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา บริสณวณิช
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒
ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

**โครงการ 108 ถิ่นช่อฟ้าพาน
ใบเสมาศึกษารังเรืองฟ้า
วันที่ 28 ส.ค. 2562**

**คำขวัญเทิดถือนักมวยเสด็จ
จังหวัดพังงา
วันที่ 23-25 ส.ค. 2562**

**โครงการเสริมสร้างความรักสามัคคี
รวมใจสร้างชุมชนจังหวัดพังงา
วันที่ 19 ส.ค. 2562**

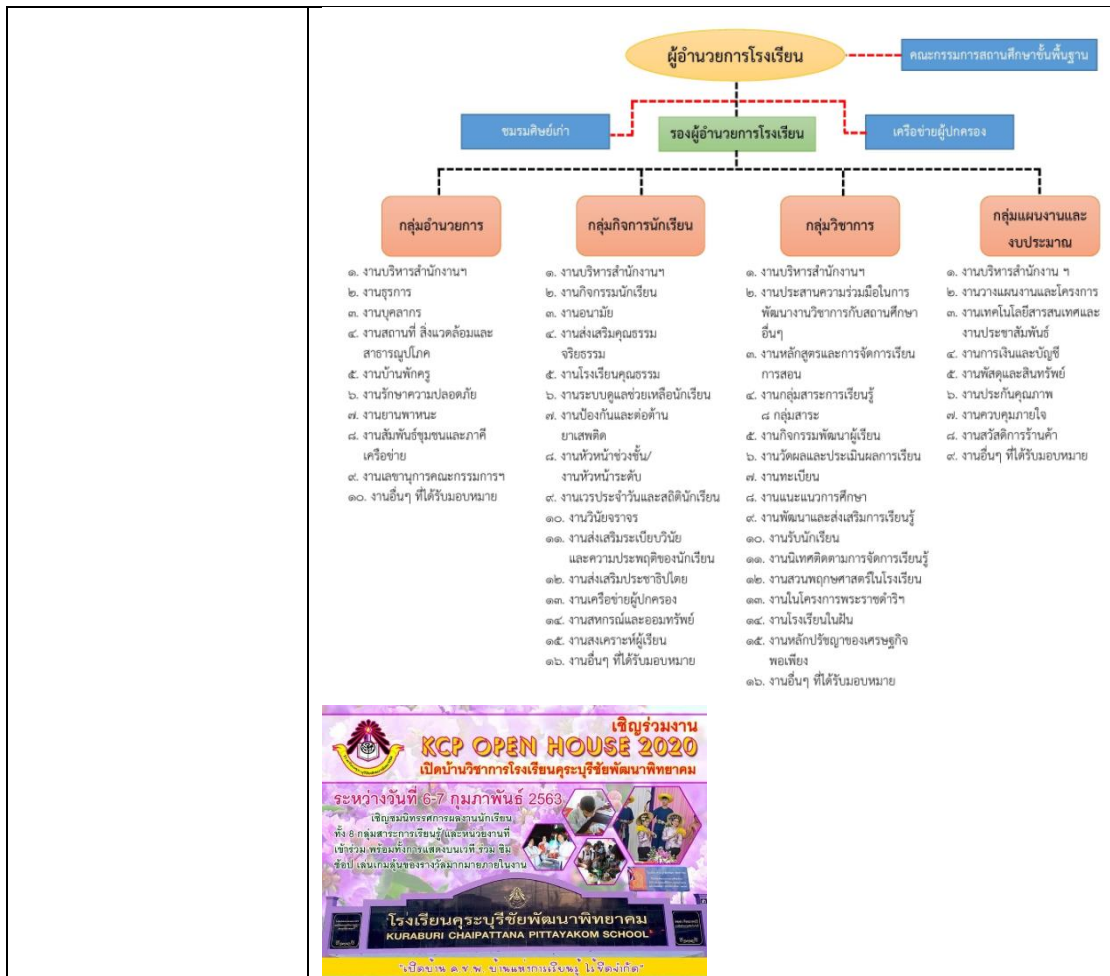

**มีมติต้อนรับคณาจารย์มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันที่ 6 ส.ค. 2562**

**คณะติดตามนักเรียนทุนการ
ศึกษาในพระบรมวงศานุวงศ์
วันที่ 23 ก.ค. 2562**

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน คุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม

สร้างเมื่อ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๒

สถานที่ตั้ง ๗๖ หมู่ ๖ ตำบล... จ.พังงา

Code ผู้ให้ข้อมูล นางสาวศุภาภรณ์ มุขม

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่นำมา

1 ได้รับรางวัลโรงเรียนพระราชทาน

2 ได้รับรางวัลโรงเรียนพัฒนา

3 โรงเรียนคุณธรรม

โรงเรียนอื่น ๆ (ไม่เป็นไปตามเกณฑ์)

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนบ้านท่าเสาประชาศึกษา

สร้างเมื่อ 1 กันยายน 1๙๗6

สถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลท่าเสา อ.เมืองฯ

จังหวัดขอนแก่น 40160

Code ผู้ให้ข้อมูล นายสะอาด สิมพะวงค์ ๐๑๓๗๖

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

- ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/ห้องสมุดประชาชน ๒๕๖1
- จ.ร.ที่มีวิสัยทัศน์ที่เป็นเลิศระดับประเทศ มี ๒๕๕๐ (ศึกษานิเทศก์)
- จ.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์ O-NET ระดับชั้น ม.๖ สูงสุดของระดับประเทศ 5 ปีติดต่อกัน
- ผลสัมฤทธิ์ มรส้อม O-NET ม.๖ สูงกว่าระดับประเทศ มี ๒๕๖๒
- ผลสัมฤทธิ์ มรส้อม R-T ๗.1 สูงกว่าระดับประเทศ มี ๒๕๖๒
- ผลสัมฤทธิ์ มรส้อม NT ม.3 สูงกว่าระดับประเทศ มี ๒๕๖๒
- จ.ร. ๑๓๗๖ มรส้อม วิจัยนวัตกรรมโรงเรียน ระดับชาติ มี ๒๕๕๗

โรงเรียนบ้านโป่งน้อย
เลขที่ 760
วันที่ 1-8 ส.ค. 2563
เวลา 13.00
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ที่ อว ๘๑๒๓/ว ๑๘๑๔

มหาวิทยาลัยบูรพา
อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านโป่งน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย : แบบสำรวจ

ตามที่ นายจ่ารัฐ กลีวัตร์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๗๐๐๓๑ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข รุ่นที่ ๗ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษาดัชนีพันธ "การศึกษารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมดัชนีพันธ ซึ่งนิสิตได้ค้นพบหลักการพัฒนาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยโรงเรียนของท่านได้รับรางวัลโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จึงขอให้ท่านตอบแบบสำรวจว่าท่านได้นำหลักการที่ได้ค้นพบจากงานวิจัยนี้ในข้อใดบ้าง

ทางวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้นิสิตได้เข้าพบเพื่อให้ท่านตอบแบบสำรวจในวันและเวลาที่ท่านสะดวก หากมีข้อสงสัยประการใดสามารถประสานโดยตรงได้กับ นายจ่ารัฐ กลีวัตร์ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๙-๓๓๖๓ หรืออีเมล s_bam3g@windowslive.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

เรียน ผู้อำนวยการ
☒ เพื่อทราบ
☐ เพื่อยื่นเสนอความเห็นต่ออธิการบดี และคณบดี
☐ _____
(ลงชื่อ)

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

โทร. ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๒๓, ๑๒๔

โทรสาร ๐ - ๓๘๓๔ - ๔๙๐๐ ต่อ ๑๑๒

ขอแสดงความนับถือ

ร.ระพีพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

ทรง ไร่-ธานี

ทรง ไร่-ธานี
- ขอโทษที่ส่งช้า
ทรง ไร่-ธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน บ้านโป่งน้อยสร้างเมื่อ พ.ศ 2481สถานที่ตั้ง 177 หมู่ 13 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

Code ผู้ให้ข้อมูล _____

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

- สถานศึกษาแบบสหกรณ์การศึกษามร เชียงใหม่ ๒๖-๒๗๓๘๘๘
 สถานศึกษาดีเด่นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี 2556 .

ตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนที่ประเมิน

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนร่มเกล้าท่าเรือ

สร้างเมื่อ _____

สถานที่ตั้ง 186 หมู่ 6 ต.สันป่าสัก อ.เมือง จ.เชียงใหม่Code ผู้ให้ข้อมูล จาวัดพรหมพูนฟู ชัยชยม

รางวัลเด่น ๆ ของโรงเรียน ที่ผ่านมา

สอนและผลิต สติภรณ์ที่เป็นทั้งสติภรณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้สู่ภาระงาน
 สานต่อและภาคภูมิใจ การเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน “ชุมชนคนรักพ่ออยู่
 อย่างพอเพียง” รวมทั้งกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ “พินิจบ้านล้านนาปรีชา
 พอเพียง” ใช้เป็นสินค้าหลักของ บริษัทสร้างการดี ชื่อบริษัท “ทำดีพอเพียง”
 เคียงคู่หัวใจดีลา น้าพาเขาวงกตสู่ชีวิต”

ที่ ศธ ๐๔๐๒๖.๐๓๑/๘๕

โรงเรียนบ้านท่าศาลาประชารังสรรค์
ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองจาศิริ
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๑๖๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำคุณูปนิพนธ์

เรียน คุณจำรูญ กสิวิตร

อ้างถึง หนังสือ มบ. ที่ อว. ๘๑๒๗/ว๑๘๑๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ท่านได้ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำคุณูปนิพนธ์ ตามแบบสำรวจ
ดังรายละเอียดที่แจ้ง นั้น

บัดนี้ ทางโรงเรียนบ้านท่าศาลาประชารังสรรค์ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอจัดส่ง
แบบสำรวจ แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวกุลนรินทร์ ศรีสุข)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าศาลาประชารังสรรค์

โรงเรียนบ้านท่าศาลาประชารังสรรค์

โทร. ๐๘๔-๒๔๘๐๕๒๔

ภาคผนวก ฅ

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมโครงการจัดการรูปแบบทวิศึกษา

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมโครงการจัดการรูปแบบทวิ

ศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 กทม.	1.สวนกุหลาบวิทยาลัย, 2.ชนบุรีวรเทพีพลารักษ์	กรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 กทม.	1.รัตนโกสินทร์สมโภช ลาดกระบังม 2.กุนนทีรุทธารามวิทยาคม, 3.มัธยมวัดบึงทองหลาง, 4.ศรีพฤฒา	กรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3	1.นนทบุรี วิทยาคม	นนทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4	1.หนองเสือวิทยาคม, 2. ศูนย์โธเมตตาประชาสรรค์, 3. เทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี, 4. นวมินทร์าษินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี, 5. ชัยติทราวาส “พัฒนัสายบำรุง”	ปทุมธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4	1.สวนกุหลาบวิทยาลัย สระบุรี, 2. สองคอนวิทยาคม, 3. บ้านท่ามะพร้าววิทยา, 4. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สระบุรี, 5. หินกองวิทยาคม, 6. ประเทียวิทยาคม, 7. บ้านหมอ “พัฒนานาญกุล”, 8. สุธีวิทยา, 9. โลกกระท่อนกิดคิดวิทย์วิทยา	สระบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5	1.ครูประชาสรรค์, 2. วัดสิงห์, 3. หันคาพิทยาคม, 4. อุดิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์	ชัยนาท
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5	1.โลกกระเทียมวิทยาลัย, 2. โลกคูมวิทยา, 3. ชัยบาดาลพิทยาคม, 4. ชัยบาดาลวิทยา, 5. ลำสนธิวิทยา, 6. สระโบสถ์วิทยาการ	ลพบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5	1.ค่ายบางระจันวิทยาคม, 2. บางระจันวิทยา	สิงห์บุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5	1.โพธิ์ทอง (จินตามณี), 2. โพธิ์ทองพิทยาคม, 3. ราชสถิตวิทยา, 4. ริวหัวไ้ววิทยาคม, 5. แสงหา วิทยาคม	อ่างทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6	1.การทำมาหากินวัดโพธิ์เฉลิมรักษ์ (อนุสรณ์วันเด็ก แห่งชาติ), 2. คอนนิมพลีพิทยาคม, 3. บางปะกง(บวรวิทยายน), 4. ราชสาส์นวิทยา, 5. วัดโสธรวรารามวรวิหาร, 6. วิทยารายฎร์รังสรรค์	ฉะเชิงเทรา

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6	1.เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ, 2. ป้อมนาคราชสวนยานนท์, 3. ราชวินิตสุวรรณภูมิ	สมุทรปราการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 7	1.ภัทรพิทยาคารย์, 2. เมืองนครนายก, 3. เลขธรรมกิตต์วิทยา,คอม, 4. อุบลรัตน์ราชกัญญาราชวิทยาลัย	นครนายก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 7	1.กบินทร์วิทยา, 2. ไทยรัฐวิทยา 7, 3. ปราจีนกัลยาณี, 4. วัดพรหมประสิทธิ์, 5. ศรีมหาโพธิ์	ปราจีนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 7	วังไพรวิทยาคม	สระแก้ว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8	1.กาญจนานุเคราะห์, 2. ท่ามะกาวิทยาคม, 3. ท่าเรือพิทยาคม, 4. เทพมงคลรังษี, 5. เทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี, 6. ไทรโยคมนตรีกาญจนบุรีวิทยา, 7. นิวิฐราษฎร์อุปถัมภ์, 8. บ่อพลอยรัชดาภิเษก, 9. พระแท่นดงรังวิทยาการ, 10. ร่มเกล้า กาญจนบุรี, 11. ศรีสวัสดิ์พิทยาคม	กาญจนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8	1.คุรุราษฎร์รังสฤษดิ์, 2. ช่างพรานวิทยา, 3. ด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์, 4. ท่ามะขามวิทยา, 5. บ้านคาวิทยา, 6. ประสาทรัฐประชากิจ, 7. มัชฌิมวัดดอนตูม, 8. รัตนราษฎร์บำรุง	ราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9	1.กำแพงแสนวิทยา, 2. คงทองวิทยา, 3. บางเลนวิทยา, 4.บ้านหลวงวิทยา, 5. โพรงมะเดื่อวิทยา, 6. สามพรานวิทยา	นครปฐม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9	1.ด่านช้างวิทยา, 2. หุ่นกลีโคกช้างวิทยา, 3. หุ่นแฝกพิทยาคม, 4. บรรหารแจ่มใสวิทยา, 5. บรรหารแจ่มใสวิทยา 7, 6. วังห้วยราษฎร์สามัคคี, 7. สรวงสุทธาวิทยา, 8. สวนแดงวิทยา, 9. หนองวัลย์เปรียงวิทยา, 10. สามชุกรัตน โกลการาม	สุพรรณบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10	1.กุยบุรีวิทยา, 2. อ่าวน้อยวิทยานิคม, 3. ยางชุมวิทยา, 4. หนองพลับวิทยา, 5. ห้วยยางวิทยา, 6. หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10	1.แก่งกระจานวิทยา, 2. ดอนยางวิทยา, 3. บางจานวิทยา, 4. บ้านลาดวิทยา, 5. ป่าเต็งวิทยา, 6. โยธินบูรณะ เพชรบุรี, 7. วัชรธรรมโสภิต, 8. หนองชุมแสงวิทยา, 9. ห้วยทรายประชาสรรค์	เพชรบุรี

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 11	1.ปากหลังสวนวิทยา, 2. เมืองหลังสวน, 3. สอาดเผดิมวิทยา	ชุมพร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 11	1.กาญจนดิษฐ์, 2. ท่าอุเทนวิทยา, 3. บางเดือนสถิตย์พิทยาคม, 4. บ้านเสด็จพิทยาคม, 5. พนมศึกษา, 6. มัธยมบ้านท่าเนียบ, 7. รัชชประภาวิทยาคม	สุราษฎร์ธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12	1.ขุนทะเลวิทยาคม, 2. ฉลองรัฐราษฎร์อุทิศ, 3. เฉลิมราชประชาอุทิศ, 4. ช้างกลางประชานุกูล, 5. เขียวใหญ่, 6. ตระพังพิทยาคม, 7. ทราชาววิทยา, 8. ทางพูนวิทยาการ, 9. ลิขลประชาสรรค์, 10. หัวไทรบำรุงราษฎร์	นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13	หนองทะเลวิทยา	กระบี่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13	1.ทุ่งยาวผดุงศิษย์, 2. ลำภูราเรืองวิทย์, 3. สามัคคีศึกษา, 4. หาดสำราญวิทยาคม	ตรัง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต	ภูเก็ต
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15	1.ต้นหยงมัส, 2. รัชชารวิทยา, 3. ร่มเกล้า, 4. เวียงสุวรรณวิทยาคม, 5. สุโขทัยโลก	นราธิวาส
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15	1.เดชะปัตตนยานุกูล, 2. ไม้แก่นกิตติวิทย์, 3. ราชมนิรังษณุกู	ปัตตานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15	1.เบตง “วีระราษฎร์ประสาน”	ยะลา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 16	1.รัตภูมิวิทยา, 2. สะเดา (ขรรค์ชัยกัมพลานนท์ อนุสรณ์), 3. สะบ้าย้อยวิทยา	สงขลา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 16	1.กำแพงวิทยา, 2. ปาล์มพัฒนาวิทย์	สตูล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17	1.ขลุ่ยระนาดภิเษก, 2. เครือหวายวิทยาคม, 3. ท่าใหม่(ทูลสวัสดิ์ศรีราษฎร์นุกูล), 4. ทุ่งขนานวิทยา, 5. นายายอามพิทยาคม, 6. โปรงน้ำร้อนวิทยาคม, 7. ศรีรัตนราษฎร์นุเคราะห์, 8. สอยดาววิทยา	จันทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17	1.ตราดสรรเสริญวิทยาคม, 2. สตรีประเสริฐศิลป์	ตราด

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18	1.คลองก้อยวิทยา, 2. หุ่นคุชลาพิทยา (กรุงเทพฯ) อนุเคราะห์), 3. บ้านบึง (อุตสาหกรรมอนุเคราะห์), 4. แสนสุข	ชลบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18	นิคมวิทยา	ระยอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 19	1.น้ำสวยพิทยาสรรพ์, 2. นาคังวิทยา, 3. เขากแก้วพิทยาสรรพ์, 4. พระแก้วอาสาวิทยา, 5. ภูเรือวิทยา, 6. ท่าลี่วิทยา, 7. วังทรายขาววิทยา, 8. เซไลวิทยาคม, 9. ภูกระดึงวิทยาคม, 10. ผาอินทร์แปลงวิทยา	เลย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 19	1.กุงแก้ววิทยาการ, 2. กุดคินจีพิทยาคม, 3. กุดสะเทียนวิทยาการ, 4. เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ หนองบัวลำภู, 5. ดงมะไฟวิทยาคม, 6. นาแกวิทยา, 7. ศรีบุญเรืองวิทยาการ 8.สุวรรณคูหาพิทยาสรรค์	หนองบัวลำภู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20	1.กุดจับประชาสรรค์, 2. กุมภวาปีพิทยาสรรค์, 3. เชียงหวางพิทยาคาร, 4. ชาติโพนทองวิทยาคม, 5. มัชฌิมสิริวัฒนวี 1 อุดรธานี, 6. วังสามหมอวิทยาการ, 7. สุ่มเส้าพิทยาคาร, 8. เสอเพลอพิทยาคม, 9. หนองแสงวิทยศึกษา, 10. อุดรธรรมานุสรณ์, 11. อุดรธานีพิทยาคม	อุดรธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21	1.เซกา, 2. บุ่งคล้านคร, 3. ปากคาดพิทยาคม, 4. ภูทอกวิทยา, 5. ศรีสำราญวิทยาคม, 6. เหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	บึงกาฬ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21	1.ค่ายบกหวานวิทยา, 2. โลกคอนวิทยาคม, 3. ท่าบ่อ, 4. ปากสวยพิทยาคม, 5. วังหลวงพิทยาสรรพ์, 6. พระธาตุบังพวนวิทยา	หนองคาย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22	1.กุดฉิมวิทยาคม, 2. กุดาไถวิทยาคม, 3. คำเตยอุปถัมภ์, 4. โลกสว่างประชาสรรค์, 5. ธรรมโฆมิตวิทยา, 6. ธรรมากรวิทยานุกูล, 7. นาถ่อนพัฒนา, 8. บ้านผึ้งวิทยาคม, 9. บ้านแพงพิทยาคม, 10. ปลาปากวิทยา, 11. โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา, 12. กุ้งกาพิทยาคม, 13. สามผงวิทยาคม,	นครพนม

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
	14. หนองบัววิทยานุกูล, 15. หนองโพธิ์พิทยาคม, 16. บ้านข่าพิทยาคม	
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22	1. กุดชุมประชาสรรค์ รัชมังคลาภิเษก, 2. คำสร้อยพิทยาสรรค์, 3. ดงเย็นวิทยาคม, 4. อุคมวิทย์	มุกดาหาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23	1. กุดบากพัฒนาศึกษา, 2. โคนสีวิทยาสรรค์, 3. ดงมะไฟวิทยา, 4. โพนิแสนวิทยา, 5. บ้านบัวราษฎร์บำรุง, 6. บะชีวิทยาคม, 7. มัชฌมวาริชภูมิ, 8. วาริชวิทยา, 9. นิคมน้ำอูนเจริญวิทยา, 10. มัชฌมวารณนิवास, 11. หนองแวงวิทยา, 12. ศึกษาประชาสามัคคี, 13. หนองหลวงศึกษา, 14. สว่างแดนดิน, 15. เต่างอยพัฒนศึกษา, 16. ร่มเกล้า, 17. ด่านม่วงคำพิทยาคม	สกลนคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 24	1. เขาวงพิทยาคาร, 2. คำม่วง, 3. ดอนจานวิทยาคม, 4. ท่าคันโทพิทยาคาร, 5. นาไคร้พิทยาสรรพ์, 6. นามนพิทยาคม, 7. ฟ้าแดดสูงยางพิทยาคาร, 8. มอสวนชิงพิทยาสรรพ์, 9. ขางตลาดพิทยาคาร, 10. หนองสอพิทยาคม, 11. ห้วยผึ้งพิทยา, 12. ห้วยเม็กวิทยาคม, 13. หัวหินวัฒนาลัย	กาฬสินธุ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25	1. กุดขอนแก่นวิทยาคม, 2. ขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ), 3. ขอนแก่นวิทยายน 3, 4. โคนางามพิทยาสรรพ์, 5. จตุรมิตรพิทยาคาร, 6. จระเข้วิทยายน, 7. ชนบทศึกษา, 8. ทำนงแนววิทยายน, 9. นาจานศึกษา, 10. น้ำพองพัฒนศึกษา รัชมังคลาภิเษก, 11. โนนศิลาวิทยาคม, 12. โนนสะอาดพิทยาคาร, 13. บ้านไผ่พิทยาคม, 14. ผาขาววิทยายน, 15. พลพัฒนศึกษา, 16. ลำน้ำพอง, 17. แวงน้อยศึกษา, 18. สันติพัฒนกิจวิทยา, 19. หนองคาไถ้ศึกษา, 20. หนองเรือวิทยา, 21. หนองเสาเล้าพิทยาคาร, 22. อุบลรัตน์พิทยาคม, 23. กู่ทองพิทยาลัย	ขอนแก่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 26	1. แกดำพิทยาคาร, 2. เขวาไร่ศึกษา, 3. เขวาใหญ่พิทยาสรรค์, 4. เขื่อนพิทยาสรรค์,	มหาสารคาม

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
	5.ชื่นชมพิทยาคาร, 6. เขียงยืนพิทยาคม, 7.นาเชือกพิทยาสรรค์, 8.นาคูนประชาสรรค์, 9.นาภูพิทยาคม, 10. โนนแดงพิทยาคม, 11. โนนราศีวิทยา, 12.ประชาพัฒนา, 13.บ่อพานพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก, 14.ผดุงนารี, 15.มหาชัยพิทยาคาร, 16. มัชฌิมยางสีสุราช, 17.มิตรภาพ, 18.ยางพิทยาคม, 19. หนองม่วงพิทยาคาร	
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 27	1.กู่กาสิงห์ประชาสรรค์, 2. ชติยะวงษา, 3. คำนาดีพิทยาคม, 4. โลกกลมพิทยาคม, 5.จังหวังภูติวิริยาประชาสรรค์, 6. ช้างเผือกพิทยาคม, 7.เขียงขวัญพิทยาคม, 8.คู่อิ่งประชาสามัคคี, 9.คู่น้อยประชาสรรค์, 10.ทรายทองวิทยา, 11.ธวัชบุรีพิทยาคม, 12.น้ำใสวิทย, 13.ผาน้ำทิพย์วิทยา, 14.พนมไพรพิทยาคาร, 15.พลับพลาพิทยาคม, 16. โพธิ์ชัยชนูปถัมภ์, 17.โพธิ์ทองพิทยาคาร, 18. โพนทองพัฒนาวิทยา, 19. โพนทองวิทยายอน, 20.ม่วงมิตรพิทยาคม, 21.ม่วงลาดพิทยาคาร, 22.เมฆาคีพิทยาคม, 23. เมืองน้อยพิทยาคม, 24.เมืองสรวงวิทยา, 25.วังหลวงพิทยาคม, 26.สุวรรณภูมิพิทยไพศาล, 27.สุวรรณภูมิวิทยาลัย, 28.สูงยางวิทยาประชาสรรค์, 29.เสลภูมิ, 30.หนองผึ้งพิทยาคาร, 31.หนองพอกวิทยาลัย, 32.หนองฮีเจริญวิทย, 33. หินกองพิทยาคาร	ร้อยเอ็ด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28	1.ตระกูดประเทืองพิทยาคม, 2. น้ำคำพิทยาคม, 3. ป่าดัววิทยา, 4. โพนทันเจริญวิทย, 5. เลิงนกทา, 6. คีลาทองพิทยาสรรค์, 7. สมเด็จพระญาณสังวร	ยโสธร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28	1.กันทรลักษณ์พิทยาคม, 2. คลีคลิ่งพัฒนาทร, 3. จตุรภูมิพิทยาคาร, 4.ทุ่งไชยพิทยา รัชมิ่งคลาภิเษก, 5.นครศรีลำดวนวิทยา, 6.น้ำแก้งวิทยา, 7.โนนเพ็กพิทยาคม, 8.บึงมะลูวิทยา, 9.เบญจประชาสรรค์, 10. เบญจลักษณ์พิทยา, 11. ประสานมิตรวิทยา, 12. ปรางค์กู่,	ศรีสะเกษ

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
	13. มัชฌิมโพชนค้อ, 14. ยางชุมน้อยพิทยาคม, 15. ศรีสะเกษวิทยาลัย 2 ห้วยคล้า, 16. สัมปร้อยพิทยาคม, 17. สวายพิทยาคม, 18. หนองคูวิทยา, 19. ขุขันธ์	
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 29	1. ลำเขื่อนแก้ววิทยาคม, 2. ชานุมานวิทยาคม, 3. ลืออำนาจวิทยาคม, 4. ศรีบุญวิทยบาลังก์, 5. อำนาจเจริญพิทยาคม	อำนาจเจริญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 29	1. ชุมคำวิทยาคาร, 2. เขมรราชพิทยาคม, 3. เขียงแก้วพิทยาคม, 4. ตาลชุมพัฒนา, 5. ท่งศรีอุดม, 6. บ้านไทยวิทยาคม, 7. บุญจาริกวิทยาคาร, 8. พังเคนพิทยา, 9. วารินชำราบ, 10. ห้วยชะยุงวิทยา	อุบลราชธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30	1. กุดตุ้มวิทยา, 2. นางแดงวังชมภูวิทยา รัชมคลาภิเษก, 3. โนนคูณวิทยาคาร รัชมคลาภิเษก, 4. บ้านเขว้าวิทยายน, 5. ภูพระวิทยาคม, 6. หนองบัวแดงวิทยา	ชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 31	1. กระเบื้องนอกพิทยาคม, 2. โคราชพิทยาคม, 3. จระเข้หินสังฆกิจวิทยา, 4. จักราชวิทยา, 5. ไชคชัยสามัคคี, 6. ท่าช้างราษฎร์บำรุง, 7. โนนสมบูรณ์วิทยา, 8. บ้านเหลื่อมพิทยาสรรพ์, 9. บุญวัฒนา 2, 10. บุญเหลือวิทยานุสรณ์, 11. พิมายวิทยา, 12. พุดซาพิทยาคม, 13. มหิศจาริบดี, 14. มัชฌิมวชิราลงกรณวาราราม, 15. เมืองคง, 16. เมืองพลับพลาพิทยาคม, 17. ลำทะเมนไชยพิทยาคม, 18. สีดาวิทยา, 19. สุรธรรมพิทักษ์, 20. สุรนารีวิทยา, 21. หนองน้ำใสพิทยาคม, 22. หนองบุญมากประสงค์ วิทยา, 23. ห้วยแถลงพิทยาคม, 24. อุบลรัตนราชกัญญา ราชวิทยาลัย นครราชสีมา	นครราชสีมา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32	1. กู่สวนแตงพิทยาคม, 2. พระครูพิทยาคม, 3. มัชฌิมพรสำราญ, 4. ร่มเกล้า บุรีรัมย์, 5. สติ๊ก, 6. สวายจิกพิทยาคม	บุรีรัมย์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 33	1. กระเทียมวิทยา, 2. แกศศึกษาพัฒนา, 3. ขนาคมอญพิทยาคม, 4. โคกยางวิทยา, 5. จอมพระประชาสรรค์, 6. จารยวิทยาคาร,	สุรินทร์

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
	7.เชื้อเพลิงวิทยา, 8.ตั้งใจวิทยาคม, 9.ท่าสว่างวิทยา, 10.ทุ่งมนวิทยาคาร, 11.นารายณ์คำผงวิทยา, 12. แนนงมุดวิทยา, 13.บัวเชดวิทยา, 14.เบ็ดพิทยาสรรค์, 15.ปราสาทเบงวิทยา, 16.พนาสนวิทยา, 17.มัธยมศรีลำเถาหลุน, 18.รัตนบุรี, 19. ลานทรายพิทยาคม, 20.ศรีสุขวิทยา, 21.สังขะ, 22. สำโรงทาบวิทยาคม, 23.สินรินทร์วิทยา, 24.หนองแวงวิทยาคม, 25.ห้วยจิ้งวิทยา	
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34	1.เชียงดาววิทยาคม, 2. ดอยเต่าวิทยาคม, 3. นวมินทร์ราชูทิศ พายัพ, 4. พร้าววิทยาคม, 5. มัธยมกัลยาณิวัฒนาเฉลิมพระเกียรติ, 6. แม่แจ่ม, 7. แม่ต๋นวิทยาคม, 8. สารภีพิทยาคม, 9. หางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์, 10. อมก๋อยวิทยาคม, 11. ฮอดพิทยาคม	เชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34	1.เฉลิมรัชวิทยาคม, 2. ปางมะผ้าพิทยาสรรพ์, 3. ปายวิทยาคาร, 4. แม่ลาน้อยจรูณสิกข์, 5. แม่สะเรียง(บริพัตรศึกษา), 6. สบเมยวิทยาคม, 7. ห้องสอนศึกษาในพระอุปถัมภ์	แม่ฮ่องสอน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 35	1.แจ้ห่มวิทยา, 2. ทุ่งกว่าวิทยาคม, 3. แม่ทะวิทยา, 4. วังเหนือวิทยา, 5. เวียงตาลวิทยาคม, 6. สบปราบพิทยาคม, 7. ห้างฉัตรวิทยา	ลำปาง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 35	1.น้ำคิงวิทยาคม, 2. บ้านแป้นพิทยาคม, 3. วชิรป่าซาง	ลำพูน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36	1.เชียงของวิทยาคม, 2. เชียงแสนวิทยาคม, 3. ดอนชัยวิทยาคม, 4. ดอยหลวง รัชมิ่งคลาภิเษก, 5. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เชียงราย, 6. บ้านแซววิทยาคม, 7. พญาเม็งราย, 8. พานพิเศษพิทยา, 9. เม็งรายมหาราชวิทยาคม, 10. แม่จันวิทยาคม, 11. แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์, 12. ไม้ย่าววิทยาคม, 13. เวียงแก่นวิทยาคม 14. เวียงเชียงรุ้งวิทยาคม, 15. ห้วยสักวิทยาคม	เชียงราย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36	1.เชียงม่วนวิทยาคม, 2. ดงเจนวิทยาคม, 3. ถ้ำปิ่นวิทยาคม, 4. ปงรัชดาภิเษก,	พะเยา

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
	5. ฝ่ายกวางวิทยาคม, 6. เพาะยาประสาธน์วิทยา, 7. แม่ใจวิทยาคม	
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 37	1.ท่าวังผาพิทยาคม, 2. ทุ่งช้าง, 3. นันทบุรีวิทยา ใน พระบรมราชานุเคราะห์, 4. น่านประชาอุทิศ, 5. นาน้อย, 6. นานหมื่นพิทยาคม, 7. บ่อเกลือ, 8. บ้านหลวง, 9. พระธาตุพิทยาคม, 10. มัชฌิมป่ากลาง, 11. มัชฌิมพระราชทานเฉลิมพระเกียรติ, 12. เมืองลีประชาสามัคคี, 13. ศรีธาศิลาเพชร รังสรรค์, 14. สตรีศรีน่าน, 15. สันติสุขพิทยาคม, 16. สว, 17. สาธกิจประชาสรรค์ รัชมง์คลาภิเษก, 18. ศรีสวัสดิ์วิทยาการ น่าน	น่าน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 37	1. ถิ่นโอภาสวิทยา, 2. ม่วงไขพิทยาคม, 3. เวียงเทพวิทยา	แพร่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 38	1. ทุ่งฟ้าวิทยาคม, 2. นาโบสถ์พิทยาคม, 3. สรรพพิทยาคม, 4. สามเงาพิทยาคม, 5. อุ่มผางวิทยาคม	ตาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 38	1. กงไกรลาศวิทยา, 2. ไกรโนวิทยา รัชมง์คลาภิเษก, 3. ทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์, 4. บ้านด่านลานหอยวิทยา, 5. บ้านสวนวิทยาคม, 6. ลิไทพิทยาคม, 7. ศรีตำโรงชนูปถัมภ์, 8. สุโขทัยวิทยา, 9. หนองคูมวิทยา	สุโขทัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39	1. จ่านกร้อง, 2. ชาติตระการวิทยา, 3. ชุมแสงสงครามอุดรคณาธิ์อุปถัมภ์, 4. ดงประคำพิทยาคม, 5. ท่าทองพิทยาคม, 6. ไทรช้อยพิทยาคม, 7. นครไทย, 8. นครบางยางพิทยาคม, 9. นาบัววิทยา, 10. น้ำรินพิทยาคม, 11. เนินกุ่มวิทยา, 12. เนินสะอาดวิทยา, 13. บางกระทุ่มพิทยาคม, 14. บางระกำวิทยศึกษา, 15. บ้านกร่างพิทยาคม, 16. ประชาสงเคราะห์วิทยา, 17. พรหมพิรามวิทยา, 18. ยางโกถนนวิทยา, 19. วังทองพิทยาคม, 20. วังพิบูลวิทยศึกษา, 21. วังโพรงพิทยาคม, 22. สฤยดีเสนาพิทยาคม, 23. หนองพระพิทยา	พิษณุโลก

เขตพื้นที่การศึกษา	รายชื่อโรงเรียนในสังกัด สพม.	จังหวัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39	1.ด่านแม่คำมันพิทยาคม, 2. ดาราพิทยาคม, 3. เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า อุดรดิตถ์, 4. ทองแสนขันวิทยา, 5. พุงกะโล้วิทยา, 6. น้ำปาดชนูปถัมภ์, 7. น้ำริดวิทยา, 8. บ้านโคกวิทยาคม, 9. พิษย์, 10. ลับแลพิทยาคม	อุดรดิตถ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 40	1. โลกปรังวิทยาคม, 2. น้ำร้อนวิทยาคม, 3. น้ำหนาววิทยาคม, 4. เนินพิทยาคม, 5. พุขามครุฑมณีอุทิศ, 6. เมืองราดวิทยาคม, 7. วังโป่งพิทยาคม, 8. วังพิบูลพิทยาคม, 9. วังใหญ่วิทยาคม, 10. หนองไผ่	เพชรบูรณ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 41	1. พุ่งโพธิ์ทะเลพิทยา, 2. บ่อแก้ววิทยา, 3. พิไกรวิทยา, 4. ราษฎร์ปรีชาวิทยาคม	กำแพงเพชร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 41	1. ดงเจริญพิทยาคม, 2. วังโมกข์พิทยาคม, 3. สามง่ามชนูปถัมภ์, 4. หนองโสนพิทยาคม, 5. แหลมรังวิทยาคม	พิจิตร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42	1. ชุมแสงชนูปถัมภ์, 2. ตะคร้อพิทยา, 3. บ้านแก่งชัชวลิตวิทยา, 4. หนองโพพิทยา, 5. ห้วยน้ำหอมวิทยาการ, 6. อุดมธัญญาประชานุเคราะห์	นครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42	1. กาญจนานิเกษวิทยาลัย อุทัยธานี, 2. ตลุกคู่วิทยาคม, 3. บ่อยางวิทยา, 4. พุทรมงคลวิทยา, 5. หนองฉางวิทยา, 6. หนองเต่าวิทยา, 7. อุทัยวิทยาคม	อุทัยธานี

ภาคผนวก ๑

หนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความทางวิชาการ

ที่ อว ๘๐๐๕๒/๒๖๐

วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์
บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ อาคารเรียนรวม โขน 8 ชั้น ๔
มหาวิทยาลัยมหาลงกรณราชวิทยาลัย
๗๔ หมู่ ๑ อ.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๖๑๑๐
Website: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jsr>
E-mail: journal.mcu.soc@gmail.com

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน .จารย์ฤ กสิวัตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง "แนวทางการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นที่ ๓ (นวัตกรรมและมูลค่าสูง) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในประเทศไทย" เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ กองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความโดยเสนอต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์แล้ว

ในการนี้กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่าบทความวิจัยของท่านได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองเรียบร้อยแล้วและอยู่ในขั้นตอนการตีพิมพ์ในวารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๓ ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ และขอขอบคุณที่ท่านส่งบทความวิจัยมาเพื่อเผยแพร่ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับบทความที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์จากท่านอีกเพื่อนำมาลงตีพิมพ์ในวารสารฉบับต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม)

บรรณาธิการ วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์

ผู้ประสานงาน: ดร.กรกต ชำปั่นพิศ

โทรศัพท์ : ๐๒๖-๙๖๖๖-๘๘๑๙๔

E-mail: Journal.mcu.soc@gmail.com